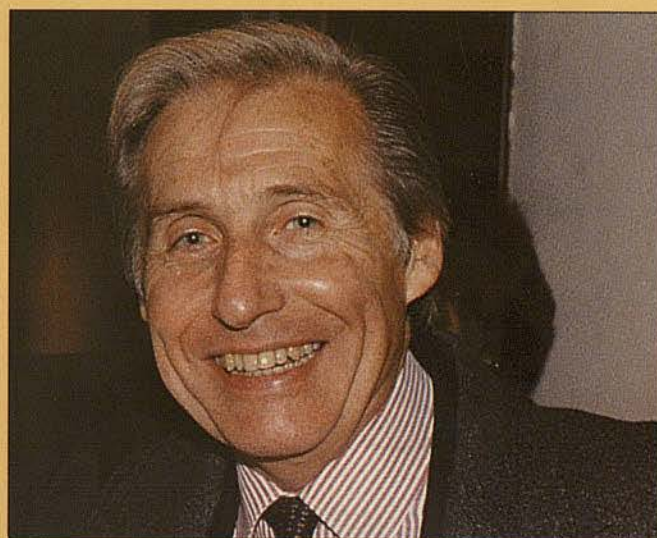

L'ENSENYAMENT DE L'ALTRA MÚSICA

**Grans
intèrprets
als festivals
d'estiu**

ROSTROPÓVITX TORNA AL PALAU

Adagio, la vostra botiga de música

Pianos
Orgues electrònics
Instruments professionals
Vent i corda
Informàtica musical
Partitures

adagio

BARCELONA
Muntaner, 300, Xanfrà Laforja
Tel. 200 81 00
BARBERÀ DEL VALLÈS
BARICENTRO - Tel. 718 97 51

MADRID
Hermosilla, 75, Esq. Gral. Pardines
Tel. 435 89 89
MADRID 2
LA VAGUADA - Tel. 730 48 83

12

catal

NÚM. 125

Pere
(C
Música)
periodis

Sec

Pa

Pr

D

C

(Presid
Artigas,
Jusquets,
Josep C
Gabriel F
Guina
Montserrat
Oliv

Pianos

PERE AR

CASANC

COME

CARLO

TERES

AC

MO

SANTA

RE

Els or
Músic
expres

Portada
del Conse
Joan Ac

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

TEMA

MUSICALIA

SCHERZANDO

CONCURS

DISCOS

- 5 *Beques*
- 6 *8è Cicle de Música Tradicional i Popular. Un passeig pel Tradicionàrius*
per **RRMC**
- 13 *Mikrokosmos: Sursum corda...*
per **Pere Artís**
- 15 *Del seu affm.: Srta. Portaveu anònim*
per **Jaume Comellas**
- 16 *Cloenda de la temporada de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana*
per **RRMC**
- 17 *Achúcarro i l'English Chamber al Festival de Torroella de Montgrí*
per **RRMC**
- 19 *Intèrprets de gran nivell a la Shubertiada de Vilabertran*
per **RRMC**
- 20 *Vital exhibició de wadaiko*
per **X.C.-D.**
- 22 *Deu anys de relació Euroconcert - I Musici*
per **per X.C.-D.**
- 25 *Madama Butterfly, un bell pont del Liceu al Victòria*
per **Jaume Comellas**
- 27 *18è Festival de Música Antiga de Barcelona. El respecte per l'autenticitat*
per **Carlos Gervilla**
- 31 *Escoles de música moderna: professió i manera de viure*
- 32 *L'Aula a Barcelona (entre Boston i Liverpool)*
per **Teresa Martínez**
- 37 *El Taller de Músics o la passió pel jazz*
per **Mònica Montoriol**
- 40 *Estudiants de música moderna: els cadells de la gran família*
per **T. Martínez i M. Montoriol**
- 46 *Ruggiero Ricci. L'herència de Paganini*
per **Mònica Pagès Santacana**
- 49 *Catalunya Música proposa. "A la manera de..."*
per **Victòria Palma**
- 50 *Estrenes a Torroella de Montgrí*
per **Carles Lobo**
- 53 *Rostropòvitx torna al Palau*
per **LL.M.**
- 55 *per Cesc*
- 56
- 57

129-130

catalunya música

3A ÈPOCA ANY XII
NÚM. 129-130, JULIOL-AGOST 1995

Consell de Direcció:
Pere Artís (editor), Pere Burés
(Coordinació amb Catalunya
Música), Jaume Comellas (direcció
periodística) i Lluís Millet (direcció
musical)

Maquetatge: F.S.
Secretaria de redacció: Teresa
Martínez
Fotografia: Pau Barceló

Publicitat: Art-Co/ 2000, S.L.
Trafalgar, 14, 3r 1a A
Tel.: 268 35 00

Preimpresió: Ormograf, S.A.
Impressió: Agpograf
Distribució: Distribarna, S.A.
Dipòsit legal: B-34.432/83

Consell Editorial: Fèlix Millet
(President), Montserrat Albet, Pere
Artigas, Josep Ma. Bricall, Josep Ma.
Jusquets, Josep Caminal, Jordi Casas,
Josep Casanovas, Gregori Estrada,
Gabriel Ferrer, Joan Guinjoan, Carles
Guinovart, Oriol Martorell, Xavier
Montsalvatge, Marta Muntada, Lluís
Oliva, Ramon Pla i Xavier Turull.

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, HELENA BAYO, XAVIER
CASANOVAS-DANÉS, CESC, JAUME
COMELLAS, M. LLUÏSA CORTADA,
CARLOS GERVILLA, CARLES LOBO,
TERESA MARTÍNEZ, LLUÍS MILLET,
AGUSTÍ MONTELLÀ, MÒNICA
MONTORIOL, MÒNICA PAGÈS
SANTACANA, VICTÒRIA PALMA I
DAVID PICÓ S.

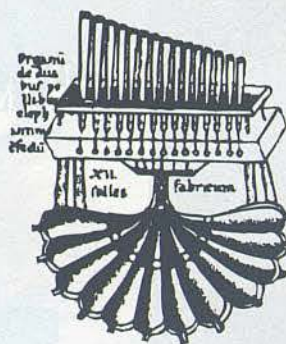
CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
Tel 268 10 00
08003 BARCELONA

Els articles publicats a "Catalunya
Música/Revista Musical Catalana"
expressen només l'opinió dels seus
autors.

Portada. Foto gran: l'Aula de Música
del Conservatori del Liceu. Foto petita:
Joan Achúcarro. Ambdues fotos són

C

ELS ORGUES DE CATALUNYA

ESTIU 1995

XVè CICLE

BARCELONA Església de St. Sever	dimarts, 4 de juliol, 19h.	JOSEP M. MAS, orgue
TARRAGONA Capella Claustre Catedral	dijous, 6 de juliol, 22h.	JOSEP M. MAS, orgue
BERGA Església de St. Pere	dissabte, 8 de juliol, 22h. dissabte, 5 d'agost, 22h.	MONTSERRAT TORRENT, orgue BERNAT BAILBÈ, orgue; NEIL COWLEY, orgue
MONTBLANC Església de Sta. Maria	dissabte, 8 de juliol, 22h. dijous, 3 d'agost, 22h.	HANS VAN NIEUWKOOP, orgue JORDI FIGUERAS, orgue ALEXANDRE BAIGET, trompeta FRANCESC CASTILLO, oboè
VIELHA Església de St. Miquel	dimarts, 11 de juliol, 22h. dimarts, 15 d'agost, 22h.	HANS VAN NIEUWKOOP, orgue TARSICI ROMA, orgue
ÀGER Parròquia de St. Vicenç	dijous, 13 de juliol, 22h.	HANS VAN NIEUWKOOP, orgue
L'ALEIXAR Església de St. Martí	dissabte, 15 de juliol, 22h. dissabte, 12 d'agost, 22h.	MONTSERRAT TORRENT, orgue ARNAU REYNÉS, orgue
IGUALADA Basílica de Sta. Maria	dimarts, 18 de juliol, 22h. dijous, 17 d'agost, 22h.	BERNAT BAILBÈ, orgue; NEIL COWLEY, orgue TARSICI ROMA, orgue
GIRONA Catedral	dissabte, 22 de juliol, 22h. dilluns, 28 d'agost, 22h.	BERNAT BAILBÈ, orgue; NEIL COWLEY, orgue FEDERICO M. RECCHIA, orgue
CASTELLÓ D'EMPÚRIES Catedral	dimarts, 25 de juliol, 22h. dimarts, 29 d'agost, 22h.	LORETO F. IMAZ, orgue JORDI FIGUERAS, orgue ALEXANDRE BAIGET, trompeta FRANCESC CASTILLO, oboè
MONTBRIÓ DEL CAMP Església Parroquial	dijous, 27 de juliol, 22h. dissabte, 26 d'agost, 22h.	LORETO F. IMAZ, orgue FEDERICO M. RECCHIA, orgue
TALARN Església Parroquial	dissabte, 29 de juliol, 22 h. dimarts, 8 d'agost, 22h.	LORETO F. IMAZ, orgue ARNAU REYNÉS, orgue
SITGES Església Parroquial	dimarts, 1 d'agost, 22,30h. dissabte, 19 d'agost, 22,30h.	JORDI FIGUERAS, orgue ALEXANDRE BAIGET, trompeta FRANCESC CASTILLO, oboè TARSICI ROMA, orgue
TORREDEMBARRA Església de St. Pere	dijous, 10 d'agost, 22h. dijous, 24 d'agost, 22h.	ARNAU REYNÉS, orgue FEDERICO M. RECCHIA, orgue

ENTRADA GRATUÏTA

ASSOCIACIÓ CATALANA DE L'ORGUE

Associació Catalana de l'Orgue

amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

El títol succint d'aquest comentari editorial pot comportar una imatge immediata d'interès relatiu del tema que anuncia. Tanmateix, darrera del mot "beca", s'hi amaga una realitat d'una notable transcendència en el món musical en què ens movem.

Tot arrenca del fet prou reconegut i prou evident també, de les ancestrals mancances del sistema pedagògic musical del país per suplir un marc d'expectatives suficientment ampli i profund capaç de sadollar les exigències de la professió musical. Això resulta especialment notori en el cas dels estrats més avançats, o sigui aquells que permeten accedir a un exercici de la professió més ambiciós i més ric.

Aquesta realitat comporta l'exigència per part dels estudiants que pretenen gaudir de nivells privilegiats de formació, de cercar nous horitzons formatius, els quals, òbviament, cal anar a trobar a l'estranger, en centres específics i de categoria i solvència reconegudes. En tot cas, cal afegir que no són solament les al·ludides mancances del sistema pedagògic el factor que empeny a sortir a l'estranger els nostres normalment més selectes futurs músics a veure nous horitzons, sinó també el saludable afany de descoberta de noves realitats i les possibilitats d'enriquiment i d'intercanvi que suposa, en el si d'un món dia a dia més intercomunicatiu i més intercomunicat.

En aquest context, l'àmbit musical català es troba amb un buit molt significat. Ens referim a l'absència d'una xarxa mínimament estructurada i coherent de beques que cobreixi una part substancial de la demanda. Una demanda cada dia més important com a conseqüència lògica del protagonisme creixent de la música a la vida social del país.

Això suposa que una part considerable dels nostres futurs talents que pretenen satisfer les seves inquietuds formatives, o bé les veuen frustrades de soca-rel per manca de recursos pecuniaris propis o bé han de recórrer a maniobres sovint ben complicades davant les insuficiències al·ludides en aquesta matèria. Significativament força vegades el recurs es troba en àmbits territorials aliens al nostre.

Ens trobem en un terreny en què es mouen diverses iniciatives institucionals i privades, sense que el conjunt assoleixi una realitat ni suficient ni estructurada.

I això resulta especialment lamentable, ja que es tracta d'un tipus d'inversió d'una rendibilitat notable. Hi ha una munió d'historials professionals importants ajudats per beques atorgades oportunament i aprofitades de forma satisfactòria. Per això apareix com a molt saludable que el tema sigui acarat seriosament i sobre la base de criteris amplis i generosos a fi d'aconseguir quelcom tan elemental com és l'equilibri de l'oferta i la demanda. Que a la fi és una manera molt precisa d'aproximar-se a una desitjable situació de normalitat.

Beques

8è CICLE DE MÚSICA TRADICIONAL I POPULAR

Un passeig pel Tradicionàrius

El Cicle de Música Tradicional i Popular Tradicionàrius, enguany en la seva vuitena edició, va aplegar l'actuació de 47 grups i solistes d'arreu dels Països Catalans i la concurrència d'unes 11.000 persones entre el públic assistent als balls, concerts, tallers de dansa i música i a la festa final.

A aquestes alçades, poques coses més de les que ja s'han dit es poden afegir al festival Tradicionàrius. Cent per cent consolidat, fins al punt que ja no cal qüestionar-ho, el Tradicionàrius va camí cap al seu desè aniversari, amb un bagatge que comença a evolucionar i a introduir nous espais. I també arrossegant una problemàtica concreta referent a temes de política cultural i comercial i que el Tradicionàrius posa en reflexió constantment.

per RRM C

Del 13 de gener al 7 d'abril, cada cap de setmana va ser curull de música tradicional i popular, i de diverses activitats al seu voltant, al Centre Artesà Tradicionàrius (CAT), al bell mig del barri barceloní de Gràcia, així com també a diversos indrets emblemàtics del barri, que van acollir els saraus més importants. Estem parlant del Cicle de Música Tradicional i Popular Tradicionàrius, que enguany ja arribava a la seva vuitena edició.

Aquest festival, ja ben conegut per un ampli sector de la població, que en la seva major part va fer-ne militància des de la prime-

ra edició, reparteix el seu desenvolupament en dotze àrees. El començament i la cloenda del festival, amb el seguici inaugural, i la cercavila, la festa final i el ball a la plaça, respectivament, en són els extrems. Enmig Els Divendres al CAT, on hi ha un de cada: concert i ball; els Dijous Extraordinàrius, per obrir boca cap al divendres; El Cap de Setmana, amb els cursets intensius de violí, acordió diatònic (enguany dedicat a la música Cajun) i d'improvisació de corrandes, el concert (enguany amb Maria Dolors Laffitte), la conferència al bar del CAT, i la Fira de Luthiers, Els Encants del Folk i el Concert-vermunt (amb la Cobla Manxaire); les sessions de dansa Nivell 0; els tallers de

dansa del Tradicionàrius; els cursos de flabiol i bombo, i els que hem esmentat abans; l'encesa de foguerons (amb els Foguerons de Sant Antoni de Sa Pobla); l'exposició d'instruments de festa; El Planter de Tradicionàrius; i la 3a edició dels tallers d'instruments tradicionals. Tot això, que sembla tan complicat, se succeeix en perfecta harmonia.

De totes aquestes activitats, en destaquen, de manera general, les actuacions dels divendres, però aquest any, sobretot, el Corrandàrius, la sessió de corrandes inscrita als Dijous Extraordinàrius —cançons improvisades— que per primer any amenitzaren Jaume Arnella, Artur Blasco, Francesc "Pa-

xito" Tomàs i Xavier Massot. I és que com diuen els entesos, aquest país s'ha oblidat de cantar de manera espontània, improvisant, ja sigui a reunions o les a tavernes... És un gènere que cal recuperar.

D'altra banda, el Tradicionàrius no va voler deixar d'incloure el tema de l'ensenyament de la música tradicional, tant per a nens com per a adults. Pel que fa als més joves, El Planter del Tradicionàrius va ser la plataforma de mestres i trobada de centres escolars, persones i grups que treballen en l'ensenyament d'aquest tipus de música. I pel que fa als adults, aquests en van tenir la seva dosi amb els cursets abans esmentats.

Una altra activitat també força concorreguda són els Tallers de Danses, tant per als iniciats i experts, com per als novells. En aquests darrers, s'hi van dedicar les sessions de dansa Nivell 0, amb un notable èxit de participació. El coordinador dels tallers de dansa i membre del grup Tercet Treset, Ramon Cardona, ens explica que *als cursos de dansa, s'hi engresca força gent. Tenen molt d'èxit, però es fa difícil establir un tipus de participant. Realment, la concurrència és molt variada: joves, adults i més grans, sols o amb parella... De fet, aquests cursos es poden fer tot l'any al CAT. El Tradicionàrius és l'escenari on es pot demostrar el que s'ha après. Li preguntem si es nota un augment de la pràctica dels balls de música tradicional. Ens respon que va molt lligat a l'augment de la interpretació de la música tradicional, perquè la gent vol ballar allò que sent.*

De fet, al llarg d'aquests anys el públic -fidel- del Tradicionàrius ha anat evolucionant. Aquest públic fidel, de militància incondicional i propagador del Tradicionàrius, s'ha tornat més selectiu a l'hora d'assistir a les actuacions, que alhora també han guanyat en qualitat, no sols interpretativa, sinó també en la

posada en escena. Aquest públic ha deixat pas al nou públic que s'incorpora al Tradicionàrius a mesura que el festival va fent camí, essent més jove a l'hora dels balls i les festes que en el concert, aspecte en el qual és més variat. I en contra del que es podria pensar, cal dir que tot aquest públic arriba d'arreu de la ciutat -no només de Gràcia- i

FOTO: MÓNICA MARTÍNEZ

fins i tot d'altres poblacions properes. I també la renovació s'ha produït a nivell de grups.

Aquest any es va acabar de constatar que per a segons quins actes el CAT s'ha quedat petit. Per primera vegada els organitzadors del Tradicionàrius s'han plantejat la possibilitat de traslladar físicament alguna de les activitats del festival, preferentment al barri de Gràcia, és clar. De la mateixa manera com Els Foguerons o la cloenda del festival, que són actes absolutament massius, tenen lloc a les diferents places del barri, és possible que en el futur també hi tinguin lloc un dels actes musicals típics del CAT. Malgrat tot, es corre el risc que suposa traslladar físicament un acte típic del CAT, pel que fa al costum del públic o del mateix barri de Gràcia. Però de fet, això suposaria una expansió, si més no evolutiva, a diferents nivells, pròpia de la mateixa evolució, creixement del Tradicionàrius. La decisió de portar a terme aquest

canvi vindria més de la mà de la celebració del 10è aniversari del cicle.

I com a testimoni del que va ser aquesta edició del cicle Tradicionàrius, com ve succeint des de fa força temps, ja s'ha editat el compacte doble que recull les actuacions de 16 grups i solistes i que combina el concert i el ball. Cal dir que l'enregistrament, com ha succeït sempre des de la primera edició, ha estat fet amb una estreta col·laboració tècnica i d'esperit amb Ràdio 4, vertebrada pel programa *Sense fronteres* que condueix Jordi Roura, programa que radia i promociona els concerts del Tradicionàrius.

El diumenge 19 de març al matí, dia de Sant Josep, vam acostar-nos a la placeta de l'Artesà on tingué lloc la Fira de Luthiers, Els Encants del Folk i el Concert-vermut del diumenge a càrrec de la Cobla Manxaire. Dins el local del CAT tenien lloc els cursets intensius de violí -amb Luc Charles-Dominique, d'acordió diatònic (música Cajún), amb Katherine Bersoux, i el d'improvisació de corrandes amb Francesc "Panxito" Tomàs. Aquestes activitats, junt amb la conferència-tertúlia i el concert del dissabte (18 de març) amb Maria Dolors Laffitte, formaven El Cap de Setmana.

Mitja dotzena de luthiers mostaven la seva feina. Van ser molts els curiosos i també molts els que s'interessaren per algun instrument que podien provar sense problemes i, fins i tot, demanar al luthier que els fes una demostració. Així, els sacs de gemes, les tarotes amb claus, els tenorets o els tamborins amb cordes desprenien les seves notes. Cal dir que molts d'aquests luthiers són els mateixos músics dels diferents grups de música popular i tradicional. Aquest és el cas de Martí Romero, membre de la Cobla Manxaire (el grup que amenitzà el vermut), que amb altres companys del grup van muntar també la parada i mostren els instruments que ells

mateixos fabriquen. Martí ens explica que és músic i luthier a banda del seu ofici "oficial", que és el de fuster. Fa més de deu anys que la Cobla Manxaire es fabrica els seus instruments. *Vaig aprendre'n de manera autodidàctica, mirant manuals, provant, obrint i estudiant els instruments...*, perquè els luthiers més vells eren zelosos amb els seus secrets. Ara són més oberts, però, ens comentà Martí Romero. També fa instruments per a altres persones i diu que la clientela és molt reduïda, encara que cada vegada hi ha més demanda d'instruments d'aquests tipus.

En Jordi és un luthier de Reus. Ens explica que fa deu anys que s'hi dedica. Ens ensenya sacs de gemes i tarotes. *Aquest és el l'ofici familiar. En els darrers anys s'ha notat un augment de la demanda d'aquests instruments perquè hi ha hagut una evolució interpretativa.* En Jordi continua explicant que a les comarques de Tarragona hi ha molta tradició de grallers, i hi força llocs on s'ensenya a tocar la tarota. També hi ha hagut una explosió de grups de música folk. Tot això fa que cada vegada més la gent demani millors instruments, de millor qualitat.

També parlem amb Francisco Calvo, luthier de gaites gallegues que va voler exposar el seu treball per segon any a la Fira de Luthiers del Tradicionari. El senyor Calvo ens diu que en els darrers quinze anys la demanda de gaites gallegues s'ha disparat, tot coincidint amb la nova creació de diferents centres gallecs, un cop trencada l'hegemonia del prestigiós Centro Galego de Barcelona. Ell també abasta d'aquests instruments els centres gallecs de diversos països europeus, com França, Alemanya, Suïssa i Bèlgica.

I mentrestant, cada cop més la placeta de l'Artesà s'omple de gent. Famílies i curiosos també treien el nas als Encants del Folk, on es podia trobar de tot

El curset de violí amb Luc Charles-Dominique

una mica: llibres de tota mena, discos de tots els estils... i cassetts i compactes, bàsicament de música tradicional, així com també cançoners, partitures i mètodes.

A l'hora del concert, a la placeta ja no s'hi cabia. Entre les taules de l'aperitiu, encara quedava lloc perquè un grup de balladors demostrés el seu domini del ball tradicional al so de la música de la Cobla Manxaire.

L'estat de la qüestió

No volem acabar aquest passeig pel Tradicionari d'enguany sense conversar amb el músic (membre fundador del grup Primera Nota) i director del cicle, Jordi Fàbregas. Amb ell també hem volgut repassar diversos aspectes que configuren el món de la música tradicional i popular al nostre país.

—Fins ara s'ha parlat de la consolidació del cicle Tradicionari. Al cap de 8 edicions, cal parlar d'alguna cosa més que de "consolidació". Podríem parlar de normalització de la música tradicional i popular?

—Crec que no podem parlar de normalització, perquè malauradament la música tradicional i

Katherine Bersoux al taller d'acordió diatònic

popular no té espai a la ràdio regularment, ni a la televisió, i la premsa en parla molt de tant en tant. A més a més, pel que fa a la distribució discogràfica, aquesta és pràcticament nul·la... Vas analitzant cada apartat i t'adones que no hi ha normalització.

—Parles de distribució discogràfica. I la producció discogràfica també se'n ressent?

—Malgrat que hi ha gent que no arrisca, la producció queda coberta per la iniciativa dels

FOTO: MÓNICA MARTÍNEZ

Danses a la placeta de l'Artesà

mateixos grups, que s'editen els seus treballs buscant els diners per tot arreu. Fins i tot s'arriben a fer produccions amb gent fora de Catalunya, com editors de Madrid que s'hi han interessat i han produït treballs. Si dels 47 grups que aquest any han participat al Tradicionàrius, més de la meitat tenen disc editat, no és per iniciativa de l'empresa discogràfica, en general. És per iniciativa dels grups.

—I com poden col·locar els seus discos?

—Bé, ells mateixos els venen a les actuacions. Si vas a comprar música tradicional i popular a una botiga, no en trobes. I si per casualitat n'hi ha, està descol·locada, perquè no té un apartat específic a la botiga. Crec que si aquesta música estigués comercialment més exposada a la botiga, s'arribaria a vendre...

—I per què creus que a les botigues de música és tan difícil de trobar la música tradicional catalana?

—Perquè proporcionalment a

un altre gènere, ven poc. Tot i que durant el festival Tradicionàrius ve molta gent, el públic és, en la seva majoria, molt jove i amb poc poder econòmic. Els discos valen diners i és una despesa en la qual no inverteix. I la gran majoria de gent desconeix encara aquest món.

—Cal, aleshores, una espècie de campanya per donar-lo a conèixer?

—Abans he parlat dels mitjans de comunicació que no se'n fan ressò... Però, per a mi no és ben bé un problema d'ells, només, ni de les institucions, o del públic, o dels productors... Crec que el problema ve de tothom... I potser una mica més a nivell institucional, que malgrat que veu que aquest producte interessa —i en rep algun ajut—, hauria de ser conscient que el sector encara és molt jove i necessita un cert proteccionisme per poder donar-lo a conèixer. Comparant aquest sector amb el sector editorial català, per exemple, el comprador potencial és menys nombrós que

el públic en castellà, i, per tant, el sector de la música tradicional està encara amb més desavantatge. Crec, com ja he dit en altres ocasions, que així com va haver-hi en un moment determinat "l'hora del rock" i tot l'engranatge va funcionar al seu entorn, hauria d'haver-hi "l'hora del folk", la música que estem potenciant. Aquest és un problema que s'hauria de resoldre.

—Es a dir, situar-la definitivament...

—Un altre problema amb què ens hem trobat molts cops és que com a gènere musical no se sap ben bé on situar-lo ja des de la mateixa institució. Estem tocant una música tradicional que fins ara, o fins fa uns anys, era una música tradicional molt funcional, que es feia servir per acompanyar festes, geganters, bastoners, diables, danses... Arriba un moment en què comencen a aparèixer grups que plantegen aquesta música com un gènere musical integrant-lo en un circuit. I això no té un espai concret. No és ni jazz, ni rock, ni música clàssica, ni estàndards d'envelat...; on s'inclou, aquesta música? La gent que fa música folk, per entendre'ns, té uns problemes molt diferent d'aquell grup de grallers que surt el diumenge a acompanyar gegants o bastoners. No té res a veure. Encara que molts membres dels grups de música tradicional fan aquesta feina com a complement del seu veritable ofici, el seu espectacle és concebut professionalment. És a dir, transports, equips de so, de llum, factures, tractes amb intermediaris. És un terreny absolutament diferent.

—Quina és, o ha estat, l'aportació més destacada del cicle Tradicionàrius a la música tradicional i popular catalana?

—El que ha fet el Tradicionàrius ha estat que els grups de música es plantejessin de manera seriosa i professional la posada en escena de les seves actuacions. Al principi era més important la feina de recerca musical que no la manera com

CURSOS DE PEDAGOGIA MUSICAL

Orfeó Lleidatà

Revelació Sensorial del Sentit Musical

Professor: Alain Langrée
de l'1 al 8 de juliol

Iniciació a la Direcció d'Orquestra i Curs de Tècnica Instrumental per a Instruments de Corda

(Nivells: «A» 2n, 3r i 4t/«B» 4t i 5è.)

Director: Francesc Llongueres
Director adjunt: Werner Keltsch
Professorat i orquestra pilot «Música Viva» de la Hochschule für Musik de Stuttgart
del 5 al 14 d'agost

Tècnica vocal-Cant-Expressió Musical

(Nivells: elemental - mitjà - perfeccionament)

Director: Helmut Lips
del 4 al 14 d'agost

Direcció Coral

(Nivells: elemental - mitjà - perfeccionament - superior)

Director: Christian Grube
Professor de la Hochschule der Künste de Berlín i director dels cors de la catedral de Berlín
Col·laboració: Orquestra «Música Viva»
del 16 al 26 d'agost

Pedagogia Musical Zoltán Kodály

Professores: Erzsebet Meszáros;
Beáta Schanda de l'Institut Kodály de Budapest
del 30 d'agost al 10 de setembre

Informació - Inscripció:

Orfeó Lleidatà/Centre Cultural
Partida de la Caparrella, s/n
25192 - LLEIDA
Tel: (973) 26 19 83 • Fax: (973) 28 19 83

Pla de Formació Permanent del Departament d'Ensenyament i Promotors Culturals de l'Institut Català de Noves Professions.

El taller d'acordió diatònic - música cajun

l'ofertes. Ara tot això s'ha anivellat molt més i el Tradicionari ha ajudat a donar forma a l'espectacle. Això ja és un pas endavant. Per altra banda, quan parles amb la premsa o demanes ajut a una institució per al festival, el discurs sempre torna al mateix problema, i en aquest nivell sí que podem anar recordant la problemàtica a què hem al·ludit abans. Nosaltres, com a Centre Artesà Tradicionari, no tenim força suficient per modificar la problemàtica. Podem provocar la reflexió, que es continuï creant un repertori propi... Però tot el que respecta al panorama comercial i de política cultural, no podem fer-hi res. Només podem dir que el CAT continua programant, gestonant, que és un centre que funciona tot l'any i que canalitza la seva activitat vers la música tradicional i popular.

Aquest setembre fa oficialment dos anys que el Districte de Gràcia atorga la gestió del Centre Cívic l'Artesà a l'Associació Cultural TRAM, tot convertit-lo en el Centre Artesà Tradicionari (CAT), centre especialitzat en música tradicional i popular.

—Què significa aquesta cessió?

—Crec que el Districte ha jugat fort, perquè no es veu igual de tots els àmbits que un centre cívic, amb totes les seves activitats diverses, s'especialitzi. Podem dir que de cara a l'Ajuntament barceloní, el CAT és un centre cívic especialitzat. Nosaltres l'etenem com una activitat única entorn de la música tradicional i amb una línia concreta. Per altra banda,

mai no hem negat l'accés a cap persona o grup aliè a la música tradicional, però sí que s'han deixat de fer activitats com el ioga o el macramé, activitats típiques dels centres cívics.

—Rebeu aportació econòmica municipal?

—Sí. Tenim establert un conveni amb el Districte de Gràcia, anual, en el qual una comissió de seguiment va donant el vist-i-plau a l'ajut anual. Però aquest ajut només arriba per mantenir el local. Nosaltres, TRAM, podem explotar el local de la manera que vulguem. Però per ètica pròpia no volem fer cap “negoci” que no tingui a veure amb la música tradicional.

—Fins a quin punt el Tradicionari ha estat un revulsiu d'altres activitats similars a Catalunya?

—Això ha estat evident. Grups que havien vingut com a balladors, ara estant tocant. Dels 13 grups que van participar en la primera edició, ara hem passat a 47, i no els hem convocat tots! I, en general, es tracta de gent jove que s'han introduït a la música per mitjà d'aquest gènere. També ha contribuït a fer que apareguin altres cicles musicals arreu de Catalunya, com a la Pobla de Segur, al Pla de l'Estany, Roquetes, Bellver de Cerdanya, Ribes de Freser o al Lluçanès. A les programacions de festes populars es demana cada cop més música tradicional. Per exemple, a les comarques de Tarragona hi ha una considerable demanda de música tradicional o folk des de fa uns

quatre anys, ja sigui per a ball o per a concert. Això vol dir que el gènere s'escampa. Tot això fa que es creï un repertori, que apareguin nous grups, que s'investiguin instruments, que es construïxin aquests instruments, que apareguin nous circuits de programació i actuacions... Tot això ha esdevingut un moviment jove. Els dimarts als vespres, al CAT, es realitzen unes sessions amb l'objectiu d'anar creant un repertori comú amb músics de música tradicional que, conduït per Marçal Casellas, a la llarga farà que hi hagi tota una sèrie de temes coneguts per tothom i que puguin ser interpretats per tothom.

-L'any 1994 l'Ajuntament de Barcelona atorgà el Premi Ciutat de Barcelona en la modalitat música al Cicle Tradicionari per la seva original tasca de recerca, recreació i difusió de la música tradicional i popular de les terres de llengua catalana. Què significa aquest premi?

-Realment, fa il·lusió que la ciutat on has organitzat tot l'enrenou que significa el cicle te'n reconegui l'esforç. També el Tradicionari va rebre el Premi Nacional de Música, i n'ha rebut d'altres. Però aquest, el Ciutat de Barcelona, ha estat com un reconeixement més gran. Com ja he dit, és un reconeixement de la teua ciutat i això ens dóna ganes de tirar endavant. Penso que entre tots hem d'intentar donar al Tradicionari l'espai que li pertoca, ni més ni menys.

-A principis dels anys vuitanta hi va haver una iniciativa de tres grups a l'Antic Hospital de Sant Pau, una espècie d'embrió del Tradicionari. Per què allò no va quallar i el Tradicionari sí?

-No ho sé ben bé. Aquelles actuacions es van fer durant un cap de setmana els anys 1981, 1982 i 1984. Eren els grups Tercet Treset, Orquestrina Galana i La Murga. Com a cap de setmana funcionava... Però la gran diferència amb el Tradicionari és que aquest s'engega el primer trimestre de l'any, una època en què l'oferta musical a Barcelona no

és gaire intensa, i s'allarga els caps de setmana durant tres mesos. Aleshores, com que és un cicle llarg, les possibilitats de promoció i d'assistència, consegüentment, són més àmplies. I per què el tradicionari ha tingut èxit? Per diverses coses, crec. Potser perquè la gent que va venir al principi va descobrir un tipus de música que li agradà, en van fer militància i ells mateixos van fer la propaganda. Potser també perquè Gràcia s'ha convertit en els darrers anys en un centre lúdic molt potent, i és fàcil arribar-hi. I potser perquè a l'Antic Hospital de Sant Pau érem només tres grups... Amb Tradicionari vam començar deu grups... i ara som més de quaranta.

-Quins són els projectes de futur?

-Hi ha la proposta de fer algunes de les activitats del Tradicionari fora de l'espai físic del CAT, perquè es fa petit... Però crec que hem de continuar insistint a divulgar la música tradicional i popular. També, donar a conèixer les activitats que fem al CAT, així com també el butlletí d'informació que publiquem. Però per a mi la preocupació principal és aconseguir que aquesta música tingui cabuda en la distribució discogràfica. Que es pugui trobar de manera natural a les botigues. Que els programes de música tradicional per televisió siguin emesos a hores més normals i no de matinalada (encara que ja va bé que hi siguin!). I que a les ràdios se senti més. I, ja per acabar, començar a pensar en el desè aniversari de Tradicionari el 1997.

I amb tot això, no hem d'oblidar que al CAT durant tot l'any es fan activitats -cursos, tallers, cicles de concerts, etc.- entorn de la música tradicional i popular de casa nostra i d'arreu del món. I que el CAT funciona com un autèntic canalitzador d'informació i material tant per a professionals com per al públic en general. El CAT és a la travessia de Sant Antoni, 6-8, al barri de Gràcia de Barcelona.

escola de pedagogia musical

MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES I ESPECIALISTES DE MÚSICA 1995-1996

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris

- ☐ Cursos monogràfics
- ☐ Informàtica musical
- ☐ Recursos musicals per a mestres no especialistes de música

Cursos d'estiu i d'hivern

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

pla
de Formació Permanent

Informació:
c/ Portal Nou, 13
08221 Terrassa.
Telèfon (93) 783 79 72,
de 9 a 13 hores

PUBLICITAT
AL SERVEI DE
LA MÚSICA

□ TRAFALGAR, 14, 3R. 1A. □ TEL. (93) 268 35 00 / FAX (93) 268 48 29 □

MIKROKOSMOS

Sursum corda...

¿Qui ho ha dit que els infants d'avui no són receptius al cançoner tradicional? D'aquest, ¿qui n'ha certificat la defunció sobre la base de la seva absència als grans mitjans de difusió? ¿Es aplicable també als processos de formació i d'aprenentatge aquella màxima tan poc-solta que afirma que només existeix allò de què es parla?

Em feia aquestes consideracions durant l'hora màgica a què vaig assistir el passat 10 de maig, a les Cotxeres de Sants: una de les sessions del VI Cicle de Difusió de la Cançó Popular Catalana, organitzat per l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona.

I em deia a mi mateix que no, que no era certa la visió negativa amb què tan sovint ha estat mesurat el Cançoner per part de tants savis (oh, sí, en tenim a desdir...!). I me'l ratificava, aquest convenciment, la dinàmica d'una sessió (amb coordinació d'Assumpció Malagarriga) en què 300 nois i noies eren subjugats per l'art de Montserrat Martorell (contralt) i de Joan Casals (piano); i pel de Carme Ubach (arpa) i Esteve Nabona (trompa) en el suport instrumental que prestaven a aquells adolescents en la interpretació de diverses mostres del Cançoner, harmonitzades per Josep Vila, i dirigides amb eficàcia pedagògica i desimboltura funcional per Josep Prats.

Com m'hauria agradat que haguessin estat a les Cotxeres tants com bescanten el nostre patrimoni i s'embadaleixen, en canvi, davant qualsevol rucada forana!

Ah, nois i noies de les Cotxeres de Sants, com us envejo! Jo vaig aprendre moltes cançons per transmissió oral; però quina diferència amb allò de què vosaltres heu estat beneficiaris: la donació d'un equip engrescador, les explicacions i l'art d'una de les veus més belles que ha donat el país, la inquietud d'uns intèrprets il·lusionats, la simpatia d'un director que se us feia company, el fet de poder-vos sentir solidaris de tants milers de nois i noies que han participat en el mateix projecte. Aquestes cançons que heu après, nois i noies, són una llavor que esclatarà quan menys ho penseu. Vosaltres, això, ara no ho sabeu. Això ho sabem els qui hem estat tempestejats per tota mena de teories pedagògiques, de credos estètics o de projectes transcendentals; els qui n'hem vist de tots colors en molts àmbits i hem après que, sempre, sempre, a l'hora de la veritat, cal retornar a les arrels...

Per això, a mi, en sortir de la vostra cantada —amb els ulls espurnejants i amb l'emoació a flor de pell— em revenia la vella —i bella!— aclamació litúrgica: *Sursum corda...*

Pere Artís

XV Festival Internacional de Música Popular i Tradicional

La quinzena edició del Festival Internacional de Música Popular i Tradicional (FIMPT), que té lloc del dia 26 al 31 de juliol fa, com ja és habitual, un ampli repàs de la música d'arrel popular de tot el món, amb la participació de músics de 15 països i 4 continents.

Amb motiu del seu 15è aniversari, el Festival té previst, per un costat, recuperar algun dels grups emblemàtics dels que han passat fins ara per Vilanova, i per l'altre, oferir algunes interessants novetats tant en la programació com en les activitats complementàries.

Entre les propostes artístiques es pot destacar la celebració, en exclusiva a Catalunya, del 20è aniversari d'Al Tall, grup capdavanter en el camp de la música popular als Països Catalans, celebració que comptarà amb tots els músics que han format part del grup des de la seva creació, i en la qual participaran també un seguit de figures convidades, entre elles Maria del Mar Bonet i el grup marroquí Muluk el Hwa.

Altres propostes destacables són la banda que lidera el conegut *folkie* irlandès Dave Spillane, i una de les formacions més prestigioses en el camp de la música sufi paquistanesa: The Sabri Brothers.

Per al Teatre Principal, el FIMPT està gestionant la presentació del nou espectacle de fusió musical creat pel conegut acordionista basc Kepa Junquera, Xulio Pereira, virtuós de la guitarra portuguesa i per Nana Vasconcelos, un dels més famosos percussionistes brasilers de tots els temps.

També es dedicarà especial atenció a la música catalana, tant amb propostes innovadores i de recent creació, com la que presentaran els músics Marcel Casellas, Toni Xuclà i Xavier Macaya, com en la participació d'un bon nombre de músics catalans del ram en una de les noves iniciatives d'aquesta edició, que en format de *jam session* ompliran els *after concert* de l'edició d'aquest any.

En el camp de les activitats complementàries destaca el nou impuls que es donarà a la Fira Internacional del Disc, que incorporarà, a més de totes les novetats del sector, un «racó de col·leccionista» especialitzat tant en materials de folk internacional com en les edicions de música catalana de tots els estils. El FIMPT durà a terme també dues accions relacionades amb la celebració del centenari del naixement del músic i compositor vilanoví Eduard Toldrà, molt conegut en el seu vessant clàssic però que va ser igualment una de les figures que més prestigi han donat a la composició de música per a cobla. Amb motiu d'aquest centenari, el Festival ha programat, en col·laboració amb la Secretaria General de Joventut de la Generalitat, el concert final de la Mostra de Cobles Joves i, a més a més, editarà un quadern amb diverses partitures inèdites de música per a gralla escrites pel pare d'Eduard Toldrà a començaments de segle. Aquesta publicació serà el número 1 d'una col·lecció de música tradicional impulsada, entre d'altres organismes, pel mateix FIMPT. ■

Juan José Olives dirigeix música espanyola i catalana a Bucarest

El director Juan José Olives dirigeix el passat maig l'Orquestra de la Ràdio de Romania amb un programa format per obres de Taverna-Bech, Cruz de Castro, Guinjoan i Homs. Aquest concert formà part de la Setmana Internacional de Nova Música de la capital romanesa.

Olives, que ha dirigit gairebé totes les orquestres espanyoles, fou convidat per segona vegada a dirigir a Bucarest amb l'esmentada orquestra, formació amb la qual va fer una gira per Catalunya l'any 1994. ■

Cicle Els Orgues de Catalunya

El conjunt d'orgues històrics de Catalunya constitueix un patrimoni artístic singular, el qual es va posant al dia a través d'una acció de restauració, amb criteris adients per respectar les seves característiques originàries. És, però, un patrimoni que només esdevé plenament operatiu quan les sonoritats d'aquests orgues es fan vivents. D'aquí la oportunitat del cicle Els Orgues a Catalunya que organitza anualment l'Associació Catalana de l'Orgue, amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Enguany, durant els mesos de juliol i agost, 25 concerts faran sonar 14 orgues de tot Catalunya, en solitari o amb el concurs d'instruments afins.

En concerts d'entrada gratuïta, aquest estiu podrem escoltar els organistes Josep M. Mas (església de St. Sever de Barcelona i Capella del Claustre de la Catedral de Tarragona), Montserrat Torrent (església de St. Pere de Berga, església de St. Martí de L'Aleixar), Bernat Bailbé i Neil Cowley (església de St. Pere de Berga, església de Sta. Maria d'Igualada, Catedral de Girona), Hans van Nieuwkoop (església de Sta. Maria de Montblanc, església de St. Miquel de Vielha, parroquia de St. Vicenç d'Ager), Tarcisi Roma (església de St. Miquel de Vielha, Basílica de Sta. Maria d'Igualada, església parroquial de Sitges), Jordi Figueras, amb el trompetista Alexandre Baiget i l'oboïsta Francesc Castillo (església de Sta. Maria de Montblanc, Catedral de Castelló d'Empúries, església parroquial de Sitges), Arnau Reynés (església de St. Martí de L'Aleixar, església parroquial de Tàrragona, església de St. Pere Torredembarra), Federico M. Recchia (Catedral de Girona, església parroquial de Montbrí del Camp, església de St. Pere de Torredembarra) i Loreto F. Imaz (Catedral de Castelló d'Empúries, església parroquial de Montbrí del camp, església parroquial de Tàrragona). ■

El giravolt de maig al festival de Matadepera

La versió de l'òpera *El giravolt de maig* d'Eduard Toldrà constitueix un dels al·licients més remarcables de la quinzena edició del Festival Internacional de Música de Matadepera, que es va iniciar el 22 de juny i s'acabarà el 27 de juliol d'enguany.

La programació comprèn un total de sis concerts de diferent índole —òpera, música de cambra i concertisme instrumental—, amb una participació estrangera rellevant.

Un recital a cura de la mezzosoprano Anna Ricci i el pianista Angel Soler obrí aquesta manifestació el passat 22 de juny, una setmana més tard actuà el Krakowski

Chor Kamerlany i el 6 de juliol ho farà el Quintet de Vent Haizea, guanyador el 1994 del primer premi del Concurs Montserrat Alavedra, de conjunts de cambra. El quart concert presentarà la producció *El giravolt de maig*, que signaran els amics de l'Òpera de l'Hospitalet. El 20 de juliol actuarà l'Orquestra de Cambra de la Fil·harmònica Nacional de Moldàvia i el 27 de juliol actuarà el pianista Leonid Sintsev. Tots els concerts tindran lloc a l'església parroquial de Matadepera, excepte la representació de l'òpera de Toldrà, que s'esdevindrà a La Muntanyeta. ■

L'Orquestra de Cambra Catalana a Itàlia

Un cop finalitzada la seva segona temporada estable al Sant Andreu Teatre, l'Orquestra de Cambra Catalana (OCC), dirigida per Joan Pàmies, continua amb la seva activitat artística tot preparant la programació de la temporada 96-97.

Dins les seves properes activitats, cal destacar, en primer lloc, la participació de l'OCC en el Festival Internacional de Música de Grado, Itàlia, aquest 15 de juliol. Per a aquesta audició, i d'acord amb els seus principis fundacionals de difusió de la música espanyola en general i catalana en particular, l'orquestra ha previst un programa que inclou obres de Joaquín Rodrigo, Xavier Turull, Joaquín Turina, i Eduard Toldrà, afegint-se així a la

commemoració del centenari del seu naixement.

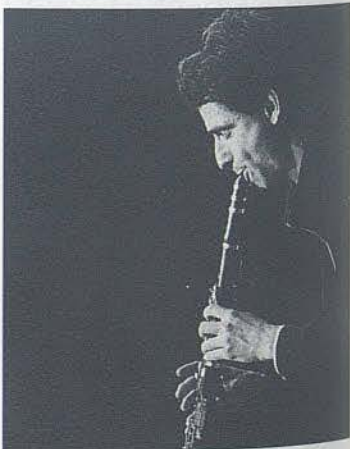
Per altra banda, el proper mes de novembre l'orquestra té previst enregistrar el seu segon, disc compacte, amb obres de compositors catalans, dins el marc de la col·lecció discogràfica de la Fundació de Música Contemporània.

El passat 20 d'abril, l'OCC va inaugurar el Festival Internacional de Música de Toledo, amb un programa integrat per obres d'Offenbach, Janáček, Mozart i Beethoven, amb les actuacions solistes del violoncel·lista Zsolt Trotter i el pianista Ludmil Anguelov.

A més, recentment, el seu director, Joan Pàmies, ha estat nomenat director convidat permanent de l'Orquestra de Toulon, França. ■

Cicle de concerts d'Oriol Romaní sobre el tema *Meditacions*

El clarinetista barceloní Oriol Romaní ha presentat un concert que amb el títol de *Meditacions* transporta al món del silenci, el vent, els ocells, els infants i el creador novament al silenci. La interpretació de cada obra ve precedida per la lectura del que en va dir el seu compositor o del text que el va inspirar. El programa és format per obres de Joaquim Homs i d'Isván Vantus dedicades al mateix Romaní, i de Bach, Debussy, Koechlin, Messiaen i Nielsen i també inclou una cançó tradicional catalana. Aquest programa ha estat presentat entre, d'altres llocs, a Avila, i més recentment al Northern College d'Aberdeen —Escòcia—, a la XIX Setmana de Música de Felanitx i també a la XXIII Setmana de Música do Corpus de Lugo, al Festival David —monestir de Bellpuig

de les Avellanes— i a Sant Pol de Mar. Mentrestant Oriol Romaní prepara un nou programa de clarinet sol titulat *La teva veu amic*, format per obres de Joaquim Homs, bona part de les quals són inspirades per textos de Paul Valéry i Rabindranath Tagore. ■

Hoechst Ibérica finança l'edició d'un disc de Montserrat Torrent

Montserrat Torrent plays de great organ of Barcelona Cathedral és el títol de l'enregistrament que acaba de ser presentat en un acte que va tenir lloc al Centre d'Art Sant Mònica presidit pel director general de Promoció Cultural, Jaume Serrats Ollé.

Es tracta d'un CD del segell alemany Motette, que ha fet possible la col·laboració de la firma Hoechst Ibérica. Cal recordar que aquesta empresa de matriu alemanya va finançar el llarg i costós procés de reconstrucció de l'orgue de la catedral de Barcelona, realitzat per l'orguener Gabriel

Blancafort i que ha permès restituir aquesta joia de l'orgueneria catalana.

El CD que ara s'ha presentat, tal com indica el seu títol, compta amb la interpretació d'aquesta figura que és Montserrat Torrent, la qual interpreta un aplec d'obres de diferents compositors, catalans, bascos i alemanys. Concretament, de Francisco Andreu, el pare Antoni Soler, Dietrich Buxtehude, Johan Sebastian Bach, Josep Soler, Cristòfor Taltabull i Jesús Guridi.

L'edició del disc posa colofó a la col·laboració de l'esmentada em-

presa germano-espanyola Hoechst Ibérica en l'obra de reconstrucció de l'orgue barceloní.

L'empresa Motette és una firma especialitzada en l'edició de música per a orgue, a la qual es dedica des de fa una vintena d'anys. Aquesta circumstància afavoreix que el disc pugui gaudir d'un procés de distribució internacional important; així, doncs, l'orgue de la catedral de Barcelona i la figura de Montserrat Torrent, per altra part prou valorada arreu del món, gaudiran d'un concert idoni de divulgació de llurs excel·lències. ■

Del seu affm.

Srta. Portaveu anònim

d'una manifestació antiracista al Moll de la Fusta

Distingida amiga:

En primer lloc disculpi que em sigui impossible anomenar-la d'una manera més precisa, atès que la seva coneixença, la de la manifestació a la qual la vinculo i, consegüentment, el tema que motiva que m'adrexi a vostè em van arribar via *flash* informatiu radiofònic (a més, fa ja algunes setmanes, circumstància que ha fet impossible la retenció nominal de tot plegat). Tanmateix, com que el que importa són els fets, i recordar-los no exigeix el detall nominatiu, confio que a la fi aquest escrit li resulti familiar i el seu contingut l'animi a reflexionar una mica.

Abans d'entrar en matèria més específica, permeti que la felicitï per la seva vinculació a un acte com el que ens ocupa, destinat a fomentar la concòrdia interracial, la comprensió i la germanor entre tots els ciutadans d'aquest món que formem tots, cada vegada més barrejats, i confio que també cada vegada més agermanats (per molts que hi hagi que pretenguin tot el contrari). Consideri'm, doncs, un més d'aquesta família i compti a l'avançada amb la meua més pura sintonia.

Tanmateix, això no ha d'impedir que no estigui d'acord amb una afirmació que va fer en el curs del *flash* informatiu a què em referia abans. Parlant amb una seguretat, alegria, suficiència, energia i —sens dubte— bona fe molt propis de la seva edat juvenil, va etzibar més o menys això: "En el curs d'aquesta celebració hi haurà actuacions de música africana, jazz, rock, música catalana; bé, música catalana és tota aquella que es fa a Catalunya. Hi actuaran els grups...", cap dels quals, per cert, dedicats a fer música autènticament catalana.

Compte, no ens embalem massa, que la cosa és molt delicada, i per pontificar abans s'ha de ser pontifex. I una cosa és parlar i l'altra dir coses amb sentit. Vostè va agafar una expressió manllevada del sempre delicat món de les declaracions polítiques, món no necessàriament científic ni inqüestionablement extrapolable a totes les realitats, i la va elevar a categoria d'absolut.

M'explicaré d'una faisó ben planera: per molt que els francesos, anglesos o sirians, posem per cas, hagin pogut traslladar el jazz a la seva pròpia realitat cultural, no per això el jazz deixarà de ser mai música negroamericana. Ni per molt que un determinat país llatí, o fins i tot de forma més àmplia, una realitat mediterrània, conreï el rock de manera més o menys personal i diferenciada, el rock deixa de ser una realitat genuïnament anglosaxona. I no parlem de la música ètnica africana, àrab o, d'una manera més prope- ra, la vinculació del flamenc amb el món andalusí. I també, és clar, el context de la cobla i de la música tradicional catalana, fill d'una tradició tan personalitzada i individualitzada com qualsevol altra, per molt que algun dia pugui sortir una cobla a Nova Zelanda. De manera idèntica, als components de La Principal d'Amsterdam, difícilment se'ls acudirà pensar que les sardanes que interpreten al seu país és música holandesa.

Vostè, senyoreta, amb aquest afany de barrejar-ho tot i de ser fidel al mot "mestissatge" —esdevingut obsessiu vingui a tomb o no per part de determinats cenacles segurament benintencionats, però sovint poc reflexius—, no ha fet un mal favor només a la música catalana, sinó que l'ha fet a tota aquella que, com la genuïnament nostra, té els seus propis orígens culturals i racials i no necessita afegitons qualificatius, sigui de tipus formal o d'identificació geogràfica. Em sembla molt bé que aquí es faci flamenc i que, si cal, sorgeixi un grup del país altament especialitzat en música aborigen papú. Com, naturalment, a l'inrevés. Però el flamenc és música andalusa, la música papú és papú, la sardana i el món de les gralles, les xeremies etcètera és música catalana, i la gaita gallega remet a Galícia. La resta és una cerimònia de la confusió que, compte, com a tal pot acabar aconseguint resultats contraris als pretesos.

Del seu affm.

Jaume Comellas ●

Cloenda de la temporada de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana

per RRM

Un concert a càrrec del prestigiós conjunt italià I Musici i una recepció van posar fi a la temporada 1994-95 de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana.

Prèviament havia tingut lloc a la sala de música de cambra del Palau la junta ordinària de la Fundació, presidida pel senyor Fèlix Millet, en el curs de la qual es van poder constatar els resultats, un any més excel·lents, assolits per les activitats posades en marxa per la Fundació.

En aquest sentit cal fer esment de fets tan rellevants com l'èxit creixent del cicle "Palau 100", que la darrera temporada ha aconseguit un nivell d'ocupació de localitats proper a la saturació, i la consolidació del cicle "Les Escoles al Palau", que ha aconseguit una enorme acceptació entre els medis pedagògics del país.

També s'ha pogut constatar la consolidació del cicle, encara molt jove, "Els Diumenges al Palau", proposta que, per segona vegada, ha atret una nombrosa quantitat d'espectadors d'arreu del país i ha aconseguit l'objectiu cabdal que es va marcar a la seva primera convocatòria: recerca d'un nou públic i, derivadament, obertura del Palau i de l'activitat musical clàssica als afeccionats i potencials afeccionats de comarques. En un altre ordre de coses, el de la promoció de músics joves, també s'ha confirmat la validesa d'aquest cicle, ja que ha permès d'obrir les portes del principal auditori de Catalunya a un grup d'artistes joves de gran vàlua que han tingut

I Musici

l'oportunitat de donar a conèixer les seves aptituds des d'una plataforma idònia i d'una considerable capacitat de projecció.

Dins d'aquesta mateixa línia de constatacions ratificadores de la bona marxa de les activitats de la Fundació, cal fer esment de l'èxit tan rotund assolit per un cicle que s'ha estrenat aquest any. Ens referim a "Concert de tarda al Palau" que al llarg de sis dilluns al vespre ha presentat una oferta molt variada de propostes musicals, des del virtuosisme instrumental a l'òpera passant per la sarsuela, el cant coral i la música per a cobla, i que ha tingut una acollida extraordinària per part del públic. Aquest cicle ha nascut, doncs, sota els millors auspicis i tot fa esperar que les pròximes edicions confirmaran plenament la seva validesa.

L'activitat desenrotllada per la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música ha comportat la celebració de 17 concerts del cicle "Palau 100", 10 de la III temporada de "Els Diumenges al Palau", sis del cicle "Concert de tarda al Palau", 36 sessions de "Les Escoles al Palau" i tres concerts puntuals més. A més, hi ha hagut

383 visites al Palau i s'han comptabilitzat 2.200 abonats arribant gairebé als cent mil -exactament 98.500- el nombre d'assistents a les manifestacions promogudes per la Fundació. Això representa un percentatge d'ocupació del 85 per cent.

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música compta amb 783 Patrons, 588 Amics del Palau, 45 Membres Protectors, 24 Membres d'Honor i 8 patrocinadors puntuals i mou un pressupost de més de 531 milions de pessetes. Aquests guarismes, i en definitiva un context de constatació plena de la bona marxa de les activitats i iniciatives de la Fundació, van servir perquè els actes de cloenda de la temporada es produïssin en un clima de satisfacció generalitzada afavorida, a més, pels al·licients fornits també per la magnífica actuació de I Musici.

Aquest conjunt, ben conegut i molt estimat a Barcelona, oferí un programa en plena sintonia amb els seus pressupòsits estètics, centrat en la figura d'Antonio Vivaldi, integrat a la primera part per tres concerts d'aquest compositor, amb les intervencions solistes de Mariana Sirbu, Antonio Pérez, Claudio Buccarella i Francesco Strano, i la segona per aquella autèntica joia de la música barroca universal que és *Les quatre estacions* amb intervenció solista de la líder del grup, Mariana Sirbu.

Achúcarro i l'English Chamber al Festival de Torroella de Montgrí

per RRM

El recital que oferirà el pianista bilbaí Joaquín Achúcarro, el concert de l'English Chamber Orchestra dirigida per Rodney Friend, el recital de Jaume Aragall amb Vicenç Sardinero i Montserrat Obeso i els concerts de l'Orquestra Nacional d'Espanya, de The Scholars Baroque Ensemble i del grup L'Europe Galante que dirigeix Fabio Biondi, són els esdeveniments més destacats de la XV edició del Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí.

Aquesta manifestació organitzada per Joventuts Musicals de l'esmentada població baix-empordanesa compta amb el suport financer de la Fundació Caixa de Catalunya, ultra diferents institucions públiques, com és el cas del Departament de Cultura de la Generalitat, amb el qual ha signat un conveni de tres anys de durada que permet establir una programació a mig termini. També compta amb el suport d'altres institucions, com l'Ajuntament de Torroella, Diputació, Goethe Institut, Associació Catalana de Compositors, British Council, Catalunya Música, etcètera.

El Festival de Torroella de Montgrí s'ha consolidat com una de les propostes musicals d'estiu més destacades. Juntament amb el de Peralada són els dos únics festivals catalans reconeguts per l'Associació Europea de Festivals.

Enguany la proposta comprèn un total de vint-i-sis concerts, més un cicle addicional dedicat a interprets joves, que arriba a la seva cinquena edició i que

L'Europe Galante

comprèn una desena més de concerts.

En el que cal considerar una proposta bàsicament eclèctica, destaca el protagonisme assolit per la música del segle XX, capítol que comprèn estrenes de González de la Rubia, Jep Nuix, Albert Sardà, Fernández Marín, Manuel Valls, Jordi Cerveró, Xavier Montsalvatge i Delfi Colomer, i la interpretació d'obres de Taverna-Bech, Salvador Brotons, Manuel Valls, Eduardo Rincón, Rodríguez Picó, David Padrós, Sardà, Milhaud, Martinu, Benguerel, Carles Santos, Tomàs Marco, Pere-Josep Puértolas, Stockhausen i Martinu.

Pel que fa a interprets, hi ha una barreja força acusada d'instrumentistes i conjunts del país i de l'Estat, a més d'estrangers.

El festival, que s'obrirà el dia 15 de juliol amb un recital a cura dels guanyadors del I Concurs de Cant Jaume Aragall, acabarà el dia 27 d'agost amb un concert a cura dels professors dels Cursos Internacionals d'Interpretació. Pel camí hauran intervingut solistes de la talla de Xavier Joaquín, Claudi Arimany, Miquel Farré, Ester Pine-

da, Félix Ayo, Tomas Quasthoft i el guitarrista Alvaro Pierri; conjunts com el Quartet Granados, el quintet format per Jordi Masó, Oriol Romani, Santiago Juan, Lluís Heras i Bernat Castillejo, Orquestra de Cambra

de l'Empordà, Trio Manuel Valls, Orquestra Simfònica i Cor de l'Estat de la República d'Armènia, Grup Instrumental Barcelona 216, Petits Cantors de Praga, Camerata Renaixentista de Caracas, Cor Glinka de Sant Petersburg, Hungarian Virtuosi, Freiburger Barockorchester. Pel que fa a produccions emergeix la de la *Novena* de Beethoven que interpretarà el Cor i Orquestra de l'Estat de la República d'Armènia, la versió de *Dido i Aeneas* de Purcell a càrrec de The Scholars i el cicle de *lied El viatge d'hivern* de Franz Schubert, que oferirà Tomas Quasthoft. La figura d'Eduard Toldrà serà objecte d'ateció especial en diversos concerts.

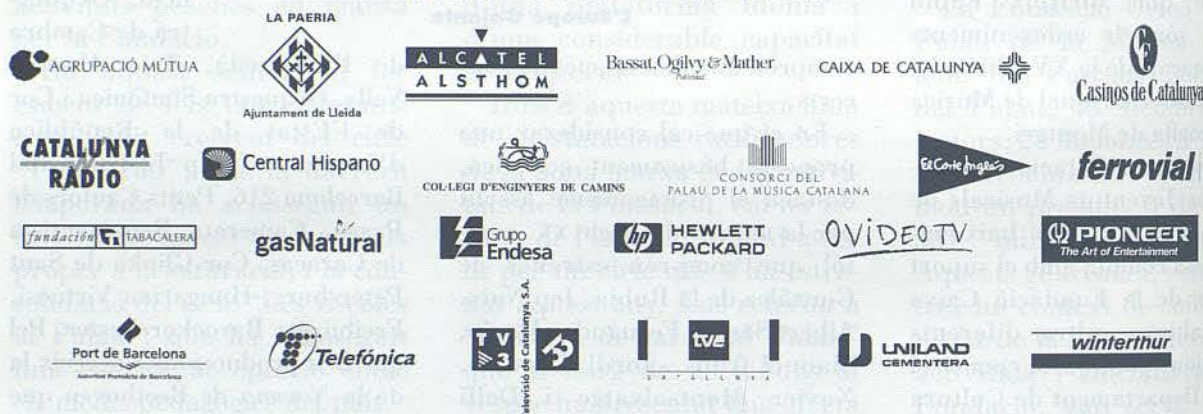
La majoria dels concerts tindran lloc a l'església parroquial de Torroella de Montgrí, amb algunes excepcions, com són el concert que interpretarà l'Orquestra Nacional d'Espanya dirigida per José Collado, la versió de la *Novena* de Beethoven i la sessió de cinema i música amb la projecció del film *Metropolis* de Fritz Lang i amb suport musical de piano; aquests esdeveniments tindran lloc a la plaça de la Vila.

LA MÚSICA ÉS MOLT AGRAÏDA

LA FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ-PALAU DE LA MÚSICA CATALANA,
AGRAEIX ALS SEUS PATRONS, MEMBRES D'HONOR, MEMBRES PROTECTORS,
PATROCINADORS I AMICS DEL PALAU,
EL SEU SUPORT I COL·LABORACIÓ DURANT LA TEMPORADA 1994-1995

MEMBRES D'HONOR

MEMBRES PROTECTORS

- ACCESO, S.A. • AGEFRED, S.A. • AIGÜES DE BARCELONA • AIRAT, S.A. • AJUNTAMENT D'AMPOSTA
- AJUNTAMENT DE MARTORELL • AJUNTAMENT DEL PRAT DE LLOBREGAT • AJUNTAMENT DEL MASNOU
- ANDERSEN CONSULTING • ARTHUR ANDERSEN • ASCENSORES JORDÀ, S.A. • BASF • BAYER • CASIMIR MOLINS I RIBOT
- CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA • CLOS-9, S.A. • JOAN CURTO I MASSANA • S.A. DAMM • DIARI AVUI
- CARLES DÍAZ I GÓMEZ • LA ESTRELLA, ASSEGURANCES • F.M.2 • INSTAL·LACIONS, S.A. • FRANCESC FERNÀNDEZ I JOVAL
- RAMON FERRER I CANELA • FIRA DE BARCELONA • FORD • FUNDACIÓ ABAD OLIVA • FUNDACIÓ COCA-COLA ESPAÑA
- GABINET URIBE • G.P.O. • GREMI DE CONSTRUCTORS D'OBRES DE BARCELONA I COMARQUES • HOECHST IBÉRICA, S.A.
- HORACI MIRAS I GINER • JOIERIA BAGUÉS • NISSAN MOTOR IBÉRICA, S.A. • ONDA RAMBLA • PRICE WATERHOUSE
- REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA • RENFE • ROMÁN SANAHUJA I PONS • JOAN SANTAULÀRIA I SEGURA
- EMILI SARRION I AVINENT • JOSEP SINGLA I BARCELÓ • SOCIETAT GENERAL D'AUTORS (S.G.A.C.)
- SONY ESPAÑA, S.A. • TELEACTION, S.A. • ÒSCAR TUSQUETS I BLANCA • VIATGES BAIXAS, S.A.

PATROCINADORS

Intèrprets de gran nivell a la Schubertiada de Vilabertran

per RRM

Un estol d'intèrprets, especialment veus, d'un nivell qualitatiu privilegiat configuren la programació de la pròxima edició de la Schubertiada de Vilabertran.

Aquest cicle que tindrà lloc entre el 25 d'agost i el 17 de setembre és promogut per Joventuts Musicals de Figueres i té lloc en el marc privilegiat de l'abadia romànica de Santa Maria de Vilabertran. La presència de les sopranos Barbara Bonney, Juliane Banse i Marie McLaughlin i del baríton Matthias Görne centren en gran mesura l'interès d'aquesta manifestació, que una vegada més juga la carta de l'alta qualitat.

Encara que centrat en l'obra de Franz Schubert, fent honor al títol del festival, també inclou una perceptible varietat d'autors, entre els quals els contemporanis. En aquest sentit cal destacar les estrenes dels compositors catalans Delfí Colomé, Jordi Cervelló i Xavier Turull. Del primer, l'obra titulada *Sardanana*, interpretada pels germans Pérez Molina; de Cervelló, *Dues evocacions* per a soprano i quartet de corda sobre sengles poesies de Màrius Torres, que interpretarà Maria Lluïsa Muntada i el Quartet Chilingirian; i de Xavier Turull, *Tramessa a Cuixart* en versió del Trio Novalis. Altres compositors que acompanyaran els esmentats, són Wolf, Fauré, Brahms, Othmar Schoeck i Debussy, Beethoven i Mompou. En total s'oferiran onze concerts, tots

**Quartet
Cherubini**

Marie McLaughlin

Juliane Banse

d'un elevat nivell d'exigència qualitativa i per primera vegada s'inclou la música simfònica amb la presència, fet especialment destacable, de l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, que comptarà amb la direcció d'un músic tan competent com Gunther Theuring i la mezzo-soprano barcelonina Maria Àngels Civit i el Cor Lieder Camera que dirigeix Josep Vila. El programa comprèn "Obertura de l'arpa màgica" i "Música per a Rosamunda", ambdues de Franz Schubert.

Altres intèrprets destacats són el duo de piano a quatre mans que formen els germans

Pérez Molina, el Quartet Cherubini, el Trio Novalis i el pianista Clemens Zeilinger.

Pel que fa a obres s'ha de fer esment del cicle *El cant del cigne* de Franz Schubert que interpretarà Matthias Görne acompanyat per Wolfram Rieger; el recital Brahms, Schoeck, Debussy que oferirà Juliane Banse, en bona mesura l'estrella afectiva de la Schubertiada, serà acompanyada també per Wolfram Rieger.

Aquest pianista impartirà un curs d'interpretació dels *lieder* de Schubert entre els dies 2 i 7 de setembre, curs que tindrà lloc al Teatre Municipal de Figueres.

calatunya música

129-130

revista musical catalana

Purcell en versió manierista

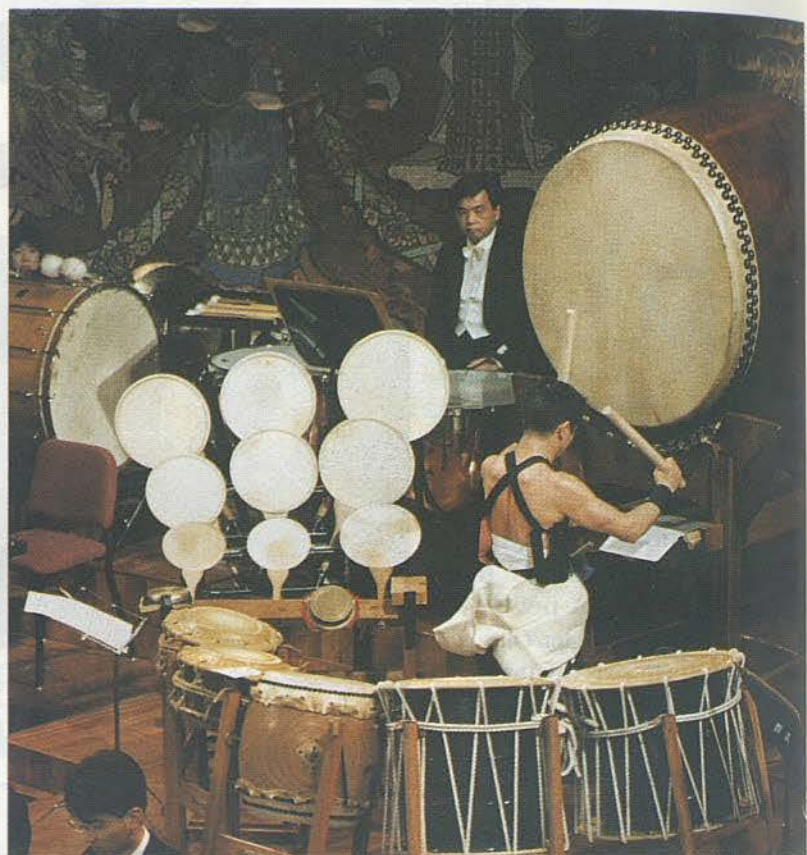
per X. CASANOVAS-DANÈS

Amatent a les efemèrides del calendari musical, Euroconcert ha clos la seva desena temporada amb la celebració del tricentenari de la mort de Henry Purcell (1659-1695). El grup Les Musiciens du Louvre, que ja havien actuat a casa nostra fa quatre anys, van interpretar l'òpera *Dido and Aeneas*, a la qual van fer precedir l'oda *Come, come along for a dance and a song*, coneguda com l'Oda a la mort de Purcell, de Jeremiah Clarke, el compositor anglès més important de la generació immediatament posterior a la de Purcell.

Mark Minkovski va concertar les dues obres amb un escreix de preciosisme, que feia pensar més en la vetllada d'una *camerata* florentina que no en un *masque* representat al Londres barroc. Absurdament, es va avenir a fracturar l'òpera per fer el descans al bell mig del segon acte, l'acte infernal, tot demostrant un despreci per la unitat narrativa de la tragèdia, que no s'avé amb l'exigència musicològica que ha certificat des d'uns primers passos el Clemencic Consort, la Chapelle Royale i les Arts Florissants. Al marge d'aquest detall circumstancial, l'única crítica que se li pot retreure és un perfilament obertament manierista en una obra d'una gran entitat dramàtica que "esclata" en l'escena de l'acceptació de la mort de la reina cartaginesa i li atorga la vigència de les referències més absolutes.

Magnífics els músics (després d'un començament incert), com també els cantants: les sopranos Veronique Gens (una Dido que marca perfectament l'evolució psicològica del personatge), Nicole Heaston (una Belinda de gran empatia) i Françoise Pollet, el tenor Benjamin Butterfield, els barítons Brett Pollegato i Jacques-François Loiseleur. Com a contrapès, el contratenor Daniel Gundlach va fer un mal paper, sense un domini efectiu de la veu, desagradable en si mateixa. Entre tots, un cor d'unitat molt efectiva.

Vital exhibició de wadaiko

per X.C.-D.

En coincidència amb les *Butterfly* del Teatre Victòria i la gira de l'OBC pel Japó, passava pel Palau de la Música, arran de PalauCent, l'Orquestra Simfònica Shinsei, una de les millors entre les nou que hi ha a Tòquio. Potser ningú esperava massa dels Mozart i Mahler d'una orquestra japonesa, però sí quelcom més. Però valia la pena ser al Palau per "veure" i escoltar el *wadaiko* o conjunt de tambors tradicionals, protagonistes espectaculars de l'obra *Hi-Ten-Yu* (*El sol vola cap al cel*) del compositor Isao Matsushita.

Amb unes cordes de textura molt clara, l'orquestra presenta problemes propis d'una formació d'aficionats —inseguretat en les intervencions solistes, desafinació notòria d'alguns, estridència en el conjunt, manca d'exactitud en atacs i finals d'acord. Van poder ser dissimulats en una peça més compacta com l'obertura de *La flauta màgica*, però van comprometre la *Cinquena Simfonia* de Mahler devaluant encara més una lectura sense altra intenció que el soroll i l'epicitat i que despreciava les inesgotables possibilitats expressives de la partitura. El txec

Ondrej Lenard, que n'és el principal director convidat, va deixar una carta de visita certament deslluïda.

Eitetsu Hayashi, per contra, va convèncer per la demostració de força, resistència i concentració amb què va tocar el *wadaiko* i la constel·lació de tambors que l'envolten, no menys d'una vintena de tota mena i manera. L'obra de Matsushita empra els tambors com en una matriu rítmica que suplementa sense pretensions una orquestra en la qual destaquen, precisament, el gong i els teclats de percussió amb protagonisme del xilófon per acolorir la sequedat dels tambors. Hayashi, un especialista reputat al seu país, és un mestre en la creació, juxtaposició, superposició, interacció i anul·lació de ritmes contrastants.

És una música saturada d'unes reminiscències rituals més enllà del nostre abast i que només podem consumir com a espectacle folklòric intentant esbrinar el que hi ha de primitiu i tribal o de refinament secular en unes llargues seqüències que encadenen la cadenciositat dels tam-tams amb la progressió cap a uns paroxismes enormement agressius. Un document i un gratificant exercici intel·lectual.

Cor de Cambra del PMC o el plaer de la música coral

per X.C.-D.

Sense escarafalls, el concert del Cor de Cambra del Palau de la Música haurà estat un dels millors de la temporada en un retorn a les arrels de la nostra cultura musical, la del cant coral.

Sota el títol "Una vetllada amb Johannes Brahms" es van interpretar els *Quatre quartets op. 92*, les *Cinc cançons op. 104*, les *Tres cançons op. 42* i les *Cançons gitanes op. 103* embastades amb congruència per dues peces tocades pel pianista Josep Surinyach acompanyat del Cor: l'*Intermezzo op. 118* núm 2 i la *Rapsòdia op. 79*.

Dirigia el Cor el prestigiós Günther Theuring, més conegut per la

Günther Theuring

FOTO: A. BOFILL

seva tasca pedagògica que no a la sala de concerts. Es podria discutir la preferència per un enfocament o una solució determinats, però en cap cas la bondat del resultat final. El mestre vienès es va decantar per la globalització del programa, emprant el piano (a tapa baixada) com una sordina no gaire interactiva. Aquesta uniformització va ser més evident al començament, en part perquè les *Cançons gitanes* conviden a una major expressivitat. També, a la familiarització de l'oient, progressivament més discriminatiu en un context estètic pronunciadament apol·lini.

El Cor de Cambra que prepara Jordi Casas va cantar amb flexibilitat, naturalitat, justesa i elegància. Cap sorpresa, un veritable plaer.

Lectura centreuropèa de El giravolt de maig

per X.C.-D.

La culminació dels actes commemoratius del centenari del naixement d'Eduard Toldrà era, sens dubte, la versió concertant -ai, las!- de *El giravolt de maig*, programada per l'OBC com a cloenda de la temporada 1994-95. Una contribució que permetia albirar uns resultats encara més satisfactoris.

D'entrada, el mestre Decker va plantejar una lectura "centreuropèa" de l'obra, intervenint en el fluir de la música com per augmentar-ne el pes específic. Si bé l'Orquestra estava pràcticament reduïda a la meitat, la va fer sonar amb una voluntat de treure'n so que va ofegar una mica l'obra -una autèntica òpera de cambra-, tot ofuscant la subtils harmonia i espessegint el fraseig en més d'un passatge. Una altra conseqüència, i no pas episòdica, va ser que els cantants van haver d'esmerçar a la potència vocal uns esforços que l'obra no reclama, menys encara quan la música complementa el cant. Perquè l'exigència no fos poca, els cantants eren darrera els músics.

Anna Ricci, Dalmau González, Jo-

sep Ruiz i Enric Serra van fer un bon paper, per condicions vocals i per una veterania que fa interessant la composició dels personatges més enllà del compliment amb els pentagrames. Massa tens Lluís Sintès en el paper episòdic de Corvetó. Però la més forçada per les circumstàncies era la soprano Rosa M. Conesa, amb una veu que cerca constantment l'expansió en el registre agut i que agraeix una immediatesa que no trobava al Palau.

Quan s'escolta *El giravolt de maig*, cal concentració i no allargar la vetllada. Però es va fer amb el *scherzo* de la *Filla del marxant* en una versió

massa atapeïda i el cicle *La rosa als llavis*, sis cançons amb orquestra sobre textos de Salvat-Papasseit que requereixen una altra tipologia vocal i, sobretot, menys innocència que les aplicades per Rosa M. Conesa.

És una llàstima que no s'hagi rendibilitzat aquest *Giravolt* amb actuacions als diversos centres musicals del país i de l'Estat. Si l'Orquestra de Barcelona té vocació nacional, no pot deixar escapar ocasions com aquesta per demostrar-ho. És encara més important i està més d'acord amb la seva pròpia definició que tocar Rodrigo, Bizet o Chapí en gira pel Japó.

Feliç debut de Bernat Vivancos al Palau

per X.C.-D.

Dos artistes debutants al Palau en el cicle dels diumenges a la tarda: un pianista, el barceloní Bernat Vivancos, i un violoncel·lista, el bilbaí Asier Polo, a qui feia costat des del teclat un dels millors acompanyants espanyols, Miguel Ángel O. Chavaldas.

Vivancos iniciava el programa amb dues *Sonates* de Scarlatti, toca des prou espaviladament, i el continuava amb l'*Op. 22* de Robert Schumann i la que Salvador Pueyo va compondre l'any 1961. *Tres bagatelles* de Xavier Boliart i el *Nocturn II* de Manel Blancafort menaven a la condensació del *Sant Francesc caminant sobre les ones* de Liszt.

El fraseig de Vivancos mostra una vivacitat que agraeix els passatges on el ritme guanya terreny a la melodia i que, per això, sembla convenir a la claredat de la música francesa. El Debussy ofert com a primera propina (el preludi de *Pour le piano*) ho va confirmar plenament, com la *Polka de l'equilibrista* de la suite *El parc d'atraccions* de Manuel Blancafort.

Vivancos, guanyador d'un premi "júnior" del Concurs Maria Canals 1993, construeix admirablement les frases. En Schumann vaig copsar una tendència esporàdica a atapeir l'estructura, com si de tant en tant, no arribés a controlar l'arravatament romàntic. Del seu estil m'agrada la naturalitat i tinc la seguretat que pot guanyar en voluptuositat sonora. M'atreveiria a fer-li una recomanació: pot interpretar estupendament la música minimalista, sempre més complexa del que aparenta, que requereix les qualitats que ell té a bastament, limpidesa i consistència rítmica.

Asier Polo és més que una promesa. Alumne de Monighetti al Reina Sofia de Madrid, ha rebut consells de Rostropòvitx, Aldulescu, Starker, Claret i Gutman. Però si el seu estil recorda el d'un mestre, crec que és el de Yo-Yo-Ma. El so no és ni gaire gran, ni particularment bonic, però la tècnica és molt segura, encara que la mà esquerra cometi errors que comprometen puntualment l'afinació o manqui arquej per mantenir la nota llarga. Petits detalls, aquests, que minven en comparació amb una

A dalt, el jove pianista Bernat Vivancos. A baix, el violoncel·lista basc Asier Polo acompanyat al piano de Miguel Ángel O. Chavaldas

expressivitat que capta l'atenció i revela un món interior ric de sensibilitat. Va tocar l'*Adagio i Allegro* de Schumann, la *Sonata op. 99* de Brahms, la *Louange a l'Eternitat de Jesús* de Messiaen, les *Variacions sobre un tema de Rossini* de Bohuslav Martinu i la *Sonata núm. 1* de Debussy. El punt àlgid va ser aquesta darrera i, tal vegada, la interpretació menys convincent fou la de les *Variacions*, plètriques de

virtuosismes però mancades d'ironia i bon humor.

Chavaldas és un pianista que creua la música de cambra; es prodiga com a solista en la sala de concert i en l'aula pedagògica. Fantàstic va ser el seu acompanyament en Brahms i Debussy, aportant una regularitat que, si del violoncel·lista depengués, es sacrificaria cada dos per tres a l'emotivitat puntual d'una frase.

Deu anys de relació Euroconcert-I Musici

per X.C.-D.

Deu anys d'Euroconcert! I deu de presència ininterrompuda de I Musici en aquestes temporades centren l'oferta musical barcelonina, el puntal dels concerts assequibles, dels concerts temàtics, el que millor recull la passió per la música antiga. Característiques que concorren en aquest grup format l'any 1952 i amb el qual tants ens vam orientar en la constel·lació de la música barroca italiana.

I Musici —recordem-ho— van ser dels primers a tocar a benefici de la reconstrucció del Liceu i aquesta correspondència amb el pols de la ciutat enriqueix la importància intrínseca dels seus concerts.

En aquest darrer van dedicar la primera part al barroc alemany (Händel, Telemann i Bach), i la segona a Vivaldi. Es podia apostar a priori que la temperatura de la vetllada aniria pujant i així va ser. Superficial va resultar el *Concerto Grosso Op. 6 núm. 9* de Händel;

agradable, però massa dependent del protagonisme de la viola el *Concert en Sol major* de Telemann, mentre que el *Concert per a clavicèmbal en Fa menor* de Bach, com més reeixit va sonar, va ser en un "Largo" empetat d'una candidesa absolutament mozartiana.

In Vivaldi, veritas: després de l'atemperació aplicada al barroc sep-

tentrional, calidesa en el meridional. Calidesa que emana de la qualitat dels instruments d'època, però també d'un fraseig molt franc que contrastava amb la cautela de la primera part. I Musici continuen comunicant una impressió de robusta jocunditat que pren valor justament com a alternativa a la tensió perfilada que ara tant es prodiga.

Avantguardes poloneses per l'Orquestra del Lliure

per X.C.-D.

De l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure es poden comentar positivament diversos aspectes, però n'hi ha un que, a aquestes alçades, interessa particularment: la coherència en la programació de concerts i enregistraments. També hi ha un element il·latí i pedagògic en els concerts de l'OBC de l'etapa Decker i en les convocatòries d'Euroconcert i de la Fundació "la Caixa", però és en el cas del Lliure on aquest didacticisme es fa més palès.

Aquest comentari ve a tomb pel minicicle de tres concerts durant el mes de maig que, dedicat a la música polonesa del segle XX, enceta una revisió de les avantguardes musicals. Es va celebrar a l'Auditori del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona a mitjan mes de

maig, amb una bona resposta per part del públic tot coincidint amb una visita a la ciutat d'un compositor de moda, Henryk Górecki. D'ell s'interpretaren tres obres que el situen en una fita artística, la que li pertoca, que no correspon a l'èxit mediàtic assolit darrerament, basat en uns pretensiosos minimalismes simfònics. Un èxit fals, instrumentat pel dirigisme del màrqueting.

L'encarcarat serialisme del seu *Concerto* de 1957, per exemple, va constituir el punt menys interessant d'un concert, el tercer, en què l'atenció la polaritzaven Witold Lutoslawski amb els seus *Preludis de dansa* (de 1955) i els impactants *Slides* (de 1988, un regal fet a Elliot Carter), Grazyna Bacewicz amb la recòndita ciclicitat i el joc d'oposicions de les seves *Contradizioni* (de 1966) i la fastuosa *Mandragora* de Karol Symanowski

composta l'any 1920. És una obra engrescadora amb episodis realment fascinants pels resultats que aconsegueix amb un nombre relativament limitat d'elements, entre els quals destaquen una tècnica narrativa que es basa en el contrast amb petites dosis d'ironia, de tendresa, de folklorisme i d'una tensió lírica que sembla un precedent de la de Katxaturian. És un esplèndid exemple que anticipa la *Gebrauchsmusik* i que Szimanowski va crear per a un interludi-pantomima al voltant de *El burgès gentilhome* de Molière. L'Orquestra —amb una menció al percussionista Àngel Pereira— i Josep Pons van estar a l'alçada del seu estàndard. O sigui, naturals i ajustats. Ufanosos de debò. Pertoca al públic consumidor posar-se al seu nivell d'exigència per complir degudament amb la música del nostre temps.

El nivell de Georg Solti

per X.C.-D.

Superant la impressió causada en les darreres visites, Sir Georg Solti va oferir al Palau -lbercamera (11 de maig)- un dels concerts simfònics més estimulants escoltats a Barcelona en moltes temporades. Hi havia estímuls arran de la comprensió d'unes obres del gran repertori (Brahms i Bartók), i estímuls purament tècnics, proporcionats per la projecció d'un director de vuitanta-tres anys sobre una orquestra novella, la prestació de la qual constitueix per si mateixa un motiu d'admiració. Comencem per l'Orquestra del Festival de Budapest. És una centúria formada per Ivan Fischer i Zoltan Kocsis sobre un sistema de treball escadusser i que va ser consolidada i potenciada ara fa dos anys amb la intenció de servir el festival de la capital hongaresa. Malgrat puntuals problemes d'integració d'un solista, la qualitat global és altíssima i és comprensible que grans artistes i directors acceptin de col·laborar-hi. Té una sonoritat que no aclapara, i que no perd definició ni en els fortíssims, gràcies a una textura diàfana de les cordes i unes intervencions sense preponderància de les altres seccions, talment com si la formació hagués cop-sat les condicions acústiques del Palau i toqués tenint en compte les seves particularitats. És ideal des del punt de vista de l'articulació, el color orquestral i la matisació en el fraseig.

Solti dona el nivell d'un director pioner que documenta l'etapa de Böhm, Markevitz, Celibidache, Klem-perer o Karajan. Tots els que han vingut després -Metha, Barenboim, Maazel...- ho han tingut una mica més fàcil per seduir el públic; és el millor elogi que se li pot adreçar. Dirigeix amb economia, però exhibeix una plàstica gestual enèrgica i precisa quan cal, que no és precisament en els passatges desfermats sinó en la vivificació d'una frase que vol més suggestiva o en entrades que sap compromeses.

Va dirigir un *Concerto per Orques-tra* de Béla Bartók que em va semblar referencial precisament per la seva manca de referència. Solti en fa una

lectura lírica i positiva, desproveïda de tensions angoixants i atenuada en matèria de dramatisme i sarcasmes. Tota una lliçó d'alta cultura i una revisitació il·luminadora del món bartokià, exponent d'una sensualitat de filiació sorpresivament debussyniana. En la *Quarta* de Brahms va aprofitar les possibilitats implícites en la partitura a partir d'un enfocament sense prepotència i jugant amb els contrastos dinàmics que proliferen en cada moviment, particularment el segon i el quart, i que menystenen algunes interpretacions que perseguien la monumentalitat. Interessantíssima concertació, àgil i entestada en una transparència que l'orquestra hongaresa serveix com les millors.

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MÚSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA

C/ Sant Fancese de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/libreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA".

Nº Entitat Nº Agència Dígit control Nº Compte

Titular Banc/Caixa Agència

Adreça agència Població Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms Professió

Carrer Telèfon

Població Dte. Província

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐ Faré efectiu l'import mitjançant ☐

amb la quota anual de 3.975 ptes. ☐ taló bancari adjunt. ☐

semestral de 2.225 ☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulten el preu.

Madama Butterfly, un bell pont del Liceu al Victòria

per JAUME COMELLAS

Crec que els afeccionats a l'òpera no eren prou conscients el passat 16 de maig de la importància que podia tenir la primera de les representacions al Teatre Victòria de l'òpera *Madama Butterfly*, amb les quals s'iniciava la diàspora operística no concertant del Liceu a l'emblemàtic teatre del Paral·lel, importància que es basa en el fet que segons quins haguessin estat els resultats hauria perillat el futur d'aquest pont obligat en la vida operística barcelonina que ha de finir amb la reconstrucció del nou Liceu.

Feliçment, tot es va produir de la millor manera possible i la seu liceística provisional es va mostrar prou vàlida en pràcticament tots els aspectes —aforament, espai escènic, fossat, organització— com per augurar que l'interregne podrà produir-se dins d'uns límits de dignitat reconfortants.

I en aquest resultat feliç, el primer atot va ser la tria del títol. *Madama Butterfly* és una obra tan exquisidament bella i tan generalitzadament acceptada pel gran públic com insòlitàment poc programada en els darrers temps al Liceu. Per això hi havia una expectació particular i un context de "desig" ben remarcable, que juntament amb la bona aportació de tots els components ha fet del pas d'aquesta òpera pel Paral·lel un èxit més que remarcable.

Ens trobem davant d'una obra l'anàlisi de la qual ofereix un ventall tan ampli de possibilitats analítiques que exigiria un volum gruixut. Darrera de la peripècia tràgica de Cio Cio San hi ha una realitat abastable des de molts caires. El sociològic: hom hi apunta la imatge de l'incipient model imperialista nord-americà; el freudià, tan viu en els anys de la creació de l'obra; no oblidem que *La interpretació dels somnis* és de quatre anys abans de l'estrena d'aquesta òpera; l'antropològic: per les relacions o el xoc entre dues cultures radicalment diferents; el purament tràgic, centrat en la circumstància personal de la dissortada protagonista. I encara podríem afegir-hi altres matisos. Una riquesa i complexitat d'òptiques, tan sugges-

FOTO: A. BOVILL

Catherine Malfitano a l'escena més emotiva de l'òpera

tives i tan autèntiques i afermades damunt d'aquesta òpera, mostra fins a quin punt ens trobem davant d'un producte rodó, reeixit, ric de matisos i de veritat humana. Perquè, en definitiva, allò que importa tractant-se com es tracta d'una proposta d'espectacle —en aquest cas, operístic—, no són les conclusions i l'enriquiment cultural a què ens menaria l'aprofundiment intel·lectual en el contingut de l'obra, sinó que aquesta forneix una resultant artística extraordinàriament gratificant. En definitiva, allò que compta és la capacitat d'emocionar, de trasbalsar l'ànim, de fer-nos íntima i sentida la peripècia d'un dels personatges operístics més extraordinaris de la història del gènere.

Puccini es va enamorar del personatge —després ho faria tot el món— amb motiu d'haver vist representada una obra teatral del mateix títol a Londres l'any 1900. El seu autor era

David Belasco i s'havia inspirat en un relat curt de John Luther Long. Els seus més significats llibretistes, Luigi Illica i Giuseppe Giacosa, van ser els responsables de traduir en llibret una història sobretot sincera i d'una "veritabilitat" —verisme, en definitiva— molt exactes. Puccini hi va fer la resta. I la resta va ser mantenir una gran fidelitat a l'esperit de l'obra. I això volia dir, sobretot, contemplar la tragèdia de Cio Cio San, no amb ulls d'oriental, sinó d'occidental. Ulls distants però no freds; ulls no acrítics respecte del context socio-històric, també; ulls amorosos, en definitiva, però no ulls paternalistes, fet que hauria reduït i mistificat la càrrega d'autenticitat i de veritat absolutes que pesen sobre aquesta obra tan esplèndida. La partitura de Puccini, en aquest sentit amb prou feines fa unes mínimes concessions antropologistes i és, per tant, rotundament seva. I això sempre és d'agrair. I aquí permeteu-me expres-

catàloga música
revista musical catalana

129-130

sar les meves reserves sobre l'adequació d'interprets orientals per a aquesta obra. La progressió tan exactament teatral de l'argument, amb l'estructura rigorosa de primer acte-presentació, segon-nus i tercer-desenllaç, dota l'òpera d'una gran solidesa estructural i tot camina amb pas ferm cap a un final d'una rotunditat anímica extraordinària; i també d'una lògica tràgica impecable. La partitura de Puccini segueix amb una fidelitat absoluta l'evolució del personatge, i el segon acte, en el qual es comença a congriar la tragèdia, quan aquesta comença a aparèixer somorta, la pinzellada del compositor mostra uns trets impressionistes d'una idoneïtat immaculada.

La producció de l'Òpera de Bonn signada per Marco Arturo Marelli buscava potenciar el caràcter íntim de la tragèdia de Cio Cio San, tot defugint l'extroversió cromàtica exagerada tan habitual. El criteri sembla vàlid i en tot cas aquí va topar amb un protagonisme, crec que exagerat, de la casa (on se centra l'acció) respecte del conjunt de l'escena, circumstància que forçava una

FOTO: A. BOFILL

acció exterior molt encarcerada.

Catherine Malfitano és una cantant que sap "caure" bé. Recordo una caiguda seva en escena l'any 1982 en una important versió de *La Traviata* per a Pro-Música al Liceu que va causar un autèntic impacte. La seva caiguda a l'escena final ara

amb el cos ensangonat després d'apunyalat-se va tornar a causar una viva emoció. Felixment, darrera d'aquest moment únic, excepcional, un moment d'una capacitat catàrtica que defineix l'espectacle operístic més genuí, hi va haver una interpretació en conjunt d'una notable categoria i que a més es va anar afirmant en intensitat comunicativa a mesura que avançava l'obra. A la veu de la Malfitano potser li manca una mica de lleugeresa i calidesa per a les característiques del personatge, però en tot cas posseeix una capacitat comunicativa notable. Peter Dvorsky aparegué amb una veu menys castigada i, per tant, més fresca del que esperàvem després d'alguna darrera intervenció liceística preocupant, però com sempre, poc sobrat de subtilesa. I Vicenç Sardinero va dotar d'autoritat i suficiència expressiva el segon acte de l'obra. Sardinero no és un cantant poderós, però sí molt sensible i musical, i això en un paper com el de Sharpless s'agraeix en gran manera. Sense massa relleu però tampoc sense massa problemes, la direcció musical de Brian Salesky.

Nits de música insòlita a la Fundació Miró

per DAVID PICÓ S.

Músics perseverants en la inconstància. Música sense filiació, que anomenem "inclassificable" per tal de classificar-la. Músics d'ara mateix, joves o veterans, tant se val. Músics conscients que el mestratge de les velles escoles s'ha esgotat (l'autoritat no és a mans de cap monopoli) i que, per altra banda, no queden escoles per dinamitar (les normes ja han estat transgredides molt abans). Mancats d'un ordre establert, no poden esdevenir revolucionaris. Ramblegen, nòmades, pel solar de la música contemporània, tot creuant fronteres, visitant estils, inventant instruments, esgotant possibilitats, formes, idees, enginy.

D'aquests músics i la seva música en parlàvem no fa gaire a l'article "Informe secret sobre la música desconeguda" (CM/RMC de març, núm. 125). Aquest estiu, la Fundació Miró dins del cicle de concerts "Nits de Música" (juny-setembre), ens ofereix l'oportunitat d'escoltar en viu alguns dels músics "inclassificables", nacionals i internacionals, més suggestius dels últims temps. Una oportunitat única.

El primer concert (8 de juny) ja va ser una mostra de l'encert de la programació d'enguany. L'actuació del veterà Steve Lacy, un mestre del jazz d'avantguarda i —diu la crítica— el millor saxo soprano des de fa dècades, va ser tan breu com gratificant.

La primera part va actuar en solitari. A partir de peces prou conegudes del compositor i pianista Thelonious Monk, va anar desplegant la seva original capacitat d'improvisació, a mig camí entre l'impuls i la racionalitat. Música a borbollons, geomètrica i melòdica, intermitent i dinàmica. Sempre nova.

A la segona part va actuar amb la vocalista Irene Aebi, la seva companya des de la dècada dels seixanta. L'actuació, amb la presència d'Aebi, va fer un gir cap a formes més contorsionades i humorístiques. El saxo de Lacy i la veu greu i severa d'Aebi s'entenen a la perfecció, escenificant una complicitat quasi íntima que només donen els anys i l'experiència. Una escenificació vocal i gestual plena de gràcia i sovint humorística, incitada pel contingut dels textos cantats (poemes avantguardistes, surrealistes i dadaistes). No és

estrany que ambdós declarin que la primera cosa que van compartir va ser la passió per les obres de Kurt Weill i Bertolt Brecht.

Durant el mes de juny, per la Fundació Miró hauran passat músics tan atractius com el violinista Jon Rose, compositor, inventor d'instruments i experimentador incansable, els veterans i sempre renovats Macromassa, tot presentant el seu disc *Um-yu*, i Conrad Bauer, amb el seu trombó electrònic, figura indiscutible de l'avantguarda alemanya, que actuarà acompanyat del guitarrista Helmut "Joe" Sachse.

Durant els mesos de juliol i setembre, podrem escoltar la formació AMM (E. Prevost, K. Rowe i J. Tilbury), que improvisen a partir dels sons de l'entorn; Iva Bittova, cantant i violinista txeca de renom; Jep Nuix, un dels compositors més intrèpids i sòlids d'avui; Pascal Comelade, figura clau que recerca velles i noves melodies amb instruments convencionals i de joguina, acompanyat del seu prestigiós grup; i, finalment, l'inquiet pianista de jazz Joachim Kühn.

Un cicle interessantíssim. Quasi bé insòlit.

18è FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE BARCELONA El respecte per l'autenticitat

per CARLOS GERVILLA

Durant els passats mesos d'abril i maig va tenir lloc a Barcelona la divuitena edició del Festival de Música Antiga patrocinat per la Fundació "la Caixa". Tot el cicle va constituir un homenatge que la ciutat retia al repertori interpretat amb instruments originals. Els resultats generals a nivell artístic, de crítica i humà es poden qualificar d'èxit total. És un fet destacable que l'edició d'enguany —de continguts perceptiblement espectaculars— va tornar a convocar un bon aplec d'individus atrets per aquest repertori. L'excel·lència musical, però, no va tenir el suport dels programes, ja que hom hauria volgut trobar-se les lletres de la música vocal (amb les seves traduccions) i una mica d'explicació concreta de cadascun dels concerts que de cap manera pot ser substituïda per una conferència en determinats dies. De fet, el Festival va escollir tot un ventall ben suggestiu de serveis (classe magistral de flauta de Barthold Kuijken, el curs de violoncel barro i modern, la conferència de Marcel Péres i el curs de Miquel Desclot sobre poemes de la música antiga) que van actuar com a propostes originals i profundament enriquidores.

No van manca els abonats que protestaren per la incomoditat dels seients de les tres esglésies: Basílica Parroquial de Santa Maria del Pi; Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes i Església Oratori de Sant Felip Neri. Realment, no hi ha relació possible entre la música antiga i el flux vital condicionat per la presència activa que aquests seients determinen.

El dimecres 26 d'abril, al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes el Trio Archibudelli, constituït per Vera Beths (violí), Jurgen Kussmaul (viola) i Anner Bylsma (violoncel), va oferir un programa format per obres de Boccherini i Beethoven. Nascuts al voltant de la figura de Bylsma, els Archibudelli són una formació polièdrica que s'adapta al repertori clàssic, barro i romàntic. Sota la senyera d'un dels violoncel·listes barrocs més importants del moment, aquests tres instrumentistes oferiren un programa sempre encisador. La perfecció de l'equilibri fònic, l'afinació perfecta, la frase nítida i entenedora, uns aguts de violoncel aclaparadors per la capacitat virtuosística de Bylsma i moltes altes valoracions de caràcter tècnic van fer

Trio Archibudelli

Barthold Kuijken

d'aquest concert una lliçó de música de cambra. Això no és tot, el més important va ésser la sensibilitat característica d'una piròtècnia d'emoció continguda.

El dia següent, el grup Alla Francesca, format per Brigitte Lesne (cant i arpa), Emmanuel Bonnardot (cant i viola de mà), Pierre Hamon (flautes), Raphaél Boulay (cant) i Marco Horvat (cant i llaüt), va oferir un concert sobre música de cort del segle XV. El conjunt era molt bo. Es notava un equilibri entre les obres vocals i les instrumentals. Realment, un conjunt de genial sonoritat acompanyada d'un suau perfum d'encens. Un dels moments més emocionants va ser la deploració sobre la mort de Binchois composta per Johannes Ockeghem: una obra plena de sentiment i angouxa. Van fer un tipus d'execució especialment creativa, perquè

anava generant a cada instant un ventall ric d'esdeveniments sonors. La fenomenologia formal de cada estereotip va ser sempre perfectament clarificada. Així, les estructures dels rondós, balades i virelais sempre es van percebre amb molta exactitud. Era molt destacable el trio vocal masculí. Un exemple de perfecció i sensibilitat va ser *L'aim. qui? Vous. Moy?*, en què aquests tres cantants van emocionar tothom per una molt clara dicció. Els efectes de percussió no van ser exagerats i sempre cercaven una integració clara i sintètica.

Els tres concerts dels dissabtes, 29 d'abril i 13-20 de maig, van fer constatar fins a quin punt les sonates per a violí i piano de Ludwig van Beethoven són capaces d'atreure un nombrós públic fidel. Barry L. Sargent (violí clàssic) i Rumiko Harada (*pianoforte*) cantaven més que no pas tocaven. El conjunt del matrimoni Sargent ens permetia d'escoltar un important treball cambrístic; una gran conjunció, una bona afinació, una articulació totalment dintre de l'estil. Parlarem del *pianoforte* que Harada va tenir al seu abast: un instrument que s'apropa a les disponibilitats que el jove Beethoven van tenir al seu moment i del qual la pianofortista d'origen japonès va extreure un gran partit. D'altra banda, Sargent es va presentar com un violinista que combina intel·lecte i inspiració.

Coneix l'anatomia de les obres i cospa perfectament la relativitat de les indicacions dels autors. Si hom toca com un autòmat, hom toca per alienació i deixa d'esdevenir un intèrpret.

No és el cas de Sargent, que ens va anar emocionant *in crescendo* en aquests tres dissabtes memorables.

Arribem a un dels concerts puntals del cicle: Orquestra del segle XVIII. El dimarts 2 de maig, al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes, aquesta orquestra, amb Frans Brüggen com a director ens va oferir la *Simfonia núm. 91* de Haydn, el *Concert per a clarinet K. 622* de Mozart i la *Simfonia núm. 5 op. 107, Reforma*, de Mendelssohn. Aquesta orquestra és excepcional. La corda es va percebre perfectament, amb un so compacte i una gran homogeneïtat d'arcs. Dintre de la secció de vent-fusta, cal destacar dos transversos de so dolç i uns oboès molt atractius. El primer viola tenia una força indescriptible i sempre empastava amb el conjunt meravellósament (un exemple en va ser l'"Andante" de la simfonia de Haydn). En tot moment es podia fruit dels conjunts acordals perfectament afinats. Brüggen, una mica envellit, dirigit amb un gest estàtic que potenciava unes sonoritats rodones. La seva presència escènica comunicava un control absolut dels aspectes dinàmics amb el gest. L'execució del "Menuett" de Haydn va ser una lliçó de delicada lleugeresa. L'acústica no era massa bona per a aquest conjunt, ja que les pauses prèvies a la reexposició de l'"Allegro" de Mozart no es podien percebre. El *Concert de clarinet* va tenir un solista d'excepció (Erich Hoeprich) amb un so càlid que tractava molt acuradament els moments de caràcter episòdic. D'altra banda, llevat de la regió greu, tot el seu registre era homogeni; els seus ornaments eren sempre molt nets. L'únic defecte van ser les desafinades del "Rondó-Allegro". L'"Adagio" va ser tractat amb molta cura pel que fa a l'equilibri dinàmic entre el solista i el suport acordal del conjunt orquestral. Finalment s'ha de destacar que tota l'exuberància de so del vent-metall a l'"Andante" de Mendelssohn es va barrejar per causes acústiques.

Roel Dieltiens (violoncel barroc) va oferir els dies 4 i 6 de maig la integral de les *Suites per a violoncel* de Johann Sebastian Bach. Aquest instrumentista té un arc elegant i lleuger, un so atractiu a les triples cordes i unes oscil·lacions del *tempo* molt aconseguïdes. Dieltiens no aplica un patró únic a cada tipus de dansa; prova d'això són les "Sarabandes" en Sol i Mi bemoll, ja que la primera la va fer molt pausada i la segona molt lírica. D'altra banda, associava el caràcter de cada *suite* a la seva tonalitat. La *BWV 1008 en Re menor*, era una mostra de melangia, la *1009 en Do major*, un exemple de virtuosisme, i la *1011 en Do menor* un

Roel Dieltiens

drama abrasiu. Una altra característica va ser que aquest instrumentista evitava la monotonia de les repeticions i variacions del caràcter i l'ornamentació. Molts van criticar la seva articulació, però jo penso que era l'única forma intel·ligent de clarificar el conjunt dintre de l'acústica excessivament ressonant de Pedralbes. D'altra banda, Dieltiens va deixar clar que es pot obtenir un efecte general de policromia mitjançant uns canvis de color instrumental molt encertats. Aquests concerts van tenir un punt molt negatiu: la *Suite núm. 6 en Re major, BWV 1002*. El nostre violoncel·lista va voler fer una demostració de força interpretant aquesta obra amb un violoncel. No va estar gaire encertat i la desafinació va ser constant als aguts.

El dimarts 9 de maig el Centre de Música Barroca de Versailles, amb Isabelle Desrochers (soprano), Stephan Van Dyck (tenor), Jérôme Hataï (viola de gamba), Claire Antonini (tiorba i llaüt) i Arnaud Pumir (clavicèmbal), van oferir al Reial Monestir de Pedralbes un espectacle constituït per "Airs de cour" francesos del segle XVII. Si altres programes del cicle eren poc aclaridors, aquest no aportava, en molts moments, la informació mínima per entendre allò que s'interpretava en aquell moment. Canvis de programa, obres sense la tonalitat, *suites* sense indicar tots els moviments; aquest desgavell no va permetre un seguiment correcte d'allò que succeïa a l'escenari. Una tiorba que tocava amb sensibilitat i frescor juntament a una soprano de veu captivadora van ser els

plats forts del conjunt. A les cantates *Un jour l'amoureuse Silvie* i *Que vous flattez mes rêveries*, de Guedron i Camus, respectivament, Isabelle Desrochers té una capacitat expressiva extraordinàriament versàtil en relació amb els diversos caràcters de les obres interpretades. Les seves lectures no volen una apreciació especulativa, sinó l'evidència d'una realitat musical difícilment superable. El tenor Stephan van Dyck no va estar a l'alçada de la nostra soprano, ja que, tot i empastant perfectament amb el conjunt, tenia un pas de la veu molt evident, calava els greus i els ornaments li quedaven exagerats i poc articulats. Arnaud Pumir va interpretar un D'Anglebert homogeni, hieràtic i poc diferenciàt. D'altra banda, la seva tasca com a continuista va ser molt correcta. De la viola de gamba, res a dir per la seva fredor compulsiva.

Marcat per un cert distanciament, el dijous 11 de maig, a l'església de Sant Felip Neri, Gustav Leonhardt (clavecí) i Barthold Kuijken (*traverso*) van oferir un concert centrat en el període de màxima brillantor de la *german flute*. Leonhardt té un *touché* tan particular i característic que fa que hom senti una mena d'estrany transport en escoltar-lo. Una articulació virtuosística, una expressivitat absolutament sincera, la claredat del *tempo* del *Prélude non mesuré en Re menor* de D'Anglebert, i un llarg etc. van fer que tots els presents gaudíssim del seu vessant solista. Kuijken no li va anar al darrere al *Solo per a traverso, BWV 1013*, tot i la reliscada espectacular del final de l'"Allemande" (hem d'advertir que aquesta nota és gairebé irrealitzable al *traverso*). L'equilibri de so estava molt compensat i per reforçar els baixos Leonhardt va fer la mà esquerra amb una registració més potent que la dreta. Tot i aquesta cura, les realitzacions del pare dels clavecinistes van ser molt sobries. Naturalment, i això és una qüestió de gust personal, la millor obra de la nit va ser la *Sonata en Si menor BWV1030*, ja que el seu primer moviment, com sempre, ens va emocionar per la seva bellesa inversemblant.

El dimecres 17 de maig, a la Basílica Parroquial de Santa Maria del Pi, ens vàrem adonar del significat que té la versatilitat musical, en escoltar els components de La Reverdie: Claudia Caffagni (llaüt, veu i viola de roda), Livia Caffagni (flauta, viola de gamba i veu), Elisabetta de Mircovich (veu, rebec i arpa romànica), Doron David Sherwin (*corneto muto*, veu i pereussió). El concert va tenir un doble vessant: un primer, museístic, en què es van poder observar els instruments

exposats a una taula adient, i un segon, musical, en el qual vàrem escollir una varietat inimaginable de colors vocals i instrumentals. La Reverdie creà interès amb les variacions d'instrumentació a les diverses seccions d'una mateixa obra. D'altra banda, sobre la base escrita ells afegeixen una improvisació molt important i refinada, que atorga al conjunt una sensació de fluïdesa constant. Tenen cura de l'afinació com a base primordial de l'execució. Altrament, al programa hi havia obres que constaven com a fragments diferenciats però que eren executats sense solució de continuïtat. El tipus d'execució mel-lismàtica d'*Amis tout dous* (Pierre des Molins) i *Ma douce amor* tenien quelcom d'arcaic i místic. No oblidem que el tema general era misticisme i amor cortès en la música medieval, un amor similar al marià. Els incipients elements contrapuntístics van ser tractats amb molta cura perquè el públic en gaudís amb claredat: un exemple va ser el *Con dolce brama* de Magister Piero.

L'Ensemble Organum, amb Marcel Pérès com a estendart, va oferir dos concerts de temàtica diferent. El primer, interpretant la Litúrgia de la missa mossàrab de la catedral de Toledo, va ser el 23 de maig al Reial Monestir de Pedralbes. Pérès aprofità les possibilitats de l'absis per crear un espai que aprofités el cadiram original. D'aquesta manera, la distribució espacial s'apropà a la praxi de l'època. El conjunt no descontextualitzà les obres mel-lismàtiques, tot integrant-les en un seguit de números que alternen solistes i cor. De fet, extrau el màxim partit expressiu de la monodia exagerant els efectes antifonals i responsorials. A més, el doblatge a les octaves superior i inferior en determinats moments permetia una variabilitat tímbrica que afegia interès al conjunt. Com que no hi va haver quironomia, els elements mel-lismàtics no van ser executats a l'uníson.

El segon concert, interpretant aquest cop la *Missa de l'Ascensió* (cant de l'Església de Roma segles XII-XIII), va tenir lloc dos dies després a la Basílica de Santa Maria del Pi. Aquest cop Pérès va fer gala d'una quironomia segura i elegant, tot fent que els ritmes de la música i del text camessin alhora en tot moment amb fluïdesa. Altre cop aquest director compromès amb la ciència musicològica va extreure el màxim profit de les condicions arquitectòniques de l'espai de què disposava com a escenari. Jugant amb monodia sobre notes pedal, efectes d'eco, doblatges d'octaves i el constant canvi d'ubicació del conjunt de cantai-

res, els Organum van fer que el poc públic assistent s'elevés cap a paratges d'insospitada beatitud.

El 27 de maig, a l'església i de Sant Felip Neri, el trio format per Joan Izquierdo (flautes de bec), Jonathan Manson (violes de gamba), i Pieter-Jan Belder (clavicèmbal) va oferir un programa miscel·lani. Joan Izquierdo va fer servir diferents tipus de flautes de bec per adaptar-se a les necessitats de cadascuna de les obres. En general, tots tres instrumentistes empastaven perfectament, a causa de la saviesa de realització del clavecinista. Tot i les declaracions que el mateix Izquierdo va fer a la premsa pocs dies abans sobre les limitacions expressives del

Paul van Nevel
dirigi la Nederlands Kammerkoor

seu instrument, es deixà veure una molt bona tècnica, nascuda sota el mestratge de Walter van Hauwe. De fet, Izquierdo es presenta com un intèrpret versàtil que destaca molt més dintre del repertori contemporani. La *Sonata op. 5 núm. 3* de Hotteterre va ser interpretada amb molta cura de l'estil i amb una bona concepció de l'ornamentació francesa (tot i que alguns flautistes presents al concert no opinessin el mateix). La presència del gambista sobresortí a la *Triosonata* de Telemann, una obra de la qual no quedà especificada al programa ni la catalogació ni la tonalitat. Tot i això, Manson va deixar-se veure com un intèrpret dúctil i molt capaç. Sens dubte, el més interessant va ser el continu de Pieter-Jan Belder. Van ser unes realitzacions fantàsiques, sempre plenes i que mai no cobriren la flauta, estilísticament molt correctes, amb un gran sentit de la tensió harmònica i amb una gran expressivitat dinàmica. Prova de la seva capacitat improvisatòria va ser el bis que van oferir: l'"Andante" de la *Sonata en Mi menor 1034* de Bach (obra que conclouia la segona part). Les improvisacions en una i altra ocasió van ser ben diferents.

El cicle va concloure amb la intervenció estel·lar del Nederlands Kammerkoor sota la direcció de Paul van Nevel el dia 31 de maig al Reial Monestir de Pedralbes. Aquest concert va ser, senzillament, meravellós. Com a trets generals interpretatius cal destacar: a) la puresa d'afinació, que feia que tot el conjunt empastés moltíssim a causa d'uns intervals absolutament zarlinians; b) la claredat de dicció, sobretot a les cordes masculines (les sopranos, en el seu registre extrem, mostraven una emissió sempre sobre la mateixa vocal); c) la riquesa expressiva del matís dinàmic en relació amb els moments de repòs o tensió del conjunt de l'obra; d) un delicadíssim equilibri de les veus en tot moment, que creava un constant efecte policromàtic; e) la varietat en l'atac de les cadències en cadascuna de les seccions en què es dividien les obres; f) el tractament dels efectes imitatius que s'articulaven i s'emetien amb una gradació de dinàmiques que els feia molt perceptibles; g) l'atac diferenciador de les notes estranyes a les formes acordals; h) les espectaculars notes de Sol aguts de les sopranos i els Re greus dels baixos; i) l'ús de les consonants sonores com a recurs expressiu de diferenciació de seccions; i j) un bon gust aclaparador. Com sempre, l'acústica perjudicava les pauses expressives, tal com va succeir al *Se ben duol* de Cipriano de Rore. Tot el conjunt era molt conscient del pols intern de les obres i la màxima expressió d'això va ser el partit extrem que van obtenir de la ritmificació anapèstica dels hexàmetres simètrics dels versos alexandrins a la primera de les obres de De Courbes.

Resumint, un Festival d'allò més interessant per a tothom a qui agradi aquest repertori, tot desitjant uns programes de mà que no siguin purament i simple una especificació curricular dels intèrprets. Una altra suggerència seria la convenient ubicació de petits coixins damunt dels bancs, si més no a la secció d'abonats.

CAMBRA PER ALS NENS
CAMARA PARA LOS NIÑOS
96-1

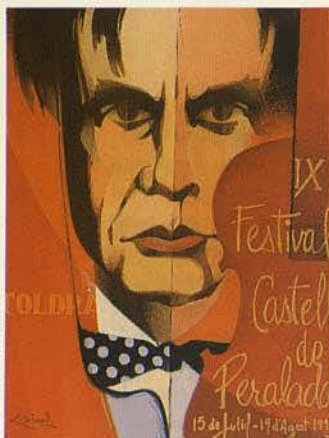
QUARRETTES
QUARTETS

L'ARMONIA
L'ARMONIA

BOILEAU

EDITORIAL BOILEAU

tels. (93) 487.74.56 - 215.53.34

IX FESTIVAL CASTELL DE PERALADA

15 de juliol - 17 d'agost

PRESENTAT PER:

FOMENTO DE
CONSTRUCCIONES Y CONTRATAS, S.A.

Òperes

DISSABTE, 5 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

IL MATRIMONIO SEGRETO CIMAROSA

CARLOS CHAUSSON, AINHOA ARTETA,
ISABEL MONAR, MERCÈ OBIOL,
ENRIQUE BAQUERIZO, JOSEP RUIZ
ORQUESTRA FESTIVAL DE PERALADA
(Orquestra de Cadaqués)
ERNEST MARTÍNEZ-IZQUIERDO,
director musical
JOAN ANTON SÁNCHEZ, director d'escena
JON BERRONDO, escenografia

DISSABTE, 12 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

THE FAIRY QUEEN PURCELL

Inspirada en "El somni d'una nit
d'estiu", de W. Shakespeare.
THE ENGLISH BACH FESTIVAL
BAROQUE ORCHESTRA & DANCERS
(amb instruments d'època)
HOWARD WILLIAMS, director musical
JONATHAN COCKER, director d'escena
STEPHEN PRESTON, coreografia
B.J. RYAN, vestuari (a partir de dibuixos
originals d'Iñigo Jones)

DIJOURS, 17 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

DIE ZAUBERFLÖTE MOZART

(LA FLAUTA MÀGICA)
FESTIVAL DE SAINT-CÉRÉ (Opéra Eclaté)
INGE DREISIG, ALAIN GABRIEL,
SYLVIE BERTHO, MATHIEU LECROART
ORCHESTRE DE CHAMBRE NATIONAL
DE TOULOUSE
STÉPHANE DENÈVE, director musical
OLIVIER DESBORDES, director d'escena

Concerts

DISSABTE, 15 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

MONTserrat CABALLÉ MONTserrat MARTÍ

ORQUESTRA SINFÒNICA DEL GRAN
TEATRE DEL LICEU
Per a la reconstrucció del Liceu

DIVENDRES, 28 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

MAHLER TERCERA SINFONIA

SUSANA PORETSKY, contralt
ORQUESTA SINFÒNICA DE RTVE
ORFEÓN DONOSTIARRA
COR DEL CONSERVATORI DE VILA-SECA
XAVIER GUÉLL, director

DISSABTE, 29 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

CARMINA BURANA ORFF

"El somni d'una nit d'estiu"
MENDELSSOHN
AINHOA ARTETA, ANTONI COMAS,
CARLOS ÁLVAREZ,
ORQUESTA SINFÒNICA DE RTVE
ORFEÓN DONOSTIARRA
JOSÉ ANTONIO SAINZ ALFARO, director

DIUMENGE, 30 DE JULIOL, 22.30 H.
Església del Carme

ORQUESTRA DE CADAQUÉS JORDI CODINA (GUITARRA)

TOLDRÀ, *Vistes al mar*
MONTSALVATGE, *Tres postals il·luminades*
BALSACH, *Quatre dibuixos per a guitarra
i cordes (Estrena)*
SOLER, *Suite de l'òpera*
"A Midsummer Night's Dream"

Concerts

DIMECRES, 2 D'AGOST, 22.30 H.
Església del Carme

ORQUESTRA DE CAMBRA DE L'EMPORDÀ

Obres de: SERRA, CERVERA,
MONTSALVATGE I COTÓ
JOSEP QUER, contrabaix
CARLES COLL, director

DILLUNS, 7 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

ROYAL PHILHARMONIC ORCHESTRA

LILYA ZILBERSTEIN, piano
ANTONI ROS-MARBÀ, director
TOLDRÀ, *La filla del marxant*
RACHMANINOV, *Concert per a piano núm. 2*
BRAHMS, *Sinfonia núm. 4*

DIVENDRES, 11 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

JAUME ARAGALL INMACULADA EGIDO

ORQUESTRA FILHARMÓNICA DE BUCAREST
JAUME ARAGALL, tenor
INMACULADA EGIDO, soprano
JAVIER PÉREZ BATISTA, director
Àries i duos de: VERDI, PUCCINI,
MASCAGNI, CILEA, CATALANI I TOSTI

DILLUNS, 14 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

ROSTROPÓVITX MARTHA ÀRGERICH

JOVE ORQUESTRA DE LA UNIÓN EUROPEA
(The European Union Youth Orchestra)
MARTHA ÀRGERICH, piano
MSTISLAV ROSTROPÓVITX, director
SHOSTAKÓVITX, *Obertura*
LISZT, *Concert per a piano núm. 1*
PROKOFIEV, *Sinfonia núm. 5*

Ballets

DIVENDRES, 21 I DISSABTE, 22 DE JULIOL, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

BALLET ANTONIO GADES FUENTE OVEJUNA

Inspirat en el drama de Lope de Vega.
Música de: A. GARCÍA ABRIU,
GADES-SOLER-FREIRE, F. NÚÑEZ,
M. MUSSORGSKI i música barroca anglesa
ANTONIO GADES, coreografia

DIMECRES, 9 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

JULIO BOCCA BALLET ARGENTINO

STEFANIA VALLONE, primera ballarina
LIDIA SEGNI, directora
DONIZETTI/BALANCHINE, "Donizetti
Variations"
DIVERSOS AUTORS, "Tangos"
MINKUS/PETIPA, "Don Quixote" (auto)

DIMARTS, 15 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

SPARTACUS KHATCHATURIAN

MAXIMILIANO GUERRA
ELINA PALSHINA
BALLET I ORQUESTRA DE L'ÒPERA
DE NOVOSIBIRSK
ALEXEI LIUDMILIN, director musical
YURI GREGOROVICH, coreografia

DIMECRES, 16 D'AGOST, 22.30 H.
Auditori Jardins del Castell

EL LLAC DELS CIGNES TXAIKOVSKI

ROMAN RIKKIN I CECILIA KERCHÉ
BALLET I ORQUESTRA DE L'ÒPERA
DE NOVOSIBIRSK
ALEXEI LIUDMILIN, director musical
PETIPA-IVANOV, coreografia

AMB EL CO PATROCINI DE:

Audi

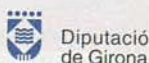
GRUP
ENTRE CANALES

LA VANGUARDIA

Casinos de Catalunya

AMB EL SUPORT DE:

Consorci de Promoció Turística

Ajuntament de Peralada

Venda d'entrades les 24 hores

ServiCaixa
"la Caixa"

INFORMACIÓ I VENDA

972 - 53 81 25

CASTELL DE PERALADA

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de juliol i agost

DILLUNS, 3 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus.

19.00 SELECCIÓ DIGITAL

SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra op. 47. Shlomo Mintz. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (32m). ZELTER: Johanna Sebus per a solistes, cor i piano. Elisabeth Wilke, mezo-soprano. Jürgen Freier, bariton. Karl-Heinz Schmiedler, baix. Singakademie de Berlín. Helmut Oertel, piano. Dir.: Dietrich Knothe. (9m). CHAUSSON: Viviane, poema simfònic op. 5. Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (12m). FUX: Sonata à 4. Musikalische Compagny. (8m). REGER: Una suite de ballet, op. 130. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (19m). HAYDN: Simfonia n. 2. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (8m). SCHUMANN: 8 Poloneses per a piano a quatre mans. Hector Moreno i Norberto Capelli. (34m). VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra n. 19, RV 488. Daniel Smith. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Philip Ledger. (8m). LLOYD: Simfonia n. 10. "November Journeys". Conjunt de metall London Collegiate. Dir.: James Stobart. (30m).

13.00 EL MAR

DEBUSSY: El Mar. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Pierre Boulez. (24m). TOLDRÀ: Vistes al mar. Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (18m). IBERT: Simfonia marina. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Louis Frémaux. (14m).

14.00 MÚSICA VOCAL

PALESTRINA: Motet Viri Galilei, a sis veus. Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (6m). BACH: Missa, BWV 235. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (29m). MOZART: Exultate, jubilate, KV 165. Cecilia Bartoli. Orquestra de Cambra de Viena. Dir.: György Fischer. (15m). MENDELSSOHN: Elies, oratori Op. 70. (Fragment de la segona part). Rosalind Plowright, soprano. Willard White, bariton. Linda Finnie, contralt. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (15m). SCHUBERT: La bella

molinera D 795, 10 primers lieder. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Gerald Moore, piano. (34m). BRUCKNER: Pange lingua. Motet. Corydon singers. Dir.: Matthew Best. (5m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

MILHAUD: Simfonia n. 5, op. 322. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Basilea. Dir.: Alun Francis. (32m). HEBDEN: Concert per a corda n. 4. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (10m). WEBER: Gran duo concertant per a clarinet i piano, op. 48. Guy Dangain. Fabienne Boury-Fournier. (18m). L. MOZART: Simfonia en Sol, G 5. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (14m). STRAVINSKI: Escenes de ballet. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (19m). MENDELSSOHN: "O Haupt voll Blut und Wunden", cantata coral per a baix, cor i orquestra. Gilles Cachemaille. Cor i Orquestra Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. (13m). KROMMER: Sextet de vent en Mi b M (Sestetto Pastorale). Consortium Classicum. (11m). GOUVY: Sonata per a piano a quatre mans, op. 36. Yaara Tal i Andreas Groethuysen. (23m). BACH: Obertura n. 1, BWV 1066. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (25m). RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, suite simfònica, op. 35. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: N. Järvi. (46m). YSA-YE: Sonata per a violí sol, Op. 27 n. 3. David Oistrakh. (6m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Austríaca el dia 27 de gener de 1993 a la Grosse Musikvereinsaal. BOCCHERINI: La musica notturna di Madrid. HINDEMITH: Tema i variacions "Els quatre temperaments". BIZET - SXEDRIN: Suite Carmen. Brigitte Engerer, piano. Orquestra de Cambra Amadeus. (90m).

23.45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 4 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

TANEIEV: Simfonia n. 4, op. 12 en do m. Gran Orquestra Simfònica de la RTV de l'URSS. Dir.: Guennadi Rojdestvenski. (40m). BOND: Concert a set parts n. 4. Orquestra Barroca The Parley of Instruments. Dir.: Roy Goodman. (8m). SCHÖNBERG: Oda a Napoleó Buonaparte, op. 41. Quartet LaSalle. (16m). JANACEK: Capriccio per a piano (mà esquerra) i instruments de vent. Viktoria Postnikova. Solistes de l'Orquestra de París. Dir.: Guennadi Rojdestvenski. (24m). CORRETTE: Sonata per a fagot i baix continu n. 3. "Les Delícies de la Solitud". Danny Bond, fagot. Richte van der Meer, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (7m). MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu. Edith Mathis, soprano. Ursula Boese, contralt. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (41m). MOZART: Concert per a violí n. 3, KV 216. Saint Paul Chamber Orchestra. Director i solista: P. Zukerman. (27m).

13.00 EL MAR

GLAZUNOV: El mar. Fantasia orquestral, op. 28. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (16m). BEETHOVEN: Meeresstille und Glückliche Fahrt. (Mar en calma i bon viatge). Op. 112. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (9m). KOECHLIN: Paysages et marines, op. 63. Deborah Richards, piano. (28m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

GILBERT I SULLIVAN: The Yeomen of the Guard, opereta en dos actes. Sylvia McNair. Jean Rigby. Kurt Streit. Thomas Allen. Cors i Orquestra Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (115m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

TXAIKOVSKI: Quartet de corda n. 3, op. 30. Quartet Borodin. (38m). AGRELL: Simfonia op. 1, n. 3. Orquestra de Cambra del Museu Nacional de Suècia. Dir.: Claude Ghenetay. (10m). BELLINI: Concert per a oboè i corda. Alf. G. Nilsson. Reial Orquestra de Cambra Sueca. Dir.: Mats R. Liljefors. (8m). RODRIGO: Tres peces espanyoles. Marc Jean-Bernard, guitarra. (12m). DOLES: Wer bin ich, Herr?, motet. Solistes vocals. Rheinische Kantorei. Conjunt instrumental. Dir.:

Hemann Max. (8m). MASSENET: Le Cid, música de ballet. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Keith Clark. (19m). SCHUBERT: Simfonia n. 9, D 944 "La Gran". Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (56m). VIVALDI: Trio per a violí, flaüt i baix continu, P. 85. Rudolf Breitschmid. Anton Stingl. Peter Buck. Martin Galling. (10m). BEETHOVEN: Vint-i-quatre variacions sobre l'Arietta "Venni amore" de Vincenzo Righini, WoO 65. Rudolf Buchbinder, piano. (22m). NIELSEN: Concert per a flauta i orquestra. Jennifer Stinton. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Stuart Bedford. (18m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Alex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 22 de març de 1992 al Centre de Congressos de Budapest. MAHLER: Simfonia n. 2. Eva Mari, soprano. Doris Sofel, mezzo-soprano. Wiener Singakademie. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (78m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 5 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

ROSSINI: Stabat Mater, per a quatre solistes, cor i orquestra. Helen Field, soprano. Della Jones, mezzosoprano. Arthur Davies, tenor. Roderick Earle, baix. Cor Simfònic de Londres. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (59m). MARAIS: Sonnerie de Sainte Geneviève du Mont de Paris. Alice Harnoncourt, violí. Nikolaus Harnoncourt, viola de gamba. Herbert Tachezi, clavecí. (9m). HÖPKEN: Simfonia en Re M. Orquestra de Cambra del Museu Nacional de Suècia. Dir.: Claude Ghenetay. (8m). COPLAND: Billy the Kid, suite de ballet. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Aaron Copland.

(20m). BARTER: Ruy Señor, clarín del albor. Diatessaron. (4m). FIELD: Concert per a piano i orquestra n. 7. John O'Connor. Nova Orquestra de Cambra Irlandesa. Dir.: Janos Fürst. (30m). BRAHMS: Quartet de corda op. 51 n. 2. Quartet Alban Berg. (30m).

13.00 EL MAR

CIURLIONIS: El mar, poema simfònic. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Juozas Domarkas. (27m). BLISS: Mar Portuguès. Solistes vocals. The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (4m). BUSH: Variacions, nocturn i final sobre una antiga cançó del mar anglesa. David Wild, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: John Snashall. (20m). PONCHIELLI: "Cielo e mar". Aria de l'acte II de la Gioconda. Enrico Caruso, tenor. (3m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

ELS CANTANTS CASTRATS.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

J. i Jf. STRAUSS: Suite del ballet "El bell Danubi" (arranjament de Désormière). National Philharmonic Orchestra. Dir.: Richard Bonyngue. (30m). GRIEG: Melodies per a veu i orquestra. Barbara Bonney, soprano. Hakan Hagegard, baríton. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (28m). FROBERGER: Suite en re m. Anne Robert, clavecí. (9m). PLEYEL: Simfonia concertant per a flauta, oboè, fagot, trompa i orquestra n. 5. Hansjürgen Möhring. Günther Passin. Jürgen Gode. Walter Lexutt. Orquestra de Cambra de Colònia. Dir.: Helmut Müller-Brühl. (21m). TXAI-KOVSKI: Concert per a violí i orquestra, op. 35. Vladimir Spivakov. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yuri Termikanov. (35m). JARZESKI: Quatre Concerti a dues veus. Cappella Arcis Varsoviensis. Dir.: Marek Sewen. (13m). VERDI: Aroldo. Obertura. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (9m). SCHMIDT: Simfonia n. 4, en Do M. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Zubin Mehta. (49m). HANDEL: Sonata per a dos oboès i baix continu n. 1 HWV 380. Burkhard Glaetzner i Ingo Goritzki, oboè. Walter Heinz Bernstein, clavecí. Siegfried Pank, viola da gamba. Achim Beyer, violone. (11m). FAURE: Fantasia per a piano i orquestra, op. 111. Alicia de Larrocha. Orquestra Filharmònica

de Londres. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (15m).

20.00 GRANS OBRES

BACH: Missa en si m, BWV 232. Jennifer Smith, Michael Chance. Nico van der Meel. Harry van der Kamp. Cor de Cambra d'Holanda. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (104m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de juliol de 1994 al Claustre del Col·legi de la Mare de Déu del Carme. MÚSICA ALS PATIS (FESTIVALS DE TARRAGONA). HAYDN: Trio amb piano XV:14. C.Ph.E.BACH: Fantasia n. 2. BEETHOVEN: Trio amb piano op. 1 n. 1. Fortepiano Trio de Barcelona. (67m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 6 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

KODALY: Psalmus Hungaricus. J. Simándy, tenor. Cor de Budapest. Cor de nois de la Ràdiotelevisió Hongaresa. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Antal Dorati. (23m). S.WAGNER: Obertura de l'òpera "La tília sagrada". Orquestra Filharmònica Rheinland-Pfalz. Dir.: Werner Andreas Albert. (17m). MOLIQUE: Concert per a flauta i orquestra en re m. Alain Marion. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Niça. Dir.: Maximiano Valdés. (21m). GURIDI: Danzas viejas. Albert Nieto, piano. (7m). ELGAR: Quartet de corda, op. 83. Chilingirian String Quartet. (30m). ANONIM: Carmina Burana (Carmina Divina). Clemencic Consort. Dir.: René Clemencic. (7m). SIBELIUS: Simfonia n. 5, op. 82. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (30m) COUPERIN: Les Nations: La Imperial. Kuijken Ensemble. (28m).

13.00 EL MAR

KARLOWICZ: Les ones que retornen. (Poema simfònic). Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Silèsia. Dir.: Jerzy Salwarowski. (25m). THOMAS: Campanes sobre el mar. Polifònica de Puig-Reig.

(5m). KORNGOLD: The Sea Wolf. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Gerhardt. (8m). BRETON: Onada. Carles Mas, flabiol. Pascal Melet, viola. Elisabeth Roulx, violoncel. Sandy Rivera, percussió. (6m). HAYDN: 2 cançons marines. Thomas Allen, baríton. Sarah Walker, mezzosoprano. (5m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

LLANAS: Concert per a guitarra i corda. Carles Trepant. Orquestra de Cambra Anton Webern. Dir.: José Luis Temes. (20m). CANT DE LA SIBIL·LA. (Sibil·la provençal). Montserrat Figueras. La Capella Reial. Dir.: Jordi Savall. (13m). SANTOS: Fins l'últim llagostí. Carles Santos, piano. (23m). KUHLAU: Divertimento per a flauta i guitarra. Montserrat Gascón. Xavier Coll. (7m). MOMPOU: Impressions íntimes. Alicia de Larrocha, piano. (18m). CORREA DE ARAUXO: Tiento de quinto tono. Modest Moreno, orgue. (7m). PAGAN: L'Enigma Gaudí. Orquestra Simfònica i Cors. Dir.: Manuel Valdivieso. (8m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

REICHARDT: Cantata fúnebre per la mort de Frederic el Gran. Georgine Resick. Gabriele Schreckenbach. Horst Laubenthal. Harald Stamm. Cor de Cambra RIAS. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Gerd Albrecht. (19m). KABALEVSKI: Concert per a violí i orquestra op. 48. David Oistrakh. Orquestra Nacional de l'URSS. Dir.: D. Kabalevski. (16m). KRAUS: Simfonia per la chiesa. Orquestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Antony Halstead. (8m). LALO: Quartet de corda op. 45. Quartet de corda de París. (27m). VILLALOBOS: Bachianes brasileres n. 5. Barbara Hendricks, soprano. Violoncel·listes de la Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (10m). LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 5. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (13m). REBEL: Els elements. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (24m). MARTUCCI: Simfonia n. 1, op. 75. Orquestra Philharmonia. Dir.: Francesco d'Avalos. (41m). PURCELL: Young Thirsis' fate. René Jacobs, contratenor. Wieland Kuijken, viola da gamba. Konrad Junghanel, tiorba. (7m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Piano. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Picasso i Horta de Sant Joan.

20.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolores Busquets. CONVIDAT: SALVADOR BROTONS

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 d'agost de 1994 al Castell de Calonge. 27è FESTIVAL DE MÚSICA. Obres de FERRER, MOREIRA, MOLINA, LAMOTTE i GARRETA, entre d'altres. Cobla Mediterrània. Cobla Sant Jordi. Dir.: Joan-Lluís Moraleda. (84m).

23.45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

HONEGGER: Quartet de corda n. 1, H 15. Quartet Ludwig. (26m). PROKOFIEV: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 63. Jasha Heifetz. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Charles Munch. (23m). L.BOU-LANGER: Vielle prière bouddhique. Michel Sénéchal. Coral Elisabeth Brasseur. Orquestra de l'Associació de Concerts Lamoureux. Dir.: Igor Markevitch. (7m). HARTMANN: Simfonia n. 8. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: R. Kubelik. (24m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 7 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

J.Ch. BACH: Glòria en Sol M. Edith Wiens. Gabriele Schreckenbach. Adalbert Kraus. Ernst Gerold Schramm. Cor de Cambra RIAS. Sinfonietta RIAS Berlín. Dir.: Uwe Gronostay. (44m). MERCADANTE: Il Montanaro. Simfonia. Warmia National Orchestra. Dir.: Silvano Frontalini. (8m). DEVIENNE: Concert per a fagot n. 4. Eckart Hillmer. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (29m). MUSSORGSKI: La Khovantchina

(Preludi i Dansa Persa). Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Andrei Txistiakov. (12m). MONTECLAIR: El Triomf de l'Amor, cantata n. 3 del llibre Ilon; per a tenor i baix continu. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (12m). HAYDN: Simfonia n. 74. The Hanover Band. Dir.: Roy Goodman. (24m). MOMPOU: Cants màgics. Antoni Besses, piano. (10m). WALTON: Concert per a violoncel i orquestra. Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (30m).

13.00 EL MAR

BRITTEN: Quatre interludis marins de Peter Grimes, op. 33a. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (17m). MATHEU: Veus que duen les ones. Joan Moll, piano. (6m). ELGAR: Sea Pictures, op. 37. Felicity Palmer. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickok. (23m). 3 cançons populars marines. Thomas Allen, baríton. Sarah Walker, mezzosoprano. (3m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

HEINZ HOLLIGER. BACH: Sonata per a oboè i clavecí n. 5, BWV 529. Christiane Jaccottet. (11m). FERLENDIS: Concert per a oboè n. 1. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (13m). MILHAUD: Sonatina per a oboè i piano. O. Maisenberg. (8m). MOZART: Adagio en Do M per a corn anglès, 2 violins, i violoncel, KV 580a. Quartet Orlando. (6m). VIVALDI: Concert per a oboè, corda i continu, RV 452. I Musici. (7m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 25 de març de 1992 al Centre de Congressos de Budapest. BARTOK: Elegia n. 3. 14 Bagatelles. Elegia n. 1. LISZT: Els jocs d'aigua de la Villa d'Este. Sunt lacrimae rerum. Sonata per a piano op. 2. Zoltan Kocsis, piano. (73m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 8 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Violoncel. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: El Call de Girona.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Austríaca el dia 21 d'octubre de 1992 a la Grossen Konzerthausaal Wien. FAURE: Masques et Bergamasques, suite op. 112. MILHAUD: Segona suite simfònica. RAVEL: Ma mère l'oye. STRAVINSKI: L'ocell de foc, suite. Orquestra Filharmònica de França. Dir.: Marek Janowski. (89m).

23.45 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 9 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. BACH: "Es ist das Heil uns kommen her" (Ens ha arribat la salvació), cantata BWV 9. Solistes vocals. Cor del King's College de Cambridge. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (25m). FRANCK: Les Benaurances. (Vuitena benaurança). Louise Lebrun. Jane Berbié. Nathalie Stutzmann. David Rendall. Marcel Vanaud. François Loup. Cor de Radio France. Nouvel Orchestre Philharmonique. Dir.: Armin Jordan. (20m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: LILIANA MAFIOTTE.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

VERDI: Nabucco. Piero Capucilli. Plácido Domingo. Evgeny Nesterenko. Ghena Dimitrova. Cor i Orquestra de l'Òpera de Berlín. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (125m).

19.20 REPERTORI DE CONCERT

BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 4 "Fandango". Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (17m). HAYDN: Simfonia n. 45 "Els adéus". Orquestra de St. Luke's. Dir.: Charles Mackerras. (34m). SCHUMANN: Sonata per a violí i piano n. 1, op. 105. Marco Fornaciari. Laura Palmieri. (17m). ADAM: Giselle, ballet (extractes) Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (60m). VIVALDI: Concert per a oboè, corda i continu, RV 447. Heinz Holliger. I Musici. (14m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de juliol de 1994 a l'Escola Universitària de Treball (Església del Seminari de Barcelona). VIVALDI: Beatus Vir. PURCELL: O Sing unto the Lord. TELEMANN: Sonata per a viola de gamba i continu en mi m. BACH: Jesu, meine freude, motet BWV 227. Cor de Cambra Frederic Mompou. Camerata Instrumental Barroca. Dir.: Alfred Cañamero. (48m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 10 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

GRIEG: Suite Holberg, op. 40. Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (30m). TELEMANN: Concert per a flauta de bec, flauta travessera, corda i baix continu en

mi m. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (13m). HAYDN: Simfonia n. 35. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (18m). FIBICH: Trio amb piano en fa m. Nou Trio de Praga. (19m). BRITTEN: Danses corals de "Gloriana" op. 53. Martyn Hill, tenor. Thelma Owen, arpa. The Holst singers. Dir.: Hilary Davan Wetton. (12m). F.COUPERIN: Concert per a fagot, clavicèmbal i violoncel n. 7. Jesse Read. Karen Flint. Doug McNames. (16m). PROKOFIEV: La trobada del Volga i del Don, op. 130. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (14m). SPOHR: Gran nonet, Op. 31. Ensemble Viena - Berlín. (35m).

13.00 SIBELIUS

Finlàndia, op. 26 n. 7. Poema simfònic. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (8m). Simfonia n. 3, op. 52. Philharmonia Orchestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (30m). 5 peces per a piano, op. 103. Erik T. Tawaststjerna. (12m). La driada, op. 45, n. 1. Poema simfònic. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassili Sinaïski. (6m).

14.00 MÚSICA VOCAL

PURCELL: Blow up the trumpet in Sion, Z 10. Solistes vocals. Cor del King's Consort. The King's Consort. Dir.: Robert King. (7m). CHARPENTIER: "Caecilia, Virgo et Martir", oratori per a solistes, cor i orquestra, H.397. Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (26m). GLIERE: Concert per a soprano coloratura, op. 82. Joan Sutherland. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonyngue. (12m). ROTHAM: City in the West. The Sinfonia Chorus. BBC Northern Singers. Northern Sinfonia of England. Dir.: Richard Hickox. (11m). R.STRAUSS: Quatre últims lieder. Lucia Popp, soprano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Klaus Tennstedt. (24m). WEELKES: Quatre anthems. Cor de la Catedral de Winchester. Dir.: David Hill. (15m). BEETHOVEN: Cançó elegíaca, Op. 118. Ambrosian Singers. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (7m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

PACINI: Simfonia Dante. Massimo Morelli, piano. Laura Saviozzi, arpa. Orquestra Lírico-Sinfònica del Teatre del

Giglio de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (23m). C.P.H.E. BACH: Quartet per a clavecí, flauta, viola i violoncel, Wq 95. Ton Koopman. Wilbert Hazelze. Wiel Peeters. Richte van der Meer. (13m). BEETHOVEN: Simfonia n. 3, op. 55, "Heroica". Orquestra Simfònica SDR, Stuttgart. Dir.: Sergiu Celibidache. (53m). SCHUMANN: Humoreske, op. 20. Andrés Schiff, piano. (29m). PURCELL: My heart is inditing, Anthem. King's College Choir, Cambridge. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (17m). W.F.BACH: Simfonia en re m. Ars Rediviva Ensemble. Dir.: Milan Munclinger. (10m). POULENC: Concert per a orgue, orquestra de corda i timbals. Maurice Duruflé. Orquestra Nacional de l'O.R.T.F. Dir.: Georges Prêtre. (23m). SALIERI: Piccola serenata per a instruments de vent. Il Gruppo di Roma. (16m). DVORAK: Danses esclaves op. 46. Thorson i Thurber, duet de pianos. (36m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 26 de març de 1992 a l'Acadèmia de Música de Budapest. Obres de FUX, MUFFAT, ESTERHAZY, VEJVANOVSKI, CESTI, BIBER i HANDEL. Maria Zádori, soprano. Capella Savaria. Dir.: Pál Németh. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 11 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

MOZART: Missa in honorem Sanctissimae Trinitatis, KV 167. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (32m). D'INDY: Wallenstein, trilogia op. 12. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (33m). ROLLA: Quartet per a flauta, violí, viola i violoncel en n. 3. Quartetto Academica. (13m). MOMPOU: Charmes. Josep Colom, piano.

(10m). REINECKE: Rei Manfred, música de l'òpera, op. 93. Orquestra Filharmònica Renana. Dir.: Alfred Walter. (26m). L.MOZART: Simfonia de les joguines. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (18m). ROSSINI: Sonata per a corda n. 3, en Do M. Orquestra de Cambra de Leningrad. Dir.: Eduard Serov. (13m). SCHACHT: Concert en Re M per a clarinet i orquestra Dieter Klöcker. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Hans Stadlmair. (15m).

13.00 SIBELIUS

Escenes històriques, op. 25. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (18m). Pel·lees i Melisanda, op. 46. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (32m). Vals trist. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir. Neville Marriner. (5m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

OFFENBACH: La Créole, òpera en tres actes. Huguette Boulangeot. Lina Dachary. Monique Stiot. Geneviève Gaudet. Jacqueline Marier. Michel Hamel. Aimé Doniat. Pierre Saugéy. Cors i Orquestra Lírica de la RTV Francesa. Dir.: Marcel Cariven. (104m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

POTTER: Simfonia n. 10. Orquestra de Cambra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (28m). BEETHOVEN: Trio amb piano, op. 70 n. 1 "Fantasma". W. Kempff. H. Szeryng. P. Fournier. (25m). BONNET / HASSLER: Dos madrigals. Waverly Consort. Dir.: Michael Jaffee. (5m). KALINNIKOV: Obertura del Tsar Boris. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (10m). MILHAUD: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, op. 136. Mstislav Rostropovitch. Orquestra Simfònica de London. Dir.: Kent Nagano. (14m). CARISSIMI: Jonàs. Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (20m). GOSSEC: Quartet amb flauta op. 14 n. 2. Patrice Bocquillon. Trio de corda Millière. (13m). MARTINU: Escac al Rei, ballet en un acte. Vladimir Olexa. Katerina Kachliková. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (28m). CHOPIN: Andante spianato i gran polonesa brillant, op. 22. Jean-Bernard Pommier, piano. (15m). DIABELLI: Missa Pastoral, op. 147. Christa Degler. Sylvia Linden. Sunhild Rauschkolb. Des-

mond Clayton. Hartmut Müller. Cor i Orquestra de St. Michael de Munic. Dir.: Ernst Ehret. (46m). KORNGOLD: The Sea Hawk. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Gerhardt. (16m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA:

Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 30 de juliol de 1994 a l'Auditori Pau Casals d'El Vendrell. XIVè FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS. BACH: Suite per a violoncel sol n. 2, BWV 1008. Suite per a violoncel sol n. 3, BWV 1009. KODALY: Sonata per a violoncel, op. 8. Philippe Muller, violoncel. (70m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 12 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BIZET: Roma, simfonia. Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean-Claude Casadesu. (30m). MONIUSZKO: Quartet de corda n. 1. Quartet de Varsòvia. (16m). DANSES ANTIGUES D'HONGRIA I DE TRANSILVÀNIA. Clemencic Consort. Dir.: René Clemencic. (11m). LISZT: Festklänge (Sons de festa). Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Józ. (20m). MELANI: "All'armi, pensieri". Cantata per a soprano, trompeta i baix continu. Judith Nelson, soprano. Dennis Ferry, trompeta natural. Gordon Murray, Jonathan Rubin i Kähi Gohl, baix continu. (12m). STANFORD: Variacions de concert sobre un tema anglès per a piano i orquestra, Op. 71. Margaret Fingerhut. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Vernon Handley. (26m). CRUSELL: Quartet amb clarinet n. 2, op. 4. Thea King. Membres del Quartet de corda Allegri. (18m). SCRIBIN: Concert per a piano i orquestra. Vladimir Ashke-

nazy, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Lorin Maazel. (27m).

13.00 SIBELIUS

Rakastava (L'amant), op. 14. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (12m). Cancó dels atenesos, op. 31 n. 3. Cor de nens de Gothenburg. Cor d'homes Laulun Ystävät. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (4m). Lemminkäinen a Tuonela, de la llegenda de Lemminkäinen, op. 22. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassili Sinaïski. (18m). Música d'escena de Kuolema. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: N. Järvi. (21m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

L'APOTEOSI DE LA POLIFONIA.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

GERSHWIN: Rhapsody in Blue. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Leonard Bernstein. (17m). DVORAK: La filosa d'or, poema simfònic op. 109. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Bohumil Gregor. (26m). KRUFFT: Sonata per a trompa i piano en Mi. Hermann Baumann. Leonard Hokanson. (18m). RAKHMATINOV: Danses simfòniques op. 45. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Lorin Maazel. (34m). HANDEL: Tu fidel, tu costante, cantata. Maria-Cristina Kiehr, soprano. Conjunt Il Teatro Armonico. Dir.: Alessandro de Marchi. (18m). RESPIGI: Trittico Botticelliano. The City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (20m). DANZI: Quintet de vent op. 56 n. 2. Quintet de vent Acadèmia. (15m). KOZELUCH: Simfonia Francesa en La. Orquestra de Cambra Suk. Dir.: Josef Vlach. (26m). IBERT: Paris, Suite Simfònica. Conjunt Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: J.W. Audoli. (14m). PARRY: Songs of Farewell. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (30m).

20.00 GRANS OBRES

BERLIOZ: Requiem per a tenor, cor i orquestra, Op. 5. (Gran Missa de Difunts). Keith Lewis, tenor. Cors de la Ràdio del Nord i del Sud d'Alemanya. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Gary Bertini. (92m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Txeca a Praga el dia 23 de febrer de 1993 a la Sala Dvořák de Praga. KALABIS: Simfonia n. 5, fragment. TXAIKOVSKI: Pezzo capriccioso, op. 67. Variacions sobre un tema rococó, op. 33. MUS-SOROSKI: Quadres d'una exposició. Jiri Hósek, violoncel. Orquestra Simfònica de Ràdio Praga. Dir.: Patrick Thomas. (70m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 13 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

SAINT-SAENS: Requiem, op. 54. Françoise Pollet. Magali Chalmeau-Damonte. Jean-Luc Viala. Nicolas Rivenq. Cor Regional Vittoria d'Ile de France. Orquestra Nacional d'Ile de France. Dir.: Jacques Mercier. (35m). ABEL: Sonata en La M per a violoncel i baix continu. La Stagione. (8m). KHATXATURIAN: Concert per a flauta i orquestra (arranjament del concert per a violí). Jennifer Stinton. Philharmonia Orchestra. Dir.: Stuart Bedford. (35m). HAYDN: Variacions sobre l'himne "Gott erhalte", Hob III:77. Andreas Staier, pianoforte. (8m). NAVARRO: "Bello sol", cantata. Capella de Ministrers. (8m). BARTOK: El mandarí meravellós, suite op. 19. Orquestra Philharmonia. Dir.: Hugh Wolff. (19m). KROMMER: Partita op. 45 n. 1. Conjunt Josef Triebensee. Dir.: Jeroen Weierink. (19m). BACH: Sonata per a viola da gamba i clavecí, BWV 1029. Lynn Harrell, violoncel. Igor Kipnis, clavecí. (15m). BRAHMS: Obertura per a un festival acadèmic, op. 80. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (12m).

13.00 SIBELIUS

La filla de Pohjola, op. 49. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: N. Järvi. (13m). Simfonia n. 6, op. 104. Philharmonia Orchestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (28m). Cinc peces per a violí i piano, op. 81. Nils-Erik Sparf. Bengt Forsberg, piano. (14m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

MILÀ: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 28. Leonora Milà, piano. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (20m). CASA-BLANCAS: Trio de corda. Trio de Corda de París. (16m). CANTELOUBE: Cants d'Alvèrnia (Tercera sèrie). Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra de Concerts Lamoureux. Dir.: Jean-Pierre Jacquillat. (13m). PUEYO: Simfonia barroca. Camerata de França. Dir.: Daniel Tosi. (13m). ALBENIZ: Sonata n. 5. Albert Guinovart, piano. (24m). FLETXA: La Negrina, ensalada. La Colombina. (8m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BAX: Variacions simfòniques per a piano i orquestra. Margaret Fingerhut. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (50m). J.Ch.BACH: Quartet per dues flautes, viola i violoncel op. 19 n. 2. Bent Larsen. Ole Birger Pedersen. Henrik Olsen. Birthe Holst Christensen. (14m). CHOPIN: Sonata per a piano n. 2, op. 35. Arturo Benedetti-Michelangeli. (23m). BANCHIERI: Barca di Venetia per Padova, deu madrigals a cinc veus. Ensemble Clement Janequin. (14m). HONEGGER: Concert de cambra per a flauta, corn anglès i orquestra de corda. Aurèle Nicolet. Heinz Holliger. Ursula Holliger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (17m). JOMMELLI: Simfonia per a saltiri, corda i clavecí, en Sol M. Karl-Heinz Schickhaus. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (8m). ENESCO: Poema romanès, op. 1. Cors i Orquestra de la Ràdio i Televisió Romanesa. Dir.: Iosif Conta. (30m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: L'Oboè. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Amb globus per Osona.

20.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: ENRIQUETA TARRÉS.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de juliol de 1994 a l'Església de Sant Felip Neri de Barcelona. Obres de VICTORIA, SCHÜTZ, PURCELL, MARTIN, CASALS, MOMPOU i TALTABULL, entre d'altres. Coral Càrmina. Glòria Peig, piano. Dir.: Josep Vila. (68m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

BRITTEN: Quartet de corda n. 3, op. 94. Endellion String Quartet. (26m). WALTON: Simfonia n. 1. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (45m). SCHÖNBERG: Fantasia per a violí i piano, op. 47. Ami Flammer. Jean-Claude Pennetier. (9m).

02.30 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 14 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

ELGAR: Concert per a violoncel i orquestra op. 85. Mstislav Rostropovitch. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (24m). J.Ch.BACH: Gran obertura (simfonia) per a doble orquestra, Op. 18 n. 1. Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman. (13m). COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo". Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (20m). DE LA BARRE: Suite per a flauta travessera i continu n. 9 en Sol M (segon llibre). Stephen Preston, flauta. Jordi Savall, viola de gamba. Blandine Verlet, clavicèmbal. Hopkinson Smith, tiorba. (10m). VERDI: Quattro pezzi sacri. Janet Baker, mezzo-soprano. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Carlo Maria Giulini. (41m). LINEK: Concert per a orgue i orquestra en Do M. Alena Veselá. Orquestra de Cambra Bohuslav Martinu. Dir.: Frantisek Jilek. (12m). SATIE: Peces fredes. Jean-Joël Barbier, piano. (11m). GADE: Simfonia n. 6, op. 32. Sinfonietta d'Estocolm. Dir. N. Järvi. (24m).

13.00 SIBELIUS

El Festí de Baltasar, suite op. 51. Orquestra Simfònica de

Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (14m). Improptu per a orquestra de corda. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (8m). Quartet de corda en re m, op. 56 "Voces Intimae". Sophisticated Ladies. (30m). Intermezzo de Dansa, op. 45 n. 2. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (3m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

JASCHA HEIFETZ. FAURE: Sonata per a violí i piano n. 1, Op. 13. Brooks Smith. (20m). KORNGOLD: Concert per a violí i orquestra, Op. 35. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Alfred Wallenstein. (22m). TXAIKOVSKI: Serenata melancòlica per a violí i orquestra, op. 26. Orquestra de Cambra. (7m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de juny de 1994 a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. POLIFONIA MEDIEVAL CATALANA. POLIFONIA DEL RENAISSANCEMENT (Itàlia i Espanya). Capella de Música de Santa Maria del Mar. Neil Cowley, orgue. Dir.: Lluís Vilamajó. (54m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 15 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Quartet. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Diferent.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 15 d'abril de 1994 a l'Església de Sant Llorenç de Lleida. CASANOVAS: Responsoris de Setmana Santa. Solistes vocals i instrumentals. Cor de Cambra Lagum. Dir.: Jordi Aixalà. (58m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 16 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. HANDEL: As pants the heart for coolong streams, Anthem Chandos n. 6. Lynne Dawson, soprano. Ian Partridge, tenor. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (20m). SCHUBERT: Missa en Do M, D. 452. Lucia Popp, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Adolf Dallapozza, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (24m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: P. GREGORI ESTRADA.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

BELLINI: I Capuleti e i Montecchi. Agnes Baltsa. Edita Gruberova. Gwynne Howell. Dano Rafanti. Royal Opera Chorus. Orquestra del Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Riccardo Muti. (130m).

19.25 REPERTORI DE CONCERT

GRIEG: 2 melodies elegiaques, op. 34. Orquestra de Cambra Noruega. Dir: Terje Tonnesen. (10m). C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra, Wq 172. Julius Berger. Orquestra

de Cambra Dall'Arco. Dir.: Jack Martin Händler. (21m). PURCELL: Oda a Santa Cecília. Deller Consort. Stour Music Festival Chamber Orchestra. Dir.: Alfred Deller. (19m). BRAHMS: Sextet de corda n. 2, op. 36. Yehudi Menuhin. Robert Masters. Cecil Aronowitz. Ernst Wallfisch. Maurice Gendron. Derek Simpson. (37m). Txaikovski: Simfonia "Manfred", op. 58. Orquestra Filharmònica d'Oslo. Dir: Mariss Jansons. (53m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 d'agost de 1993 al Palau Episcopal de Solsona. XII CICLE DE CONCERTS D'ESTIU. Obres de RAMEAU, CAMP, MOSCA, F.COUPERIN, D.SCARLATTI i A.SOLER. Ludovica Mosca i Manuel Camp, piano. (79m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 17 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BOCCHERINI: Concert per a clavecí o hammerflügel i orquestra. E. Selheim. Collegium Aureum. Dir.: F. Meier. (17m). FRANCK: Pique, poema simfònic per a cor i orquestra. Cors de la Ràdio TV Belga. Orquestra de Lieja. Dir.: Paul Strauss. (47m). GEMINIANI: Sonata per a violoncel i baix continu op. 5 n. 1. Hidemi Suzuki, violoncel. Ricercar Consort. (10m). KOECHLIN: Els Bandapoema simfònic op. 176 (Cicle "El llibre de la selva"). Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: David Zinman. (17m). RIMSKI-KORSAKOV: Concert per a piano i orquestra op. 30. Malcolm Binns. The English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (14m). ABEL: Simfonia op. 10 n. 3. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (9m). XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 8, op. 110. Quartet de corda Borodin. (22m). MOZART: Divertimento n. 2, KV 155. Orquestra Pro Arte de Munic. Dir.: Kurt Redel. (9m). LECLAIR: Concert per a violí op. 7 n. 5. Collegium Musicum

90. Solista i director: Simon Standage. (15m).

13.00 L'UNIVERS

SCRIABIN / NEMTIN: Univers (Mysterium: Prefatory Act). Alexei Lyubimov, piano. Irina Orlova, orgue. Cor Rus Yurlov. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Kirill Kondraschin. (40m). MILHAUD: La creació del món. Ballet. Orquestra Nacional de França. Dir.: L. Bernstein. (17m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BEETHOVEN: 5 lieder amb text de Goethe. Olaf Bär, baríton. Geoffrey Parsons, piano. (12m). RAKHMANINOV: Tres cants populars russos, op. 41. Cors i Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Vladímir Ashkenazy. (14m). BROSCHI: Ària de Merope. Aris Christoffellis, soprano. Ensemble d'instruments antics. Laure Morabito, clavicèmbal. (8m). THEILE: La Passió segons Sant Mateu. Kurt Equiluz, tenor. Stephen Varcoe, baix. Rogers Covey-Crump. John Potter, tenor. Ensemble London Baroque. Dir.: Charles Medlam. (60m). R.STRAUSS: Noies flors, lieder op. 22. Edita Gruberova, soprano. Erik Werba, piano. (10m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BEETHOVEN: Simfonia n. 8, op. 93. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (26m). BACH: Sonata per a violí i piano n. 4, BWV 1017. Yehudi Menuhin. Glenn Gould. (15m). MOZART: Concert per a fagot i orquestra, KV 191. Milan Turkovic. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (19m). MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 44 n. 3. Quartet de corda Coull. (36m). ROMAN: Te Deum, cantata. Susanne Rydén, soprano. PeLindskog, tenor. Cor de Cambra Eric Ericson. Conjunt Barroc de Drottningholm. Dir.: Eric Ericson. (22m). SUK: Praga, poema simfònic op. 26. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (23m). BEETHOVEN: 15 variacions i fuga, op. 35. Sviatoslav Richter, piano. (25m). HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 7 n. 1. Ton Koopman. The Amsterdam Baroque Orchestra. (17m). HINDEMITH: Simfonia Serena. Orquestra Simfònica de Sydney. Dir.: Werner Andreas Albert. (33m). J.Ch.BACH: Obertura en Re M "La calamitat". Orquestra de Cambra

Holandesa. Dir.: David Zinman. (5m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 22 de març de 1993 a l'Acadèmia de Música de Budapest. RAUTAVAARA: Cantus arcticus. SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra. BARTOK: Cantata profana. Attila Falvay, violí. Tamás Daróczy, tenor. István Bercezy, baix. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Hongaresa. Dir.: Petri Sakari. (74m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 18 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 58. Alfred Brendel. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: James Levine. (33m). LOCATELLI: Sonata per a violí i continu, op. 6 n. 6. Trio Locatelli. (18m). GLUCK: Don Joan, música de ballet. Rheinisches Kammerorchester Köln. Dir.: Jan Corazolla. (19m). HANDEL: Dixit Dominus. Lynne Dawson. Lynda Russell. Charles Brett. Ian Partridge. Michael George. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (33m). BRAHMS: Trio amb clarinet, op. 114. Thea King, clarinet. Karina Georgian, violoncel. Clifford Benson, piano. (26m). J.A.BENEDICT: Simfonia n. 8. Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pál. (7m). BACH: Suite per a llaüt, BWV 995. Konrad Junghänel. (24m).

13.00 L'UNIVERS

Jf.STRAUSS: Música de les Esferes. Vals, op. 235. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: Herbert von Karajan. (10m). XOSTAKOVITX: El sol llueix sobre la pàtria, op. 90. Cor Rus Yurlov. Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Konstantin Ivanov. (13m). OFFENBACH: El viatge a la lluna, A. 631. (Ob-

tura i ballet dels flocs de neu). Philharmonia Orchestra. Dir.: Antonio de Almeida. (18m). MOUTON: Celeste beneficium. Ensemble Metamorphoses de Paris. Dir.: Maurice Bourbon. (8m). L. BOULANGER: Hymne au Soleil. Régine Böhm, mezzosoprano. Sabine Eberspächer, piano. Cor Madrigal de Heidelberg. Dir.: Gerald Kegelmann. (4m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

SUPPE: Boccaccio, opereta en tres actes. Hermann Prey. Anneliese Rothenberger. Edda Moser. Kurt Böhm. Adolf Dallapozza. Walter Berry. Cor de l'òpera Bavarsa de Munic. Orquestra Simfònica de Baviera. Dir.: Willi Boskovsky. (105m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 27, KV 595. Orquestra de Cambra de Praga. Solista i director: Paul Badura-Skoda. (29m). WESLEY: Simfonia n. 4. Orquestra de Cambra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (13m). GLAZUNOV: Vals de concert n. 1, op. 47. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (9m). LOCATELLI: Concert op. 3 n. 6 "L'Arte del Violino". Elizabeth Wallfisch. The Raglan Baroque Players. Dir.: Nicholas Kraemer. (17m). HAYDN: Simfonia n. 43 "Mercuri". Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (25m). DVORAK: Quartet de corda n. 13, op. 106, (B.192). Quartet de corda de Praga. (37m). RESPIGHI: Il Tramonto. Janet Baker. The City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (15m). DRUZECKY: Parthia en re #. Collegium Musicum Pragense. (11m). JANACEK: Danses Laciennes. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jilek. (21m). ROSSINI: Sonata per a corda n. 1. Orquestra de Cambra Kremlin. Dir.: Misha Rachlevsky. (12m). TELEMANN: Obertura - Suite per a flauta de bec, corda i continu, TWV 55, #2. Camerata Köln. Dir.: Michael Schneider. (31m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de setembre de 1994 a l'Església del Pi de Barcelona. XXIX JORNADES INTERNACIONALS DE CANT CORAL. Obres de SUSATO, BRUCKNER, SCHUBERT i MOZART, entre d'altres. Cor Signum. Cor Akademicki Ar.: Montserrat Bonet i Benedykt Blonski. (77m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 19 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

HOLST: Himnes corals del Rig Veda, op. 26. Royal Philharmonic Orchestra. Royal College of Music Chamber Choir. Dir.: D. Willcocks. (37m). ROSETTI: Parthia, en Fa. Octophoros. Dir.: Paul Dombrecht. (19m). TELEMANN: Suite Festiva. Northwest Chamber Orchestra of Seattle. Dir.: Alun Francis. (17m). GLINKA: Gran sextet per a piano, dos violins, viola, violoncel i contrabaix en Mi b M. Conjunt de Cambra dels solistes soviètics. (27m). CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 2, Op. 21. Claudio Arrau. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (34m). MOZART: Divertimento per a corni di bassetto n. 2, KV 439b. The New World Bassett Horn Trio. (18m). MARTUCCI: Notturmo per a violoncel i orquestra n. 1, op. 70. George Ives. Orquestra Philharmonia. Dir.: Francesco d'Avall. (7m).

13.00 L'UNIVERS

NAUMANN: Il Cantico del Sole, per a contralt, bariton, cor mixt, 10 concertino i orquestra, op. 8. Marianne Eklöf, Jan Arnholtz. Cor de Cambra Mikaeli. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Leif Segerstam. (25m). MOZART: "Ah se in ciel, benigne stelle", ària KV 538. Heinz Holliger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (8m). KETELBEY: Al clar de lluna. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Lanchbery. (5m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 14, op. 27 n. 2 "Clar de lluna". Maurizio Pollini. (16m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

HAYDN i LA VIOLA BARÍTON.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BRUCH: Simfonia n. 2, Op. 36. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (34m). GIULIANI: Gran Duo Concertant per a flauta i guitarra, op. 85. Mikael Helasvuo. Jukka Savijoki. (20m). QUATRE ESPIRITUALS NEGRES. Jessye Norman. Kathleen Battle. Orquestra dirigida per James Levine. (17m). SCHUMANN: Nachtstücke, op. 23. Karl Engel, piano. (20m). DITTERSDORF: Concert per a viola i orquestra, en Fa M. Lubomir Maly. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Frantisek Vajnar. (28m). CAMBINI: Quintet concertant op. 4 n. 2. Quintet Briccialdi. (18m). CATALANI: La Falce, pròleg. Orquestra lírico simfònica del Teatre del Giglio de Lucca. Dir.: Giuliano Carella. (11m). D. SCARLATTI: Con qual cor, cantata. Musica Fiammante. (10m). HUMMEL: Nocturn per a violí i piano, Op. 99. Ralph Holmes. Richard Burnet. (16m). STENHAMMAR: Simfonia n. 2, op. 34. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Stig Westerberg. (47m).

20.00 GRANS OBRES

TXAIKOVSKI: El trencanous, ballet op. 71. Orquestra Simfònica Estatal. Dir.: Evgeny Svetlanov. (92m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 11 de juny de 1993 a l'Església de Sant Pau del Camp de Barcelona. OFICI DE DIFUNTS. Obres de VICTORIA, JULIÀ i BRUDIEU. Membres de les corals: Sant Jordi, Càrmina, Xalesta i L'Aixa. Josep Pazos, violoncel. Mireia Hernández, orgue. Dir.: Jaume Miranda. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 20 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BRAHMS: Simfonia n. 4, op. 98. Orquestra Simfònica de

Xicago. Dir.: Georg Solti. (42m). BERLIOZ: L'Impériale, cantata per a dos cors op. 26. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Holandesa. Dir.: Jean Fournet. (11m). G.B. SAMMARTINI: Quintet n. 3. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (16m). COPLAND: Grohg, ballet en un acte. Orquestra de Cleveland. Dir.: Oliver Knussen. (30m). BABELL: Sonata per a oboè i baix continu n. 1, en Si b M. Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (5m). WEBER: Variacions sobre un tema de Silvana per a clarinet ipiano, op. 33. Conjunt Walter Boeykens. (14m). PURCELL: Tres Fantasies. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (13m). GLINKA: Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15m). BLAVET: Concert per a flauta travessera, corda i continu, en la m. Akademie für alte Musik. (14m).

13.00 L'UNIVERS

HOLST: Els planetes. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (50m). SATIE: Prélude de la porte héroïque du ciel. Reinbert de Leeuw, piano. (6m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

GUERRERO: Quatre cançons sacres. La Capella Reial de Catalunya. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (14m). MONTSALVATGE: Concertino 1 + 13. Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (13m). BACH: Suite per a violoncel n. 5, BWV 1011. Lluís Claret. (22m). GERHARD: Pedrelliana. Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (12m). A. SOLER: Miserere a 12, per a quartet vocal, doble cor i b.c. Brigitta Kovács, soprano. Zsuzsa Dénes, soprano. Ildikó Komlósi, contralt. János Bándi, tenor. Gábor Lehotka, orgue. László Novák, contrabaix. Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. (22m). BALSACH: Trio de corda. Trio de Corda de París. (12m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

T. LINLEY (II): A Lyric Ode on the Fairies, Aerial Beings and Witches of Shakespeare. Lorna Anderson. Julia Gooding. Richard Wistreich. Cor i Orquestra The Parley of Instruments. Dir.: Paul Nicholson. (60m). KOZELUCH: Quartet

de corda op. 32 n. 1. Quartet Stamitz. (17m). MEHUL: Simfonia n. 4. Orquestra de la Fundació Gulbenkian. Dir.: Michel Swierczewski. (26m). HOLST: A Moor Side, Suite. The London Brass Virtuosi. Dir.: David Honeyball. (15m). VIVALDI: Concert per a corda, RV 155. Solistes de Moscou - Montpeller. (12m). BOCCHERINI: Simfonia G 500. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (9m). DVOŘAK: La bruixa del migdia, poema simfònic op. 108. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Bohumil Gregor. (14m). LECHNER: Wohl dem, der den Herren. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (7m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La percussió. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: La Seu Vella de Lleida.

20.00 "A LA MANERA DE...." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: GABRIEL BLANCAFORT.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 12 d'abril de 1993 a l'Acadèmia de Música de Budapest. RIMSKY-KORSAKOV: Obertura de La Gran Pasqua Russa. BARTOK: Rapsòdia n. 1. LAJTHA: Missa in tribulationis, op. 50. Denes Kovács, violí. Cor i Orquestra Simfònica de St. Stephan Grammal. (70m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

GINASTERA: Sonata per a violoncel i piano, op. 49. Aurora Natola-Ginastera. Alberto Portugheis. (21m). HARTMANN: Simfonia n. 1, Assaig de Requiem per a contralt i orquestra. Doris Sofel. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Fritz Rieger. (28m). BERG: Tres peces de la suite lírica (versió per a orquestra de corda, 1928). Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (18m). BRITTEN: Variacions temporals, per a oboè i piano. Derek Wickens. John Constable. (14m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 21 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BACH: Cantata del cafè, BWV 211. Emma Kirkby. Rogers Covey-Crump. David Thomas. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (25m). INFANTE: Danses andaluses. Corre-Exerjean, duo de pianos. (16m). GIULIANI: Concert per a guitarra op. 30. Siegfried Behrend. I Musici. (28m). KORNGOLD: Simfonia op. 40. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Werner Andreas Albert. (52m). BEETHOVEN: Tretzè quartet en Si B M, op. 130. Quartet Talich. (38m).

13.00 L'UNIVERS

MESSIAEN: Couleurs de la cite celeste. Paul Crossley, piano. Membres de la London Sinfonietta. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (17m). BACH: "Der Himmel lacht, die Erde jubiliert" (El cel riu, la Terra llança crits d'alegria!), cantata BWV 31. Solistes vocals. Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m). STRAVINSKI: El Rei de les estrelles. Festival Singers de Toronto. CBC Symphony Orchestra. Dir.: Igor Stravinski. (4m). MONTEVERDI: Hor Ch'el ciel e la terra. Ensemble vocal i instrumental Les Arts Florissants. (8m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

GLENN GOULD. BACH: Suite anglesa n. 2, BWV 807. (17m). HINDEMITH: Sonata per a piano n. 3. (18m). HAYDN: Sonata per a piano Hob. XVI:42. (11m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio de la Suïssa Alemanya el dia 21 d'agost de 1992 al FESTIVAL DE MÚSICA DE LUCERNA. BACH: Suite francesa, BWV 816. REGER: Variacions sobre un tema de Bach, op. 81. HANDEL: Pecces de clavecí, suite n. 1. BRAHMS: Variacions i Fuga sobre un tema de Handel, op. 24. András Schiff, piano. (104m).

te n. 1. BRAHMS: Variacions i Fuga sobre un tema de Handel, op. 24. András Schiff, piano. (104m).

00.15 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 22 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Fagot. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Francette et Pia.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio de la Suisse Romande el dia 29 de juliol de 1992 a l'Església dels Jesuïtes de Sion. ROSSINI: Obertura de La Cenerentola. Suite n. 3 per a vent, sobre extractes d'Il Barbiere di Siviglia. Música d'Harmonia de Guillem Tell. Fantasia sobre l'òpera Moïses. MOZART: Serenata n.12, KV 388. Conjunt de vent Consortium Classicum. Dir.: Dieter Klöcker. (76m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 23 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. PALESTRINA: La Vergè. Akademia. Dir.: Françoise Lasserre. (25m). BOCCHERINI: Dixit. Solistes vocals. Capella Santa Cecília de la Catedral de Lucca. Orquestra lírico-sinfònica del Teatre de Giglio. Dir.: Gianfranco Cosmi. (21m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE...." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: M. SADERRA PUIGFERRER.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

TXAIKOVSKI: La Reina de Piques, òpera en tres actes. Vladimir Atlantov. Tamara Milachkina. Valentina Levko. Andrei Fedosseev. Solistes, Cor i Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Mark Ermler. (161m).

20.00 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Concert per a violoncel i orquestra Hob VIIb1. Orquestra de Cambra d'Europa. Solista i director: Mischu Maisky. (24m). JANACEK: Sinfonietta. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25m). BOCCHERINI: Quintet per a corda i guitarra n. 8, G 453 "La ritirata di Madrid". Richard Savino. Quartet Artaria. (33m). BORODIN: A les estepes de l'Àsia Central. Orquestra Filharmònica del país del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (8m). MOZART: Divertimento per a 3 corns de bassetto n. 3, KV 439b. Trio di Clarone. (19m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de juliol de 1991 al Mercat de les Flors de Barcelona. BOCCHERINI: Quintet op. 41 n. 2. Quintet op. 37 n. 2. Quintet op. 50 "La Follia". Quintetto "La musica notturna di Madrid". Quintet op. 40 n. 2 "Fandango". Quintetto Boccherini. (75m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 24 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

MOZART: Missa Solemnis, KV 337. Solistes vocals. King's College Choir. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephen Cleobury. (24m). LALO: Concert per a violoncel en Re m.

Lynn Harrell, violoncel. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (27m). ROSSINI: Sonata a quatre n. 3. Massimo Mercelli, flauta. Giovanni Piccatti, clarinet. Luca Reverberi, fagot. Stefano Pignatelli, trompa. (16m). HAYDN: Simfonia n. 48 "Maria Teresa". Orquestra de Cambra Orpheus. (28m). HUMMEL: Concert per a piano op. 89. Stephen Hough. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Bryden Thomson. (36m). LOCATELLI: Sonata per a flauta op. 2 n. 10. Stephen Preston, flauta. Anthony Pleeh, violoncel. Christopher Hogwood, clavicèmbal. (12m). BRITTEN: Simfonia Simple, op. 4. Orquestra de Cambra de Londres. Dir.: Christopher Warren-Green. (17m).

13.00 CLÀSSICS AL CINEMA

MAHLER: Simfonia n. 5 (Adagietto). Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (10m). MOZART: Concert per a clarinet i orquestra, KV 622 (2on moviment). Karl Leister. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (8m). ALBINONI: Adagio per a corda i orgue. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (8m). STRAVINSKI: La consagració de la primavera (El sacrifici). Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (18m). PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BORODIN: Danses polovtsianes i Cor d'El Príncep Igor. Cor i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Andrei Tchistiakov. (15m). L. BOULANGER: Quatre Lieder per a mezzosoprano i piano. Mitsuko Shirai. Hartmut Höll. (20m). BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, cor i orquestra op. 53. Jari Van Nes. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Bernard Haitink. (15m). DUMONT: Super flumina Babylonis, motet. Solistes vocals. La Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (10m). MOZART: Missa KV 317, "Missa de la Coronació". Patrizia Kwell. Ulla Groenewold. Christoph Pregardien. Franz-Josef Selig. Cor de Cambra de Colònia. Collegium Carthusianum. Dir.: Peter Neumann. (25m). TAKEMITSU: Cinc cançons per a cor mixt.

Shin-Yu Kai Choir. Dir.: Shin Sekiya. (15m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

FIBICH: Simfonia n. 3, op. 53. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Jiri Belohlávek. (37m). GUIGNON: Sonata per a flauta travessera op. 1 n. 8. Barthold Kuijken. Wieland Kuijken. Robert Kohnen. (8m). SPOHR: Concert per a violí n. 2, op. 2. Christiane Edinger. Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Frank Cramer. (28m). BRICCIARDI: Quintet de vent op. 124. Quintetto Arnold. (16m). WAGENSEIL: Simfonia WV 432. Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pál. (10m). BUXTEHUDE: An filius non est Dei. James Bowman, Ian Honeyman, Max Van Egmond. Ricercar Consort. (13m). GRIEG: Danses simfòniques, op. 64. Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (31m). KABALEVSKI: Sonata per a piano n. 1, op. 6. Artur Pizzarro. (18m). L. MOZART: Simfonia en La, A 1. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (12m). BEETHOVEN: Sextet per a dues trompes i quartet de corda, op. 81 b. Zdenek Tylosar i Bedrich Tylosar, trompes. Orquestra de Cambra Dvorak. (17m). RICHTER: Concert per a oboè en Fa M. Lajos Lencsés. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (15m). SELLE: Es begab sich aber zu der Zeit, cantata. Greta De Reyghere. Guy De Mey. Ricercar Consort. (11m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 18 de març de 1992 a l'Acadèmia de Música de Budapest. FESTIVAL DE PRIMAVERA. MOZART: Divertimento KV 205. Concert per a violí KV 219. DEBUSSY: Dues danses per a arpa i orquestra. ELGAR: Serenata op. 20. VERESS: Danses de Transilvania. WEINER: Fox dance. András Agoston, violí. Eva Maros, arpa. Orquestra de corda de Budapest. Dir.: Károly Botvay. (86m).

23.40 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 25 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

KABALEVSKI: Suite de Roméu i Julieta, op. 55. Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Dmitri Kitaenko. (35m). CAMBINI: Trio per a flauta, oboè i fagot op. 45 n. 2. Membres del Quintet Arnold. (11m). HAYDN: Concert per a piano i orquestra, Hob XVIII:5. Olivier Roberti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Kurt Redel. (13m). BORODIN: Quartet de corda n. 2. Quartet de Cleveland. (28m). DEVIENNE: Concert per a fagot n. 1. Eckart Hübner. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (15m). SAINT-SAËNS: La nit. Nathalie Dessay, soprano. Cor Regional Vittoria i Orquestra Nacional d'Ile de France. Dir.: Jacques Mercier. (11m). SAMMARTINI: Simfonia en La M. Concerto Köln. (12m). XOSTAKOVITX: La caiguda de Berlín, suite de la pel·lícula, op. 82 a. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Belga. Dir.: José Serebrier. (24m). W.F.BACH: Sonata en Sol M. Helene Salome, piano. (11m).

13.00 CLÀSSICS AL CINEMA

ROSSINI: La Gazza ladra. Obertura. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (10m). HANDEL: El Messies (Alleluia). Kiri Te Kanawa. Anne Gjevang. Cor i Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (4m). MOMPOU: Cançons i Danses (VI). F.Mompou, piano. (4m). BEETHOVEN: Simfonia n. 9, op. 125 (2on moviment). Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (12m). BRAHMS: Sextet de corda n. 1, op. 18 (2on moviment). Les Musiciens. (10m). RAVEL: Bolero. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. (15m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

VERDI: "Gualtier Maldè... Caro nome" de l'acte I de Rigoletto. Maria Callas. Renato Ercolani. Carlo Forti. William Dickie. Cors i Orquestra del Teatre de l'Scala de Milà. Dir.: Tullio Serafin. (10m). OFFENBACH: La Perichole. Teresa Berganza. Josep Carreras.

Gabriel Bacquier. Michel Sénéchal. Cor i Orquestra del Capitòl de Toulouse. Dir.: Michel Plasseon. (98m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

LEKEU: Fantasia sobre temes populars angevins. Orquestra Filharmònica de Lieja. Dir.: Pierre Bartholomee. (13m). HOFFMEISTER: Parthia en Mi b M "Ankunfts-und Abschiedsparthia" Consortium Classicum. (23m). TXAIKOVSKI: Simfonia n. 2, op. 17. "Petita Rússia". Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Claudio Abbado. (34m). PELLEGRINI: Tres "Canzoni". Collegio Vocale e Strumentale Euterpe de Milà. Dir.: Antoni Eros Negre. (11m). GADE: Quartet de corda en mi m. Quartet Kontra. (26m). SCHICKHARDT: Concert en re m. Ricercar Consort. (9m). MARAIS: Alcione, quarta suite. Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (18m). RESPIGI: Antics aires i danses per a laüt, suite n. 2. Adriano Basso i Massimo Palumbo, piano a quatre mans. (20m). PONCHIELLI: Elegia per a gran orquestra. Orquestra Filharmònica de Minsk. Dir.: Silvano Frontalini. (11m). MOZART: Quintet de corda, KV 516. Ensemble 415. (35m). RIMSKI-KORSAKOV: La donzella de neu, suite. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (13m). NAVARRO: "Alerta fidel zelo", cantata. Capella de Ministrers. (7m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de setembre de 1994 a l'Església del Pi de Barcelona. XXIX JORNADES INTERNACIONALS DE CANT CORAL. Obres de CALLUS, LISZT, MENDELSSOHN, MONTEVERDI i LASSUS, entre d'altres. Coral Vox Humana de Vác (Hongria). Dir.: József Maklári. (54m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 26 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

WEBER: Missa solemnus n. 1 "Missa del caçador". Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Horst Stein. (39m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 2, Op. 2 n. 2. Daniel Barenboim. (25m). MOZART: Simfonia n. 34, KV 338. London Mozart Players. Dir.: Jane Glover. (23m). TURINA: Canto a Sevilla. Pilar Lorengar. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Jesús López Cobos. (20m). KREBS: Fantasia en fa m. André Isoir, orgue. Michel Giboureau, oboè. (5m). PERGOLESI: Concertino per a corda i continu n. 2. Ensemble Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: Jean-Walter Audoli. (12m). BERLIOZ: Simfonia fúnebre i triomfal, op. 15. Cor John Alldis. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (36m).

13.00 CLÀSSICS AL CINEMA

J. STRAUSS(II): El Danubi blau, vals. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (9m). LIGETI: Lux aeterna. Cor de la NDR, Hamburg. (8m). WAGNER: La Walkiria (cavalcada de Les Walkíries). Orquestra Simfònica de la NBC. Dir.: Arturo Toscanini. (5m). GERSHWIN: Rhapsody in blue. Misha Dichter, piano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Neville Marriner. (16m). ROSSINI: Obertura de "Guillem Tell". Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Adam Fischer. (12m). MOZART: Rèquiem, KV 626 (Lacrimosa). Anna Tomowa-Sintow. Helga Mülleiri. Vinson Cole. Paata Burchuladze. Cantors de Viena. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (3m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

AMANIDA D'ENSALADAS.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BRAHMS: Quartet de corda op. 51 n. 1. Gabrieli String Quartet. (30m). HAYDN: Simfonia n. 103 "Redoblament de timbales". Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (29m). MARTINI: Concert en Re M per a flauta, corda i baix continu. Massimo Mercelli.

Orquestra de Cambra Benedetto Marcello. (18m). CHARPENTIER: Le Massacre des innocents. Solistes vocals. La Symphonie du Marais. Ensemble Vocal Contrepoint. Dir.: Olivier Schneebeli. (16m). SCHUBERT: Simfonia n. 4, D 417 "Tràgica". Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (31m). GIULIANI: Gran sonata per a flauta i guitarra, op. 25. Pete Graf, flauta. Konrad Ragossnig, guitarra. (21m). FIELD: Concert per a piano i orquestra n. 5 "L'Incendie par l'Orage". John O'Connor. Nova Orquestra de Cambra Irlandesa. Dir.: Janos Fürst. (28m). GLAZUNOV: Edat Mitjana, Suite op. 79. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (23m). HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 7 n. 3. Ton Koopman. The Amsterdam Baroque Orchestra. (14m). J. Ch. BACH: Simfonia op. 18 n. 4. Orquestra de Cambra Holandesa. Dir.: David Zinman. (10m).

20.00 GRANS OBRES

HEROLD: La Fille mal gardée, ballet. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: John Lanchbery. (94m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de setembre de 1990 al Centre Mercantil de Manresa. Obres de LASSUS, JANEQUIN, DOWLAND, BARTOK i KODALY, entre d'altres. Klara Takács, mezzo-soprano. Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Székere. (60m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 27 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

SAINT-SAËNS: Salm XVIII, Coeli Enarrant, op. 42. Françoise Pollet. Magali Chalmieu-Damonte. Jean-Luc Viaila. Nicolas Rivenq. Solistes instrumentals. Cor Regional Vittoria d'Ile de France. Orquestra Nacional d'Ile de France. Dir.: Jacques Mercier. (36m). KABALEVSKY: Concert per a piano i orquestra n. 3, op.

50. James Johnson. Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca. Dir.: Paul Freeman. (18m). HAYDN: Quartet per a flaut i corda, Hob. III:8 (op. 2 n. 2). Jakob Lindberg, flaut. Nils-Erik Sparf, violí. Lars Brodin, viola. Olof Larsson, violoncel. (22m). GRETRY: Danses Villageoises. Orquestra de Liège. Dir.: Paul Strauss. (18m). VIVALDI: Concert per a flauta, corda i continu, RV 441. Severino Gazzelloni, flauta, I Musici. (13m). LISZT: Héroïde funèbre. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Joo. (24m). VILLA-LOBOS: Bachianas brasileiras n. 7. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (28m).

13.00 CLÀSSICS AL CINEMA

TXAISOVSKI: Obertura 1812, op. 49. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (14m). A. MARCELLO: Concert per a oboè i orquestra de corda en re m (Adagio). Derek Wickens. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Elgar Howarth. (5m). SCHUBERT: Trio amb piano op. 100, D 929 (2on moviment). Trio Borodin. (10m). BACH: Toccata i fuga en re m. (Transcripció per a orquestra de Leopold Stokowski). Cincinnati Pops Orchestra. Dir.: Erich Kunzel. (9m). ADDINSELL: Concert de Varsòvia. Misha Dichter, piano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Neville Marriner. (8m). KHATXATURIAN: Adagio del ballet Spartacus. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: A. Khatxatúrian. (9m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

TOLDRA: Sis sonets per a violí i piano. Ezequiel Larrea. Dana Protopopescu. (22m). VIOLA: Missa Alma Redemptoris Mater. Escolania de Montserrat. Cor i Orquestra d'Antics Escolans. Gregori Estrada, orgue. Dir.: Ireneu Segarra. (48m). BRAHMS: Variacions sobre un tema de Handel, op. 24. Josep Colom, piano. (28m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

TELEMANN: Ihr rüstigen Wächter, Serenata TVWV 15:20 (Hamburgische Kapitänsmusik 1755). Mechthild Bach. Mechthild Georg. Susanne Lena Norin. Gerd Türk. Michael Schopper. Raimund Nolte. Silke Stapf. Jacob Winter. La Stagione. Dir.: Michael Schneider. (59m). BOCCHERINI: Quartet de corda op. 58 n. 2, G 243. The Revolutionary Drawing Room.

(21m). XOSTAKOVITX: Suite de "Katerina Ismailova". Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (17m). DANZI: Quintet de vent op. 67 n. 3. Quintet Albert Schweitzer. (17m). MOZART: Concert per a flauta i arpa, KV 299. Jennifer Stinton. Aline Brewer. Orquestra Philharmonia. Dir.: Tamás Vásáry. (30m). TARREGA: Estudis, n. 11 a 20. David Russell, guitarra. (14m). CAMPRA: Salve regina, motet. Jacqueline Nicolas, soprano. Anne-Marie Lasla, baix de viola. William Christie, orgue. (5m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AUDICIÓ COMENTADA. SMETANA: El Moldava.

20.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: JORDI MORA.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 d'abril de 1994 a la Parròquia de Santa Anna de Barcelona. Obres de HAYDN, SCHUBERT, SCHUMANN, FAURÉ, MILLET i PADRÓS, entre d'altres. Guillem Martí, piano. Capella de Música de Santa Maria del Mar. Dir.: Lluís Vilamajó. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

JOLIVET: Sonata per a flauta i piano. Philippe Racine. Daniel Cholette. (16m). HINDEMITH: Kammermusik n. 3, op. 36 n. 2 (Concert per a violoncel). Lynn Harrell. Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Ricardo Chailly. (17m). THOMPSON: Simfonia n. 2 en mi m. Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Andrew Schenck. (29m). WEILL: Cançons de "Marie Galante". Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. Sinfonietta RIAS Berlin. Dir.: John Mauceri. (20m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 28 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BRUCKNER: Simfonia n. 4, "Romàntica". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Wilhelm Furtwängler. (61m).
M.HAYDN: Serenata en Re. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (48m).
SIBELIUS: Sis humoresques per a violí i orquestra. Leonidas Kavakos. Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lammimäki. (22m).
DANZI: Quintet per a piano i vent, op. 41. Love Derwinger. Quintet de Vent de la Filharmònica de Berlín. (23m).
RAMIREZ: Navidad en Verano. Josep Carreras. Coral Salve de Laredo. Sociedad Coral de Bilbao. Conjunt instrumental. Dir.: Damián Sánchez. (5m).

13.00 CLÀSSICS AL CINEMA

MOZART: Concert per a piano n. 21, KV 467. (Elvira Madigan) 1er moviment. Murray Perahia, solista i director. Orquestra de Cambra Anglesa. (15m).
HOLST: Mart. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: H. von Karajan. (7m).
PUCCINI: "Vissi d'arte, vissi d'amore" de l'acte II de Tosca. Maria Callas. Orquestra de la Societat des Concerts del Conservatori. Dir.: Georges Prêtre. (3m).
LISZT: Estudi de concert. Un sospir, S 144 Jorge Bolet, piano. (6m).
KHATXATURIAN: La dansa del sabre, del ballet Gayaneh. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Jarvi. (3m).
R.STRAUSS: Morgen, op. 27, n. 4. Margaret Price. Wolfgang Sawallisch. (4m).
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 18 (1er moviment). Tamás Vásáry. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yuri Achronovitch. (12m).
CHOPIN: Estudi op. 25, n. 1. Vladimir Ashkenazy, piano. (3m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

JEAN-PIERRE RAMPAL BACH: Sonata per a flauta i clavecí BWV 1032. Trevor Pinnock, clavecí. (12m).
BORNE: Fantasia brillant sobre temes de "Carmen". Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Plácido Domingo. (11m).
FREDERIC II DE PRUSSIA: Concert per a flauta i orquestra en Do M. Orquestra Antiqua Musica. Dir.: Jacques Roussel. (14m).
HAYDN: Trio n. 3. "Londres". I. Stern, violí. M. Rostropovitch, violoncel. (11m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a par-

tir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Holandesa el dia 14 de febrer de 1993.
BRITTEN: American Overtures. COPLAND: Concert per a clarinet, corda, arpa i piano. BARBER: Knoxville: Summer of 1915. FLOYD: Ària de Susannah. GERSHWIN: Un americà a París. Sylvia McNair, soprano. Sjöf Douglas, clarinet. Orquestra Filharmònica de Rotterdam. Dir.: Jeffrey Tate. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 29 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus escollides i presentades per Joan Vives.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AUDICIÓ COMENTADA. KODALY: Hary Janos.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 21 d'abril de 1993 al Centre de Congressos de Budapest.
BRAHMS: Obertura per a un festival acadèmic, op. 80. SCHUMANN: Concert per a quatre trompes. BARTOK: Concert per a orquestra. Solistes instrumentals. Orquestra Simfònica de la Ràdio Hongaresa. Dir.: András Ligeti. (68m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 30 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

Recull d'obres breus escollides i presentades per Joan Vives.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps.
PURCELL: I will give thanks unto Thee, O Lord, anthem Z 20. Solistes vocals. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (11m).
BRITTEN: Himne a Santa Cecília, op. 27 Quink Vocal Ensemble. (10m).
HAYDN: Te Deum, Hob XXIIIc:2. Nicholas Parle, orgue. The English Concert and Choir. Dir.: Trevor Pinnock. (9m).
GUERRERO: Quatre cançons sacres. La Capella Reial de Catalunya. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (14m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: JOSEP M. ESCRIBANO.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

ROSSINI: Il Signor Bruschino, farsa jocosa. Natale de Carolis. Patrizia Orciani. Bruno Praticò. Luca Canonici. Pietro Spagnoli. Katia Lytting. Fulvio Massa. I filarmonici di Torino. Dir.: Marcello Viotti. (83m).

18.35 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 19. Maurizio Pollini, piano. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Eugen Jochum. (29m).
MENDELSSOHN: Simfonia n. 4. "Italiana". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Christoph von Dohnányi. (26m).
COUPERIN: Les Nations: La Francesa. Kuijken Ensemble. (22m).
GRIEG: Sigurd Jorsalfar, música incidental, op. 22. Kare Bjorkoy. Cor Filharmònic d'Oslo. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Per Dreier. (36m).
BACH: Concert per a tres clavecíns i corda, BWV 1064. Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. Lars Ulrik Mortensen. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (16m).
SIBELIUS: Simfonia n. 7, op. 105. Philhar-

monia Orchestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (23m).
BRAHMS: Quintet amb clarinet, op. 115. Benny Goodman. Quartet Berkshire. (33m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Finlandesa el dia 10 de març de 1993.
LINDBERG: Quintet amb clarinet. LUTOSLAWSKI: Jousikvartetto. Uusi Helsinki-Kvartetti. Kari Krieku, clarinet. (45m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 31 DE JULIOL DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

TXAIKOVSKI: Simfonia n. 3. "Polonesa". Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (47m).
POULENC: Sonata per a clarinet i piano. Michel Portal. Pascal Rogé. (14m).
KRAUS: Obertura "Olympie". Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Antony Halstead. (7m).
VIVALDI: Concert per a viola d'amor, corda i continu, RV 394. László Bársony. Orquestra de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: János Rolla. (11m).
D'INDY: Istar, variacions simfòniques, op. 42. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (13m).
STEFFANI: Placidissime catene, duet. Carolyn Watkinson, mezo-soprano. Paul Esswood, contratenor. Wouter Möller, violoncel. Clavicèmbal i direcció: Alan Curtis. (7m).
KODALY: Danses de Marosszék. László Simon, piano. (12m).
MOZART: Concert per a dos pianos i orquestra n. 10, KV 365. Friedrich Gulda. Chick Corea. Orquestra del concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: N. Harnoncourt. (26m).
SPOHR: Quartet de corda n. 2, op. 4 n. 2. New Budapest Quartet. (23m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

JORDÀ: Tres peces "Música Descriptiva". Teresina Jordà, piano. (8m).
VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia Antàrtica (Simfonia n. 7). Catherine Bott, soprano. Cors i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (41m).

DELIUS: En escoltar el primer cucut de la primavera. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Vernon Handley. (6m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BACH: Magnificat, BWV 243. Nancy Argenta, Patrizia Kwell. Charles Brett. Anthony Rolfe-Johnson. David Thomas. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Elliot Gardiner. (26m). G.GABRIELI: Magnificat (Simfonia Sacra n. 2). Schütz-Akademie. Dir.: Howard Arman. (7m). PALESTRINA: Magnificat. Akademia. Dir.: Françoise Lasserre. (4m). MORALES: Magnificat sexti toni. Coral Universitaria de Tori. Dir.: Dario Tabbia. (7m). VIVALDI: Magnificat, RV 611. Teresa Berganza. Lucia Valentini Terrani. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (23m). MENDELSSOHN: Magnificat per a solistes, cor i orquestra. Carola Nossek, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Andreas Scheibner, baix. Singakademie de Berlin. Capella Estatal de Dresden. Dir.: Dietrich Knothe. (27m). SCHÜTZ: Magnificat, SWV 468. Schütz-Akademie. Dir.: Howard Arman. (10m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

HUMMEL: Trio per a flauta, violoncel i piano op. 78. Trio Salomé. (16m). ELGAR: Fals-taff, op. 68. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (35m). WEBER: Concert per a clarinet n. 1, op. 73. E. Brunner. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: O. Caetani. (17m). MARTINU: El turó de les tres llums. Vladimir Dolezal. Richard Novak. Petr Hanicinek. Jan Hora, orgue. Veus masculines del Cor de la Ràdio de Praga i del Cor Mixt Kühn. Dir.: Pavel Kühn. (19m). A.SCARLATTI: Simfonia de concerto grosso n. 3. William Bennett. I Musici. (7m). GRIEG: Quartet de corda en Fa M. Quartet Kontra. (20m). J.A.BENDA: Concert per a clavicèmbal i corda en Sol M. Josef Hála. Ars Rediviva Ensemble. (20m). RIMSKI-KORSAKOV: Antar, Suite Simfònica, op. 9. Tercera versió. The Philharmonia. Dir.: I. Svetlanov. (34m). BRICCIALLI: Quintet de vent op. 10 n. 3. Quintetto Arnold. (14m). MOZART: Simfonia n. 27, KV 161b (KV 199). The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder. (20m). BACH: Partita per a violí n. 1, BWV 1006.

Viktoria Mullova. (18m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de maig de 1994 a l'Auditori de les Escoles Pies. MAIG CORAL DEL BARCELONÈS, 1994. Orfeó Badaloní. Cor Madrigal. Lieder Camera. David Casanova, piano. (70m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 1 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

DVORAK: Simfonia n. 7, op. 70. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (38m). TELEMANN: Concert per a dos chalumeaux, corda i baix continu en Re m. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (12m). VILLALOBOS: Trio per a oboè, clarinet i fagot. Neil Black. Thea King. Robin O'Neill. (19m). BENNETT: Concert per a piano n. 3, op. 9. Malcolm Binns. Orquestra Filarmònica de Londres. Dir.: Nicholas Braithwaite. (29m). HAYDN: Simfonia n. 49 "La Passione". Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (24m). GRIEG: 2 melodies nòrdiques op. 63. Orquestra de Cambra Noruega. Dir.: Terje Tonnesen. (13m). PAGANINI: 6 Sonates per a violí i guitarra, op. 5. Luigi Alberto Bianchi. Maurizio Preda. (20m). IPPOLITOV-IVANOV: Marxa turca, op. 55. Orquestra Simfònica de Singapur. Dir.: Choo Hoey. (5m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

LISZT: El que se sent a la muntanya, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Joó. (30m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 17, Op. 31 n. 2. "La Tempesta". Daniel Barenboim. (26m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

OFFENBACH: Geneviève de Bravant, òpera buffa en tres actes. Annik Simon. Monique

Stiot. Bernard Plantey. René Terrasson. B.Michel Fauchey. (111m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

ELGAR: Variacions Enigma, op. 36. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (29m). CROFT: Suite en do m. Bradford Tracey, clavicèmbal. (12m). MOZART: Concert per a violí n. 5, KV 219. Régis Pasquier. Orquestra Filharmònica de Lieja i de la Comunitat Francesa. Dir.: Pierre Bartholomée. (28m). LOCATELLI: Introduction en Sol. Christian Mendoze, flauta de bec. Concerto Köln. (8m). MENDELSSOHN: Quintet de corda, op. 87. Salvatore Accardo. Margaret Batjer. Toby Hoffman. Sylvie Gazeau. Gary Hoffman. (31m). GERVAISE: Suite de danses. Musica Antiqua. Dir.: Christian Mendoze. (8m). DEBUSSY: La Damoiselle Elue. Maria Ewing. Brigitte Balleys. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (21m). HAYDN: Quartet amb flauta op. 5 n. 1, Hob II:D9. Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. François Fernandez. Wieland Kuijken. (15m). BRAHMS: Danses hongareses (n. 1 a 12). Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Kurt Redel. (36m). MARAIS: Alcione, primera suite. Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (13m). F.BENDA: Concert per a flauta en La M. Andrés Adorján. Ensemble Ars Rediviva de Praga. Dir.: Milan Munclinger. (19m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 de juliol de 1994 a l'Acadèmia de Música de Torroella de Montgrí. XIV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. SCHUBERT: Andante, Reliquia, D 840. BEETHOVEN: Quinze variacions i Fuga, op. 35 "Heroica". CHOPIN: Preludis op. 28. Aquiles Delle-Vigne, piano. (78m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 2 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BLOW: Oda per la mort de Mr. Henry Purcell. Alfred Deller i Mark Deller, contratenors. Deller Consort. Orquestra de Cambra del Festival de Stour. Dir.: Alfred Deller. (23m). DVORAK: Terzetto per a dos violins i viola, op. 74 (B 148). Membres del Quartet de corda Lindsay. (20m). TURINA: La procesión del rocío. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Ataulfo Argentina. (9m). BORTNIANSKI: Simfonia concertant per a piano, arpa, corda i fagot. Hans Kann. Ixi Angerer. Orquestra de Cambra del Sud-est d'Alemanya a Pforzheim. Dir.: Paul Angerer. (18m). GLIERE: Concert per a trompa i orquestra, op. 91. Hermann Baumann. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (23m). HANDEL: Trio Sonata op. 2 n. 1 HWV 386. Membres del Linde-Consort. (12m). SAINT-SAËNS: Simfonia en Fa M "Urbs Roma". Orquestra Nacional de l'ORTF. Dir.: Jean Martinon. (41m). BEETHOVEN: Nou variacions sobre el tema "Quant'è più bello" de l'òpera "La Molinara" de Paisiello, WoO 69. Rudolf Buchbinder, piano. (5m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

PURCELL: Tis Natures's voice. René Jacobs, contratenor. Wieland Kuijken, viola de gamma. Konrad Junghanel, tiorba. (6m). GRIEG: A la tardor, obertura de concert per a orquestra, op. 11. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Okko Kamu. (11m). HAYDN: Quartet de corda op. 64 n. 5 "L'alosa". Gabrieli String Quartet. (19m). BAX: The Tale the Pine-Trees Knew, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (17m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

EL CLASSICISME EXPRESIU: MANNHEIM I BERLÍN.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

R. STRAUSS: Simfonia en fa m, op. 12. Reial Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (41m). TELEMANN: Quartet per a flauta, violí, violoncel i continu n. 6, en mi m "Parisense". Quadro Amsterdam. (17m). ABEL: Simfonia op. 10

n. 4. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (9m).
GRIEG: Reminiscències de muntanyes i de fiords. Hakan Hagegard, baríton. Warren Jones. (16m). **MYSLIVECEK:** Concert per a violoncel i orquestra en Do M. Ofra Har-noy. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (19m). **ROSSINI:** Guillem Tell. Obertura. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Riccardo Chailly. (12m).
FRANCK: Quartet de corda en Re M. Quartet de Praga. (45m).
VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra n. 36, RV 504. Daniel Smith. Solistes de Zagreb. Dir.: Tonko Ninic. (12m). **GAZZANI-GA:** Te Deum. Conjunt vocal i instrumental Capella Musical de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (13m). **LISZT:** Dansa macabra. Jorge Bolet, piano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Ivan Fischer. (16m). **BACH:** Suite n. 2, BWV 1067. The Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (20m).

20.00 GRANS OBRES

HAYDN: La Creació, Hob. XXI:2. Ann Monoyios. Jörg Hering. Harry van der Kamp. Cor de nens de Bad Tölz. Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (91m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Finlandesa el dia 1 d'agost de 1993 a l'Església de la Creu. Obres de **BACH**, **FRANCK**, **WIDOR**, **VIERNE**, **DURUFLÉ**, **GUILLOU** i **LATRY**. Olivier Latry, orgue. (81m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 3 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

LALO: Namouna, música de ballet. Orquestra Filharmònica de Monte-Carlo. Dir.: David Robertson. (56m). **SALIERI:** Concert per a pianoforte i orquestra, en Si b M. Paul Badura-Skoda. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (24m). **GLAZUNOV:** Quartet de corda n. 2, op. 10. Quartet Xostakovich. (30m). **ALBÉNIZ:** Navarra. Orquestra Nacional d'Es-

panya. Dir.: Ataulfo Argenta. (6m). **LISZT:** Hongria, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Joó. (22m). **PURCELL:** Oda per l'aniversari de la Reina Mary. Deller Consort. Orquestra de Cambra del Festival de Stour. Dir.: Alfred Deller. (22m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

VAUGHAN WILLIAMS: Una simfonia pastoral (n. 3). Yvonne Kenny, soprano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (36m). **MAHLER:** Das klagende Lied: Hochzeitsstück. Joan Rodgers. Linda Finnie. Hans Peter Blochwitz. Robert Hayward. Cors del Festival de Bath. Waynflete Singers. Bournemouth Symphony Orchestra. (20m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

MOMPOU: Els impropis. Peter Christoph Runge, baríton. Cor i Orquestra Simfònica de la RTV Espanyola. Dir.: Igor Markevitch. (27m). **PONCHIELLI:** Dansa de les hores, de La Gioconda. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: José Collado. (10m). **BRELL:** Sonata en Fa M. Modest Moreno, orgue. (4m). **GRÈBOL:** Radiacions. Quintet de vent Harmonia. (8m). **RAVEL:** Concert per a piano i orquestra en Re M. per a la mà esquerra. Alicia de Larrocha. Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (18m). **BENEJAM:** Sonata per a violoncel i piano. David B. Rynnion. Angel Soler. (26m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

DUSSEK: Concert per a piano i orquestra en Re M. Jan Novotny. Orquestra de Cambra de Pardubice. Dir.: Libor Pesek. (21m). **BEETHOVEN:** Cantata per la Mort de l'Emperador Joseph II, WoO 87. Kiri Te Kanawa. Yvonne Newman. David Barrett. Michael Langdon. Cors i Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Colin Davis. (43m). **BOCCHERINI:** Trio de corda op. 47 n. 5, G 111. Trio l'Europa Galante. (14m). **ZELENKA:** Simfonia, Z 63. (Obertura de l'oratori "I penitenti al sepolchro del redentore"). Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Vaclav Neumann. (9m). **SPOHR:** Concert per a clarinet n. 4. Thea King. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Alun Francis. (27m). **LE ROUX:** Suite per a dos clavescins n. 5. William Christie. Art-

hur Haas. (17m). **CHABRIER:** Suite pastorale. Orquestra de l'Úlster. Dir.: Yan Pascal Torte-lier. (19m). **LECHNER:** Das erst und ander Kapitel. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (10m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. **AVUI SONA:** La Trompa. **LA CLAU DEL PENTAGRAMA:** Joan Salvat-Papasseit.

20.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. **CONVIDAT:** JOSEP M. MONEGAL.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio de la Suisse Romande el dia 23 de novembre de 1992 al Théâtre de Beaulieu. **HAYDN:** Obertura de l'òpera L'Isola Disabitata. Simfonia n. 97. **BRITTEN:** Les Il·luminacions, op. 18. **PROKOFIEV:** Simfonia n. 1, op. 25 "Clàssica". Edith Wiens, soprano. Orquestra de Cambra de Lausana. Dir.: Armin Jordan. (67m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

BRITTEN: Nocturn per a tenor i corda, op. 60. Christoph Prégardien. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (30m). **MARTIN:** Trio amb piano sobre melodies populars irlandeses. Trio Borodin. (18m). **KOKKONEN:** Simfonia n. 3. Orquestra Simfònica de Lahti. Dir.: Ulf Söderblom. (21m). **ROTA:** Concert per a trombó i orquestra. Christian Lindberg. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (13m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 4 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

HOFFMANN: Miserere per a solistes, cor i orquestra. Krisztina Laki. Hildegard Laurich. Gwendolyn Killebrew. Aldo Baldin. Nikolaus Hillebrand. Cor i Orquestra Simfònica de la

Ràdio de Colònia. Dir.: Roland Bader. (39m). **BACH:** Trio Sonata per a 2 flautes traverseres i baix continu, BWV 1039. F. Brüggén i L. Stastny, flautes. N. Harnoncourt i H. Tachezi, continu. (13m). **MOZART:** Concertone per a dos violins, oboè, violoncel i orquestra, KV 190. Norbert Brainin. Peter Schidlöf. Neil Black. Olga Hegedus. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Alexander Gibson. (30m). **DEBUSSY:** El martiri de Sant Sebastià. Fragments simfònics. Orquestra Filharmònica de Rotterdam. Dir.: James Conlon. (24m). **GINASTERA:** Dotze preludis americans, op. 12. Alberto Portugheis, piano. (15m). **BIBER:** Sonata IV a 5 Violac. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (5m). **NIELSEN:** Simfonia n. 4, op. 29 "La inextingible". Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (36m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

BRITTEN: Simfonia primavera, op. 44. S. Armstrong. J. Baker. R. Tear. St. Clemens Danes School. Cor Simfònica de Londres. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (44m). **DEBUSSY:** Jardins sous la pluie (Estampes). Sviatoslav Richter, piano. (3m). **GLAZUNOV:** Les estacions (tardor). Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (9m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

YO-YO MA. BEETHOVEN: 12 variacions sobre un tema del Judes Macabreu de Händel, WoO 45. Emmanuel Ax, piano. (13m). **SAINT-SAËNS:** Concert per a violoncel i orquestra n. 1, op. 33. Orquestra Nacional de França. Dir.: Lorin Maazel. (19m). **BACH:** Suite per a violoncel sol n. 2, BWV 1008. (20m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio de Boston el mes de febrer del 1994. **ART OF THE STATES.** Obres de **BOLCOM**, **WOLFE**, **ZIPORYN**, **LINDROTH** i **JOHNSON**. Diferents solistes i agrupacions instrumentals. (94m).

23.50 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 5 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. 1

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AUDICIÓ COMENTADA. HANDEL: Música per als Reials Focs Artificials.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Finlandesa el dia 8 de setembre de 1993 a la Sala Finlàndia. HENZE: Tristan. Preludis per a piano, orquestra i electrònica. BRAHMS: Simfonia n. 1, op. 68. Jouko Laivuori, piano. Orquestra Simfònica de la Ràdio Finlandesa. Dir.: Hans Drewanz. (88m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 6 D'AGOST DE 1995

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. GOMBERT: Magníficat primi toni. Grup Vocal Ars Nova. Dir.: Bo Holten. (15m). STRAVINSKI: Requiem Canticles. Linda Anderson, soprano. Elaine Bonazzi, contralt. Charles Bressler, tenor. Donald Gramm, baix. The Itaca College Concert Choir. Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Robert Craft. (14m). MOZART: Missa brevis KV 65. Michael Ellenreider. Michael Hofmeister. Gerhard Werlitz. Ulrich Sreckmann. Cor de Cambra del Augsburg Dom-singknaben. Collegium Aureum. Dir.: Reinhard Kammler. (13m).

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agra-

da. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: J.LL. ORTEGA MONASTERIO.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

MOZART: Così fan tutte. Soile Isokoski. Monica Groop. Nancy Argenta. Matkus Schäfer. Per Vollestad. Cor i Orquestra La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (182m).

20.15 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: El Llac dels Cignes, Suite. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (27m). MENDELSSOHN: Obertura "Les Hèbrides". Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (10m). BOCCHERINI: Simfonia op. 12 n. 4, G 506 "La casa del Diavolo". Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (25m). BEETHOVEN: Gran Fuga op. 133. Quartet Melos. (16m). BIZET: L'Arlesiana, suite n. 2. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (17m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 24 de juliol de 1994 a l'Església de Sant Genís de Torroella de Montgrí. XIV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. SCHUBERT: Missa n. 6, D 950. Solistes vocals. Orfeó Català. Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Jordi Casas. (56m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 7 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

ALKAN: Gran Sonata per a piano, op. 33 "Les Quatre Edats". Ronald Smith. (43m). BIBER: Requiem. Greta De Reyghere. Jill Feldman. James Bowman. Ian Honeyman. Max Van Egmond. Ricercar Consort. Capella Sancti Michaelis. Dir.: Erik Van Nevel. (27m). CATALANI: Ero e Leandro. Orquestra Nacional Warmia. Dir.: Silvano Frontalini. (16m). GIULIANI: Concert per a guitarra i orquestra n. 3, op. 70.

Angel Romero. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (28m). J.Ch.BACH: Quintet per a flauta, oboè, violí, violoncel i clavicèmbal, en Re M. Parnassus Ensemble. (16m). XOSTAKOVITX: Suite de Jazz n. 2. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (25m). RUBINO: Oh cielo, oh amore, cantata. Pino de Vittorio. Cappella della Pietà de Turchini. Dir.: Antonio Florio. (12m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

IPPOLITOV-IVANOV: Escenes caucàsiques. Orquestra Nacional Filharmònica. Dir.: Charles Gerhardt. (25m). HONEGER: Pacífic 231, moviment simfònic n. 1. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Praga. Dir.: Petr Altrichter. (7m). GRIEG: Peer Gynt. Suite n. 1., op. 46. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (15m). SIBELIUS: Cançó de primavera, op. 16. Poema simfònic. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Vassili Sinaïski. (8m).

14.00 MÚSICA VOCAL

ALFVEN: Quatre cançons. Orphei Drängar. Dir.: Robert Sund. (7m). GLIERE: Concert per a soprano coloratura, op. 82. Joan Sutherland. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Bonyngue. (12m). ALLEGRI: Miserere. Cor del King's College, Cambridge. Dir.: David Willcocks. (11m). PERGOLESI: Stabat Mater. Eva Mei. Marjana Lipovsek. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (38m). BRAHMS: Neue Liebeslieder op. 65. Enregistrament fet per Catalunya Música. Grup Liederkrantz. (21m). CINC ESPIRITUALS NEGRES. Jessye Norman. Katheleen Battle. Cor i Orquestra dirigits per James Levine. (18m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

ZEMLINSKY: La Nereida. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (40m). MOZART: Divertimento KV 251. Orquestra de Cambra Orpheus. (25m). GRAINGER: Fantasia sobre Porgy and Bess de Gershwin. Katia i Marielle Labèque, pianos. (22m). LECLAIR: Obertura op. 13 n. 1. The Purcell Quartet. (12m). LIPINSKI: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 21 "Militar". Igor Iwanow. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia.

Dir.: Stanislaw Wislocki. (27m). MILHAUD: Suite sobre Corrette per a trio de canyes, op. 161 b. Zdenek Hedba, oboè. Adolf Nechvátal, clarinet. Pavel Zedník, fagot. (9m). LISZT: Simfonia Faust. G. Korondy, tenor. Cor d'homes de l'exèrcit hongarès. Orquestra de l'estat hongarès. Dir.: János Ferencsik. (66m). POKORNY: Concert per a flauta, op. 27 (Atribuit a Boccherini). Simion Stanciu "Syrinx", flauta de pan. Orquestra de Cambra de Zuric. Dir.: Edmond de Stoutz. (17m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 23 de febrer de 1994 a la Catedral de Barcelona. CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL. MESSIAEN: Livre du Saint Sacrement. Josep Mª Mas i Bonet, orgue. (96m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 8 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BLOW: Venus i Adonis. Catherine Bott. Michael George. Libby Crabtree. Coristes de l'Escola de l'Abadia de Westminster. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (57m). RODRIGO: Tres peces espanyoles. Julian Bream, guitarra. (15m). VOLKMANN: Concert per a violoncel op. 33. Johannes Wohlmacher. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Werner Andreas Albert. (17m). J.Ch.BACH: Simfonia op. 6 n. 6. Ars Rediviva Ensemble. Dir.: Milan Munclinger. (13m). SCHUBERT: Impromptu n. 3, D 935. Claudio Arrau, piano. (14m). RIMSKI-KORSAKOV: Caprici espanyols, suite op. 34. Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (15m). HAYDN: Quartet de corda op. 1 n. 1. Quartet Kodaly. (17m). TELEMAN: "Am 3. Sonntage nach Trinitatis", cantata. Berry Hayward Consort. (12m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

RAFF: Simfonia n. 3, op. 15 "En el bosc". Orquestra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (45m). MUSSORGSKI: Una nit a la muntanya pelada. Orquestra Simfònica de Milà de la RAI. Dir.: Sergiu Celibidache. (13m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

USANDIZAGA: Las Golondrinas. Pilar Lorengar. Ana María Iriarte. Raimundo Torres. Carlos Munguía. Nicolás Aldanondo. Cor de Cambra de l'Orfeó Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Aulfo Argenta. (110m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

SCHUBERT: Simfonia n. 5, D 485. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (29m). D'INDY: Quartet de corda n. 2, op. 45. Quartet Prat. (37m). BACH: Concert per a clavicèmbal i orquestra n. 1, BWV 1052. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Solista i director: Ton Koopman. (22m). ELGAR: The Black Knight, simfonia per a cor i orquestra, op. 25. Liverpool Philharmonic Choir. Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Groves. (36m). PAISIELLO: Divertimento n. 4 per a flauta, violí, viola i violoncel. Quartetto Flautarte. (9m). TXAIKOVSKI: Concert per a piano n. 1, op. 23. Victoria Postnikova. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (38m). HUMMEL: Septet per a piano, flauta, oboè, trompa, viola, violoncel i contrabaix, op. 74. Línos Ensemble. (31m). CANTS I DANSES DEL RENAISSANCE ESPANYOL. Agrupació Música. Dir.: Enzo Gieco. (16m).

20.00 L'AUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de juny de 1993 a l'Auditori Pau Casals d'El Vendrell. Obres de TOLDRÀ ALBÉNIZ, NEWMAN, LIEBERMANN, BONNET, BACCHUS, COPLAND i MARAIS. Peter Bacchus, flauta. Àngel Soler, piano. (76m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 9 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

SCHMIDT: Simfonia n. 1. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Michael Halász. (45m). HANDEL: Vedendo amor, cantata. Jean Nirouët, contralt. Il Parnasso Confuso. (13m). KROMMER: Concert per a dos clarinets i orquestra, Op. 35. Sabine Meyer. Wolfgang Meyer. Orquestra de Cambra de Württemberg-Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (20m). BEETHOVEN: Quartet de corda n. 2, op. 18 n. 2. Quartet Talich. (24m). CORELLI: Concerto grosso op. 6 n. 2. Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.: Christopher Hogwood. (9m). DVORAK: Serenata per a vent, op. 44. Philharmonia Orchestra. Dir.: C. Warren Green. (25m). CAMPRA: Cantate Domino. Solistes vocals. Cor i Orquestra Le Concert Spirituel. Dir.: Hervé Niquet. (14m). ALFVEN: Cant funebre, per a gran orquestra. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (10m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

NOSKOWSKI: L'estepa, poema simfònic, op. 66. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (17m). ALFVEN: Una llegenda d'arxipèlag, op. 20. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (16m). SAINT-SAËNS: El Carnaval dels Animals. The London Sinfonietta. Dir.: Charles Dutoit. (23m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

EL CLASSICISME EXPRESSIU: TELEMANN, VIENA I BOCCHERINI.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

RAKHMANINOV: Simfonia n. 3, op. 44. Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir.: Vladímir Ashkenazy. (42m). PARADIES: Concert per a orgue en Si M. Hannes Meyer. Quartet Sonare, Frankfurt. Ichiro Noda, contrabaix. (12m). MENDELSSOHN: Quartet de corda en Mi b M. Quartet de corda Coull. (25m). POULENC: Glòria, per a soprano cor i orquestra, Kathleen Bat-

tle. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (24m). DONIZETTI: Nits d'estiu a Posilipo. Zehava Gal, mezzo-soprano. Bruce Brewer, tenor. Jeff Cohen, piano. (36m). MOLTER: Simfonia concertant per a trompeta, dos oboès, dos trompes i fagot. Wolfgang Basch, trompeta. Han de Vries i Bart Schneemann, oboè. Vicente Zarzo i José Zarzo, trompa. Frans Robert Berkhout, fagot. (10m). TELEMANN: Suite (Obertura) en la m, TWV 55:a2. Marion Verbruggen, flauta de bec. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Monica Huggett. (29m). BRAHMS: Trio amb piano op. 8. C. Zacharias. U. Hoelscher. H. Schiff. (36m). OFFENBACH: Maître Péronille, A. 590. (Obertura). Philharmonia Orchestra. Dir.: Antonio de Almeida. (6m).

20.00 GRANS OBRES

MENDELSSOHN: Paulus, oratori op. 36. Gundula Janowitz. Rosemarie Lang. Hans Peter Blochwitz. Theo Adam. Gotthart Stier. Hermann Christian Polster. Cor de la Ràdio de Leipzig. Cor de nens i Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (116m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de maig de 1993 a l'Institut Francès de Barcelona. DUPARC: Quatre cançons. FAURE: Tema i variacions per a piano. DEBUSSY: Tres melodies de Baudelaire. RAVEL: Jocs d'aigua. Schéhérazade. Eva Buffoni, soprano. Catherine Cournot, piano. (67m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 10 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 22, KV 482. Mitsuko Uchida. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (35m). VIVALDI: Trio Sonata per a flauta de bec, fagot i b.c., RV 86. The Chandos Baroque Players. (10m). JANACEK: Danubi, quatre

poemes simfònics. Jana Valásková, soprano. Zdenek Husek, viola. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Libor Pesek. (17m). BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 2, G 466. José Luis Lopategui. Quartet Moyzes. (20m). GADE: Simfonia n. 4, op. 20. Sinfonietta d'Estocolm. Dir.: N. Järvi. (21m). WASSENAER: Concerto armónico n. 1. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (12m). RESPIGHI: Festes Romanes. The Oregon Symphony. Dir.: James de Preist. (26m). HAYDN: Arietta amb 12 variacions n. 1, Hob XVII:3. Andreas Staier, pianoforte. (19m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

KOECHLIN: Tres poemes, op. 18 (Cicle "El libre de la selva"). Iris Vermillon, mezzo-soprano. Johan Botha, tenor. Ralf Lukas, bariton. Cor de Cambra RIAS. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: David Zinman. (18m). GROFÉ: Suite del Gran Cañón. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (37m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

BOADA: 8 sonates per a piano. Miquel Vallalba. (37m). TXAIKOVSKI: Romeo i Julieta, fantasia obertura. Müncher Jugendorchester. Dir.: Jordi Mora. (23m). GASULL: Sis cançons per a bariton i guitarra. Josep Cabré. Feliu Gasull. (21m). BALANYÀ: Diaspora. Josep Maria Balanyà, piano. (7m). DEL MILÀ: Pavana n. 6, Fantasia n. 18, Fantasia n. 23. Luis Gasser, viola de mà. (10m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

KHATXATURIAN: Concert per a piano i orquestra. Constantine Orbelian. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (33m). C.Ph.E.BACH: El Senyor viu, Cantata Wq 251. Barbara Schlick, Hilke Helling. Wilfried Jochens. Gotthold Schwarz. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (36m). VIVALDI: Quartet en Do M. Camerata de Colònia. (10m). SCHUMANN: Simfonia n. 1, op. 38. "La primavera". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Leonard Bernstein. (33m). RUSSO: Street Music, un concert de blues. Corky Siegel, harmònica i piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (32m). BIZET: Joc d'infants, petita suite Op. 22.

Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. (11m). PURCELL: O God, Thou hast cast us out. Anthem z 36. Dijk Koster, violoncel. King's College Choir de Cambridge. Leonhardt-Consort. Orgue i director: Gustav Leonhardt. (5m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Violoncel. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Pau Casals.

20.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: E. MARTINEZ IZQUIERDO.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 8 de febrer de 1995 a l'Auditori Eduard Toldrà del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. HINDEMITH: Sonata per a viola i piano op. 25 n. 4. GERHARD: Sonata per a viola i piano. BRAHMS: Sonata per a viola i piano op. 120 n. 1. Paul Cortese, viola. Jordi Vilaprinyó, piano. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

LANGGAARD: Simfonia n. 13. Orquestra Filharmònica Artur Rubinstein. Dir.: Ilya Stupel. (28m). GRAINGER: Hill Song n. 1. Penelope Thwaites i John Lavender, piano a quatre mans. (16m). BRITTEN: Nocturnal, sobre John Dowland. Eduardo Fernández, guitarra. (19m). SCHURMANN: Variants. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Gerard Schurmann. (18m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 11 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BACH: "Was mir behagt, is nur die muntre Jagd", cantata de caça BWV 208. Solistes vocals. The Parley of instruments. Dir.:

Roy Goodman. (44m). SPOHR: Simfonia n. 1, op. 20. Orquestra Filharmònica Estatal Txecoslovaca a Kosice. Dir.: Alfred Walter. (35m). DEVIENNE: Concert per a fagot n. 2. Eckart Hübner. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (14m). HAYDN: Quartet de corda op. 20 n. 6, Hob. III:36. Quartet Mosaiques. (17m). WESLEY: Simfonia n. 6. Orquestra de Cambra Milton Keynes. Dir.: Hilary Davan Wetton. (21m). MOUTON: Peccés per a llaüt, segon llibre. Hopkinson Smith. (17m). COWEN: El ball de la papallona, obertura de concert. Orquestra Philharmònica Estatal a Kosice. Dir.: Adrian Leaper. (12m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

R. STRAUSS: Una simfonia Alpina, op. 64. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (51m). THOMAS: Ecos d'un salt d'aigua. Susan Drake, arpa. (4m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

HERMANN BAUMANN. BEETHOVEN: Sonata per a trompa i piano, op. 17. Leonard Hokanson. (15m). CHABRIER: Larghetto op. post. per a trompa i orquestra. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (8m). ROSSINI: Preludi, Tema i Variacions. Leonard Hokanson, piano. (11m). MOZART: Concert per a trompa i orquestra n. 3, KV 447. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 de desembre de 1994 a la Basílica del Sant Esperit de Terrassa. Concert de Nadal. HANDEL: El Messies. Carme Rodríguez. Montserrat Martorell. Lambert Climent. Xavier Comorera. Cor Montserrat. Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (147m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 12 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La Trompeta. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Eduard Toldrà.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Finlandesa el dia 10 de juliol de 1993. KOKKONEN: Simfonia da camera. XENAKIS: Aroua. SCELSE: Natura renovatur. NORDGREN: Pelimannimuotokuvia. Orquestra de Cambra Keski-Pohjanmaan. Dir.: Juha Kangas. (57m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 13 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. MESSIAEN: Hymne au Saint-Sacrement. Orquestra Filharmònica de l'ORTF. Dir.: Marius Constant. (14m). MOZART: Exsultate, jubilate, KV 165. Barbara Bonney. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (15m). MONIUSZKO: Missa polonesa per a cor de nens i orgue. Cor Russinyols Polonesos. Slawomir Kaminski, orgue. Dir.: Wojciech A. Krolopp. (15m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: ARTUR BLASCO.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

BIZET: Carmen. Jessye Norman. Mirella Freni. Neil Shicoff. Simon Estes. Cors i Matrise de Ràdio França. Orquestra Nacional de França. Dir.: Seiji Ozawa. (159m).

20.00 REPERTORI DE CONCERT

CHOPIN: Polonesa op. 61. Vladimir Ashkenazy, piano. (14m). SCHUBERT: Rosamunda D. 797. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Günter Wand. (21m). BACH: Sonata n. 2, BWV 1028. Yo-Yo Ma, violoncel. Kenneth Cooper, clavicé. (15m). MOZART: Simfonia n. 33, KV 319. London Mozart Players. Dir.: Jane Glover. (20m). WEILL: Petita Música de tres rals. Membres de l'Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (22m). POULENC: Sextet per a piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i trompa. The Nash Ensemble. Dir.: Lionel Friend. (18m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 de gener de 1995 al Palau de la Música Catalana. XI TEMPORADA DE IBERCAMERA. BEETHOVEN: Obertura Coriolà, op. 62. WAGNER: Wesendonk Lieder. DVORAK: Simfonia n. 8, op. 88. Liliana Bizineche, mezzo-soprano. Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (65m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 14 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BEETHOVEN: Concert per a violí i orquestra, op. 61. Gidon Kremer. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (43m). GOUNOD: Petita simfonia per a 9 instruments de vent. Acadèmia de Vent de Munic. Dir.: A. Breina. (22m). TELEMANN: Obertura - Suite en mi m. Música de taula, primera part. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (30m). DELL'ACQUA: Vilanelle. Edita Gruverova. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Kurt

Eichhorn. (4m). MOMPOU: Música callada. Quadern I. F. Mompou, piano. (20m). BLOCH: Concerto grosso n. 1. Orquestra de Cambra d'Israel. Dir: Yoav Talmi. (24m). FRANCK: El caçador maleït, poema simfonic. Philadelphia Orchestra. Dir: Riccardo Muti. (16m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

GERSHWIN: Un americà a París. Orquestra Simfònica de Londres. Dir: André Previn. (18m). KETELBEY: En un mercat persa. Ambrosian Chorus. London Promenade Orchestra. Dir: Alexander Faris. (7m). SIBELIUS: 5 esbossos, op. 114. Erik T. Tawaststjerna, piano. (11m). W.SCHUMAN: Newsreel. Orquestra Simfònica de Milwaukee. Dir: Lukas Foss. (7m). VIVALDI: Concert per a flauta op. 10 n. 3, RV 428. "Il cardellino". Stephen Preston. The Academy of Ancient Music. Dir: Christopher Hogwood. (11m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BACH: Cantata BWV 211, "Cantata del café". Solistes vocals. The Amor Artis Baroque Orchestra. Dir: Johannes Somary. (25m). ROSSINI: Duetto buffo di due gatti. Membres de "Le Lieder Quartett". Christian Ivaldi, piano. (3m). FOMIN: Els cotxers a la posta (òpera còmica en un acte). Solistes vocals. Cor Glinka de Leningrad. Orquestra de l'Òpera-Studio del Conservatori de Leningrad. Dir: V. Txernixenko. (27m). POULENC: Fiançailles pour rire. (6 cançons sobre poemes de Louise Vilmorin). Mady Mesplé, soprano. Gabriel Tacchino, piano. (14m). TELEMANN: Der Schulmeister (El mestre d'escola), cantata còmica. József Gregor, baix. Nois de la Schola Hungarica. Orquestra de Cambra Corelli. Dir: Tamás Pál. (18m). ROSSINI: "Pecats de vellesa". (Album francès). Maryse Castets, soprano. Mechthild Georg, mezzo-soprano. Jean-Luc Maurette, tenor. Michel Brodard, bariton. Raimund Nolte, baix. Elzbieta Kalvelage, piano. Marcel Jorand, percussió. Christoph Spering, harmonium i orgue. Chorus Musiens. Dir: Christoph Spering. (19m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

R. STRAUSS: Concert per a trompa i orquestra n. 2. Bruno Schneider. Orquestra de Cam-

bra de Lausanne. Dir: Matthias Aeschbacher. (19m). KRAUS: Simfonia en do # m. Concerto Köln. (20m). LISZT: Sonata en si m. Aquiles DelleVigne, piano. (31m). MOZART: Divertimento "Zweite Lodronische Nachtmusik", KV 287. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir: Herbert von Karajan. (38m). HANDEL: Quando sperasti o core, cantata. Tania-Marie Livingstone, soprano. Il Parnasso Confuso. (8m). LALO: Trio amb piano n. 2. Barbican Piano Trio. (26m). M.HAYDN: Simfonia n. 25, P. 16. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir: Bohdan Warchal. (14m). VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra n. 15, RV 487. Daniel Smith. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir: Philip Ledger. (8m). KORNGOLD: Tema i variacions op. 42. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir: Werner Andreas Albert. (9m). JENKINS: Fantasies n. 8, 9, 10 i 11. Hespèrion XX. (17m). C.STAMITZ: Octet n. 1 en Si b. Consortium Classicum. (10m). BACH: "Es erhub sich ein Streit" (Mentrestant va esclatar una guerra al cel), cantata BWV 19. Solistes vocals. Petits cantors de Viena. Cor de Viena. Concentus Musicus de Viena. Dir: Nikolaus Harnoncourt. (20m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 d'octubre de 1994 al Mercat de les Flors de Barcelona. I FESTIVAL DE MÚSICA DEL SEGLE XX. CORIA: Variacions Hazen. CERVELLÓ: Introducció i Allegro Risoluto. PRIETO: Sonata n. 4, "Manifiesto por la reforma de la Enseñanza musical en España". MARCO: Duo concertante n. 3. J.L. TURINA: Variacions i Tema sobre "Ah, vous dire-je, maman". Miguel Zanetti, piano. Víctor Martín, violí. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 15 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

ARENSKI: Concert per a violí i orquestra op. 54. Sergei Stadler. Orquestra Filharmònica de Leningrad. Dir: Vladislav Txernixenko. (23m). LAMBERT: Le repos, l'ombre, le silence, ària a dues veus. Les Arts Florissants. Dir: William Christie. (8m). BEETHOVEN: Les criatures de Prometeu, ballet op. 43. Orquestra de Cambra Orpheus. (66m). ELGAR: Escenes de les terres altes bavareses, op. 27. Cor de l'Orquestra Simfònica de Bournemouth i The Bournemouth Sinfonietta. Dir: Norman del Mar. (23m). CRUSELL: Quartet amb clarinet n. 3, op. 7. Thea King. Membres del Quartet de corda Allegri. (22m). SATIE: Quatre peces per a piano. Pascal Rogé. (18m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

DELIUS: Summer Evening. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir: Vernon Handley. (6m). F. COUPERIN: Dinovè Ordre del Tercer Llibre de Peces per a clavecí. Blandine Verlet, clavecí. (19m). BLISS: A colour symphony. Orquestra de l'Ulster. Dir: Vernon Handley. (31m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

J. STRAUSS (II): Una Nit a Venècia. Nicolai Gedda. Christian Öppelberg. Franz Weiss. Theo Nicolai. Marjorie Heistermann. Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra Simfònica Graunke. Dir: Franz Allers. (95m). BELLINI: ària de "I Capuleti e i Montecchi"; MASENET: ària de "Le Cid". Josep Carreras. Nouvel Orchestre Philharmonique. Dir: Edoardo Müller. (9m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

PADEREWSKI: Sonata per a piano op. 21. Andrzej Stefanski. (28m). MEHUL: Simfonia n. 3. Orquestra de la Fundació Gulbenkian. Dir: Michel Swierczewski. (24m). HAYDN: Concert per a trompa i orquestra n. 2, Hob. VIIId:2. Lowell Greer. Orquestra Filharmònica de Mèxic. Dir: Fernando Lozano. (18m). FASCH: Obertura (suite) en re m. Virtuosi Saxoniae. Dir: Ludwig Güttler. (34). GARCIA: Noble, magestosa, cantata. Elvira Padín, soprano. Conjunt instrumental. Dir: Miguel Angel Tallante. (6m). BEETHOVEN: Quartet de corda op. 18, n. 4. Quartet de corda de Tokio. (24m). HANDEL: Concert per a

orgue op. 4 n. 1. Peter Hurford. Orquestra de Cambra del Concertgebouw. Dir: Joshua Rifkin. (16m). MOZART: Simfonia concertant KV 297b. Aurèle Nicolet, flauta. Heinz Holliger, oboè. Hermann Baumann, trompa. Klaus Thunemann, fagot. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir: Neville Marriner. (28m). MILHAUD: Septet de corda, op. 408. Gérard Jarry. Jacques Ghestem. Serge Collot. Michel Wales. Michel Tournus. Michel Renard. Jacques Cazauran. (17m). PURCELL: Rejoice in the Lord alway, Z 49. Solistes vocals. Cor i Orquestra del Collegium Vocale. Dir: Philippe Herreweghe. (8m). LISZT: Reminiscències de Norma, S 394. Leslie Howard, piano. (17m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Alex Gorina. EL GRAN REPERTORI: Revisió de les grans bandes sonores del cine. NIT D'ESTRENA: Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Polonesa el dia 16 de maig de 1992 al Centre d'Art Contemporani de Varsòvia. NUIX: Fax. HEYN: Panische Walzer. BUTTERFIELD: Japaments a la Lune. CIUCIURA: Creatoria II. KÜHR: Vierzehn mal eins. Jutta Geister, mezzo-soprano. Ensemble 20 Jahrhundert de Viena. Dir: Peter Burwik. (68m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 16 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BACH: Missa, BWV 235. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir: Philippe Herreweghe. (29m). FAURE: Quartet per a piano i corda n. 2, Op. 45. Marguerite Long, piano. Jacques Thibaud, violí. Maurice Vieux, viola. Pierre Fournier, violoncel. (33m). SCHUMANN: Simfonia n. 3 "Renana". Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir: B. Haitink. (33m). ARNOLD: El pont sobre el riu Kwai, Suite. Orquestra

Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (29m). GROFÉ: Concert per a piano i orquestra en re m. Jesús Sanroma. Orquestra Filharmònica de Rochester. Dir.: Ferde Grofé. (15m). CHARPENTIER: Orfeo baixant als inferns. Henri Ledroit, contratenor. Ricercar Consort. (16m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA
XOSTAKOVITX: Simfonia n. 11 "1905", Op. 103. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Kirill Kondrashin. (54m).

14.00 MÚSICA ANTIGA
EL CLASSICISME EXPRESIU: Haydn (1ª part).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL
DITTERSDORF: Serenata en Fa M. Orquestra Filharmònica Oradea. Dir.: Romeo Rimbau. (19m). DVORAK: Xiprers, B. 152. Quartet de corda de Praga. (39m). HANDEL: Mi palpitava el cor, cantata. Jean Nirouët, contralt. Il Parnasso Confuso. (12m). PARRY: Simfonia n. 2 "The Cambridge". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Matthias Bamert. (38m). BOCCHERINI: Quintet per a flauta i quartet de corda, op. 55 n. 1. Loïc Poulain. Quartet Dolezal de Praga. (10m). SAINT-SAËNS: Fragment de concert per a violí i orquestra, op. 20. Patrice Fontanarosa. Conjunt Orquestral de París. Dir.: Jean-Jacques Kantarow. (12m). BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 2, G. 446. Jakob Lindberg. Conjunt Barroc de Drottningholm. (21m). VOLKMANN: Obertura, op. pòst. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alemanya. Dir.: Werner Andreas Albert. (9m). VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra n. 13, RV 477. Daniel Smith. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Philip Ledger. (11m). STRAVINSKI: Orfeu, ballet en tres quadres. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (31m). LANZETTI: Sonata per a violoncel i baix continu op. 1, n. 8. Claudio Ronco. Stefano Veggetti. Diana Petech. Joachim Held. (9m). DELALANDE: Onzena Suite (Simfonies pels sopars del Rei). Ensemble La Simphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (20m).

20.00 GRANS OBRES
GRIEG: Peer Gynt, op. 23. Barbara Bonney, soprano. Urban Malmberg, bariton. Marianne Eklöf, mezzo-sopra-

no. Gösta Ohlin's Vocal Ensemble. Pro Musica Chamber Choir. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: Neeme Järvi. (89m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de desembre de 1994 a la Catedral de Barcelona. CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL. LA TRADICIÓ DEL CANT GREGORIÀ. Obres de HEREDIA, F. COUPERIN, BACH, PLANÉS i BAUCCELLS. Modest Moreno, orgue. Schola Gregoriana de Barcelona. Dir.: Ramon Moragas. (39m).

23.00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 17 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL
GLAZUNOV: Simfonia n. 3, op. 33. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yondani Butt. (46m). W.F. BACH: Duet per a flauta i oboè n. 4. Wolfgang Schulz. Hansjörg Schellenberger. (12m). RESPIGHI: Concert per a piano i orquestra en la m. Geoffrey Tozer. Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Edward Downes. (24m). CAMPRA: Deus noster refugium. Solistes vocals. Cor i Orquestra Le Concert Spirituel. Dir.: Hervé Niquet. (22m). ELGAR: Serenata per a corda, op. 20. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (12m). MUFFAT: Sonata n. 5 del recull "Armonico tributo cioè sonate di camera" Freiburger Barockorchester Consort. (18m). MILWID: Simfonia concertant per a oboè i orquestra. Janusz Banaszek. Orquestra Filharmònica Bydgoszcz. Dir.: Zbigniew Chwedczuk. (22m). GRIEG: L'ascensió a la muntanya, op. 32. Hakan Hagegard, bariton. Warren Jones, piano. (4m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA
KETELBEY: Al jardí d'un temple xinès. Ambrosian Chorus. London Promenade Orchestra. Dir.: Alexander Faris. (7m). BEETHOVEN: Simfonia n. 6, Op. 68. "Pastoral". The Academy of Ancient Music. Dir.:

Christopher Hogwood. (48m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

DVORAK: Serenata op. 22. Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (27m). CEREROLS: Missa de Batalla. Escolania i Capella de Montserrat. Ars Musica de Barcelona. Dir.: Ireneu Segarra. (24m). GURIDI: Vasconia. Albert Nieto, piano. (14m). OLIVES: Variacions sobre un tema d'Alban Berg. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (15m). SCHUBERT: Du bist die Ruh. Ungeduld. Montserrat Caballé. Alfredo Rossi, piano. (10m). A. SOLER: Sonata per a orgue n. 16. Montserrat Torrent. (6m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL
CHAUSSEON: Simfonia op. 20. Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (36m). PURCELL: "Swifter, swifter, Isis, flow" (Corre més depressa, corre, Isis), cançó de benvinguda per Carles II. Solistes vocals. The King's Consort. Dir.: Robert King. (15m). SCHUBERT: Tres peces per a piano, D 946. Maurizio Pollini. (26m). KETELBEY: Santuari del cor. Jean Temperley, mezzosoprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Lanchbery. (6m). RIMSKI-KORSAKOV: Quintet per a piano i instruments de vent. A. Nasedkine, piano. V. Vzerev, flauta. V. Sokolov, clarinet. S. Krassavin, fagot. A. Demin, trompa. (36m). VERDI: Música de ballet de "Jérusalem". Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (24m). C. STAMITZ: Simfonia concertant per a violí i viola en Re M. Richard Friedman. Roger Best. London Festival Orchestra. Dir.: Ross Pople. (17m).

19.00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: El Violí. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: El Luthier.

20.00 "A LA MANERA DE...."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: M.E. PAHISSA.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS
CONCERT enregistrat per

Catalunya Música el dia 17 de desembre de 1993 a l'Auditori Eduard Toldrà del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. I TEMPORADA DE CONCERTS DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE COMPOSITORS. Obres de C. GUINOVART, BERNAOLA, BESSES, CHARLES, NUX, LLANAS, GERHARD. J.L. TURINA, J. SOLER i BROTONS. Albert Nieto, piano. (82m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

PENDERECKI: Concert per a viola i orquestra. Stefan Kamasa. Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa. Dir.: Antoni Wit. (20m). W. LLOYD WEBER: Missa Santa Maria Magdalena, per a cor i orgue. Richard Hickox Singers. Ian Watson, orgue. Dir.: Richard Hickox. (14m). ALWYN: Simfonia n. 4. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (39m). BERNSTEIN: Sonata per a clarinet i piano. Duo Reinecke. (10m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 18 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA
Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL
DVORAK: Variacions simfoniques, op. 78. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Istvan Kertész. (23m). J. Ch. BACH: Concert per a clavecí i corda en Sol M. Huguette Dreyfus. Solistes de Tòquio. (15m). KROMMER: Quartet amb clarinet op. 21 n. 2. Dieter Klöcker. Consortium Classicum. (20m). SIBELIUS: La Tempesta, música d'escena op. 109 (Preludi i Suites). Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (41m). G. CACCINI: Io parto, amati lumi. Ardi, cor mixt (àries). Maurizia Barazzoni, soprano. Sandro Volta, flaut. (15m). FIELD: Nova fantasia en Sol M. Mical O'Rourke, piano. (7m). TXAIKOVSKI: Obertura en Fa M. Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (11m). LOCATELLI: Concerto grosso op. 1 n. 3. Concerto Köln. (13m). CAMBINI: Quintet de vent op. 4 n. 1. Quintet Arnold. (15m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

TXAIKOVSKI: La tempesta, fantasia simfònica op. 18 Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: Evgeny Svetlanov. (23m). **HAYDN:** Simfonia n. 7 "El migdia". Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (24m). **NUMMI:** Cançons d'un lloc abandonat. Matti Juhani Piiponen, veu. Ralf Gothóni, piano. (11m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

HUMMEL: Sonata per a viola i piano en Mi b M. G. Caussé. F. R. Duchable. (21m). **BRUCH:** Romança per a viola i orquestra, op. 85. Gérard Caussé. Orquestra de l'Òpera de Lió. Dir.: Kent Nagano. (8m). **BRAHMS:** 2 Cançons per a contralt, viola i piano, op. 91. Nathalie Stutzmann. Gérard Caussé. François-René Duchable. (12m). **LISZT:** Romança oblidada per a viola i piano. Gérard Caussé, viola. François-René Duchable, piano. (5m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 1 d'agost de 1993 a l'Església Parroquial de Torroella de Montgrí. XIII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. Obres de BROTONS, CASABLANCAS, CASAS, SARDÀ, MONT-SALVAGE, HOMS i GUINJOAN. Joan Cabero, tenor. Manuel Cabero, piano. (39m).

23.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 19 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Barés i Àlex Robles. CINQUANTÈ ANIVERSARI DE L'OCB (OBC).

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CON-

CERTS

CONCERT enregistrat el dia 30 de novembre de 1994 al Palau de la Música Catalana. **BACH:** Oratori de Nadal. Maria Lluïsa Muntada. Mireia Pintó. Josep Benet. Jordi Ricart. Coral Cantiga. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Jordi Mora. (85m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 20 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

VAUGHAN WILLIAMS: Magnificat. Catherine Wyn-Rogers, contralt. Roger Judd, orgue. Corydon Singers. The City of London Sinfonia. Dir.: Matthew Best. (14m). **MOZART:** Missa brevis KV 258. Michael Ellenrieder. Benno Graser. Gerhard Werlitz. Ulrich Sreckmann. Cor de Cambra del Augsburger Domsingknaben. Collegium Aureum. Dir.: Reinhard Kammler. (16m). **FERRER:** Lamentació 1ª. Solistes vocals. Cor i Orquestra Simfònica de la RTV Espanyola. Dir.: Igor Markevitch. (15m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: N. TOLDRÀ.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

WAGNER: Der Fliegende Holländer (El vaixell fantasma). José Van Dam. Dunja Vejzovic. Kurt Moll. Peter Hofmann. Cor de l'Òpera de Viena. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (146m).

19.45 REPERTORI DE CONCERT

JANACEK: Quartet de corda n. 2. "Cartes íntimes". Quartet Talich (25m). **MOZART:** Simfonia n. 35. KV 385 "Haffner". The Academy of Ancient Music.

Dir.: C. Hogwood. (27m). **SARASATE:** Zortziko, dansa espanyola. David Oistrakh, violí. Vladimir Yampolski, piano. (3m). **VIVALDI:** Nisi Dominus. Lynne Dawson, soprano. Christopher Robson, contratenor. The King's Consort. Dir.: Robert King. (22m). **GRIEG:** Sonata per a violí i piano, op. 8. Dimitry Sitkovetsky. Bella Davidovitch. (19m). **VERDI:** La Traviata. Obertura. Israel Sinfonietta. Dir.: Mendi Rodan. (4m). **BRITTEN:** Variacions sobre un tema de Frank Bridge. The Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Ronald Thomas. (26m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Holandesa el dia 27 de juny de 1993 al Concertgebouw d'Amsterdam. **FESTIVAL D'HOLANDA.** **MACKEY:** Tilt. **HARRISON:** Simfonia n. 2 (Simfonia Elegíaca). **GORRECKI:** Simfonia n. 3. Chieko Shirasaka-Teratani, soprano. Orquestra Filharmònica de la Ràdio Holandesa. Dir.: Dennis Rusell Davies. (99m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 21 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

SIBELIUS: Simfonia n. 1, op. 39. Philharmonia Orchestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (40m). **MENDELSSOHN:** Quartet de corda op. 44 n. 1. Quartet de corda Coull. (31m). **PURCELL:** Amphitryon or The Two Sosas. Martyn Hill, tenor. Judith Nelson, soprano. Christopher Keyte, baix. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (19m). **C. STAMITZ:** Concert per a clarinet i orquestra n. 3. Eduard Brunner, clarinet. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (14m). **ROSSINI:** Sonata per a corda n. 2, en La M. Orquestra de Cambra de Leningrad. Dir.: Eduard Serov. (14m). **FAURE:** Quintet n. 1, op. 89. Quatuor Via Nova. Jean Hubert, piano. (28m). **HANDEL:** Concerto grosso op. 6 n. 7. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (14m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

SUK: Un conte d'estiu, poema simfònic, op. 29. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (52m). **ALBENIZ:** Rumores de la caleta. Pepe i Celín Romero, guitarres. (4m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BERLIOZ: Les nits d'estiu, op. 7. K. Te Kanawa. Orquestra de París. Dir.: D. Barenboim. (29m). **BACH:** "Singet dem Herrn ein neues Lied" (Canteu a Jahvé un càntic nou), cantata BWV 190. Helen Watts. Kurt Equiluz. Nikolaus Tüller. Gächinger Kantorei Stuttgart. Collegium Bach. Dir.: Helmut Rilling. (18m). **MAHLER:** Des Knaben Wunderhorn, quatre cançons. Yvonne Minton, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (15m). **SCHÖNBERG:** Tres cançons populars alemanyes, arranjades per a cor mixt. BBC Singers. Dir.: Pierre Boulez. (10m). **ZEMLINSKI:** Cançons de valsos sobre cants populars de la toscana de Ferdinand Gregorovius, Op. 6. Barbara Bonney, soprano. Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Cord Garben, piano. (8m). **MONTSALVATGE:** Cinco canciones negras. Victòria dels Angels. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: García Navarro. (12m). **TIPPETT:** Cine Espirituals negres de "A Child of our Time". Solistes instrumentals. Christ Church Cathedral Choir. Quartet de corda Medici. Dir.: Stephen Darlington. (10m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

STRAVINSKI: Simfonia dels Salmes. Cor de Cambra Romand. Cor Pro Arte de Lausanne. Societat coral de Brassus. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Neeme Järvi. (21m). **GEMINIANI:** Concerto grosso, op. 3 n. 4. I Musici. (6m). **POULENC:** Albada, concert coreogràfic per a piano i 18 instruments. Julian Evans. The New London Orchestra. Dir.: Ronald Corp. (19m). **C. Ph. E. BACH:** Sonata per a viola da gamba i fortepiano, en sol m. Siegfried Pank. Christiane Jaccottet. (18m). **RUSSO:** Street Music, un concert de blues. Corky Siegel, harmònica i piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (32m). **FIELD:** Rondó per a hammerflügel i corda. E. Selheim. Collegium Aureum. Dir.: F. Meier. (8m). **HÄNDEL:** The Faithful Shepherd Suite (Arranjament de Beecham). Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yehudi Me-

nuhin. (26m). **GRANADOS:** Escenes romàntiques. Alicia de Larrocha, piano. (24m). **FIBICH:** La Romança de la Primavera, op. 23. N. Sormova, soprano. K. Prusa, baix. Cor de la Ràdio de Praga. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga. Dir.: Frantisek Vajnar. (15m). **HAYDN:** Quartet de corda op. 77 n. 2, Hob III: 82. Quartet Mosaïques. (27m). **PONCHIELLI:** Dansa de les hores, de La Gioconda. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11m). **VILLA-LOBOS:** Quatre cançons de "La Selva de l'Amazones" (instrumentació d'Alfred Heller). Membres de la Societat de Cambra Villa-Lobos. (12m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Polonesa el dia 14 de setembre de 1991 a la Universitat Wroclaw. **FESTIVAL BRATISLAVA CANTANS.** Obres de LASSUS, ROSSINI, SCHUBERT, GENÉE i altres. Grup vocal Die Singphoniker. (59m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 22 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

GORECKI: Simfonia n. 3, op. 36. Joanna Kozłowska, soprano. Orquestra Filharmònica de Varsòvia. Dir.: Kazimierz Kord. (58m). **L.MOZART:** Concert per a trombó i orquestra en Re M. Armin Rosin. Orquestra de Cambra de Viena. Dir.: Philippe Entremont. (14m). **DUKAS:** Variacions, Interludi i Final sobre un tema de Rameau. Klaus Schilde, piano. (18m). **HASSE:** Regina coeli. Andrea Ihle. Brigitte Pfretzschner. Armin Ude. Cor de nois de Dresden. Membres de la Staatskapelle de Dresden. Dir.: Konrad Wagner. (13m). **HUMMEL:** Gran serenata n. 2 per a guitarra, piano, violí, clarinet i fagot, op. 66. Consortium Classicum (19m). **RUBINSTEIN:** Concert per a violí i orquestra, op. 46. Takako Nishizaki.

Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Michael Halász. (37m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

DVORAK: Boscos de Bohèmia, 6 peces per a piano a quatre mans, op. 68. Yaara Tal i Andreas Groethuysen. (26m). **BAX:** In the faery Hills, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (15m). **SMETANA:** Pels prats i els boscos de la Bohèmia. Poema simfònic del cicle "La meua pàtria". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (13m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

GURIDI: El Caserío. Pilar Lorengar. Manuel Ausensi. Carlos Munguia. Cor de Cambra de l'Orfeón Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (73m). **PURCELL:** Dido i Enees, extractes. Victòria dels Àngels. Heather Harper. Elisabeth Robson. Sibyl Michelow. Ambrosian Singers. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: John Barbirolli. (25m). **BALAGUER / LUNA:** "Adiós para siempre" de Sangre de Reyes. Josep Carreras. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique Ricci. (4m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

FOOTE: Suite per a corda, op. 63. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Kenneth Klein. (18m). **BACH:** Suite francesa n. 2, BWV 813. Keith Jarrett, clavicèmbal. (15m). **BOCCHERINI:** Simfonia op. 12 n. 6, G 508. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (23m). **SCHUMANN:** Der Rose Pilgerfahrt (El pelegrinatge de la Rosa), oratori op. 112. Helen Donath. Kari Lövaas. Julia Hamari. Theo Altmeyer. Bruno Pola. Hans Sotin. Cor estatal de Düsseldorf. Orquestra Simfònica de Düsseldorf. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (65m). **MOZART:** Sonata per a pianoforte i violí, KV 380 "Opus II". Temenuschka Vesselinova. Chiara Banchini. (24m). **SIBELIUS:** Cavalcada nocturna i alba, op. 55. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: N. Järvi. (16m). **HAYDN:** Concert per a trompa i orquestra n. 1, Hob VIIId:1. Lowell Greer. Orquestra Filharmònica de Mèxic. Dir.: Fernando Lozano. (19m). **BRAHMS:** Danses hongareses (n. 13 a 21). Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Kurt Redel. (21m). **BACH:** Concert per a dos clavecins i corda,

BWV 1061. Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (19m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. **EL GRAN REPERTORI:** Revisió de les grans bandes sonores del cine. **NIT D'ESTRENA:** Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Ràdio Canadà (desembre de 1993). **ART OF THE STATES.** **SCHÖNBERG:** La nit transfigurada. **BABBITT:** Transfigured Notes. **HONEGGER:** Simfonia n. 2. Orquestra de Corda del Segle XXI. Dir.: Gunther Schuller. (79m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 23 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

DELIUS: Doble concert per a violí i violoncel. Raymond Cohen. Gerald Warburg. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Norman del Mar. (22m). **GRIEG:** Antiga història d'amor noruega, op. 51. Kjell Baekkelund i Robert Levin, pianos. (25m). **RAMEAU:** "Abaris" o "Les Borèades". Suite. Orquestra del s. XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (34m). **CAMBINI:** Quintet de vent op. 4 n. 3. Quintet Arnold. (15m). **GLAZUNOV:** Simfonia n. 2, op. 16. Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: G. Rozhdestvenski. (48m). **POULENC:** Figura humana, cantata. Grup Vocal de França. Dir.: John Alldis. (16m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

GEMINIANI: El bosc encantat. Orquestra Barroca Italiana. Dir.: Ryo Terakado. (34m). **HONEGGER:** Rugby. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Charles Dutoit. (8m). **NOSKOWSKI:** El llac Moskie Oko als Tatras, obertura de concert. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (13m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

EL CLASSICISME EXPRES. **SIU:** Haydn (2ª part).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

PARRY: Simfonia n. 3 en Do M, "Anglesa". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Matthias Bamert. (34m). **MOZART:** Sonata per a pianoforte KV 533. Paul Badura-Skoda. (27m). **R. STRAUSS:** Així va parlar Zarathustra, op. 30. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (33m). **D. SCARLATTI:** Se per un sol moment, cantata. Kate Eckersley, soprano. Emily van Evera, soprano. Musica Fiammante. (25m). **HAYDN:** Concert per a violí i orquestra Hob VIIa:1. Orquestra de cambra Franz Liszt. Solista i director: Thomas Zehetmair. (18m). **ROSSINI:** Quartet per a flauta, clarinet, trompa i fagot n. 2. Consortium Classicum. (12m). **DVORAK:** El Colom del bosc, poema simfònic Op. 110. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20m). **FASCH:** Concert per a trompeta, 2 oboès, corda i b.c. en Re M. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (7m). **SERVAIS:** Dos Capricis, op. 11. Smithsonian Chamber Players. (6m). **WASSENAER:** Concerto armonico n. 4. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (10m). **REGER:** Sonata per a violoncel i piano op. 78. Ludwig Hoelscher. Karl Heinz Lautner. (28m).

20.00 GRANS OBRES

MONTEVERDI: Vespri della Beata Vergine. Jennifer Smith, soprano. Audrey Michael, soprano. Wynford Evans, tenor. John Elwes, tenor. Philippe Huttenlocher, bariton. Michel Brodard, baix. Ensemble Vocal de Lausanna. Ensemble d'instruments antics. Dir.: Michel Corboz. (97m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Finlandesa el dia 9 de juliol de 1993. **REA:** Objectes perdus. **BOESMANS:** Driving. **TIENSUU:** Arsenic and Old Lace. Quartet de Corda Arditi. Jukka Tiensuu, clavicèmbal. (52m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 24 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

HAYDN: Simfonia n. 52. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (20m). CZERNY: Fantasia brillant sobre temes de Schubert per a trompa i piano, op. 339 n. 1. Barry Tuckwell. Daniel Blumenthal. (16m). BACH: Cantata del cafè. BWV 211. Lynne Dawson, soprano. Nicolas Robertson, tenor. Stephen Alder, baríton. The Friends of Apollo. (26m). BRAHMS: Sonata per a piano n. 3, op. 5. Zoltán Kocsis. (40m). TAUSCH: Concert per a dos clarinets i orquestra n. 2, op. 26. Thea King. Nicholas Bucknall. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Leopold Hager. (23m). BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 5, G 449. José Luis Lopategui. Quartet Travnick. (22m). PURCELL: Cançons de l'Orpheus Britannicus. Agnes Mellon, soprano. Christophe Rousset, clavicè. Wieland Kuijken, baix de viola. (13m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

HOLST: Els planetes, op. 32. Orquestra Simfònica de Montreuil. Dir.: Charles Dutoit. (52m). GODEFROID: Bosc solitari. Susan Drake, arpa. (2m). DEBUSSY: Pour remercier la pluie au matin (Sis Epígrafs antics). Théodore Paraskivessco, piano. (2m).

14.00 MÚSICS DE CATALUNYA

CAMP: Ressorgir (El ressorgiment nacional). Anna Ricci, mezzo-soprano. Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Piano i direcció: Manel Camp. (23m). OLTRA: Rapsòdia per a piano i cobla. Miquel Farré, Cobla Montgrins. (10m). RAKHMANOV: Cançó de Georgia, op. 4. Anna Ricci, mezzo-soprano. Angel Soler, piano. (5m). BENGUEREL: Concert per a violoncel i orquestra. Heinrich Schiff, Orquestra Simfònica de la Ràdio del Sudoest, Baden Baden. Dir.: Peter Kuschnig. (21m). FALLA: Quatre peces espanyoles. Josep Colom, piano. (16m). BACH: Suite per a violoncel sol n. 3 BWV 1009. Pau Casals, violoncel. (enregistrament històric). (21m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

DYORAK: Missa, op. 86. Neil Ritchie, Andrew Giles. Alan Byers, Robert Morton. Cor de

la Christ Church Cathedral, Oxford. Nicholas Cleobury, orgue. Dir.: Simon Preston. (43m). VIVALDI: Concert per a guitarra i viola d'amor, RV 540. Eduardo Fernández. Norbert Blume. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: G. Malcolm. (14m). COPLAND: El saló Mèxic. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (10m). MOZART: Trio amb piano n. 1, KV 496. Trio Fontenay. (27m). MENDELSSOHN: Simfonia n. 5, op. 107 "La reforma" Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (31m). PFITZNER: "Die Rose vom Liebesgarten", òpera romàntica. ("Miracle de les flors" i marxa fúnebre). Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (13m). BACH: Obertura BWV 1069. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (23m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La Trompa. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Artur Martorell.

20.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: O.i M. MARTORELL.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Hongaresa el dia 19 de març de 1992 a l'Acadèmia de Música de Budapest. DOHNANYI: Sonata per a violoncel i piano, op. 6. JANACEK: Conte de fades. CHOPIN: Sonata per a violoncel i piano op. 65. Nocturn en Mi b M. Miklós Perényi, violoncel. István Lantos, piano. (73m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

MARTINU: Concert per a piano i orquestra n. 5 "Fantasia Concertant". Emil Lechner. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (25m). JOHANSON: Simfonia n. 10 "Chez nous". Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Petter Sundkvist. (23m). MACONCHY: Quartet de corda n. 5. Quartet de corda Bingham.

(17m). HOWELLS: Requiem. Janet Coxwell, soprano. Michael Dance, contratenor. Philip Salmon, tenor. Jonathan Best, baix. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (21m). ADLER: Sonata per a violí i clavicèmbal, n. 2. Charles Castleman. Barbara Harbach. (11m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 25 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

LEKEU: Andròmeda, cantata. Dinah Bryant. Zeger Vandersloot. Philippe Huttenlocher. Jules Bastin. Cor Simfònic de Namur. Orquestra Filharmònica de Lieja. Dir.: Pierre Bartholomé. (45m). RAMEAU: Segon concert en Sol M. Ensemble Les Dominos. (16m). MARTINU: Les Paràboles. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga. Dir.: Zdenek Kosler. (23m). MOZART: Divertimento per a trio de corda, KV 563. Trio de corda de París. (43m). TURINA: Simfonia sevillana. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (26m). SCHMELZER: Sonata a 5. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (7m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

BERLIOZ: Harold a Itàlia, op. 16. N. Imai, viola. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: C. Davis. (42m). FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça). H. Baumann i R. Vlatkovic, trompes. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

PETER HURFORD. FRANCK: Coral n. 1. (14m). HANDEL: Concert per a orgue n. 15. Orquestra de Cambra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Joshua Rifkin. (14m). BACH: Toccata i fuga en re m. (9m). A.SOLER: Concert per a dos orgues n. 4. Thomas Trotter. (7m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Polonesa el dia 3 de

setembre de 1991 a la Universitat de Wrocław. FESTIVAL "BRATISLAVA CANTANS". Obres de HANDEL, SCHUBERT, DUPARC, BIZZET, BRAHMS, FALLA i ESPIRITUALS NEGRES. Natalie Reese, mezzo-soprano. Frans van Ruth, piano. Eugenia Miroslawa Rezler, mezzo-soprano. Teresa Baczewska, piano. (58m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 26 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La Guitarra. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: L'amor de les tres taronges.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de desembre de 1994 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OBC: BENEJAM: Quartet de corda n. 3. ZAMACOIS: Quartet de corda. Quartet de corda de Barcelona. (39m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 27 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. BEETHOVEN: Missa en Do M, op. 86. Emilija Markova, Liliyana Parachikova. Christo Kamenev, Ivan Petrov. Cors Rodina. Orquestra Filharmònica de l'Estat de Sofia. Dir.: Constantin Iliev. (48m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DI-

RECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: J.M. ESPINÀS.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

DONIZETTI: La Fille du Régiment. Joan Sutherland. Luciano Pavarotti. Spiro Malas. Monica Sinclair. Orquestra i Cor de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Richard Bonynge. (107m).

19.00 REPERTORI DE CONCERT

MENDELSSOHN: Quartet de corda op. 80. Quartet Artis de Viena. (25m). HAYDN: Concert per a oboè i orquestra, Hob. VIIg:C1. Lajos Lencses. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (22m). VILLALOBOS: Bachianes brasileres n. 5. Barbara Hendricks, soprano, Eldon Fox, violoncel. Royal Philharmonic Orchestra. Dir: Enrique Batiz. (10m). TXAIKOVSKI: La bella dorment, ballet op. 66. (Introducció i pròleg). Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir.: Antal Dorati. (31m). TELEMANN: Concert per a flauta, violí, corda i b.c. en La M. (Música de Taula). Membres del Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m). VAUGHAN WILLIAMS: Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis. Simfonia de Londres. Dir: John Barbirolli. (16m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de maig de 1994 a la Catedral de Barcelona. CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL. Obres de PEETERS, BENOIT, MOMPOU, NEES, VAN INGELGEM, KERSTERS i TIPPETT. Cor de la Ràdio de Flandes. Kristian van Ingelgem, orgue. Dir.: Vic Nees. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 28 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

MARTUCCI: Concert per a piano en re m. Jeffrey Swann. Orquestra Filharmònica de Montpeller. Dir.: Massimo De Bernart. (31m). MOZART: Regina coeli, KV 108. Charlotte Margiono. Cor Arnold Schönberg, Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (15m). ELGAR: Variacions sobre un tema original "Enigma", Op. 36. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (31m). BOCCHERINI: Simfonia op. 37 n. 1, G 515. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (15m). PADEREWSKI: Miscel·lània, op. 16. Karol Radziwonowicz, piano. (34m). R. STRAUSS: Concert per a oboè i orquestra en Re M. Ingo Goritzki. Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Matthias Aeschbacher. (24m). CALDARA: D'improvviso, cantata per a contratenor. Gérard Lesne. Il Seminario musicale. (10m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

DEBUSSY: El mar. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (23m). NUMMI: Dies de tardor. Margareta Haveninen, veu. Ralf Gotmóni, piano. (11m). HAYDN: Simfonia n. 6 "El matí". Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (20m).

14.00 MÚSICA VOCAL

BACH: Missa, BWV 234. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (32m). PENDERECKI: Dimensions de temps i silenci. (Per a cor a 40 veus, percussió i orquestra de corda). Cor i Membres de l'Orquestra Filharmònica Nacional de Varsòvia. Dir.: Andrzej Markowski. (13m). PURCELL: Timon of Athens. Lynne Dawson. Gillian Fisher. Rogers Covey-Crump. Paul Elliott. Michael George. Stephen Varcoe. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (21m). SCHUMANN: Lieder und Gesänge, op. 51, n. 1 a 5. Nathalie Stutzmann, contralt. Catherine Collard, piano. (10m). HAYDN: Missa en Sol M, Hob XXII:6, "Sancti Nicolai". Nancy Argenta. Catherine

Robbin. Michael Schade. Alastair Miles. Cor i Orquestra The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (28m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BOTTESINI: Notti Arabe. Orquestra Simfònica Lituana de Vilnius. Dir.: Silvano Frontalini. (14m). BEETHOVEN: Simfonia n. 2, op. 36. Orquestra del Sègle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (32m). EYBLER: Rèquiem en do m. Barbara Schlick. Isolde Assenheimer. Harry van Berne. Harry van der Kamp. Alsfelder Vokalensemble. Steintor Barock Bremen. Dir.: Wolfgang Helbich. (52m). LULLY: Cadmus et Hermione. London Oboe Band. Marie-Ange Petit, percussió barroca. Dir.: Paul Goodwin. (13m). LISZT: Els Preludis, poema simfònic. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (15m). HEBDEN: Concert per a corda n. 6. Cantilena. Dir: Adrian Shepherd. (10m). BIZET: Jeux d'enfants (Jocs d'infants), op. 22. Katia i Marielle Labèque, duet de piano. (23m). TELEMANN: Obertura en Do M "Flux i reflux a Hamburg" (Música aquàtica). Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (21m). MOZART: Quartet per a flauta i corda, KV 285b. Marc Grauwels. The Brussels Virtuosi. (16m). MERCADANTE: Il Reggente, obertura. Orquestra Simfònica Moldava. Dir.: Silvano Frontalini. (10m). BLISS: The world is charged with the grandeur of God. The Finzi Singers. The Finzi Wind Ensemble. Dir.: Paul Spicer. (14m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de setembre de 1994 a l'Església Parroquial d'Ordino. XII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. ROSSINI: L'Italiana in Algeri, obertura. BIZET: Joc d'infants. GUINJOAN: Tríptic per a quintet de vent. BERIO: Opus number zoo. GERSHWIN: Porgy and Bess (extractes). Harmonia Quintet de Vent. (47m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 29 D'AGOST DE 1995

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

DEBUSSY: La caixa de joguines, música de ballet. (Orquestració de Caplet). Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (32m). MOZART: Divertimento n. 17, KV 334. Philharmonia Quartet Berlin. Wolfgang Güttler, contrabaix. Norbert Hauptmann i Dieter Fischer, trompa. (46m). BOTTESINI: Concert per a contrabaix n. 4, "Concerto cerrito". Mario Ricciuti, contrabaix. Luigi Zanardi, piano. (15m). PURCELL: Pavana n. 5, Z 752. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (4m). SCHÖNBERG: Cançons de cabaret. Jessye Norman, soprano. James Levine, piano. Solistes de l'Orquestra del Metropolitan. (29m). RESPIGHI: Antics aires i danses. Suite n. 3. CBC Vancouver Orchestra. Dir.: Mario Bernardi. (18m). RAKHMANINOV: Variacions sobre un tema de Corelli, op. 42. Kathryn Stott, piano. (16m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

BAX: Into the Twilight, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (13m). TXAIKOVSKI: Les estacions (versió per a orquestra), op. 37b. Orquestra Simfònica de l'Estat de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (42m).

14.00 MOMENTS LÍRICS

GILBERT I SULLIVAN: Els Gondolers. Geraint Evans. Alexander Young. Owen Brannigan. Richard Lewis. Orquestra Pro Arte. Cor del Festival de Glyndebourne. Dir.: Malcolm Sargent. (97m). PUCCINI: Dues àries (La Bohème i Manon Lescaut). Jaume Aragall, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir: Lamberto Gardelli. (8m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

PFITZNER: Concert per a piano i orquestra op. 31. Volker Banfield. Orquestra Filharmònica de Munic. Dir.: Werner Andreas Albert. (38m). BIBER: Sonata per a violí i baix continu n. 10, "Sonates del Rosari". Susanne Lautenbacher. Rudolf Ewerhart. Johannes Koch. (10m). J.Ch.BACH: Simfonia op. 6 n. 1. Orquestra de Cambra Holandesa. Dir.: David Zinman. (8m). BRAHMS:

Quintet per a piano, 2 violins, viola i violoncel op. 34. Christoph Eschenbach, piano. Quartet Amadeus. (42m). **BOCCHE-RINI:** Simfonia op. 12 n. 4, G 506. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (15m). **CALDARA:** Soffri, mio caro Alcino, cantata per a contratenor. Gérard Lesne. II Seminario musicale. (8m). **HINDEMITH:** Metamorfosis Simfòniques sobre temes de Carl Maria von Weber. Queensland Symphony Orchestra Brisbane. Dir.: Werner Andreas Albert. (21m). **MAINERIO:** Il primo libro di balli. Musica Antiqua. Dir.: Christian Mendozé. (12m). **GOLABEK:** Simfonia n. 2. Orquestra Filharmònica de Cambra Poznan. Dir.: Robert Satanowski. (19m). **HAYDN:** Quartet de corda op. 17 n. 2, Hob. III:26. Quartet Tátrai. (17m). **LISZT:** Concert per a piano i orquestra n. 1. Claudio Arrau. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (21m). **TELEMANN:** Exercicis per a veus, intèrprets i baix continu. Martin Kietmann, tenor. Collegium Musicum 90. Dir.: Simon Standage. (9m).

20.00 L'ÀUDIO-VISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. **EL GRAN REPERTORI:** Revisió de les grans bandes sonores del cine. **NIT D'ESTRENA:** Presentació de les bandes sonores més recents.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Austríaca el 18 de juliol de 1992 a Stiftskirche Ossiach. Obres de **BUXTEHUDE**, **VICTORIA**, **DITTERSDORF**, **MOZART**, **KODALY**, **SCHISKE**, **MENDELSSOHN**, **BRAHMS**, **SCHUBERT** i **KÄCH**. Lehrerchor Villach. Wiener Sängerknaben. Dir.: Thomas Böttcher. (72m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 30 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BERLIOZ: Simfonia Fantàstica. Orquestra Nacional de Ràdio França. Dir.: Thomas Beecham. (52m). **ALBINONI:** Concert en Do M, per a trompeta, tres oboès, dos fagots i cla-

vicèmbal. Wolfgang Basch, trompeta. Han de Vries, Bart Schneemann i Maarten Dekkers, oboè. Frans Robert Berkhout i Brian Pollard, fagot. Bob van Asperen, clavicèmbal. (10m). **BEETHOVEN:** Quartet amb piano WoO 36, n. 3. Philippe Cassard, piano. Raphael Oleg, violí. Miguel Da Silva, viola. Marc Coppey, violoncel. (18m). **COLLASSE:** Sur le bonheur des Justes et sur le malheur des réprouvés, segon càntic espiritual de Jean Racine. Agnès Mellon. Sandrine Piau. Benoît Thivel. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (12m). **BIZET:** Escenes bohemies. Orquestra Filharmònica del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (12m). **BONONCINI:** Sonata en trio per a dos violins i continu. II Seminario musicale. (12m). **STICH-PUNTO:** Concert per a trompa i orquestra n. 6. Vladimira Klánská-Bouchalová. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Frantisek Vajnar. (14m). **TURINA:** Canto a Sevilla. Pilar Lorengar. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Jesús López Cobos. (20m). **FUX:** Tres sonates, K 365, K 385 i K 370. Capella Agostino Steffani. Dir.: Lajos Rovatkay. (10m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

ENESCO: Voix de la Nature, poema simfònic (Núvols de tardor sobre els boscos). Orquestra Filharmònica Timiseara Banatul. Dir.: Remus Georgescu. (9m). **SPOHR:** Simfonia n. 9, op. 143, "Les estacions". Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (31m). **HOTTETERRE:** La Noce Champêtre per a fagot, clavicèmbal i violoncel. Jesse Read. Karen Flint. Doug McNames. (6m). **BAX:** Winter waters. (Aigües d'hivern). Eric Parkin, piano. (7m).

14.00 MÚSICA ANTIGA

LA MÚSICA PER A TECLA DE HANDEL: Les suites per a clavecí.

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

BLISS: Meditacions sobre un tema de John Blow. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Vernon Handley. (32m). **MOZART:** Concert per a piano i orquestra n. 26, KV 537. "Coronació". Karl Engel. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (32m). **TELMANN:** Partita en sol m per a oboè i baix continu. Ensemble

Musica Viva et Antiqua. (11m). **BRUCKNER:** Intermezzo per a quintet de corda. Quartet Sonare. Vladimir Mendelssohn, viola. (8m). **BRAHMS:** Serenata n. 2, op. 16. Orquestra Simfònica de Sant Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (32m). **CLEMENTI:** Sonata per a piano op. 37 n. 1. Donatella Failoni. (16m). **SIBELIUS:** Simfonia n. 4 op. 63. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Colin Davis. (37m). **ENESCO:** Suite per a orquestra n. 3, op. 27 "Villageoise". Orquestra de la Ràdio Televisió Romanesa. Dir.: Iosif Conta. (29m). **CHARPENTIER:** Te Deum, H 146. Conjunt vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (23m).

20.00 GRANS OBRES

MAHLER: Simfonia n. 9. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (85m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 30 d'abril de 1991 al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. **ALBÉNIZ:** Triana i Navarra. **TURULL:** Farfalle. **MASSANA:** Suite per a piano n. 1. **A.GUINOVART:** Mar i Cel (versió per a piano). Josep Ramon Ricart i Pilar Pons, duet de pianos. Albert Guinovart, piano. Mac McClure, piano. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 31 D'AGOST DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

REYER: "Le Sélem", fantasia oriental en cinc quadres. Solistes vocals. Cor de la Catedral St. Hedwigs de Berlín. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Guido Maria Guida. (50m). **C.STAMITZ:** Quartet per a fagot, violí, viola i violoncel, op. 19 n. 6. László Hara, fagot. Quartet Tátrai. (11m). **TURINA:** Cinc danses gitanes I, op. 55. Begoña Uriarte, piano. (13m). **J.Ch.BACH:** Concert per a arpa i orquestra de cambra en Sol M. Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (18m). **VILLA-LOBOS:** Cicle brasiler.

Cristina Ortiz, piano. (19m). **HANDEL:** Concert per a orgue i orquestra n. 2, en La M. Ton Koopman. The Amsterdam Baroque Orchestra. (15m). **BRAHMS:** Sextet de corda op. 18. Quartet Amadeus. Cecil Aronowitz, viola. William Pleeth, violoncel. (33m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA DELIUS

The song of High Hills. Solistes vocals. Ambrosian Singers. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Eric Fenby. (30m). **RODRIGO:** En los trigales. Ernesto Bitetti, guitarra. (5m). **COPLAND:** Quatre episodis de dansa de "Rodeo". Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m).

14.00 MÚSICA DE CATALUNYA

MONTSLAVATGE: Laberinto. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: García Navarro. (21m). **BACH:** 6 Preludis i Fugues del Clave ben temperat (n. 19 a 24). Leonora Milà, piano. (38m). **BOZZA:** Ària. Carles Lobo, saxo. Joan Rubinat, piano. (4m). **TURULL:** Tríptic tonal. Josep Fuster, clarinet. Quartet Glinka. (13m). **GRANADOS:** 6 cançons amatòries. Pilar Lorengar. Alicia de Larrocha. (14m). **VERDI:** I vespri siciliani, simfonia. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: José Collado. (9m).

16.00 SELECCIÓ DIGITAL

MOZART: Concertone per a dos violins i orquestra, KV 190. Vladimir Spivakov, violí i director. Boris Garlitski, violí. Virtuosos de Moscou. (27m). **CAMPRA:** Missa de Requiem. Solistes vocals. Cor i Orquestra de la Chapelle Royale. Dir.: Philippe Herreweghe. (44m). **WEBER:** Sonata per a flauta i piano op. 10 n. 6. Aurèle Nicolet. Bruno Canino. (8m). **M.HAYDN:** Simfonia en Re M, P 11. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (20m). **FASCH:** Quartet en re m. Camerata Cölln. (8m). **DEBUSSY:** Imatges per a orquestra. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (36m). **SALAZAR:** Magnificat. Solistes vocals i instrumentals. Capilla Peñaflorida. Dir.: José Rada. (7m). **SCHUMANN:** Allegro en si m, op. 8. Karl Engel, piano. (10m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. **AUDICI-**

COMENTADA. GERSHWIN: Un Americà a París.

20.00 "A LA MANERA DE...." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: EMMA MALERAS.

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 d'abril de 1993 a l'Auditori Sant Jaume. Fundació "La Caixa", de Barcelona. II CICLE DE CONCERTS "CRESCENDO". Cançons de CLAVÉ, MESTRES, GRANADOS, TARRAGÓ, VALERA i MORERA. Rosa M. Conesa, soprano. Jordi Codina, guitarra. (33m).

23.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

FALCON SANABRIA: Simfonia Urbana. Orquestra Filharmònica de Gran Canaria. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. (22m). BARBER: Quartet de corda op. 11. Quartet Duke. (17m). KABALEVSKY: Concert per a violoncel n. 1, op. 49. Marina Tarasova. Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (19m). SZYMANOWSKI: Simfonia n. 3, op. 27 "El cant de la nit". Jon Garrison, tenor. Cor i Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (25m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 1 DE SETEMBRE DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 SELECCIÓ DIGITAL

BRAHMS: Rinaldo, op. 50. René Kollo, tenor. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (38m). R. STRAUSS: Concert per a trompa n. 1, op. 11. Hermann Baumann. Orquestra de la Gewandhaus. Dir.: Kurt Masur. (17m). MOZART: Quartet de corda en La M, KV 464. Quartet Melos. (32m). CLEMENTI: Simfonia

n. 1. Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Scimone. (26m). XOSTAKOVITX: Suite de ballet n. 5 "Le Boulon" (el pern), Op. 27 a. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (29m). ALBENIZ: Ibèria, primer quadern. Aldo Ciccolini, piano. (17m).

13.00 MÚSICA DESCRIPTIVA

MUSSORGSKI: Quadres d'una exposició. Orquestra Filharmònica de Munic. Dir.: Sergiu Celibidache. (41m). FIBICH: Crepuscle, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Ràdio Praga. Dir.: Frantisek Vajnar. (16m).

14.00 GRANS INTÈRPRETS

KLAUS THUNEMANN. DEVIENNE: Quartet per a fagot i trio de corda, op. 73 n. 1. Thomas Zehetmair, violí. Tabea Zimmermann, viola. Christoph Henkel, violoncel. (14m). VIVALDI: Concert per a oboè, fagot i orquestra, RV 545. Heinz Holliger. I Musici. (11m). C. STAMITZ: Concert per a clarinet, fagot i orquestra en Si M. Eduard Brunner, clarinet. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (19m).

15.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de març de 1994 a la Basílica Parroquial del Sant Esperit de Terrassa. PERGOLESI: Stabat Mater. Anna Argemí. Alejandra Spagnola. Guerasim Voronikov, violí. Jesús Badía, violí. Susana Fernández, viola. Antoni Cabanes, violoncel. Dir.: Joan Casals. (40m).

23.00 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 2 DE SETEMBRE DE 1995

7.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere

Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La flauta de bec. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Anem de marxa.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les obres més demanades a "El dia de l'oient".

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat el dia 22 de març de 1994 a l'Església de Sant Felip Neri de Barcelona. CONCERTS DE QUARESMA D'EUROCONCERT. Solistes vocals. Schola Gregoriana de Barcelona. Dir.: Ramón Noguerá. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 3 DE SETEMBRE DE 1995

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

10.00 LA MÚSICA RELIGIOSA

Espai monogràfic dedicat a la música religiosa de tots els temps. CODEX CALIXTINUS: Música per a l'Apòstol Sant Jaume. Sequentia. Dir.: Benjamin Bagby i Barbara Thornton. (19m). DVORAK: Tres peces sacres, op. 19. Drahomira Drobnková. Richard Novák. Cor Filharmònic Txec. Josef Ksica, orgue. Dir.: Lubomír Mátl. (9m). SATIE: Missa dels pobres. Christopher Bowers-Broadbent, orgue. (17m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 MÚSICA DE VACANCES

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets.

17.00 ÒPERA A CATALUNYA MÚSICA

ROSSINI: L'Italiana in Algeri. Samuel Ramey. Ernesto Palacio. Domenico Trimarchi. Kathleen

Battle. Clara Foti. Nicola Zaccaria. Cor Filharmònic de Praga. Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (140m).

19.30 REPERTORI DE CONCERT

LOCATELLI: Concert per a violí, corda i continu op. 3 n. 1 "L'arte del violino". Rodolfo Bonucci. Orquestra de Cambra de Santa Cecilia. (20m). SATIE: Fragments en forma de pera. Wyneke Jordans i Leo van Doeselaar, duo de pianos. (15m). BEETHOVEN: Quartet en Si bemoll M., op. 18 n. 6. Quartet Talich. (22m). WEBER: Concert per a clarinet i orquestra n. 2, op. 74. Sabine Meyer. Staatskapelle de Dresden. Dir.: Herbert Blomstedt. (22m). MOZART: "Les noces de Figaro". Obertura KV 492. Orquestra Simfònica de Columbia. Dir.: Bruno Walter. (5m). ALBENIZ: "Sevilla" i "Rumors de la Caleta" (transcripció per a piano i castanyoles). Consol Grau, castanyoles. Rosa Carmen Martínez, piano. (9m). HÄNDEL: "Eternal Source of Light Divine". Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna. Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (29m). SIBELIUS: Tulen syntty (L'origen del foc), op. 32. Sauli Tiilikainen, bariton. Cor d'homes Laulun Ystävät. Orquestra Simfònica de Göttingen. Dir.: Neeme Järvi. (10m). J.V. STAMITZ: Simfonia en Sol M. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: B. Warchal. (8m).

22.00 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per la Ràdio Txeca el dia 25 de maig de 1993 a l'Església de Ntra. Sra. de Tyn. FESTIVAL PRIMAVERA DE PRAGA. Obres de HARANT, DE MONTE, ZANGIUS, SCHÜTZ, TELEMAN, BRAHMS, POULENC, GEMROT i BARBER. Cor Filharmònic de Praga. Dir.: Pavel Kühn. (54m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

A finals dels anys setanta neixen a Barcelona dues escoles de música moderna que esdevindran les pioneres a l'Estat espanyol en aquest terreny. Sota l'estendard del jazz, per primera vegada es podia accedir a uns coneixements musicals diferents als anomenats clàssics, els quals havien de passar per un conservatori o estar avalats per algun centre oficial. Naixien, d'alguna manera, escoles alternatives a la música clàssica que permetien partir directament d'uns estils que no es podien trobar a cap conservatori.

Aquestes escoles havien pres models i exemples en el desenvolupament

dels seus ensenyaments d'escoles europees i americanes de prestigi. Recollien una manera de fer perfectament quotidiana a altres països que havien tingut l'encert de considerar la música moderna com quelcom seriós i digne de ser regulat a nivell educatiu. Perquè, si més no, ens agradi o no ens agradi, el segle XX ha donat i dóna la seva música, des del jazz al rock passant per

innombrables estils que es barregen i multipliquen, tot atorgant a la cultura actual tot el color i matisos als quals ja estem acostumats. Ens agradi o no, la música moderna és cultura. I també és indústria i màrqueting, aspectes dels quals no s'escapa ni la música clàssica ni cap manifestació artística nova o antiga.

Aquestes escoles intenten formar

els futurs professionals de la indústria musical, tan variada com tots els estils musicals als quals hem al·ludit abans. Tot un món universal que ja no té fronteres, que ha donat grups i intèrprets considerats ja clàssics, com són els Beatles o Louis

Armstrong. Per això hem anat a l'Aula de Música del Conservatori del Liceu i al Taller de Músics, perquè ens expliquin com es desenvolupa l'ensenyament de música moderna a casa nostra i saber què pensen els futurs professionals de la indústria musicals moderna, o simplement enamorats de la música que en volen gaudir com a complement de la seva vida.

Escoles de música moderna: professió i manera de viure

L'Aula a Barcelona (entre Boston i Liverpool)

per TERESA MARTÍNEZ

El 1978, a Barcelona i com a departament de jazz del Centre d'Estudis Musicals (ja desaparegut), naixia l'Aula de Música Moderna i Jazz de la mà d'Arthur Bernstein, Antonio Peral i Enric Herrera, caps visibles del grup de músics fundadors. L'Aula esdevenia, així, la primera escola de música moderna de tot l'Estat espanyol, és a dir, era la primera vegada que a Espanya hi havia una alternativa a l'ensenyament de música clàssica que es donava als conservatoris. Amb aquestes paraules Arthur Bernstein, director de l'Aula i guitarrista nascut a Philadelphia, enceta la nostra conversa entorn de les activitats de l'Aula.

L'Aula restà al Centre d'Estudis Musicals durant tres anys. El 1981 es traslladà a la seva seu actual, una antiga escola al carrer de Montornès, a Valldaroca. Administrativament, l'escola començà com una societat anònima i va esdevenir fundació sense finalitat lucrativa el 1987. El 1989 l'Aula suspengué les seves activitats durant uns mesos en el seu "crac" particular, però va reprendre-les l'any

següent gràcies a una iniciativa privada. Des del 1992 l'Aula està vinculada al Conservatori del Liceu mitjançant la Fundació Conservatori del Liceu-Aula de Música, i passa a definir-se oficialment com l'Aula de Música del Conservatori del Liceu. *L'any 1991 un professor de l'Aula va comentar-me que el Conservatori del Liceu volia crear una escola de música moderna. De seguida vam iniciar converses i vam arribar a un acord. D'aquesta manera el Conservatori del Liceu es convertí en el primer conservatori d'Espanya amb estudis de música moderna, explica Arthur Bernstein, que ressalta el pas de gegant que va fer el Conservatori amb aquesta aliança amb la música moderna. Totes dues entitats es beneficien, tant a nivell artístic com econòmic-empresarial, per entendre'ns. Però qui se'n beneficia de debò és la societat en general.*

Formació professional per a la indústria musical

El model d'ensenyament musical de l'Aula ha estat des del principi el Berklee College of Music de

Boston (EUA), facultat de música moderna que té més de 50 anys d'història. El mateix Bernstein hi va estudiar, i després d'un curs d'estiu amb els altres dos fundadors de l'Aula començà l'aventura barcelonina aplicant les tècniques d'ensenyament de Berklee. *Al principi l'Aula es dedicà a reciclar músics en actiu, músics que mai no havien tingut la possibilitat d'estudiar música moderna, és a dir, jazz, pop, rock, blues...* Un cop entrats a la dècada dels anys vuitanta, l'Aula planteja els seus ensenyaments enfocats cap a la formació professional de músics per als diferents àmbits de la indústria musical, cosa que no abastaven els conservatoris. Tot això vol dir: preparar músics capaços de treballar en àmbits com el cinema, teatre, televisió, ràdio, publicitat, enregistraments, *performance*, actuacions en viu, composició..., tot el que té a veure amb el concepte general d'indústria musical, tot oferint així un ventall de sortides professionals.

I l'Aula també acull, per descomptat, el músic *amateur*, l'interessat pels aspectes més socioculturals de la música. D'aquesta manera l'Aula ofereix dues visions de la música moderna: el vessant sociocultural i el vessant socioeconòmic (formació professional).

L'Aula divideix la seva activitat docent en dos sectors: Aula Professional i Aula Jove. Aquesta darrera secció, dedicada als que comencen amb la música des de menuts, té tres subseccions: Mikromúsica (per als més petits, fins a 6 anys), Aula dels Nens (de 6 a 12 anys) i Aula Teen (fins a 17 anys), amb un planter de 12 professors (amb els instruments de piano, guitarra, flauta, trombó, bateria i saxo).

Pel que fa a l'Aula Professional, un planter de 16 professors imparteixen classes de piano, guitarra, bateria, contrabaix, cant, baix, saxo, trompeta i història de la música moderna. Molts d'ells també imparteixen les classes de teoria, harmonia, solfeig i arranjaments.

El pla d'estudis de l'Aula Professional (amb alumnes entre 17 i 25 anys, aproximadament, en general) està repartit en tres cursos, dividits cadascun en dos quadrimestres. Bàsicament, les assignatures es configuren segons aquests blocs: Educació de l'oïda (solfeig), Teoria (harmonia moderna i tècniques bàsiques d'arranjaments), Música i tecnologia, Música i societat, i Instrument conjunt. Cada curs complet pot suposar una despesa superior a les dues-centes mil pessetes, però també hi ha la possibilitat de matricular-se per a assignatures soltes.

Pel que fa al capítol de titulacions, la vinculació entre l'Aula i el Conservatori del Liceu no fa que es reconegui l'ensenyament de la música moderna amb els mateixos drets. L'Institut Català de Noves Professions de la Generalitat de Catalunya atorga

un diploma oficial als alumnes de l'Aula que superin el programa de Grau Mitjà. *No tenim els mateixos drets de reconeixement oficial amb el Conservatori, però el que sí tenim gràcies a la nostra relació és la possibilitat més palpable d'aconseguir-ho algun dia*, assenyala Arthur Bernstein.

Però estudiar a l'Aula no és temps perdut pel que fa a títols. L'Aula ofereix poder llicenciar-se a Berklee. Per això el pla d'estudis de l'Aula té matèries comunes amb Berklee; el tres cursos d'aquí són equivalents als dos primers cursos d'allà. Així, amb tres cursos a l'Aula més dos cursos a Berklee es pot obtenir la llicenciatura de música moderna atorgada per una de les més prestigioses escoles de música del món en el seu gènere.

La problemàtica del sector

Dir que tota la problemàtica del sector de l'ensenyament de música moderna es redueix només al capítol de reconeixement oficial, no seria del tot cert, però dir que és l'assignatura més pendent de totes, sí que li atorga la principal lluita del sector. El director de l'Aula ens explica que les dues-centes escoles de música moderna que hi ha a tot l'Estat espanyol estan treballant per crear una associació amb la finalitat bàsica de regular els problemes a nivell de reconeixement oficial dels seus ensenyaments. *Una altra finalitat seria la de coordinar recursos humans entre les escoles. Tenir la possibilitat d'intercanviar des de professors, experiències i material, fins a intercanviar alumnes.*

Arthur Bernstein amplia el tema a l'àmbit europeu i explica que *s'estan fent gestions per crear una associació d'escoles de música moderna a nivell europeu*. Bernstein forma part d'un apartat de la Comissió Europea anomenat Task Force (que s'encarrega dels aspectes de recursos humans i formació de la joventut). *Des de Task Force portem una iniciativa anomenada Arts Education and Training Initiative, que bàsicament reflexiona, des de la Comissió Europea, sobre els programes existents en l'apartat de formació professional en el terreny de les arts escèniques. Ens hem adonat, diu Bernstein, que no hi ha programes dins la música enfocats cap a la realitat de les exigències del sector que ens ocupa. El director de l'Aula continua i diu que una de les funcions que tenim dins la Comissió és la de prendre decisions sobre el repartiment de pressupostos vers les sol·licituds d'ajut destinats a projectes d'escoles de música moderna. A Espanya arriben molt pocs ajuts d'aquest tipus perquè, senzillament, no es demanen gaire sovint. Per què? Perquè aquí la política cultural funciona molt a nivell de subvenció institucional estatal, nacional o local. L'organització*

d'iniciatives artístiques a nivell de sector privat no es practica.

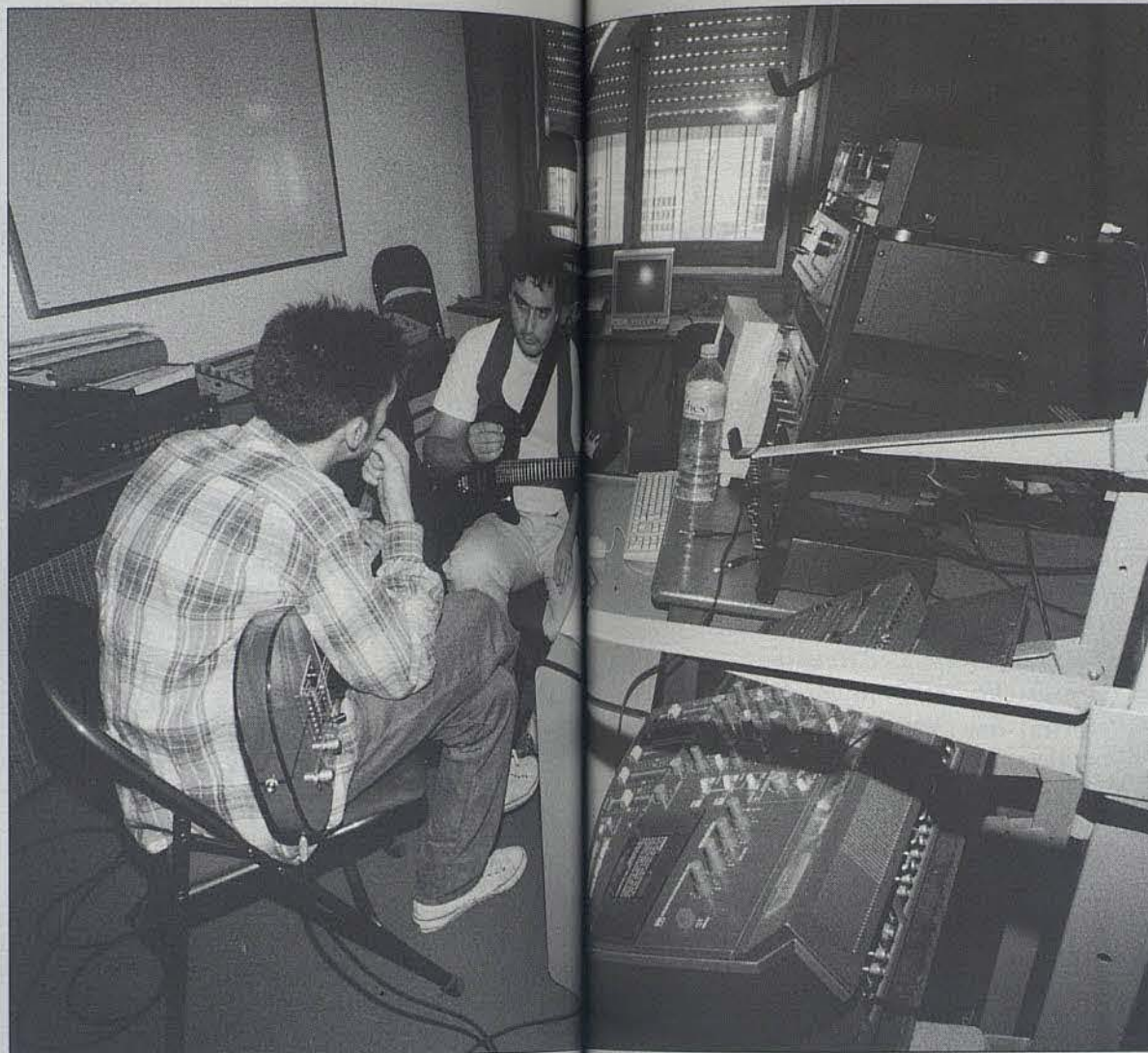
Estrelles del rock?

Els joves que decideixen estudiar en un centre com l'Aula, a què aspiren? Arthur Bernstein ens explica que la música moderna està molt condicionada per les tendències industrials, comercials i mercantils del sector, cosa, però, que no afecta el fet de fer millor o pitjor música, puntualitza. I remarca que així funciona la societat actual i seria d'ingenus pensar que no és així, encara que no t'agradi. Per tant, hi ha modes i influències, factors que poden determinar, en algunes ocasions, la decisió de matricular-se en una escola com l'Aula. Sí, hi ha modes... Crec que molts alumnes arriben condicionats per les tendències que marca la indústria discogràfica, encara que ells no ho reconguin així. Aleshores, el que és desitjable és que un cop a dins (a l'Aula) s'adonin que hi ha més estils, més grups... i més sortides professionals que no sols ser un músic d'èxit, posem per cas.

Moltes persones que han passat per l'Aula són avui bons professionals de la música moderna, peces clau de molts grups i formacions, com en el cas de les bandes de Loquillo, El Último de la Fila, Los Rebeldes, Joan Manuel Serrat o Luz Casal. Nosaltres no busquem estrelles. Busquem músics competents que es puguin guanyar la vida com a tals, en l'àmbit socioeconòmic. Per això cal insistir a ressaltar que les escoles de música moderna, com l'Aula, preparen els futurs professionals de la indústria musical. I per això l'Aula ha volgut tenir la seva relació amb el Berklee College of Music de Boston, i ha volgut col·laborar en la posada en marxa del Liverpool Institute of Performing Arts (LIPA), centre impulsat per l'ex-beatle Paul McCartney, que entrarà en funcionament en els pròxims anys. Aquesta col·laboració s'efectua, de moment, a nivell d'assessorament en la confecció del programa del LIPA.

Per tal de completar la formació dels alumnes de l'Aula, el centre ofereix, per descomptat, diverses activitats a més de les classes. Servei de biblioteca, fonoteca, d'edició de partitures, auditori, laboratori de música electrònica, cursos i colònies d'estiu, master classes, borsa de treball, seminaris, concerts... També a través de Via Musical Management, empresa paral·lela a l'Aula i al Conservatori del Liceu, es dona sortida professional a alumnes i professors de l'Aula i del Conservatori, principalment.

Els alumnes de l'Aula també poden començar a agafar taules amb la big band de l'escola cada dimecres actuant com a teloners de les actuacions principals del club de jazz Sí, Sí, Sí.

Ensenyar amb plaer

En aquest capítol els protagonistes són el professors de l'Aula. Hem parlat amb quatre d'ells sobre la faceta de professors i músics, i sobre com venen els alumnes de l'escola. Ells són Enric Alberich (piano), Thomas Lorenzo (guitarra), Mireia Lara (cant) i Paco Salas (guitarra). Tots han estat alumnes de l'Aula i tots, excepte Paco Salas, es llicenciaren a Berklee.

Els seus orígens musicals són majoritàriament clàssics. En el cas d'Enric Alberich la seva formació passa pels dos conservatoris de Barcelona. Ho compaginava amb la universitat, que finalment ha deixat, i continua compaginant la clàssica amb la moderna, a l'Aula. Els orígens de Thomas Lorenzo també són clàssics, amb la guitarra clàssica a l'escola i posteriorment al Conservatori de Wollongong, prop de Sidney (Austràlia). Quan arriba a Espanya s'introdueix directament al jazz i al rock. Estudia a l'Aula i a Berklee (s'hi especialitza en els aspectes més tècnics i comercials de la música moderna), i treballa a diversos països. Fa dos anys

que treballa a l'escola. Mireia Lara també passà pel Conservatori Municipal de Barcelona. allà estudià solfeig, harmonia, piano, guitarra... fins que decidí anar a l'Aula. Des que tornà de Berklee imparteix classes de cant a l'Aula. Els orígens de Paco Salas són autodidàctics des de diferents grups de rock, fins que arribà a l'Aula.

Tots es declaren músics en actiu, és a dir, que a part de la seva dedicació a l'ensenyament, no estan desconnectats de la professió musical. En el meu cas accepto tots els encàrrecs que puc assumir, com fer arranjaments, compondre o tocar, ja sigui en el terreny clàssic, modern o comercial, diu Enric Alberich. El mateix Enric Alberich assenyalava que és molt important estar en actiu, perquè per poder oferir classes acadèmiques completes s'ha d'estar a l'aguait del món professional. Cosa en la qual la resta de companys estan totalment d'acord. Per poder ensenyar bé, especialment sobre les noves tendències, s'ha d'estar tocant, diu Thomas Lorenzo. O almenys, s'ha d'estar en actiu d'alguna manera. Sempre ho creuré així. Perquè la música és viva, i, per tant, l'ensenyament també.

Com en altres casos de músics sobretot de música clàssica, podem pensar que el fet de dedicar-se a l'ensenyament és una feina més complementària respecte de l'activitat principal. En el cas d'aquests quatre músics-professors no és així. Tots coincideixen a dir que ensenyar és la seva activitat principal. Crec que la cosa ideal és dedicar-te a fer classes perquè t'agrada. No sols per una qüestió monetària, explica Paco Salas. Aleshores ho compagines exercint la música com a músic en actiu, però si estàs dedicat a l'ensenyament la majoria del temps, és perquè ho vols així. Enric Alberich assenyalava que el fet de tenir una font d'ingressos fixa permet ser molt més selectiu amb les feines que et poden sortir de més a més. A part, ensenyar és una manera d'aprendre. Encara que soni a tòpic, és veritat. Constantment has de contestar els perquè dels alumnes, cosa que t'obliga a treballar aspectes que per a tu mateix són molt lògics, i fer-los entenedors. Thomas Lorenzo hi està d'acord i diu que així reafirmes el que saps, i alhora millores molt musicalment. En el meu cas, ensenyant evoluciono molt ràpidament musicalment.

El fet d'anar a Berklee no va suposar cap trencament fort per a Mireia, Enric i Thomas. Coincideixen a assenyalar que en seguir a l'Aula els mateixos patrons de Berklee, no hi ha cap problema. El que sí xoca una mica, puntualitza Mireia Lara, és la concepció que allà es té del procés educatiu. És totalment diferent al nostre, començant pel fet que Berklee és una universitat de música. T'adones que aquí encara falten moltes coses per aprendre en aquest sentit. Per la seva banda, Thomas Lorenzo manifesta que el més important és la concepció que allà tenen de la música: la senzillesa de la música en si, pensar en un objectiu, i aconseguir-lo ràpidament. Sense trencar-se massa el cap i en poc temps poden fer el doble del que es fa aquí. I no perquè estudiïn més hores, sinó perquè van directament al gra. En aquest sentit hi ha una especialització, i això és fonamental. Així evolucionen molt més. Aquest sistema especialitzat és, segons Thomas, el que fa servir l'Aula, i aquest sistema no resta qualitat al producte. Mireia Lara afegeix que aquest sistema també l'apliquen a la música clàssica. Thomas Lorenzo també afegeix que aquesta concepció de la música permet fer del mateix músic un petit empresari de si mateix, en dedicar-se a allò que realment vol fer, i especialitzant-se en el que realment està interessat.

Passar-s'ho bé

Segons Enric, Thomas, Mireia i Paco, la formació musical d'arrel de la majoria d'alumnes depèn de l'instrument al qual es dediquen. Molts vénen

que treballa a l'escola. Mireia Lara també passà pel Conservatori Municipal de Barcelona. allà estudià solfeig, harmonia, piano, guitarra... fins que decidí anar a l'Aula. Des que tornà de Berklee imparteix classes de cant a l'Aula. Els orígens de Paco Salas són autodidàctics des de diferents grups de rock, fins que arribà a l'Aula.

Tots es declaren músics en actiu, és a dir, que a part de la seva dedicació a l'ensenyament, no estan desconnectats de la professió musical. *En el meu cas accepto tots els encàrrecs que puc assumir, com fer arranjaments, compondre o tocar, ja sigui en el terreny clàssic, modern o comercial*, diu Enric Alberich. El mateix Enric Alberich assenyala que és molt important estar en actiu, perquè per poder oferir classes acadèmiques completes s'ha d'estar a l'aguait del món professional. Cosa en la qual la resta de companys estan totalment d'acord. *Per poder ensenyar bé, especialment sobre les noves tendències, s'ha d'estar tocant*, diu Thomas Lorenzo. *O almenys, s'ha d'estar en actiu d'alguna manera. Sempre ho creuré així. Perquè la música és viva, i, per tant, l'ensenyament també.*

Com en altres casos de músics sobretot de música clàssica, podem pensar que el fet de dedicar-se a l'ensenyament és una feina més complementària respecte de l'activitat principal. En el cas d'aquests quatre músics-professors no és així. Tots coincideixen a dir que ensenyar és la seva activitat principal. *Crec que la cosa ideal és dedicar-te a fer classes perquè t'agrada. No sols per una qüestió monetària*, explica Paco Salas. *Aleshores ho compagines exercint la música com a músic en actiu, però si estàs dedicat a l'ensenyament la majoria del temps, és perquè ho vols així.* Enric Alberich assenyala que el fet de tenir una font d'ingressos fixa permet ser molt més selectiu amb les feines que et poden sortir de més a més. *A part, ensenyar és una manera d'aprendre. Encara que soni a tòpic, és veritat. Constantment has de contestar els perquè dels alumnes, cosa que t'obliga a treballar aspectes que per a tu mateix són molt lògics, i fer-los entenedors.* Thomas Lorenzo hi està d'acord i diu que *així reafirmes el que saps, i alhora millores molt musicalment. En el meu cas, ensenyant evoluciono molt ràpidament musicalment.*

El fet d'anar a Berklee no va suposar cap trencament fort per a Mireia, Enric i Thomas. Coincideixen a assenyalar que en seguir a l'Aula els mateixos patrons de Berklee, no hi ha cap problema. *El que sí xoca una mica, puntualitza Mireia Lara, és la concepció que allà es té del procés educatiu. És totalment diferent al nostre, començant pel fet que Berklee és una universitat de música. T'adones que aquí encara falten moltes coses per aprendre en aquest sentit.* Per la seva banda, Thomas Lorenzo manifesta que el més important és la concepció que allà tenen de la música: *la senzillesa de la música en si, pensar en un objectiu, i aconseguir-lo ràpidament. Sense trencar-se massa el cap i en poc temps poden fer el doble del que es fa aquí. I no perquè estudiïn més hores, sinó perquè van directament al gra. En aquest sentit hi ha una especialització, i això és fonamental. Així evolucionen molt més.* Aquest sistema especialitzat és, segons Thomas, el que fa servir l'Aula, i aquest sistema no resta qualitat al producte. Mireia Lara afegeix que aquest sistema també l'apliquen a la música clàssica. Thomas Lorenzo també afegeix que aquesta concepció de la música permet fer del mateix músic un petit empresari de si mateix, en dedicar-se a allò que realment vol fer, i especialitzant-se en el que realment està interessat.

Passar-s'ho bé

Segons Enric, Thomas, Mireia i Paco, la formació musical d'arrel de la majoria d'alumnes depèn de l'instrument al qual es dediquen. Molts vénen

del clàssic, d'altres compaginen clàssic i modern, i d'altres provenen directament del món del *pop-rock* sense cap formació acadèmica. Per tant, el tipus de mancances tècniques que poden tenir són variades segons els orígens. A l'Aula se'ls reconduïx tècnicament i musicalment. En el cas del piano, la majoria d'alumnes tenen ja una formació bàsica, explica Enric Alberich. Això em beneficia molt, perquè ja no necessito treballar una sèrie d'aspectes tècnics ja assumits i puc concentrar-me molt més en el que és el treball d'improvisació. La feina s'enfoca segons l'estat de l'alumne, i depèn de la seva orientació professional, o bé si la seva finalitat és fer música en el terreny "amateur". Paco Salas vol remarcar que darrerament han vingut estudiants i músics de clàssica a estudiar teoria. Instrumentistes de fagot, tuba o trombó s'han interessat per l'harmonia moderna perquè han sabut que és molt interessant. Aquí reben una instrucció molt ràpida i molt pràctica. Per la seva banda, Thomas Lorenzo afegeix que també han vingut interessats per les formes actuals d'expressió, que són bàsicament els mitjans de gravació. Alguns fan un reciclatge a nivell d'improvisació. La Mireia també vol afegir que molts estudiants del Conservatori del Liceu de saxòfon i trompeta van a l'Aula durant un temps per introduir-se en la improvisació amb el jazz, el *swing* o el rock.

Aleshores, què busca la persona que fa el salt de la música clàssica a la música moderna? Tots ho tenen molt clar: passar-s'ho bé. *Improvisar, gaudir de la música*, diu Enric Alberich. La Mireia Lara afegeix: *La qüestió és aquesta, gaudir. I no haver d'estudiar en el sentit més literal de la paraula*. Thomas Lorenzo també hi afegeix: *Així s'aprèn més ràpid. La tècnica i els conceptes es plasmen ràpidament*. Si més no, es tracta, en definitiva, de potenciar la creativitat.

Però fer distincions entre un músic de clàssica i un de moderna no hauria de ser. Thomas ho té

molt clar: *A l'hora de la veritat, un músic és un músic, i prou. Un músic que interpreta un estil ja sigui del segle XV, XVIII o XX. Primer és el músic i després el que toca. I en aquest país és justament a l'inrevés. El problema no és el contingut ni el material, sinó la forma com s'enfoca això. La base és la mateixa.*

Amb els quatre professors reprenem un tema que ja havíem encetat amb Arthur Bernstein. La majoria de nois i noies arriben a l'aula amb la intenció de ser estrelles com els seus ídols? N'hi ha que sí, però un cop aquí s'adonen de seguida que el que s'ofereix és ser músic i no una estrella, contesta Paco Salas, que continua el seu discurs dient que molts cops hi ha un xoc. La mentalitat de ser músic de música moderna, al carrer és ser una estrella. En canvi la idea de ser músic secundari, que forma part del grup, molts cops fins que no s'està aquí no se sap, o no es té consciència que existeix. Aleshores, aquí es pot comprendre que aquesta actitud, aquesta via, pot ser molt interessant i molt vàlida. A tot això, l'Enric afegeix que moltes vegades es té present el mite del músic que no té cap coneixement i toca molt bé. Però no s'ha d'oblidar que si això passa és perquè aquest músic té un gran grup de músics que l'acompanyen. I aquests són els músics de veritat, de molta categoria.

Finalment, acabem la nostra petita taula rodona preguntant-los quina és la problemàtica general del professorat dedicat a l'ensenyament de la música moderna. Tots coincideixen a assenyalar situacions de caire laboral irregulars. Però el que realment destaquen com a problemàtica general, i que afecta tothom, és el mateix ensenyament de la música. Tema del qual tothom sap i comprova que falta una base més que sòlida, ja començant a l'escola primària. I assenyalen que en la pedagogia, la música és la més marginada de totes les arts. I que la música moderna és la més marginada de les marginades.

El Taller de Músics o la passió pel jazz

per MÓNICA MONTORIOL

La història del Taller de Músics es remunta a 16 anys enrera, en plena transició democràtica. Va néixer de la mà de tres joves amants del jazz: uns enamorats de la música en directe i de petit format. D'aquest flirteig amb el jazz va sorgir la idea primera de muntar un club de música, però no va arribar a ser una realitat per problemes de permisos. I d'aquell voler però no saber com, i de manera intuïtiva, vaga, però amb un gran sentit de l'olfacte, van constituir el Taller de Músics aprofitant els antics locals d'una distribuïdora de llibres (alternatius i antifranquistes) amb la seu al carrer de Requesens, a Ciutat Vella. Lluís Cabrera va ser un d'aquests joves d'esperit insatisfet, fill de Nou Barris, i sense cap formació específica: *No tinc estudis, i no sóc músic, però m'encanta el jazz*. I només ell, d'aquell trio inicial, continua al capdavant, com a director administratiu. La perspectiva, des del 1979 fins ara no és gens decebedora: uns 600 alumnes per trimestre, una titulació pròpia, una discogràfica, un servei de *management*, i molts professors de prestigi i renom i altres activitats de promoció pròpies com la Mostra de Jazz Europeu, cicles musicals, seminaris, etc.

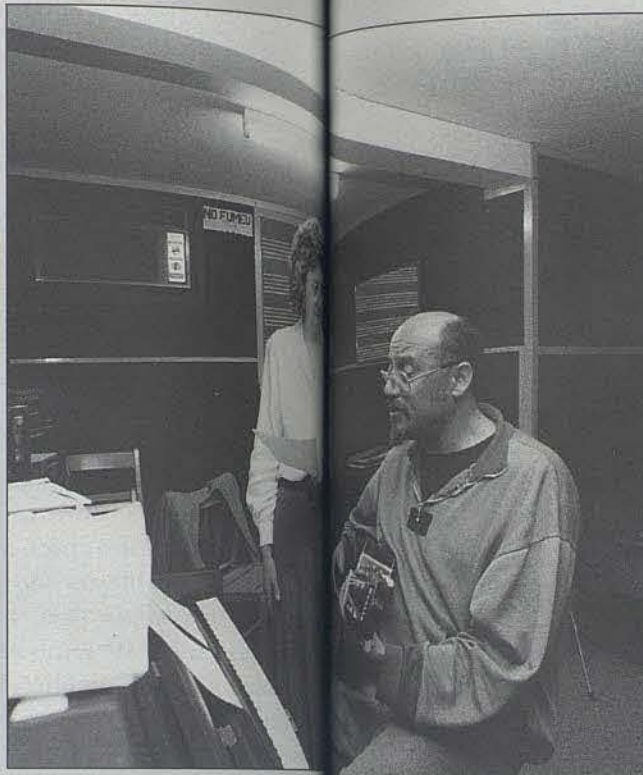
L'objectiu pel qual va néixer l'escola partia de la idea que Catalunya i Barcelona estava mancada de professionals de música lleugera i de jazz. Davant d'aquest buit, i per tal de "resoldre l'absència en els centres oficials d'aquest tipus d'ensenyament", tal com s'apunta en el programa de presentació, varen articular una metodologia regida per la premissa bàsica que la pràctica podia anar paral·lela a la teoria. I es va anar modelant una nova manera d'entendre l'ensenyament musical, pautat pel treball d'uns músics americans que van impartir el primer seminari internacional de jazz; la primera activitat de l'escola. Aquell primer seminari —que s'ha continuat fent fins ara— va ser l'arrencada, la certesa de saber que el projecte podia tirar endavant. I es va dibuixar, a grans trets, un pla d'estudis, encara molt precari, però que a partir del 1983 es va concretar en un de propi, original i totalment patentat.

La base del programa és el combo o grup instrumental, format habitualment per una secció rítmica d'un piano, un baix, una bateria, una guitarra i un saxo. El combo és una assignatura més del pro-

Lluís Cabrera

grama, que s'inicia en el grau elemental o preparatori, continua al grau mitjà (dividit en diferents nivells) i acaba al grau superior. La particularitat d'accedir a qualsevol de les assignatures (indiferentment del grau), mitjançant la superació d'una prova o examen durant una setmana, cada final de trimestre o principi del següent. Cada alumne escull les assignatures que vol per trimestre, amb la possibilitat de fer una tria diferent el trimestre següent. Davant d'aquest ventall obert i variable cada tres mesos, l'alumne es construeix el seu propi programa. Si s'opta per seguir un itinerari ascendent, fent un ensenyament esglaonat, es pot aconseguir en un període de tres o quatre anys la titulació de l'escola. Aquest diploma està reconegut a través d'un conveni entre l'Associació d'Escoles Privades de Música Moderna de Catalunya (al qual està acollit el Taller de Músics) i l'INCANOP (Institut Català de Noves Professions, dependent del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya). L'oferta musical de l'escola es va eixamplar, incorporant entre 1988 i 1990 altres gèneres musicals: el flamenc impartit per Mayte Martín, el rock amb Gustavo Rocha "Charlie" i la música llatina amb Lucrecia.

El Taller de Músics també té contactes internacionals. Per un cantó té acords d'ensenyament amb la selectiva New School of New York. Per l'altra, el Taller és membre fundador de l'Associació Internacional d'Escoles de Jazz —entitat impulsada pel jazzman David Liebman—, amb una cinquantena d'escoles membres que esdevenen les més importants del món en el seu gènere.

L'ensenyament musical, és art o ofici?

La resposta la dona el mateix nom de l'escola: Taller de Músics. Així, i des de l'escola es defensa el concepte de taller, entès aquest com a ofici, però al mateix temps vol ser una plataforma de treball perquè l'artista s'hi pugui desenvolupar: *és una barreja entre art i ofici, on no n'hi ha prou amb unes determinades capacitats, sinó que cal també un treball i una disciplina*. Per això Cabrera apunta que des de l'escola no es pot assegurar que a partir d'un determinat pla d'estudis una persona esdevingui artista. L'artista seria, segons el director administratiu, *un músic amb capacitat de comunicar, d'establir una capacitat amb el públic i sobretot una persona de talent per a la creació*. Però tot i així, matisa que per nodrir el camp professional són necessaris molts més intèrprets que no artistes: *un artista sempre podrà sortir, però l'intèrpret se l'ha d'ajudar perquè desenvolupi la seva preparació, creativitat i la seva imaginació*. Aquests intèrprets ocuparien places de músics d'orquestrades de ball, músics per a anuncis de televisió, músics acompanyants de cantautors, músics per al teatre, el cinema, o per formar la secció de

vent d'un grup de rock, o bé estar al servei dels artistes que necessiten tirar endavant les seves idees enfront la composició i la creació.

Quant als professors que treballen a l'escola, tots són professionals en actiu. La tècnica o clau de volta de l'aprenentatge es podria assemblar, segons Cabrera, a l'aprenentatge d'una altra llengua: *primer fas sons, després construeixes frases que tenen sentit, més tard aconseguies mantenir una conversa, i finalment aprens la gramàtica*. Per això Cabrera apunta que l'autodidactisme pràcticament ha desaparegut.

L'escola creix

D'aquells primers locals del carrer de Requesens, l'escola ha anat creixent a mesura que ha anat necessitant cada vegada més espai i ha hagut de resoldre les mancances estructurals: *en tenir llistes d'espera vam poder comprar un local nou i dotarlo de material*. D'aquesta manera, amb la progressiva integració de nous locals i baixos s'ha creat una escola geogràficament dispersa, que formen els carrers de Requesens (números 3, 5 i 7), Cendra (números 25 i 34) i Príncep de Viana (número 15). Requesens fa de passadís entre un carrer i l'altre, i gràcies a la iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona de fer-lo peatonal, s'ha convertit en zona d'esbarjo, en el pati de l'escola. L'element que identifica els locals de l'escola són les portes vidriades pintades de color verd-blau pàl·lid que donen cabuda a la biblioteca, la secretaria, les oficines i les aules. L'espai està concebut racionalment, no descurant cap petit espai i integrant-lo en la sinuositat estructural de les cases de Ciutat Vella.

L'any 1992 i recuperant aquella primera idea de fundar un local de música en directe, es va crear el Jazzsi. D'aquesta manera, segons Cabrera, el local complementa l'ensenyament musical, perquè és *l'aparador de petit format on es mostra al públic el que es fa a l'escola*. L'horari s'ajusta a l'escolar: de 10 del matí a 10 del vespre.

Concepció global de la música

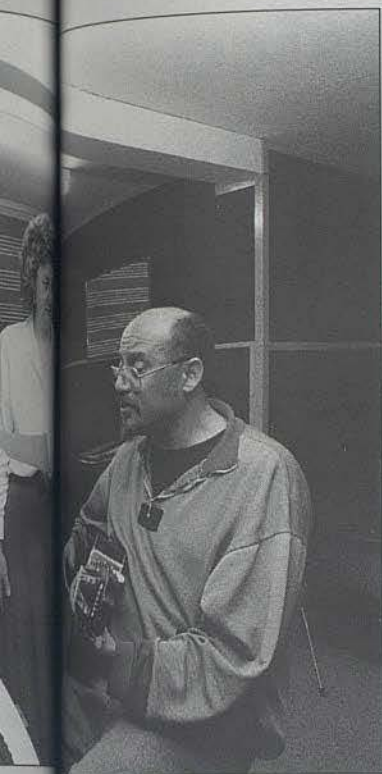
Lluís Vergés va assumir el càrrec de director pedagògic fa un quatre anys, però en fa sis que està vinculat d'una manera o altra al Taller de Músics. També exerceix de director musical, que vol dir tenir cura de la imatge externa de l'escola, vinculat a l'Àrea de Management: difusió de les activitats de l'escola, programació dels cicles de concerts, així com també de la potenciació de les propostes dels alumnes un cop han acabat els estudis. Vergés és músic en actiu, titulat superior i de formació clàssica. Ha incidit, respecte de l'anterior director pedagògic, en la part tècnica de la música, sobretot en el solfeig.

Vergés parteix d'una concepció globalitzadora de la música, a la qual atribueix un vessant humanístic, que intenta transmetre als alumnes. Des d'aquesta perspectiva reconeix que l'escola ha aportat al món de l'ensenyament musical una oferta diferenciadora: *hi havia molta gent que no creia que el seu aprenentatge musical hagués de passar per un conservatori i l'escola va omplir les seves necessitats*. A més a més, Vergés apunta, en fer balanç de 16 anys de funcionament, que *els músics estan molt més ben preparats, fet que estimula que hi hagi més nivell i, per tant, més bons resultats finals*. Defensa que la

cultura dona prestigi a un país, però que encara no és una realitat a Catalunya: *patim una discriminació social, perquè el títol superior de música només equival a una llicenciatura, mentre que a l'estranger correspon a un doctorat. I quant al títol de grau mitjà, té el valor d'una diplomatura, quan hauria de ser una llicenciatura*.

Quant als problemes principals de formació dels alumnes quan entren a l'escola, Vergés n'apunta dos de generalitzables i comuns: la falta de pràctica i d'esportaneïtat quan toquen i la manca de preparació rítmica. Sobre el primer punt, destaca que la gent està molt preparada tècnicament, però que li falta experimentar de manera pràctica amb la música. El segon aspecte el relaciona amb la formació als conservatoris, on la preparació rítmica és *molt quadrada*, fet que permet *tocar una partitura sense entendre-la* des del punt de vista harmònic i formal. Contràriament, Vergés apunta que *el músic de jazz necessita un coneixement melòdic, si no no pot tocar cap nota*.

Un dels factors positius que destaca, és la credibilitat que té el professor envers els alumnes: *veuen que són professionals en actiu i això els dona confiança*. Sobre la pregunta si la música és art o ofici, Vergés dona a cadascuna el mateix percentatge: *entre les activitats artístiques, la música és la que té una part tècnica més exagerada, més reglada, que és més tangible, i això vol dir, que a part d'una qüestió purament artística, hi ha una part molt gran artesanal*. Però afirma rotundament que l'artista neix, perquè ha de tenir una percepció, una sensibilitat, però que ha de desenvolupar aquestes capacitats de manera artesanal.

L'any 1992 i recuperant aquella primera idea de fundar un local de música en directe, es va crear el Jazzsi. D'aquesta manera, segons Cabrera, el local complementa l'ensenyament musical, perquè és l'aparador de petit format on es mostra al públic el que es fa a l'escola. L'horari s'ajusta a l'escolar: de 10 del matí a 10 del vespre.

Concepció global de la música

Lluís Vergés va assumir el càrrec de director pedagògic fa un quatre anys, però en fa sis que està vinculat d'una manera o altra al Taller de Músics. També exerceix de director musical, que vol dir tenir cura de la imatge externa de l'escola, vinculat a l'Àrea de Management: difusió de les activitats de l'escola, programació dels cicles de concerts, així com també de la potenciació de les propostes dels alumnes un cop han acabat els estudis. Vergés és músic en actiu, titulat superior i de formació clàssica. Ha incidit, respecte de l'anterior director pedagògic, en la part tècnica de la música, sobretot en el solfeig.

Vergés parteix d'una concepció globalitzadora de la música, a la qual atribueix un vessant humanístic, que intenta transmetre als alumnes. Des d'aquesta perspectiva reconeix que l'escola ha aportat al món de l'ensenyament musical una oferta diferenciadora: hi havia molta gent que no creia que el seu aprenentatge musical hagués de passar per un conservatori i l'escola va omplir les seves necessitats. A més a més, Vergés apunta, en fer balanç de 16 anys de funcionament, que els músics estan molt més ben preparats, fet que estimula que hi hagi més nivell i, per tant, més bons resultats finals. Defensa que la

cultura dona prestigi a un país, però que encara no és una realitat a Catalunya: *patim una discriminació social, perquè el títol superior de música només equival a una llicenciatura, mentre que a l'estranger correspon a un doctorat. I quant al títol de grau mitjà, té el valor d'una diplomatura, quan hauria de ser una llicenciatura.*

Quant als problemes principals de formació dels alumnes quan entren a l'escola, Vergés n'apunta dos de generalitzables i comuns: la falta de pràctica i d'espontaneïtat quan toquen i la manca de preparació rítmica. Sobre el primer punt, destaca que la gent està molt preparada tècnicament, però que li falta experimentar de manera pràctica amb la música. El segon aspecte el relaciona amb la formació als conservatoris, on la preparació rítmica és molt quadrada, fet que permet tocar una partitura sense entendre-la des del punt de vista harmònic i formal. Contràriament, Vergés apunta que el músic de jazz necessita un coneixement melòdic, si no no pot tocar cap nota.

Un dels factors positius que destaca, és la credibilitat que té el professor envers els alumnes: *veuen que són professionals en actiu i això els dona confiança.* Sobre la pregunta si la música és art o ofici, Vergés dona a cadascuna el mateix percentatge: *entre les activitats artístiques, la música és la que té una part tècnica més exagerada, més reglada, que és més tangible, i això vol dir, que a part d'una qüestió purament artística, hi ha una part molt gran artesanal.* Però afirma rotundament que l'artista neix, perquè ha de tenir una percepció, una sensibilitat, però que ha de desenvolupar aquestes capacitats de manera artesanal.

Estudiants de música moderna: els cadells de la gran família

per T. MARTÍNEZ i M. MONTORIOL

Tancar aquest dossier sense l'opinió i les aspiracions dels alumnes de les dues escoles protagonistes seria com no haver fet res de res. Ells són els futurs professionals de la gran família de la música moderna i els que, en definitiva, gaudeixen d'aquest ensenyament. Veure –en aquest cas, llegir– què pensen i quins són els seus sentiments, ens fa adonar que molts tòpics entorn del món que envolta la música moderna són només tòpics. Aquesta professió és tan digna com qualsevol altra i la majoria de tòpics, estúpids, són només una qüestió d'estètica i de cultura.

Conreant l'ofici a l'Aula

Dels aproximadament 300 alumnes que estudien a l'Aula, uns 160 pertanyen a l'Aula Professional i uns 140 a l'Aula Jove. La majoria d'alumnes amb orientació professional són nois (hi ha poques noies), i també la majoria són catalans. Però hem tingut la sort de parlar amb dos nois procedents d'altres llocs de l'Estat i amb una noia catalana que toca el baix. Tots tres s'han confessat sense cap tipus de reserves i han passejat la seva sinceritat més absoluta.

–Sóc en Sergio Moure, tinc 25 anys i sóc de la Corunya. Vaig venir a estudiar a l'Aula el 1991. Aquí, a Barcelona, comparteixo pis amb un company de l'escola. Vaig arribar aquí sense saber res de música, només rascava la guitarra...

–Em dic Marta Sarquella, sóc de Barcelona i tinc 21 anys. En fa dos que sóc a l'Aula i toco el baix elèctric.

–Sóc Fernando de Oleza, tinc 18 anys i encara que vaig néixer a Mallorca, sóc resident a Canàries. Sóc aquí des del passat octubre i toco la guitarr elèctrica.

–Quina ha estat la vostra formació musical d'origen?

–Sergio: Tocava la guitarra des dels 14 anys, Posava els acords però no sabia ni com es deien. No sabia res de teoria.

–Marta: Jo sabia el que m'havien explicat a les classes particulars. Gairebé tot era solfeig molt bàsic i harmonia.

–Fernando: Vaig rebre classes de guitarra clàssica de petit al conservatori, durant un any. Després, classes particulars. Quan vaig arribar aquí, gairebé no tenia cap noció d'harmonia. He après un munt de coses!

–Per què vas escollir l'Aula i no una altra escola, sobretot els que veniu de tan lluny?

–Sergio: Perquè és una de les primeres escoles d'Espanya. Jo ho vaig saber a la Corunya. Volia estudiar música moderna. Hi havia l'opció clàssica, però per als qui ens agrada el jazz... estudiant en un conservatori no arribarem mai a aquesta música. A més, l'Aula sempre ha tingut molta reputació. La vaig conèixer per mitjà de revistes i llibres, i per referències dels amics. A Santiago hi ha una escola de música moderna, però l'Aula té més reputació.

–Fernando: Bé, jo tinc família aquí..., però saber que existia l'Aula em va fer decidir. A més, si el que vols és estudiar música, simplement música, estudiar clàssica et limita a tocar clàssica. En canvi, en una escola de música moderna tens més portes obertes.

–Sergio: Perquè el jazz és molt més ampli que el mateix jazz. Tot el desenvolupament modern, harmònic i melòdic, parteix del jazz i et permet tocar tots els estils de la música moderna.

–Fernando: És a dir, l'harmonia del jazz és la més completa que hi ha.

–I tu, Marta, què et va fer decidir venir a l'Aula?

–Marta: M'ho comentà el meu pare, que a la seva època havia estudiat música i coneixia gent de l'Aula. Crec que és un lloc molt bo, del qual ha sortit gent molt bona.

–Tots tres voleu ser professionals. Quines són les vostres aspiracions?

–Sergio: Jo vull dedicar-me al que ja estic fent ara: compondre sobretot per al terreny audiovisual com televisió, animació, curts i llargmetratges... Crec que és un terreny multimèdia que dins de l'art a Espanya és una de les professions que té més àmbits d'actuació.

–Marta: A mi m'agradaria molt estar a l'Aula impartint classes, o a un altre lloc. Però també m'atrau molt el terreny dels arranjaments, i tocar amb grups una mica en pla "mercenari", tot tipus de música amb qui sigui.

Classe de guitarra de l'Aula

—Fernando: Jo més o menys com en Sergio, però més de cara a la interpretació, poder treballar amb molts músics... Però encara he d'aprendre moltes coses més. Quan tingui més nivell encararé la composició i em dedicaré a formar-me bé per estar preparat per a qualsevol cosa.

—Teníeu una idea més tòpica o mítica del que era aquesta professió abans d'arribar a l'Aula? Com us heu "desmitificat", per dir-ho d'alguna manera?

—Marta: Sempre tens idees d'aquestes. Penses que la música és l'èxit, ser famosos, tenir el teu grup i sortir a les revistes, la ràdio, gravar discos... I quan arribes aquí veus que hi ha altres camins.

—Sergio: I a part del que diu ella, la gent creu que això és... ah! música! No està molt ben considerada aquesta professió en general. La música sempre ha estat considerada una "maria" a l'escola. Aquí estudiem cinc hores diàries i la resta estudies pel teu compte. És com a qualsevol carrera universitària.

—Fernando: El més important és tenir la motivació de voler estudiar això. Ningú t'exigirà res. Ets tu qui t'ho has d'exigir tot, de crear-te les teves pròpies inquietuds.

—Marta: Per més que hi ha un professor al darer que et diu què has de fer... si tu no vols fer-ho, no ho fas. Si tens motivació per fer-ho, ho fas, i per descomptat que ho fas de gust. Et surt més de dins.

—Sergio: Es tracta de seleccionar el procés d'a-

prementatge. Potser el que fas aquí ho pots aprendre en deu anys amb llibres a casa teva... Es tracta de guiar-te.

—Fernando: Però sobretot saber què vols, saber què hi ha i saber canalitzar-ho per poder fer el què vols. Si mai has fet música és més fàcil caure en qualsevol cosa. Però si vens amb una idea fixa, és molt més fàcil.

—En qualsevol cas el mateix professor pot ajudar-te a encarar el teu objectiu, no?

—Fernando: Bé... és molt relatiu. Ells es limiten a ensenyar.

—Marta: Ells t'expliquen una mica el que hi ha, t'ho ensenyen a poc a poc... però tampoc et condueixen cap un lloc o altre. És un camí que tu el vas veient.

—Fernando: Hi ha una cosa que sí és molt clara. Quan vens aquí veus que tot l'ambient està pel jazz, i l'ensenyament es basa en l'harmonia del jazz. Però tu has de saber què vols.

—Marta: De fet, és des d'on s'aprèn més del jazz. Si vas tocant estàndards del jazz, després pots fer altres coses molt millor.

—Sergio: Són temes on hi ha dos acords per compàs o més... harmonies més o menys complexes... És un estil molt complet que rítmicament i harmònicament és un concentrat musical.

—Marta: Però no només fem jazz. Hi ha molts combos de molts estils, des del funky-rock, jazz, hip-hop...

—Fernando: Serem capaços de tocar el So what de Miles Davies en qualsevol to. Quan jo vaig arribar aquí no sabia qui era Miles Davies! I comences a veure una muntanya de músiques, de coses noves, i te n'enamores de seguida. I tot això t'ajuda a formar-te molt més.

—Sergio: També, en relació amb altres carreres que tenen un títol que t'obre una sèrie de portes professionals determinades. El que he après en arribar a Barcelona és que una professió —com totes les artístiques— en la qual has de compaginar la faceta d'estudiant amb la faceta de professional, s'ha de rodar.

—Fernando: Has d'anar rodant. No pots arribar aquí i fer els cinc nivells sense haver fet res.

—És fàcil començar a rodar? Les actuacions al Sí, Sí, Sí —conegut club de jazz— és el que més us hi ajuda?

—Marta: Les actuacions al club van bé per perdre la por als escenaris. Hi vas tocant sovint, agafes confiança a l'escenari, a la gent, i vas perdent la por i la vergonya.

—Hi ha molta competència en el món professional? Com ho teniu vosaltres a l'hora d'introduir-vos-hi?

—Sergio: El món de la música és un món molt tancat en ell mateix. Nosaltres a l'Aula també

estem molt tancats en nosaltres mateixos. El món musical és així, molt tancat. A l'hora de buscar feina fas servir els contactes, l'amiguisme, perquè no hi ha camins... No sempre estan tots els que són, ni són tots els que estan...

—Fernando: Algunes vegades pot arribar a ser, fins i tot, injust. Gent que no té cap formació i que no para de treballar. Dins l'escola no passa, però fora...

—És a dir, hi ha competència deslleial.

—Marta: Sí, perquè de vegades escoltes la ràdio i sents cada cosa! I et dius: com pot ser que aquesta gent toqui si a l'escola hi ha cinc combos molt millors que ells i amb molta diferència?

—Sergio: A l'escola també hi ha competitivitat, però és sana. És una competitivitat que t'empeny a millorar.

—Marta: Sí, et motiva.

—Fernando: És com si anessis a la universitat...

—La gent en general té una visió molt frívola del que és aquest món de la música moderna: quatre joves amb cabelleres que rasquen una guitarra... (de seguida m'excuso amb el Fernando perquè, efectivament, té una esplèndida cabellera).

—Sergio: És una de les coses que em fan més ràbia d'Espanya! A Espanya, a l'artista és a qui es té menys consideració i respecte.

—Marta: Crec que ens tenen per uns ganduls, que toquem tres hores al dia i cobrem 50.000 pessetes per bolo. Però la realitat no és així. Darrera d'això hi ha moltes hores de treball. A la gent li costa acceptar que tu estudis música i no una carrera a la universitat.

—Sergio: Això ja és un problema burocràtic, perquè si estudiar música moderna no és una carrera, nosaltres no en tenim la culpa!

—Marta: Per a mi és exactament el mateix estar estudiant això que estudiar història, posem per cas. Fins i tot crec que tens més sortides amb la música que amb la història. Passa que acabes història amb un títol universitari que t'avalua i et pot facilitar trobar feina. Però aquí, amb un diploma de l'INCANOP (Institut Català de Noves Professions) i a trobar feina...

—Sergio: Amb la música, a part de presentar el diploma has de presentar currículum, i demostrar que tens taules.

—Fernando: Si estudies medicina, per exemple... bé, és una carrera molt seriosa..., però ho tindràs tan difícil per trobar feina com amb aquesta. Jo, quan li vaig dir al meu pare que volia estudiar música... Em va costar un any convèncer-lo. Li vaig plantejar: si em pagues una carrera, per què no em pagues això que és el que vull fer? Al final et lances a la piscina...

—Sergio: I a més amb la cosa negativa que és que

Classe de combo a l'Aula

tens una pressió respecte al futur que no tens amb altres carreres.

—Marta: Aquesta professió és molt viure al dia. Avui menjo, però demà... menjaré?

—Fernando: És una professió arriscada però bonica. És una forma de vida.

—Sergio: És una necessitat.

—La majoria d'alumnes de l'Aula tenen els mateixos sentiments que vosaltres, en general? I els que s'ho prenen de manera amateur?

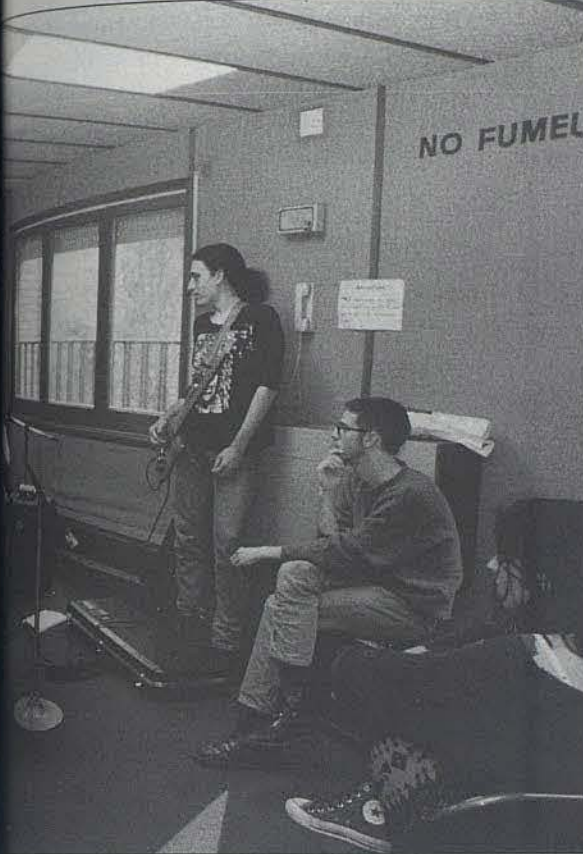
—Fernando: N'hi ha que veuen la música d'una altra manera... No és el mateix viure d'això que dedicar-s'hi en pla amateur tenint al darrera una altra professió.

—Marta: Aquests no tenen tanta pressió perquè la música serà la via d'escapament, la desconexió de la seva professió. No dependrà de la música el fet de menjar cada dia.

—Abans el Fernando ha dit que li va costar convèncer el seu pare perquè li pagués els estudis de música. A la Marta el seu pare la va animar. I a tu, Sergio, com et va anar?

—Sergio: Vaig haver de lluitar una mica. El problema era que tots a la família són universitaris menys la mare, que és pintora. Ella fou la que més em donà suport. Al principi m'ho pagaren tot i ara ja em puc anar mantenint.

—Fernando: Al principi t'ho ha de pagar el pare, però arriba un moment, difícil, en el qual saps que no sempre t'ho ha de pagar tot el pare. Aquesta és

una pressió... Quant temps et queda per estudiar...

—Sergio: La relació d'anys d'estudis... A mi em té molt amoinat aquest tema, perquè veuen que ja hauries d'haver acabat...

—Cap de vosaltres fa una feina alternativa a la música per sobreviure? O us hi dediqueu en exclusiva?

—Fernando: Només vivim d'això. Estic en un grup... l'altre dia vaig fer una actuació de trenta minuts i em van pagar 5.000 pessetes. Si et surt una altra... amb això no pots viure, és clar, però a la llarga se suposa que viuràs d'això.

—Marta: Jo estic amb dos grups d'aquí i ens busquem la vida. Treballar en altres coses no puc fer-ho. Si estigués treballant no podria fer això, perquè això implica moltes hores i vull tirar-ho endavant.

—Tots tres penseu anar a Berklee?

—Sergio: Sí. Però és difícil perquè les beques només cobreixen la meitat de les despeses de cada curs i són dos milions de pessetes cadascun. A mi m'agradaria anar-hi i treballar tot el relacionat amb el film scoring, la música de pel·lícules. Però la pressió dels anys... Acabes aquí amb 26 anys, si vas allà ja són 28 anys... Sí vaig allà no puc fer més coses... Els meus pares...

—Veig, Sergio, que això de l'edat t'obsessiona prou...

—Sergio: Sóc dels més grans de l'Aula...

—Fernando: Però l'edat no té res a veure.

—Sergio: No té res a veure... però en el meu cas concret ja és una qüestió d'orgull personal i cap als meus familiars.

—Fernando: Has de demostrar quelcom a algú.

—Sergio: Sí. A tu mateix i als altres.

—Malgrat tot, les vostres famílies estan contentes?

—Sergio: Sí. La meua massa i tot!

—Marta, tu ets una noia. Què fa una noia tocant el baix? (Acte següent la Marta canvia d'expressió, perquè aquesta pregunta, literalment, li rebenta. Ho sento. Te l'havia de fer!)

—Marta: Ja hi som! Doncs el mateix que un noi! Estic més que farta d'escoltar aquesta cançó... Jo no m'ho he plantejat mai, ser una noia o tocar el baix. Simplement sóc aquí i hi estaria igual si fos un noi. No sé per què es planteja aquest dilema. No entenc el perquè. Jo no m'ho he plantejat mai. Una dona tocant el baix, la bateria, el que sigui...

—Fernando: És com les dones taxistes...

—Sergio: És un problema social...

—Marta: No m'entra en el cap, aquesta qüestió.

—I a nivell professional, també hi ha aquest perjudici?

—Marta: Sí. Et diuen que les noies ho tenim més fàcil perquè dona molt color portar una noia al grup i no sé què més... I no sé per què, això! A l'hora de la veritat t'exigeixen més. Sempre a les dones ens han considerat inferiors, i que no podem fer el mateix que els homes. Aleshores has de donar més per donar la talla. Per donar la talla que donaria un home has de fer el triple. Sempre t'exigeixen més que a un home.

—Sou moltes noies tocant el baix?

—Marta: Som dues. Aquest any hi ha més noies que mai, en general.

—Crec que hi ha més noies tocant el piano...

—Marta: Potser sí. Per tradició, si uns pares volien que la seva filla toqués un instrument, aquest era el piano...

—Sergio: I no la bateria!

—Marta: Crec que hi ha molt poques noies que no hagin començat pel piano a l'hora de tocar un instrument.

—Fernando: Però ella —la Marta— porta escoltant els Rolling Stones des que era una criatura. Això fa que estimi la música d'una altra manera i voler tocar el baix, suposo.

—Però tu, Marta, ho has tingut molt fàcil. Segur que el teu pare és un stone de tota la vida...

—Marta: Sí. Reconec que no sóc com la majoria de gent que hi ha aquí. Jo ho he tingut molt fàcil. Ha estat el meu pare qui m'ha empès a continuar en els moments difícils. Ell ho ha viscut però no ha pogut fer-ho. Si hi ha la possibilitat que la

NO FUMEU

una pressió... Quant temps et queda per estudiar...

-Sergio: La relació d'anys d'estudis... A mi em té molt amoïnada aquest tema, perquè veuen que ja hauries d'haver acabat...

-Cap de vosaltres fa una feina alternativa a la música per sobreviure? O us hi dediqueu en exclusiva?

-Fernando: Només vivim d'això. Estic en un grup... l'altre dia vaig fer una actuació de trenta minuts i em van pagar 5.000 pessetes. Si et surt una altra... amb això no pots viure, és clar, però a la llarga se suposa que viuràs d'això.

-Marta: Jo estic amb dos grups d'aquí i ens busquem la vida. Treballar en altres coses no puc fer-ho. Si estigués treballant no podria fer això, perquè això implica moltes hores i vull tirar-ho endavant.

-Tots tres penseu anar a Berklee?

-Sergio: Sí. Però és difícil perquè les beques només cobreixen la meitat de les despeses de cada curs i són dos milions de pessetes cadascun. A mi m'agradaria anar-hi i treballar tot el relacionat amb el film scoring, la música de pel·lícules. Però la pressió dels anys... Acabes aquí amb 26 anys, si vas allà ja són 28 anys... Sí vaig allà no puc fer més coses... Els meus pares...

-Veig, Sergio, que això de l'edat t'obsessiona prou...

-Sergio: Sóc dels més grans de l'Aula...

-Fernando: Però l'edat no té res a veure.

-Sergio: No té res a veure... però en el meu cas concret ja és una qüestió d'orgull personal i cap als meus familiars.

-Fernando: Has de demostrar quelcom a algú.

-Sergio: Sí. A tu mateix i als altres.

-Malgrat tot, les vostres famílies estan contentes?

-Sergio: Sí. La meva massa i tot!

-Marta, tu ets una noia. Què fa una noia tocant el baix? (Acte seguint la Marta canvia d'expressió, perquè aquesta pregunta, literalment, li rebenta. Ho sento. Te l'havia de fer!)

-Marta: Ja hi som! Doncs el mateix que un noi! Estic més que farta d'escoltar aquesta cançó... Jo no m'ho he plantejat mai, ser una noia o tocar el baix. Simplement sóc aquí i hi estaria igual si fos un noi. No sé per què es planteja aquest dilema. No entenc el perquè. Jo no m'ho he plantejat mai. Una dona tocant el baix, la bateria, el que sigui...

-Fernando: És com les dones taxistes...

-Sergio: És un problema social...

-Marta: No m'entra en el cap, aquesta qüestió.

-I a nivell professional, també hi ha aquest perjudici?

-Marta: Sí. Et diuen que les noies ho tenim més fàcil perquè dona molt color portar una noia al grup i no sé què més... I no sé per què, això! A l'hora de la veritat t'exigeixen més. Sempre a les dones ens han considerat inferiors, i que no podem fer el mateix que els homes. Aleshores has de donar més per donar la talla. Per donar la talla que donaria un home has de fer el triple. Sempre t'exigeixen més que a un home.

-Sou moltes noies tocant el baix?

-Marta: Som dues. Aquest any hi ha més noies que mai, en general.

-Crec que hi ha més noies tocant el piano...

-Marta: Potser sí. Per tradició, si uns pares volien que la seva filla toqués un instrument, aquest era el piano...

-Sergio: I no la bateria!

-Marta: Crec que hi ha molt poques noies que no hagin començat pel piano a l'hora de tocar un instrument.

-Fernando: Però ella -la Marta- porta escoltant els Rolling Stones des que era una criatura. Això fa que estimi la música d'una altra manera i voler tocar el baix, suposo.

-Però tu, Marta, ho has tingut molt fàcil. Segur que el teu pare és un stone de tota la vida...

-Marta: Sí. Reconec que no sóc com la majoria de gent que hi ha aquí. Jo ho he tingut molt fàcil. Ha estat el meu pare qui m'ha empès a continuar en els moments difícils. Ell ho ha viscut però no ha pogut fer-ho. Si hi ha la possibilitat que la

seva filla ho faci, i ho vol fer, doncs endavant.

—Sergio: Els pares que són de la generació dels Beatles o dels Rolling Stones tenen una altra sensibilitat...

—Fernando: Depèn de l'educació i l'ambient familiar que tinguis.

—Quins són els vostres ídols musicals?

—Marta: Els Rolling Stones.

—Sergio: Jo sóc un forofo dels Beatles, i de Pat Metheny. A mi em va començar a agradar la música escoltant Beatles. També m'agrada molt la música clàssica.

—Fernando: Jo tinc un ídol en cada estil... i els Beatles!

—Marta: Això de voler ser com algú no m'ha agradat mai. Però vulguis o no, tens influències.

Sempre que les seves economies ho permeten van als concerts de música moderna que arriben a Barcelona cada dos per tres. Els tres van anar a veure Pat Metheny ara fa uns dos mesos (van haver d'escollir entre Metheny i Eric Clapton).

Pel que fa a l'ambient de l'escola, aquest és fantàstic. Coincideixen a dir que els professors són simpàtics, "enrotllats" i molt bones persones. I a més a més, bons músics!. Els professors són joves i comparteixen moltes inquietuds amb els alumnes, i l'apropament és molt estret.

—Marta: Veig que hi ha molta confiança en els alumnes per part dels professors. Confien en tu, per exemple, a l'hora de buscar algú per al seu grup. I això vol dir que confien en la gent jove. I és important saber que el professor t'està donant suport.

—Sergio: Ens hem convertit en una gran família. Tots ens coneixem.

—Marta: Pràcticament vivim tots junts, perquè tant professors com alumnes ens passem hores aquí, a l'Aula, cada dia.

—Al marge de la música. Quines són les vostres afeccions?

—Marta: Llegir, però no tinc temps. Els jocs de rol, anar al cinema i viatjar. Penso anar a Montpeller a veure els Rolling Stones.

Fernando: A mi m'agrada llegir, jugar a l'esquai i les noies.

La convivència al Taller de Músics

El Taller de Músics absorbeix un ventall divers d'alumnes. El gruix més important, un 50 % (del total de 600 alumnes per trimestre), són professionals en actiu amb unes necessitats molt concretes i clares. El col·lectiu més jove (25 %) està format per estudiants dels últims cursos de BUP, COU o FP, els quals s'ajusten normalment a un programa base. El 25 % restant és un alumnat entre 35 i 50 anys, normalment de professió liberal i que bus-

quen en la música aquella assignatura pendent: són els músics amateurs. Aquests tres perfils tipus, segons el director administratiu, determinen la personalitat de l'escola, perquè la doten d'un caràcter de modernitat, d'interclassisme i de convivència pacífica. I en un clima de semblants característiques, un grup d'alumnes del Taller de Músics es presentaven així:

—Em dic Òscar Peñas, tinc 22 anys, i voldria dedicar-me professionalment a la música. Vinc del clàssic, que vaig estudiar en algunes acadèmies i m'examinava a través del Conservatori.

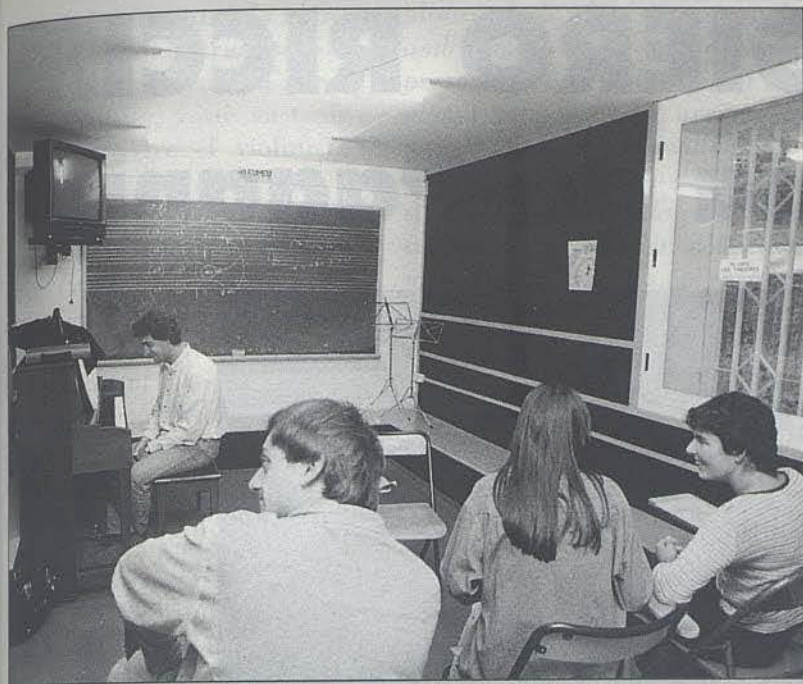
—Em dic Guillermo Sánchez, i tinc 36 anys, visc de la música. Toco el baix elèctric, la guitarra i canto. M'he apuntat a Teoria de la música flamenca amb Mayte Martín.

—Em dic Àlex Escamilla i també tinc 22 anys. Jo tocava a casa el piano, però tenia ganes que em servís per a alguna cosa, perquè m'adonava que no evolucionava. Em parlaven molt d'aquesta escolta i coneixia un que s'hi havia apuntat, i em vaig apuntar a fer solfeig i harmonia, després només feia solfeig, i ara faig piano. Estic començant. M'agrada molt compondre, faig coses amb un guitarrista que he conegut, perquè aquí entre d'altres coses coneixes molta gent, que escolta, gent curiosa, com el Guillermo (riu)... i pots muntar coses. Si tens ganes de fer coses, aquí pots fer-les. Abans el que feia era jugar amb la música. No sé si em vull dedicar professionalment a la música. M'agradaria, però sé que és molt difícil —ho sé per l'experiència del meu pare (Salvador Escamilla)— perquè s'ha dedicat tota la vida a parlar amb músics, i és difícil..., però crec que puc dir coses. Costa aprendre, requereix un esforç, i de vegades t'"estanques" i no evoluciones.

—Em dic Santi Cholbi, sóc de Barcelona i tinc 24 anys. M'he matriculat amb l'Oriol Bordas al Jazz Clàssic. Jo m'hi vaig apuntar, perquè un amic s'hi va apuntar, i vaig veure que podia ser interessant. I estic molt bé. L'Oriol Bordas no t'obliga a res, no et dirà mai res, depèn d'un mateix. Ell et dona, i si tu ho agafes, bé. Jo no faig exàmens. Però també passa que hi ha gent que ha estat molts anys a l'escola, i no toca perquè té por del públic.

—El meu nom és Honori Ubri, tinc 21 anys i tocava la guitarra. Amb un company buscàvem una escola, i ens vàrem decidir per aquesta perquè s'hi veia ambient, i perquè podies ficar-te més en el món de la música, podies conèixer gent. Hi porto només cinc mesos i tothom em diu que he après molt. Vaig entrar-hi el mes de setembre. Encara no sé si em vull dedicar professionalment a la música: primer en vull aprendre i després ja ho veurem.

—Sóc en Llorenç Sánchez, tinc 20 anys. Vaig estar estudiant durant sis anys al Conservatori i vaig començar amb l'oboè durant tres anys. Vaig

Fent música al Taller

començar el setembre amb el professor Víctor de Diego. M'he passat al saxo. Faig també solfeig, auditiu i afinació.

-L'escola és exigent amb els alumnes?

-(AE): Hi ha gent que s'ho pren molt seriosament, d'altres no tant.

-(SCH): Aprens si vols.

-(AE): Exacte.

-(OP): La majoria dels alumnes que vénen a l'escola vénen per les classes individuals d'instrument. Les classes de combo és on es fa l'activitat fonamental en aquesta escola. Al combo la pressió és bastant forta, però crec que és positiva, aquesta pressió. A vegades t'ensenyen a tenir-hi respecte, però de vegades costa saber on hi ha el límit entre el respecte i la por a tocar. I també t'adones que encara et queda molt per endavant, quan veus que el nivell de la gent que està tocant és altíssim. L'ambient és distès, però per exemple, hi ha determinats formalismes, com exàmens, amb un tribunal, etc. La pressió és palesa, però també està bé superar-la.

-L'escola potencia la part pràctica?

-(AE): Jo et puc dir què vaig fer al Conservatori. Al Conservatori t'endinsen massa en l'aspecte tècnic, i quan comences a gaudir de la música ja t'han passat les ganes. Aquí, en canvi, és a l'inrevés; intenten estimular-te per gaudir de la música, per sentir música i això t'anima. Evidentment, sense abandonar la tècnica, que és també molt important.

-(OP): De tota manera, jo vaig començar amb el clàssic i vaig entrar al Taller amb una base clàssica i m'ha anat molt bé. Hi ha gent que parteix de zero. Crec que s'ha de venir a aquesta

escola quan ja tens una base.

-(GS): Jo no hi estic d'acord. Per a un serà frustrant anar a un Conservatori i n'hi haurà que en serà un gran defensor. Aquí hi ha tota la llibertat de mètode, mentre que al Conservatori et mantenen a cegues. Per a mi, la música és un factor humanístic que està renyit amb el Conservatori. I no hi he estudiat, però els he visitat.

-(AE): Una altra cosa destacable i que a mi em va impactar és que al Conservatori no hi ha la possibilitat de crear, de fer coses, o si més no és molt difícil. Aquí, en canvi, hi ha més vida, la didàctica està basada més en l'individu, en tu, i al Conservatori està basat en el professor, és ell qui transmet les coses.

-(GS): Passa el mateix amb la música que s'escolta. Jo crec que la tendència és imitar els sons electrònics dels instruments acústics. Al conservatori toquen música barroca i sona com si fos Camel o Pink Floyd.

-El preu de les matrícules?

-(OP): Fins a l'any passat vaig compaginar el Taller de Música amb el clàssic, i pagava més a l'acadèmia. Són els preus del mercat, però com que tampoc no tens més opcions, realment resulta car.

-(GS): Jo pago 15.000 pessetes per una assignatura.

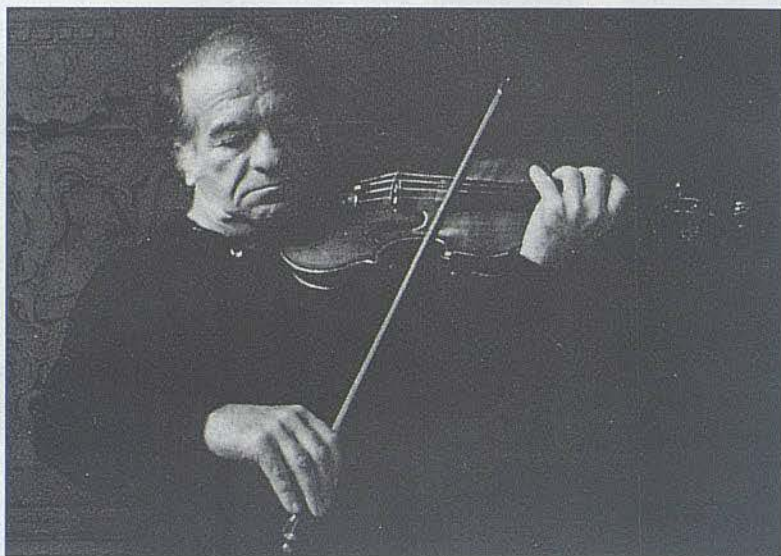
-(AE): Jo intento compaginar-ho amb els estudis universitaris. Estudio informàtica, a la facultat, i em surt car. És car en temps i en diners.

-(SCH): Jo pago 50.000 per quatre activitats trimestrals. És car, però si m'ho miro per separat, tantes activitats són moltes hores, i si comences a fer-ho per hores no surt tan car. Si pagues a un particular, en principi et cobra 2.000 ptes. l'hora, i a l'escola et surt per unes 800 l'hora, més o menys. És un preu raonable. De vegades amb l'Oriol Bordas ens veiem a part de les classes, a casa seva, i ens deixa discos. És més com un amic, perquè el que vol és que aprenguis.

-(GS): El que està clar és que costa diners, però és normal, perquè la música encara està oblidada. La música s'ha de fer per a un mateix; ni per al públic ni ningú altre. Tinc una visió humanística de la música, és una manera de viure. És una construcció a l'aire. Algú va dir: "jo toco el saxo perquè és el millor que puc fer". Hi estic d'acord.

RUGGIERO RICCI

L'herència de Paganini

Entrevistar el mestre Ruggiero Ricci vol dir sentir aquella barreja vertiginosa de respecte i d'admiració que es té davant d'un home que ha entrat a l'Olimp de les llegendes. Després d'haver deixat meravellat gairebé tot un segle XX amb la seva veu de fusta, d'haver fet vibrar tot un auditori amb els seus *pizzicatos* irrepetibles, aprofitada la vellesa per gaudir de tot: dels viat-

ges, dels concerts i de la seva càtedra al Mozarteum de Salzburg. Fins i tot aprofitada per gaudir d'una setmana de sol tarra-goní a la població d'Alforja, on imparteix per segon any consecutiu un curs magis-tral organitzat per l'Ajuntament i pel seu propi fill, el pianista Gianfranco Ricci, que resideix des de fa uns anys a Ca-talunya.

per MÒNICA PAGÈS SANTACANA

Com Jascha Heifetz o Yehudi Menuhin, vostè ha estat un dels nens prodigi que trobem a la història de la música. Com recorda aquella etapa de la seva vida?

—Abans, quan jo era petit, quan vaig començar, semblava que la gent estigués com afamada de nens prodigis. Sempre mentien, i segurament encara ho fan, sobre la meua edat o la de Heifetz o la de Menuhin, sempre ens treien anys per tenir més públic. Però el cert és que en aquells temps sí que hi havia

autèntics nens prodigi, no com ara. Vull dir que abans érem autèntics nens, no com ara, que anomenen joves intèrprets nois que tenen 17 o 18 anys. Ara són més grans i no són sensacions. Avui dia hi ha molta gent jove tocant, els estàndards van pujant, però no trobes nens d'11 anys amb una gran carrera. Nosaltres fins i tot teníem un director nen, Piero Gamba!

—La seva passió pel violí se li va desvetllar ja de petit o va ser purament l'atzar el que el va portar cap a la música?

—La primera vegada que em va atreure el violí va ser quan

vaig escoltar el meu pare inten-tant tocar la Dansa hongaresa de Brahms. Llavors em vaig dir a mi mateix: "Jo vull tocar això". El meu pare sempre va voler que jo fos músic. Em portava instru-ments increïbles. Sota el meu llií solia tenir alhora un Stradivari, un Guarneri i un Bergonzi. En aquells moments hi havia molts instruments al mercat i podies fer que te'n deixessin un tota la temporada, amb el propòsit que potser l'acabaries comprant. Ara és gairebé inversemblant que això passi. O sigui, que com he dit, el meu pare em va influir molt, però jo ja tenia una pre-

disposició innata cap a la música i cap a aquest instrument.

—Com Isaac Stern i d'altres grans violinistes, vostè va tenir també de mestre el violinista Louis Persinger...

—Sempre hi havia un mestre que estava de moda, i en aquella època Persinger tenia tots els nens prodigi. Ell era de l'escola franco-belga, un músic de cambra excepcional que havia arribat a tocar amb Nikisch. No era un mestre de tècnica, però si l'estudiant tenia una predisposició pel violí, ell era meravellós.

—Crec que va ser gràcies a ell que vostè va tocar davant de Kreisler i de Thibaud.

—Exactament. Recordo que Kreisler em va abraçar i em va felicitar molt content per com havia tocat. Va ser precisament ell qui em va dir que estudiés amb Kulenkampff. Ara em sorprèn que Kreisler no m'enviés a Carl Flesch, que llavors era l'elecció òbvia. Kulenkampff era bastant el contrari de Kreisler. Era de la veritable escola alemanya, com Busch, amb una manera de tocar molt honesta i amb una tècnica que semblava la del piano.

—Què vol dir, amb això...?

—Que els colors eren diferents, que no hi havia glissando. Aquesta autèntica escola alemanya ja ha desaparegut. Bé, suposo que Kreisler no em va enviar a Flesch perquè era conegut per criticar totes les creacions...

—Vostè va passar la Segona Guerra Mundial tocant per als soldats. Què en va treure, d'aquells anys, com va afectar, la guerra, la seva carrera artística?

—Bé, l'únic que puc dir és que va ser una pèrdua de temps. A l'exèrcit va ser la primera vegada que em vaig trobar sense mestre, i això va fer que m'hagués d'espavilar, que hagués d'estudiar sol. Em va obligar a pensar més per mi mateix, a desenvolupar més la meua personalitat, cosa que moltes vegades el meu mestre t'impedeix de fer. Quan s'ensenya cal tenir disci-

plina, però s'ha d'anar molt amb compte de no menjar-se la personalitat de l'alumne. Si ets massa estricte, pots arribar a matar la seva personalitat. No s'ha de caure en el fet de convertir-lo en una màquina. El més curiós és que he vist violinistes molt ben entrenats, però amb problemes tècnics, i és per culpa d'això. Els gitanos no tenen aquests problemes perquè toquen naturalment. Potser el millor que va tenir l'exèrcit és que em va fer viure una mica la música fora del seu món habitual i que

em va permetre explorar més Bach, Paganini, Bartók, Prokofiev... compositors que fins llavors havia treballat relativament poc.

—Fins a quin punt són decisius els mestres en el cas d'una facilitat extrema per a la música com ha estat el seu?

—És com tot..., si no s'ha estudiat amb bons mestres, si no tens una bona escola, per molt talent que tinguis, no aprendràs el que necessites saber; hi ha coses que no te les pot ensenyar l'aire. Si un violinista, o qualsevol músic, no ha estudiat amb un bon mestre, sé que no tindrà sort; per molt talent que tingui, necessita una disciplina d'aprenentatge

que només li pot donar un mestre. De fet, fer concerts és la disciplina real, és el que t'ajuda a trobar-te més segur de tu mateix. Això vol dir experiència i l'experiència només te la pot transmetre un mestre. Un professor que sap molt però que no ha donat gaires concerts, no t'ensenyarà tant com el que ha tocat molt en públic.

—El segle XX ha estat el segle dels canvis i de canvis molt radicals. La interpretació musical també ha canviat molt si mirem cinquanta anys enrera. Com valora la manera de tocar d'ara en relació amb la forma com es tocava en les primeres dècades d'aquest segle?

—Abans, el nivell general era molt més baix que no ara. Ara el nivell és molt alt. Però quan jo vaig començar hi havia personalitats que destacaven, personalitats fortes. Avui tothom està situat en una mateixa línia, en el mateix motlle, i si tens personalitat et diuen que ets excèntric. Hi ha gent que toca molt bé, que ha començat a tocar als 4 o 5 anys, però això no vol dir forçosament que hagi de ser un artista. Hi ha una diferència entre el que anomenem "artista" i el que anomenem un bon violinista. Perquè aquest pot ser molt bon violinista però no interessant. Abans, tenies Kreisler —que era una personalitat impressionant—, Rachmàinov..., i tots aquests eren personalitats molt fortes. Tot el que feien tenia una forta empremta. Avui dia, tant pel que fa a la crítica com als concertistes, s'està anul·lant la personalitat, s'està eliminant l'empremta. Si tens massa personalitat, et marginen. S'ha oblidat que qui té talent sempre és interessant.

—Creu que el món de la música s'ha tornat molt competitiu o sempre ha estat així?

—Penso que actualment tenim massa concursos. Tothom ha de tocar un repertori determinat a una certa edat... Ara es toca amb una destrat al coll. El jazz no té aquest problema perquè no està constantment

jutjat com la música clàssica.

—És a dir, vostè estaria d'acord amb qui diu que s'ha caigut en una sobrevaloració del domini de la tècnica per sobre de la sensibilitat artística de la persona.

—Exactament. Un violinista que domini molt la tècnica, jo no el consideraria un artista. En els fragments de més virtuosisme tècnic no es pot veure la qualitat musical de l'interpret, la seva categoria només es veu en les parts lentes d'una peça. La part melòdica és la realment difícil per a un músic, perquè si agafes la part tècnica, les persones ben preparades no es diferencien les unes de les altres; en canvi, si agafes la part melòdica, llavors es mostra la veritable qualitat del músic. No diré noms, però tinc col·legues que són músics fabricats, no pas artistes. Afages dos nens i de seguida pots distingir quin té talent i quin no. Una vegada Kreisler em va dir que de vegades un músic de carrer és molt més bo que un que estigui a l'escenari.

—Però precisament vostè ha representat sempre el domini absolut de la tècnica amb les seves interpretacions de Paganini. Vostè ha estat el primer violinista que ha gravat els 24 Capricis i que ha estat capaç de tocar en públic obres que eren considerades gairebé sobrehumanes per la seva complexitat tècnica...

—Sí, aquest era un camí obert. Des de Vasa Prihoda, el violinista txec, ningú no l'havia pres. Quan jo era un nen, sempre estava intentant tocar millor que els altres i per això vaig tocar una mica Paganini. Quan vaig sortir de l'exèrcit, vaig fer un recital a Nova York, cosa que era molt estranya, llavors. Tocar Paganini era una manera d'atreure l'atenció. És molt difícil fer un programa per a una gran ciutat —no pots tocar només la Sonata de César Frank, Corelli o Bach. Necessites quelcom diferent. Tot està fet i si fas

alguna cosa diferent tens més oportunitats. Per això vaig esdevenir un especialista en Paganini. No m'agrada dir la paraula "especialista". Normalment quan algú toca molt un compositor diuen de seguida que és un "especialista". Però no crec que això vulgui dir necessàriament que es conegui l'estil. L'especialista és algú que toca la resta malament. Penso que si

La visita del mestre Ricci en terres catalanes no sols ha permès que aquest gran violinista s'endugui un agradable record del nostre país. Aquest immens intèrpret també ha tingut la grata sorpresa d'enamorar-se a primera vista d'un violí fet a Barcelona pel luthier David Bagué, el qual ha obtingut el quart lloc en el darrer Concurs Internacional Antonio Stradivari de la ciutat de Cremona. El violí en qüestió, una còpia de l'últim període de Guarneri, ha captat de tal manera l'interès d'aquest gran violinista, que ja ha passat a formar part de la seva col·lecció d'instruments, del qual fet ens hauriem de congratular tots. Esperem que aquestes magnífiques oportunitats que aporten les bones iniciatives i l'esforç humà continuïn esperonant el nostre país com amb tant d'encert va fer aquesta històrica vegada.

hagués començat tocant Bach al principi, hauria estat considerat un especialista en Bach. Estil, això és el que s'ha de saber olorar! D'altra banda, és molt dur no arribar a caure, en aquest món. Sempre estava compromès amb el fet que era un virtuós, per això em vaig trobar tocant Lalo, Paganini o Prokofiev. Quan era un nen i se'm començava a conèixer era completament diferent. Llavors tocava concerts de Mozart.

—Què ha trobat vostè tocant l'obra de Paganini?

—Sempre he llegit que Paganini tenia un secret i això m'intrigava. No dic que pogués ser màgic, però observant els Capricis, trobes que el seu vessant instrumental era... Bé, la millor paraula que puc utilitzar és tenaç. Et fa mantenir un contac-

te molt fort amb l'instrument. Sempre he vist la seva obra d'una sensibilitat elevadíssima, però que et manté sempre amb un peu a terra.

—I què recomana als seus alumnes perquè aprenguin a "olorar l'estil", com vostè diu?

—Jo els dic que si tens el concepte clar al teu cap, si realment saps el que vols sentir, sempre trobaràs una via per aconseguir aquest resultat. Però trobo que molt sovint els estudiants no tenen una percepció clara de com volen que soni una peça. En comptes de tenir una concepció de l'obra que guï el violí, el violí acaba giant-lo a ells. No imposen la seva voluntat a l'instrument i això du a molts errors.

—Quines són les dificultats tècniques més comunes que ha trobat ensenyant?

—Molt sovint, m'he trobat amb problemes amb el vibrato. El més típic és que el vibrato en un estudiant sigui esporàdic en el primer dit, correcte en el segon, excessiu en el tercer i molt poc present en el quart, que normalment és la nota extrema i necessita més èmfasi melòdic. La qüestió és deixar espai als dits, com fan els violoncel·listes. Sempre els dic, als meus alumnes, que estudiïn un passatge molt a poc a poc, vibrant, així mantenen la mà esquerra relaxada. Encara que el moviment sigui petit, sempre ha d'haver-hi un mica de vibrato, encara que sigui imperceptible. El dit ha de vibrar instantàniament. D'altra banda, els faig fer escales sense passar l'arc. Així puc sentir l'articulació del dits. S'ha d'aconseguir tenir una mà esquerra forta i ben desenvolupada.

—Em permet que li preguntï com es viu la vellesa després d'haver fet una carrera tan brillant com la seva?

—A la meua edat puc dir tot el que vull, aquest és l'avantatge de ser vell: ara ja puc ser dolent...! (Diu somrient amb ironia).

CATALUNYA MÚSICA PROPOSA

"A la manera de..."

per VICTÒRIA PALMA

Durant els mesos de juliol i agost, i la primera quinzena de setembre, a l'espai "A la manera de..." de Catalunya Música, us ofereirem una selecció de les entrevistes que hem anat fent al llarg de la temporada 1994-95. Cada dijous, de 8 a 10 de la nit, i cada diumenge, de 3 a 5 de la tarda, Joan Vives ens proposa passar dues hores amb un personatge vinculat d'una manera o altra amb la música, be sigui com a intèrpret, compositor, pedagog, locutor de ràdio, escriptor, actor, cantautor, etc... Durant aquesta temporada han anat desfilar pel programa gairebé un centenar de convidats. Entre tots ells hem escollit vint-i-dos que conformaran la temporada de vacances.

En aquestes entrevistes podrem escoltar com el compositor Salvador Brotons parla (6 de juliol) de la seva visió pragmàtica de l'ensenyament

musical i de la comunicació entre el creador i l'oient; com l'escriptor i pare de la Nova Cançó Josep Mª Espinàs explica el servei que, en un moment difícil pel país, féu la cançó catalana a la causa de la pervivència de la identitat col·lectiva (27 d'agost); com Narcisa, la filla d'Eduard Toldrà, ens presenta la personalitat del seu pare com la d'un home clar, amb un món interior molt intens i dotat d'una personalitat molt extraordinària alhora que normal (20 d'agost); com l'intèrpret de música catalana, el pianista Josep Mª Escrivano, es refereix als paràmetres que regeixen la composició i la interpretació de la música contemporània i la difícil relació que s'estableix entre el compositor i el públic (30 de juliol); com el locutor i melòman Josep Mª Monegal presenta la ràdio com un instrument magnífic per arribar a transmetre belles sensacions i somnis evocadors a aquelles persones que utilitzen aquest mitjà per escoltar la seva música preferida (3 d'agost).

El 31 d'agost la intèrpret i pedagoga Emma Maleras, una de les personalitats catalanes més singulars de l'actualitat en el món musical català, parlarà de la força que tenen les castanyoles, un instrument poc valorat i que Maleras ha contribuït, millor que ningú, a dignificar.

Entre els entrevistats que us proposem escoltar hi ha també la pianista Lialiana Maffiotte (9 de juliol); la soprano Enriqueta Tarrés (13 de juliol); el musicòleg i organista Gregori Estrada (16 de juliol); l'orguener Gabriel Blancafort (20 de juliol); el compositor de sardanes M. Saderra Puigferrer (2 de juliol); el director Jordi Mora (27 de juliol); el compositor i director E. Martínez Izquierdo (10 d'agost); l'organista i divulgador de la música tradicional Artur Blasco (13 d'agost); Mª Eulàlia Pahissa, la filla del compositor Jaume Pahissa; i Oriol i Montserrat Martorell, fills del pedagog Artur Martorell (24 d'agost).

Crec que, a través d'aquestes entrevistes, serà possible tenir una visió prou general de les diverses tendències de la música catalana, així com dels principals problemes que aquesta té plantejats a la darreria del segle XX.

MSTISLAV ROSTROPÒVITX

MARCELLO: Adagio

BEETHOVEN: 12 variacions sobre un tema de Mozart de «La flauta màgica»

BACH: Suite per a violoncel núm. 5, en mi menor

XOSTAKÒVITX: Sonata per a violoncel

SCHNITTKE: Epíleg del Ballet «Peer Gynt» dedicat a Rostropòvitx

Dimecres, 12 de juliol de 1995, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Organitza

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA

Patrocina

ARGENTARIA

Preus: de 2.000 a 9.500 ptes.

Venda de localitats: Palau de la Música Catalana. St. Francesc de Paula, 2. Tel. 268 10 00

10% de descompte: Per als Socis de l'Orfeó Català (presentar rebut 1995) i Membres de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana (presentar la targeta d'identificació)

Estrenes a Torroella de Montgrí

per CARLES LOBO

Com cada any, arribades aquestes dates preestiuenques dediquem una especial atenció a l'interès que Josep Lloret, i amb ell Joventuts Musicals de Torroella de Montgrí, ha demostrat per la difusió de la música del nostre segle dins del marc del Festival Internacional de Música que organitza a la vila empordanesa.

I no solament per la seva difusió, sinó també per la dinamització de la nova creació, ja que —com molt bé deuen saber els lectors habituals d'aquesta secció— l'esforç invertit en la programació d'obres en primera audició ha estat notable i sempre que les circumstàncies ho han permès, en voluntariós augment.

Doncs per acabar-ho d'arrodonir, aquest estiu, en la que ja és la XV convocatòria del Festival, s'ha organitzat un Cicle de Música del segle XX que patrocina la Societat General d'Autors d'Espanya (SGAE), que, cal dir-ho, ja que hi som, en els darrers anys ha estat present com mai i d'una manera molt efectiva a la vida musical catalana. Des d'aquí el nostre aplaudiment.

Com sempre, les coses tenen diferents lectures i el fet d'agrupar la música del XX en un cicle dins d'un Festival eclèctic com és aquest, no se n'escapa.

D'entrada, es pot llegir com una idea excel·lent, ja que es tendeix a donar rellevància a una època musical clarament menystinguda en les programacions de la majoria dels grans festivals i cicles catalans. Però si aquesta realitat seria acceptable fa 15 o 20 anys, a les acaballes del nostre segle el fet de "tancar i aïllar a manera de gueto" la música moderna s'hauria de llegir com una gran derrota de l'assimilació per part del públic de la producció musical dels últims 100 anys. Ara per ara, la música del segle XX hauria de poder-se programar amb tranquil·litat i franquesa al costat de les obres d'altres èpoques. I quan parlo de la música dels últims 100 anys incloc també la coneguda com a contemporània. Penso sincerament que d'aquesta manera seria molt més efectiu l'apropament entre el gran públic i l'encara una mica massa incompresa música "moderna".

Segui una o l'altra la lectura que se'n faci, és bo de saber que aquest any a Torroella, entre el 20 i el 25 de

A dalt (d'esquerra a dreta), Manuel Valls i Salvador Brotons. A baix (d'esquerra a dreta), Josep Casanovas i David Padrós. Les seves obres, al Festival de Torroella

juliol hi ha programats (a raó d'un per dia) 6 concerts dedicats a la música més propera temporalment a nosaltres i amb una clara predilecció per la producció catalana.

Concretament més. El primer concert anirà a càrrec del Quartet Granados (quartet de corda amb piano) integrat en la seva majoria per músics forans arrelats ja a Catalunya que oferiran obres de Jordi Cervelló, Xavier Montsalvatge i Johannes Brahms.

El pianista Miguel Álvarez-Argudo interpretarà Manuel Valls, Joaquim Homs, Frederic Mompou, Josep Casanovas, David Padrós, Salvador Brotons i Jesús Rodríguez-Picó. El tercer dia del cicle s'ha destinat a un programa Milhaud, Domènec González de la Rubia, Jep Nui, Albert Sardà i Martinu. Se'n farà càrrec Bernat Castillejo (flauta), Oriol Romaní (clarinet), Santiago Juan (violí), Lluís Heras (violoncel) i Jordi Massó (piano). El diumenge 23 de juliol el percussionista Xavier Joaquín apareix altra vegada als escenaris (fet de què ens n'alegrem enormement) després d'una llarga temporada d'absència amb un programa contundent: Xavier Benguerel, Carles Santos, Tomás Marco. Pere-Josep Puértolas i Stockhausen: gairebé el contingut íntegre del CD que ha aparegut al mercat català de la col·lecció de la Fundació Música

Contemporània. L'Orquestra de Cambra de l'Empordà amb Miquel Farré (piano) i el director titular Carles Coll oferiran tres obres: Toldrà, Suk, i Delfi Colomé.

El darrer concert del cicle anirà a càrrec del Trio Manuel Valls (flauta, violoncel i piano) amb Martinu, Dolores Fernández, Manuel Valls i Weber al programa.

Jo ho veieu: una proposta ben diversa. Si fem una ullada, trobarem 18 compositors catalans del total de 25 programats; una mica menys del 75% de catalans. Bravo! L'oferta encara és més agosarada si tenim en compte que de les 27 obres que s'hi podran sentir, hi ha 8 estrenes i una primera audició catalana.

I, per tal de no perdre el costum d'aquesta secció de la revista, el que un proposo ara a continuació és una breu passejada per les obres que s'estrenaran dins d'aquest cicle, ja que un comentari de totes és improcedent i difícil per qüestions obvietes d'espai físic a la publicació. I, en tot cas, convindreu amb mi que donar la benvinguda a una obra nova és com celebrar el naixement d'un infant, malgrat que les característiques particulars del nou-nat sigui més o menys transcendents, si les comparem amb les d'un adolescent o d'un adult.

Anirem per ordre cronològic d'aparició al cicle. Vuit noves obres, més

una primera audició catalana fan nou petits comentaris de breu introducció que ajudaran el públic curiós que llegirà aquestes ratlles (i que després vagi a aquests concerts, és clar) a una més efectiva incursió al cosmos particular de cada compositor estrenat. Així sia

• Dijous, 20 de juliol: Quartet Granados (Ala Voronkova, violí; Josephine Fitzpatrick, viola; Suzana Stefanovic, violoncel; Mac McClure, piano). Tres estrenes en aquest concert que inicia el Cicle de Música del Segle XX a Torroella. I les dues primeres són del compositor català Jordi Cervelló: Pel que fa al títol de la primera obra que m'estrena el Quartet, cal dir que si bé al programa general del Festival apareixia com a Romança en estil antic, per a violí i piano he decidit deixar-lo en el definitiu Romança. Es tracta d'una petita peça composta amb la intenció de crear una atmosfera propera a les peces homònimes dels compositors romàntics.

Uns breus compassos cadencials serveixen d'introducció a la llarga melodia que després es desenvoluparà en un discurs íntim i de simple estructura formal.

La segona del programa que ha escrit i que se sentirà per primera vegada en aquest concert és *Perpetuum mobile*; És un pezzó di bravura per a violí. Com a violinista que sóc, no podia faltar en la meua producció una obra d'aquestes característiques. És a dir, un moviment ràpid d'un virtuosisme similar al Moto perpetuo de Paganini o al Perpetuum mobile de Novacek. Vull fer notar, com a particularitat, l'ús de les dobles cordes i dels harmònics simples i dobles a una velocitat poc habitual en aquests recursos violinístics.

El dia 2 de juny passat, dins del que va ser el Primer Festival de Música de Cambra de Sant Pau del Camp a Barcelona, el Quartet Xavier Montsalvatge va oferir per primera vegada la versió original d'una obra encara inèdita del compositor que dona nom al Quartet. Es tracta de *Recòndita armonia* que Xavier Montsalvatge compongué el 1946 (aviat farà 30 anys) i sembla impossible que una pàgina com aquesta hagi romàs tant de temps guardada en un calaix. L'estrena de la versió del 1946 fou tot un èxit i, en paraules del mateix compositor, cal felicitar els intèrprets pel seu alt grau qualitatiu. L'acurada versió sentida el 2 de juny va fer veure al compositor la possibilitat de millorar l'obra. Tal dit tal fet: de seguida es posà a la feina per fer una petita revisió de la partitura. Aquesta nova versió, de l'any 1995, serà la que estre-

narà el Quartet Granados a Torroella. Per al comentari fem servir les mateixes paraules que Xavier Montsalvatge va dir per l'estrena a Sant Pau del Camp: *Devia ser cap a la dècada dels 40 quan vaig compondre un quintet per a cordes i piano que en una audició privada fou donat a conèixer, cosa que em va animar a donar-li una forma definitiva com a quartet amb piano, que romangué inèdit fins ara que uns bons amics han tingut la generositat d'exhumar. Obra, a la qual vaig resoldre de donar el títol de Recòndita armonia que vol expressar la voluntat de suggerir un quasi secret propòsit de complaure'm en les tradicions harmòniques del postromanticisme, a la vegada que evocar el lirisme italià representat per Puccini que en una de les seves òperes fa cantar a un dels seus personatges els accents d'una "recòndita armonia".*

• Dissabte, 22 juliol: Bernat Castillejo, flauta; Oriol Romaní, clarinet; Santiago Juan, violí; Lluís Heras, violoncel; Jordi Massó, piano.

Al programa d'aquest concert, hi figuren tres estrenes. La primera que apareix és del compositor fincat a Torroella com a director de l'Escola Municipal de Música, que respon al nom de Domènec A. Martínez González de la Rubia, de qui es presenta el Quintet Torroellenc i del qual, l'autor ens explica: *L'obra està dedicada a Torroella... i al caràcter de superació constant dels seus habitants. S'estructura en tres moviments seguint el plantejament clàssic. "Allegro con brio-Presto", el primer, segueix la forma sonata. El segon "lento amb variacions" varia la cançó popular catalana El Noi de la Mare i un Rondó (Allegro) que tanca l'obra té un caràcter extremament rítmic.*

Després, tot seguit, podrem sentir *Variacions, evolucions, mutacions...* un encàrrec del Centro para la Difusión de la Música Contemporánea expressament pel Festival fet a Jep Nuix. Llegim el que ens en diu el mateix compositor: *Henry Purcell és un dels compositors que més m'ha emocionat d'escoltar. És per això que aquest any, que se celebra el tricentenari de la seva mort, he volgut fer una mica més meua la música a partir d'una preciosa ària de baix de la semiòpera King Arthur amb què comença aquesta obra (i que altres músics d'aquest segle, com Michael Nyman o Klaus Nomi ja han tractat) assumint-la, variant-la, fent-la evolucionar i canviar cap a un llenguatge propi. M'ha agradat fer-li aquest homenatge per iniciativa pròpia, ja que així sorgeix íntimament del meu ànim. Que el col·lega Henry em perdoni, però era una necessitat irrefrenable.*

I abans d'acabar el concert, la penúltima obra és fruit de la ploma d'Albert Sardà, director de la Fundació Música Contemporània: *En la composició de Tlaloc (deu de la pluja en la cultura asteca) he mantingut els mateixos plantejaments que en la creació de les meves darreres obres. Els llenguatges diferents que utilitzo s'interrelacionen a partir dels aspectes melòdic, contrapuntístic i tímbric. A partir d'una sèrie de melodies preestablertes es mantindrà un contrapunt rigorós amb un constant desplaçament dels accents, cosa que provocarà situacions harmòniques i colors tímbrics molt diferenciats que, juntament amb el canvi dinàmic, s'aniran creant camps de tensió i distensió que determinaran la conducció i el sentit formal de l'obra.*

• Dilluns, 24 juliol: Orquestra de Cambra de l'Empordà; Miquel Farré, piano; Carles Coll, director.

En aquest concert es podrà sentir per primera vegada a Catalunya una obra ja estrenada al Festival d'Alacant de l'any passat, l'autor de la qual és Delfí Colomé, un compositor i musicòleg català que a causa de la seva dedicació a la diplomàcia ha estat (i encara és) fora de Catalunya durant molts anys. És, doncs, una bona ocasió per sentir una obra d'un compositor relativament poc conegut a Catalunya o, més ben dit, amb una producció poc difosa a casa nostra (que és la seva). Al programa de mà del Festival d'Alacant passat, el comentari el signava el mateix Delfí Colomé i és per això que m'atreveixo a transcriure'n alguns fragments. A més, havent tingut l'oportunitat d'escoltar l'obra (titulada *Concert Clàssic*), puc dir que molts dels presents al concert s'enduran de ben segur una agradable sorpresa per la claredat i frescura de l'obra: *Partint d'unes línies simples..., una estructura metodològicament senzilla i una intencionadíssima economia de mitjans, he volgut construir un concert de tall clàssic en el sentit de "l'obra que es té per model digne d'imitació" (segons el diccionari de l'Acadèmia). No perquè cregui que la meua obra*

sigui modelica, en absolut, sinó perquè es produeix com un mirall d'alguns models dignes d'imitació. Probablement el resultat final s'assembla, més que a un concert, a una mena de simfonia concertant per a orquestra de corda i piano, en aquest ordre.

• Dimarts, 25 juliol: Trio Manuel Valls (Joan Bosch, flauta; Susanne Spendlin, violoncel; Mercè Hervada, piano)

I ja ens situem al darrer concert del cicle amb dues propostes de nova creació. La primera és d'una compositora cordovesa nascuda el 1961, amb una producció encara incipient però que ben segur i gràcies a oportunitats com aquesta s'anirà ampliant de mica en mica. Avancem que aquí també podem trobar-nos amb una sorpresa agradable. Ella es diu María Dolores Fernández Marín, i l'obra que ens proposa es titula *Óssa menor, cinc peces per a piano inspirades en l'obra homònima de Joan Salvat-Papasseit: L'obra neix a partir d'una inquietud personal en visualitzar la música, o millor, de musicalitzar el visual*.

Els cal·ligrames de Papasseit faciliten aquesta tasca i el conjunt de poemes escollits, a més de mantenir una unitat, ofereix simultàniament l'opor-

tunitat de realitzar una obra temàticament, rítmicament i formalment contrastada.

La unitat musical de l'obra es troba en l'estil personal aplicat, la diversitat en el llenguatge diferent utilitzat en cada peça, inspirat en les característiques pròpies de cada un dels poemes. Així, en Romàntica, la que obre la suite, conviuen dos temes: el primer, melòdic... el segon, percussiu. En Omega la figura del rellotge s'expressa a través d'un obstinat acumulatiu. Pesombre està feta a partir d'una sèrie dodecafònica amb una rítmica que evoluciona cap a un fox-trot tradicional. Batzec és la peça més virtuositica i Juny, de caràcter festiu i factura contrapuntística, tanca la suite.

Abans comentàvem que dues eren les obres de nova creació que es proposaven en aquest concert.

De fet, la segona no és nova pel que fa en el temps (una mica com l'obra de Montsalvatge), però sí que es tracta d'una estrena. És el Trio per a flauta, violoncel i piano de Manuel Valls. I davant la impossibilitat de trobar cap comentari literari de l'obra i no podent preguntar a l'autor, ja que fa uns anys que ens va deixar, l'organització del Festival de Torroella va

demanar als intèrprets que en fessin el comentari. És aquest: En l'obra que s'estrena avui Valls no segueix una forma definida en cada moviment però manté la construcció tradicional de dues seccions ràpides unides per una de lenta. Tampoc el discurs harmònic segueix cap corrent clar: és original. Com deia Jordi Maluquer: "La seva música plenament contemporània és —i no és habitual— fàcilment assimilable. No obstant això, aquesta claredat i facilitat comporten una dimensió íntima i profunda, conseqüència d'una personalitat extremament culta i sensible".

Aquesta és, doncs la proposta feta des d'aquesta secció de la revista que teniu a les mans per aquest estiu. Una bona oportunitat d'endinsar-se en la música catalana dels nostres dies en èpoques en què la calma de les vacances podrà en molts casos ajudar a enriquir el nostre esperit i a ampliar el camp visual de la nostra cultura particular.

XV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE TORROELLA DE MONTGRÍ
CICLE DE MÚSICA DEL SEGLE XX
del 20 al 25 de juliol a l'Acadèmia de Música de Torroella a les 22,30 hores

15è festival internacional de música Pau Casals

El Vendrell (Sant Salvador) del 15 de juliol al 26 d'agost de 1995

juliol

dissabte, 15
Concert inaugural
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DEL VALLÈS
Jordi Mora, director
Lluís Claret, violoncel

dissabte, 22
COR DE CAMBRA
DEL PALAU DE LA
MÚSICA CATALANA
Jordi Casas, director

dissabte, 29
JEAN DECROOS, violoncel
Danielle Dechenne, piano

agost

dijous, 3
LONDON SCHOOLS SIMPHONY
ORCHESTRA
CHRISTOPHER ADEY, director
ARNAU TOMÀS, violoncel

dissabte, 5
COBLA JOVENÍVOLA
DE SABADELL
FRANCESC ELIAS, director

dijous, 10
JORDI CAMELL, piano

dissabte, 12
ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
RODNEY FRIEND, violí

dijous, 17
PETITS CANTORS DE PRAGA, RADOST

dissabte, 19
ALICIA DE LARROCHA, piano

dijous, 24
HUNGARIAN VIRTUOSI
JEAN-PIERRE RAMPAL i
CLAUDI ARIMANY

dissabte, 26
Concert monogràfic en
homenatge a Eduard Toldrà
JOAN RUBINAT, piano
EVA GRAUBIN, violí
VIRGINIA PARRAMON, soprano

Tots els concerts comencen a les 22,30 h. de la nit Preu entrades numerades: de 1.000 a 2.500 ptes.

Informació:

Patronat Municipal Auditori Pau Casals
Av. Palfuriana, s/n. Sant Salvador • 43700 EL VENDRELL

Telèfon: (977) 68 34 68 • Fax: (977) 66 11 79

Rostropòvitx torna al Palau

per LL.M.

El proper 12 de juliol —en un concert extraordinari organitzat per la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana i patrocinat per Argentaria— el carismàtic violoncel·lista rus Mstislav Rostropòvitx farà un recital al Palau, amb un programa que, a més de ser representatiu de la literatura violoncel·lística universal (amb les *Variacions sobre un tema de La flauta màgica* de Mozart, de Beethoven, i la *Suite en mi menor per a violoncel sol*, de Bach), inclou dues obres de compositors russos del nostre segle (Dmitri Xostakòvitx i el seu successor més representatiu, Alfred Schnittke), dedicades al mateix Rostropòvitx.

Glossar la figura de Mstislav Rostropòvitx representa reviuire la història musical i política dels darrers quaranta anys. En el seu cas, no és possible limitar-se a considerar l'excel·lent categoria de l'interpret musical —violoncel·lista, pianista i director d'orquestra—, sinó que hem de tenir en compte la força d'una personalitat que desprèn una extraordinària energia. La seva trajectòria vital (a part de ser un dels representats més indiscutibles del violoncel dels nostres dies) ha configurat una representativitat emblemàtica, extensiva a la totalitat dels aspectes del seu capteniment personal.

Nascut el 1927 a Bakú, estudià al Conservatori de Moscou (violoncel i composició, amb la tutoria de Dimitri Xostakòvitx), on es diplomà a l'edat de tretze anys. Va obtenir els primers èxits en una gira amb la Filharmònica de Moscou, i després de guanyar el primer premi dels concursos de Praga i de Varsòvia, l'any 1947 actuà per primera vegada a l'estranger, des d'aleshores inicià una meteòrica carrera internacional ben coneguda.

L'estil violoncel·lístic de Rostropòvitx mostra unes peculiaritats que podrien ser considerades com una transferència al violoncel d'alguns trets característics de la llegendària escola violinística russa. Una inimitable imatge de plenitud sonora confereix un segell inconfusible a les seves interpretacions, i el seu inusual domini de l'afinació és proverbial en els segments aguts de l'extensió del violoncel. El temperament esclau de Rostropòvitx es manifesta

en una extensa gamma de matisacions sonores, amb una gran quantitat de recursos tècnics personals que incorpora al seu joc instrumental.

Des de la joventut, conreà l'amistat i estimulà la creativitat dels compositors més rellevants del seu país, des de Nikolai Miaskovski i del mateix Serguei Prokòfiev fins a Dimitri Xostakòvitx, més proper generacionalment, amb el qual l'uni una fonda relació humana i artística. No menys fecunds han estat els seus vincles amb dues generacions de compositors occidentals. Moltes grans figures de la creació musical del segle XX (com Serguei Prokòfiev, Aram Katchaturian, Dimitri Xostakòvitx, Benjamin Britten, Leonard Bernstein, Henri Dutilleux i Witold Lutoslawski) s'han inspirat explícitament en l'art de Rostropòvitx, en obres a ell dedicades; i la llista podria ser ampliada si considerem que Rostropòvitx ha estrenat més de cinquanta composicions per a violoncel i orquestra, de compositors contemporanis.

El secret de la font profunda d'aquesta inesgotable vitalitat artística és inseparable de la qualitat humana de Rostropòvitx i rau en el fet que la seva personalitat generosament abocada a l'exterior mai no ha contemplat la possibilitat d'aïllar-se en la torre d'ivori dels privilegis de

la seva condició de músic reconegut i indiscutit. Per això ha estat sempre un defensor de la llibertat humana i artística. En aquest sentit, podem establir un paral·lelisme amb la figura de Pau Casals.

De 1969 a 1973, Rostropòvitx va acollir a la seva datxa dels afores de Moscou l'escriptor Aleksandr Soljenitsin, en els moments més durs de la denúncia per part d'aquest del règim soviètic. Per aquesta causa, a partir de 1970, augmentaren les limitacions als esforços creatius de Rostropòvitx i de Vishnevskaya. Les cancel·lacions de concerts i de gires a l'estranger, el silenci complet de la premsa, la ràdio i la televisió soviètica i la suspensió d'enregistraments obligaren els Rostropòvitx a escriure una carta oberta a Leonid Brejnev denunciant aquestes intolerables condicions i demanant permís per fer un viatge de dos anys a l'estranger; al mateix temps, el senador Edward Kennedy parlà també amb Brejnev sobre el futur dels Rostropòvitx i finalment els fou concedit el permís de sortida. Quatre anys més tard la presidència del Soviet Suprem els negà la seva ciutadania per "actes contra el prestigi de l'URSS". De d'aleshores el músic rus ha dedicat gran part del seu temps a la defensa dels drets humans i de les seves conviccions, donant concerts i recitals arreu del món.

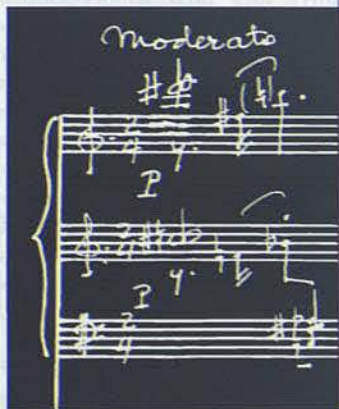
Després de la pujada al poder de Mikhaïl Gorbatsxov, els fou restablerta la ciutadania i els Rostropòvitx pogueren retornar a l'URSS. Els telespectadors de tot el món encara recorden les extraordinàries imatges del músic rus quan, després dels esdeveniments de l'agost de 1991 durant l'enderrocament d'un monument comunista en una avinguda de Moscou, barrejat amb el poble, demanava a grans veus que fos atorgat el nom de Soljenitsin a l'avinguda, en substitució del que portava anteriorment.

catàlunya música
revista musical catalana

129-130

Cultura Música

COL·LECCIÓ COMPOSITORS CATALANS

XAVIER
BENGUERELCRISTÒFOR
TALTABULLFREDERIC
MOMPOUXAVIER
MONTSALVATGEEDUARD
TOLDRÀEn venda a les llibreries
especialitzadesCASA EDITORIAL DE MÚSICA
BOILEAUGeneralitat de Catalunya
Departament de Cultura

CASES MUSICALS A CATALUNYA

Farràs (Terrassa)

Entre la botiga i el jazz

La botiga
Farràs en una
imatge dels
anys trenta

per HELENA BAYO

La casa de música Farràs es troba al carrer de Gabatxons, 18, de Terrassa. la botiga va néixer com a sastreria a meitat del segle passat i fins al 1919 encara s'anunciava com a Camiseria Farràs a les publicacions locals: guants i mitges, articles per a regal, ventalls i paraigües. L'actual propietari de la casa, el conegut trompetista de jazz Josep M. Farràs, recorda que en fer reformes fa deu anys va trobar a l'altell tot tipus d'objectes de perfumeria i satreria.

Antigament no es podia viure amb una botiga especialitzada en música; pensa que fins a l'any 50 recordo que només hi havia tres o quatre alumnes al Conservatori que estudiessin violí, i amb això...

La casa Farràs, als anys trenta es va especialitzar en la venda de ràdios i fonògrafs de les primeres marques: Atwater-Kent, Clarion, Kolster... Curiosament, la primera ràdio que es va sentir a Terrassa va ser a la botiga: Vam posar a fora un altaveu i la gent no entenia el que estava passant, era com un misteri.

La formació musical en la família Farràs sempre ha estat forta, però l'actual propietari és l'únic que s'ha dedicat professionalment a la interpretació (exceptuant un oncle seu que era cantant d'òpera). El Sr. Farràs

apunta, no obstant això, que si ser professional vol dir guanyar-se la vida amb la trompeta, reconeix que no ho és; però si ser professional vol dir fer-ho molt bé, llavors sí que ho és. *Jo he estat tocant a França, Alemanya, EUA, etc. com a professional. Dintre del jazz tinc força prestigi. He tocat amb Tete Montoliu i d'altres també molt bons.*

Tot i la tradició musical familiar, el Sr. Farràs va començar l'estudi de la música de gran. Admet que li agrada tocar més aviat un tipus de jazz clàssic, perquè si no diu que la gent no ho entén tan bé. *Quan toques més modern el llenguatge musical és més recargolat i, per tant, estàs molt més temps per estudiar i a sobre a la gent no li agrada tant. En canvi, toques més clàssic i et diuen: home, avui has tocat bé!*

A la botiga trobem tot tipus d'instruments i accessoris musicals. Evidentment, també tenen unes quantes trompetes de venda al públic, i en qüestió de partitures treballen més aviat per encàrrec.

El meu món del jazz, de fet no té res a veure amb la botiga, però jo crec que en tots els camps musicals es va avançant. La música en general ha fet un boom cap amunt. Ara estic veient grans músics per aquí..., potser una mica mecànics, de conservatori. El jazz s'ha d'aprendre al carrer, com el flamenc, però bé... La música clàssica? També m'agrada, també.

catalunya música

129-130

revista musical catalana

CONCURS

Catalunya Música/Revista Musical Catalana

amb la col·laboració de

Aquesta secció de la Revista ha estat pensada amb la finalitat de cercar la participació lúdica dels nostres lectors.

Entre les persones que hagin respost correctament les preguntes que tot seguit formulem, serà sortejat un lot de discos compactes.

PREGUNTES:

- De qui és l'òpera del segle XVIII *L'Arbore di Diana*?
A) Domènec Terradellas B) Vicenç Martín i Soler C) Josep Duran D) Antoni Lliteres
- Un compositor i pianista nascut el 1866, conegut també per les seves transcripcions al piano de les obres de teclat de J. S. Bach, va escriure una òpera anomenada *Doktor Faustus*. De qui es tracta?
A) Ferruccio Busoni B) Franz Schreker C) Max Reger D) Werner Egk
- Qui és l'autor del conegut scherzo simfònic *L'aprenent de bruixot*?
A) Camille Saint-Saëns B) Gustav Mahler C) Paul Dukas D) Erik Satie
- L'òpera *Lucia di Lammermoor* de Donizetti està basada en una obra literària. De qui és aquesta obra?
A) Lord Byron B) Walter Scott C) Friedrich Schiller
- A quin país nasqué, el 14 d'octubre de 1940, el cantant britànic Cliff Richard?
A) Regne Unit B) Austràlia C) India

Empleneu la butlleta inferior i envieu-la a: Catalunya Música /Revista Musical Catalana (Concurs). C/ Sant Francesc de Paula, 2. 08003 Barcelona. Cal fer-h abans del dia 15 de cada mes.

Solucions al Concurs de juny 1995.

- C) Joan Maragall.
- D) Emanuel Schikaneder.
- B) Elvira Madigan.
- C) Pintor.
- B) Mark Knopfler.

Han estat guanyadors del Concurs de juny 1995:

Clàudia Bloch (Barcelona) i Vicenç Galilea i Casellas (Barcelona).

BUTLLETA DE RESPOSTA
(juliol-agost 1995)

1 - A)	☐	B)	☐	C)	☐	D)	☐
2 - A)	☐	B)	☐	C)	☐	D)	☐
3 - A)	☐	B)	☐	C)	☐	D)	☐
4 - A)	☐	B)	☐	C)	☐		
5 - A)	☐	B)	☐	C)	☐		

Nom i cognoms:

Edat:

Adreça:

Telèfon:

Codi postal i població:

Eduard Toldrà, música i poesia

Quartet Glinka
Anna Ricci,
mezzo-soprano
Àngel Soler,
piano
Eduard Toldrà,
violí
Enriqueta Garreta,
piano

Eduard Toldrà: Música i poesia

Quartet Glinka. Anna Ricci, mezzo-soprano; Àngel Soler, piano; Eduard Toldrà, violí; Enriqueta Garreta, piano. Edicions Albert Moraleda, 0495-22

Res més adient que el lema que presideix aquest CD, *Música i poesia*, per definir la música d'Eduard Toldrà, tant pel seu caràcter específic com per les seves fonts concretes d'inspiració, fins i tot quan es tracta de música instrumental, com és el cas de les *Vistes al mar* o dels *Sis sonets* per a violí i piano. I no cal dir com és aconseguida la fusió dels elements literari i musical en les cançons del nostre compositor, on Toldrà no fa una lectura rutinària dels textos, sinó que aprofundeix en la seva estructura poètica d'una manera tan sensible i personal, sense comptar amb l'atmosfera tan genuïna i inefable que comuniquen. Es tracta de veritables obres mestres del gènere, del nivell més absolut, que defineixen l'esperit d'una època en un ambient determinat, la difusió universal de les quals ha estat potser limitada per la dificultat d'entendre el text català.

La versió per a orquestra de corda de les *Vistes al*

mar ha esdevingut una obra estàndard del repertori de les nostres orquestres de cambra; en la forma originària per a quartet de corda en què fou escrita recupera una superior ductilitat i transparència. La lectura que en fa el Quartet Glinka (format per quatre músics radicats a Barcelona: Ada Voronkova, Guerásim Voronkov, Levón Galstian i Manuel Stacey) és més professional que transcendent, segurament perquè la pràctica quartetística demana una dedicació virtualment exclusiva.

Anna Ricci —l'ànima d'aquesta producció discogràfica que commemora el centenari del naixement de Toldrà— palesa un exemplar engatjament i una identificació personal manifesta amb l'esperit de les 21 cançons que figuren en l'enregistrament. Àngel Soler l'acompanya al piano amb el seu ofici habitual.

Finalment, un document excepcional acreix l'interès d'aquest CD: la reproducció d'una gravació de l'any 1932, en la qual el mateix mestre Toldrà interpreta al violí l'"Oració al maig", el segon dels seus admirables *Sis sonets*. Malgrat la precarietat dels mitjans tècnics de l'època, traspua de manera commovedora la personalitat del mestre, el

seu refinament i la seva discreció, i també aquella calidesa tan natural, mai no estrident però fonament comunicativa, que fou una de les seves virtuts artístiques i personals. ● Lluís Millet

MONTSLAVATGE: Partita 1958. Cant Espiritual. Desintegració morfològica de la Xacona de J.S. Bach

Orfeó Català.
Orquestra Simfònica de
Barcelona i Nacional
de Catalunya.
Dir: Edmon Colomer.
Auvidis Valois. 4732
DDD

Xavier Montsalvatge (1912) convenç sempre en la *mise en oeuvre*, és a dir, l'adequació entre la idea generadora, l'estructura musical, els materials emprats i el resultat final. Les tres obres d'aquest enregistrament en són una mostra fefaent. Per començar, la *Partita 1958*, que té el cor en la dolça sarabanda i esclata en el joc harmònic del final. Després, el *Cant espiritual* sobre el poema de Joan Maragall, en el qual la linealitat del cant s'insereix en la gran tradició coral catalana sobre un espurneig orquestral de primer ordre, o la magníficent *Desintegració morfològica* que es capbussa narcisísticament en ella mateixa amb una voluntat d'abstracció que la mena a un epicentre i a una conclusió tan carregats de força com de lògica.

Són obres interessants, comprensibles, absolutament vigents, que agraci-

xen els pertinents comentaris introductoris del mateix compositor i donen una idea de l'abast dels seus recursos, de la fidelitat a una estètica que és menys eclèctica del que es pensa i d'un món interior riquíssim. És un conjunt que ultrapassa de llarg la rutilant etapa que s'ha convingut d'anomenar "antillana" i que dona una projecció absolutament reductiva de la seva producció.

La direcció de Colomer és còmoda i discreta, amb una prestació correcta de l'OBC i un so a voltes una mica tou i com difuminat. L'enregistrament es va fer al Centre Cultural de Sant Cugat del Vallès ● X. Casanovas-Danès.

150 Anni di Musica Italiana (1550-1700)

De Valente a Scarlatti.
Volum I. Rinaldo
Alessandrini, clavicèmbal.
Opus 111, WDR,
OPUS 30-118

Aquest CD és interessant des del punt de vista històric, perquè presenta un ventall d'obres italianes que exerciren una gran influència en l'evolució posterior de la música per a instruments de teclat.

Partint de les variacions d'Antonio Valente —autor d'una *Intavolatura de Cimbalo* publicada a Nàpols el 1576—, podem comprovar l'evolució de l'escola veneciana, les possibilitats de la música de dansa amb *Pass'e mezzo* i *Gagliarda* i la varietat d'altres peces formulades sobre baixos molt coneguts i utilitzats a

l'època, que generen l'art lliure de la variació. En aquest terreny, Valente va projectar la seva influència sobre Diego Ortiz —autor del *Tratado de Glossas, sobre Cláusulas*— aleshores director de la Capella del Virrei espanyol de Nàpols.

Cal remarcar l'articulació adient amb què Alessandrini interpreta aquest repertori, que ens ajuda a comprendre unes obres que, d'entrada, podrien semblar estar conformades per una allau de notes i poca cosa més. D'altra banda, ell forma part d'aquell conjunt de músics que donen a la llum pública noves peces que fins ara pertanyien a les col·leccions exclusives de biblioteques i arxius, com a patrimoni d'uns pocs erudits.

Entre molts noms poc coneguts (entre els quals figuren Marco Facoli, Giovanni de Maque, Ascanio Mayone, Giovanni M. Trabaci, Giovanni Picchi, Gioan P. del Buono, Francesco Lambardo, Giovanni Salvatore, Bernardo Storace i Gregorio Strozzi), volem destacar els de Tarquinio Merula i Michelangelo Rossi, amb els seus cromatismes insospitats, i la personalitat reconeguda de Frescobaldi, tan influent sobre la generació posterior.

Amb Alessandro Stradella —més conegut per la seva obra vocal— l'estil va perdent aquella força i aquella novetat anterior. I Alessandro Scarlatti culmina aquesta antologia amb la plenitud que clou una època, ja que el seu fill, Domenico, avança de manera diferent.

La interpretació d'Alessandrini s'adiu plenament amb aquest estil italià, unes vegades sever i unes altres virtuós. La seva manera de traduir els *affetti* és molt personal, qualitat cada vegada menys corrent en les interpretacions actuals al clavicèmbal. L'instrument sobre el que toca —del qual no s'esmenta l'autor— no és

tampoc aliè al caràcter autèntic i espontani de les seves versions. I cal fer atenció a l'afinació adoptada per a algunes obres, com les que mostren plantejaments cromàtics, en les quals podem gaudir del plaer de la diferència. ● M. Lluïsa Cortada

BARBIERI: *El barberillo de Lavapiés*

Bayo, Casariego, Lanza, Pons, Sempere, Palatchi. Cors Polifònic Universitari de La Laguna i "Reyes Bartlett". Rondalla de Tenerife. Orquesta Sinfónica de Tenerife. Dir: Víctor Pablo Pérez. Auvidis Valois V 4731 DDD

Ras i curt: *El barberillo de Lavapiés* de Barbieri (1823-1894) és una delícia i l'enregistrament d'Auvidis (darrer aparegut en la col·lecció dedicada a la sarsuela) hi correspon.

El barberillo és una música fàcil que passa amb soltesa del casticisme a la italianitat sobre un llibret de Luis Mariano de Larra al qual la melodia s'adapta com un guant i que confereix versemblança als personatges principals —dues parelles en la tòpica dicotomia seriós *versus* còmic— i que atorga al cor el paper de cinquè protagonista, el poble del barri madrileny de Lavapiés, representat per romeus, estudiants, *majos*, cosidores, soldats i els clients de la barberia del Lamparilla. L'estructura no té cap complicació i els tres actes giren sobre

un grapat de temes. Els ritmes bàsics són els de la seguidilla, la *copla*, la jota amb un recurs constant a la melodia amb tornada. Hi ha escenes parlades que s'obvien en l'enregistrament.

Bona nota a l'Orquestra de Tenerife i al seu director, que sap conferir *tronío* a la música quan cal. Menys encertats els cors, curts en l'expressió del "deix" madrileny.

Els cantants compleixen més que bé, amb un excel·lent —un altre a la llista!— per a la soprano Maria Bayo i el bariton Manuel Lanza. És un luxe tenir Joan Pons en un paper episòdic i Stefano Palatchi en un que només té dues frases. Bé la *mezzo* Lola Casariego (que supera la Bayo en casticisme) i el tenor José A. Sempere, amb una veu i un estil que recorden els de Kraus punt per punt (per exemple, el recolzament i l'obertura dels sons vocàlics).

El barberillo és un dels paradigmes del *gènere chico* i constitueix la via d'accés directe al polimorfisme de la sarsuela per a qui s'hi atansi amb cautela o prevenció.

L'enregistrament, dirigit principalment al públic francès, confirma la gran dignitat amb què es presenta tota la sèrie. ● X.C.-D.

F. SORS: *Concert per a violí, Simfonia per Il Telèmacox* C. BAGUER: *Simfonia en re*

Montserrat Cervera, violí. Orquestra de Cambra Catalana. Joan Pàmies, director

Gràcies als esforços d'alguns investigadors hem pogut recuperar de diversos arxius parroquials de Catalunya un cert nombre d'obres orquestrals que han mitigat l'escassetat de

música instrumental de conjunt del segle XVIII i principis del XIX al nostre país. Es tracta d'un repertori globalment de valor divers, que acusa la influència o bé de la música teatral del moment, o bé de Haydn, molt conegut a Catalunya. En tot cas, sempre és oportú que els nostres conjunts l'incloguin en la programació.

Entre els autors representats, Carles Baguer (1968-1808), mestre de capella de la Catedral de Barcelona, és la figura més coneguda. Però la sorpresa d'aquest enregistrament és un fresse i espontani *Concert per a violí* del compositor i conegut guitarrista, format a l'Escolania de Montserrat, Ferran Sors (1788-1839), descobert en una biblioteca austríaca, que ha sortit a la llum gràcies al guitarrista italià Giuliano Ballestra i que va ser estrenat a Roma per Montserrat Cervera. És una obra extremament agradable, que respon a aquell romanticisme incipient, barrejat d'elements clàssics convencionals i de trets virtuosístics, propi de la música francesa de finals del XVIII i principis del XIX.

En aquest CD, és interpretat per la mateixa Montserrat Cervera, que confirma el nivell violinístic que tots li coneixem, amb un joc equilibrat en el qual conviuen la nitidesa de la sonoritat i l'exactitud de l'entonació i del fraseig, amb una perfecta conjunció entre el rigor, el control i l'espontaneïtat expressiva.

L'Orquestra de Cambra Catalana, sota la direcció de Joan Pàmies, acredita l'acurada selecció dels seus membres amb una execució engatjada i extrovertida, que no exclou la pulcritud i un balanç satisfactori de la sonoritat, al qual contribueix, sens dubte, un adient treball d'enregistrament. ● Agustí Montellà

Música a Catalunya

Estiu 1995

ALELLA (Maresme)
Concerts d'Alella
6 de maig - 8 de setembre. (93) 555 23 39

ALTAFULLA (Tarragonès)
VIII Festival de veus "Altafulla '95"
18 - 26 de d'agost. (977) 65 00 08

BARCELONA (Barcelonès)
Festival d'Estiu de Barcelona Grec '95
26 de juny - 31 de maig. (93) 301 41 98

BARCELONA (Barcelonès)
6è Festival de Guitarra de Barcelona
9 de maig - 14 de juny. (93) 232 67 54

BARCELONA (Barcelonès)
6è Festival de Jazz de Ciutat Vella
19 de maig - 18 de juny

BARCELONA (Barcelonès)
XXX Jornades Internacionals de Cant
Coral a Barcelona
4 - 9 de setembre. (93) 268 06 68

BARCELONA (Barcelonès)
Nits de Música. Concerts d'Estiu a la
Fundació Joan Miró
8 de juny - 27 de juliol. (93) 329 19 08

BEGUR (Baix Empordà)
XVIII Cicle Concerts d'Estiu. Begur 1995
28 de juliol - 25 d'agost. (972) 62 40 20

EL BRUC (Anoia)
XVI Festival de Música del Bruc
16 de setembre - 25 de novembre.
(93) 771 00 06

CADAQUÈS (Alt Empordà)
XIV Festival de Cadaqués
4 d'agost - 15 d'agost. (972) 25 83 15 i
(93) 301 95 55

CALONGE (Baix Empordà)
XXVIII Festival de Música de Calonge
12 de juliol - 18 d'agost. (972) 66 10 59

CAMPRODON (Ripollès)
Xè Festival de Música I. Albéniz de Camprodon
6 - 27 d'agost. (972) 74 00 05

CANTONIGRÒS (Osona)
XIII Festival Internacional de Música de
Cantonigròs
13 - 16 d'agost. (93) 201 52 47

CASTELLÓ D'EMPÚRIES (Alt Empordà)
Terra de Trobadors
8 - 11 de setembre. (972) 45 08 02 i
(972) 25 04 26

CERVERA (Segarra)
XIV Festival de Música d'Estiu
1 - 12 d'agost. (973) 53 11 02 i
(973) 53 16 50

COLBATÓ (Baix Llobregat)
V Cicle de Concerts a les Coves del Salnitre
1 - 22 de juliol. (93) 777 01 00

COLBATÓ (Baix Llobregat)
Concerts de Primavera-Estiu a l'Orgue de
Colbató
19 de març - 23 de setembre. (93) 777 01 36

CUNIT (Baix Penedès)
VIII Festival de Música de Cunit
29 de juliol - 19 d'agost. (977) 67 40 80

L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ (Conca de Barberà)
XII Cicle de Concerts d'Estiu de l'Espluga de
Francolí
14 de juliol - 17 d'agost. (977) 87 02 99

GELIDA (Alt Penedès)
XV Festival de Música i Dansa al Castell de
Gelida
2 de juliol - 3 de setembre. (93) 779 00 58

GRANOLLERS (Vallès Oriental)
XVII Festival Internacional de Música de
Granollers
"Dones compositores"
22 d'octubre - 10 de desembre

GUARDIOLA DE BERGUEDA (Berguedà)
XXXI Nits Musicals de Guardiola de Berguedà
28 de juliol - 18 d'agost. (93) 822 70 13

IGUALADA (Anoia)
XVI Serenates d'estiu d'Igualada
26 de maig - 14 de juliol. (93) 803 25 10

LLIVIA (Cerdanya)
XIV Festival de Música de la Vila de Llívia
1 - 26 d'agost / 9 - 25 de desembre
(972) 89 63 13

MATADEPERA (Vallès Occidental)
XV Festival Internacional de Música a
Matadepera
22 de juny - 27 de juliol. (93) 730 01 32

EL MIRACLE (Solsonès)
Musicalia Jove del Solsonès
I Festival de Música Clàssica
2 - 23 d'agost. (973) 48 00 02

MOLLERUSSA (Pla d'Urgell)
Cicle de Concerts de Primavera a Mollerussa
1 d'abril - 4 de juny
Cicle de Concerts de Tardor a Mollerussa
7 d'octubre - 3 de desembre. (973) 60 24 32

MONTBLANC (Conca de Barberà)
XII Festival Internacional de Música de
Montblanc
28 de juliol - 18 d'agost. (977) 86 00 20

PALAFRUGELL (Baix Empordà)
Concerts d'Estiu de Palafrugell
29 de juny - 6 de setembre. (972) 30 02 28

PALS (Baix Empordà)
Festival de Música de Pals
30 de juliol - 27 d'agost. (972) 63 61 61

PERALADA (Alt Empordà)
IX Festival Internacional de Música de Peralada
(Membre de l'Associació Europea de Festivals)
10 de juny - 17 d'agost. (93) 280 58 68 i
(972) 53 81 25

EL PONT DE SUERT (Alta Ribagorça)
Solistes a l'Alta Ribagorça
5 - 26 d'agost. (973) 69 03 53

PUIG-REIG (Berguedà)
CASTELLBELL I EL VILAR (Bages)
Festival Internacional de Cant Coral
Catalunya-centre
29 d'agost - 3 de setembre. (93) 829 00 67 i
(93) 834 02 06

RIPOLL (Ripollès)
XVII Festival Internacional de Música de Ripoll
8 de juliol - 14 d'agost. (972) 70 23 51

ROSES (Alt Empordà)
Serenates d'Estiu
20 de maig - 15 d'agost. (972) 25 61 44 i
(972) 25 61 45

SABADELL (Vallès Occidental)
Música a l'Estiu 1995 "Música nacionalista"
29 de juny - 27 de juliol. (93) 726 74 27

SANT FELIU DE GUÍXOLS (Baix Empordà)
XXXIII Festival Internacional de Música de la
Porta Ferrada
14 de juliol - 20 d'agost
"Nits Musicals a l'Hotel s'Agaró"
20 de juliol - 17 d'agost
(972) 32 44 62 i (972) 82 01 59

SANT HILARI SACALM (La Selva)
XVIII Festival Internacional de Música
22 de juny - 11 d'agost. (972) 86 81 48

SANT PERE PESCADOR (Alt Empordà)
VII Festival de Música de Sant Pere Pescador
7 de juliol - 25 d'agost. (972) 52 00 50

SANT POL DE MAR (Maresme)
5è Cicle de Concerts d'Estiu de Sant Pol de Mar
17 de juny - 15 de juliol. (93) 760 13 23

SANTES CREUS (Alt Camp)
XXI Cicle de Concerts de Música
1 de juliol - 26 d'agost
VIII Festival Bach '95
14 - 16 d'agost (977) 63 83 28 i
(977) 23 34 12

LA SEU D'URGELL (Alt Urgell)
XX Festival Internacional de Música Joan
Brudieu
19 de juliol - 25 d'agost. (973) 35 00 10

SITGES (Garraf)
XIXè Cicle de Concerts d'Estiu 1995 al Racó de
la Calma
23 de juliol - 20 d'agost. (93) 894 01 74 i
(93) 894 98 43

TARRAGONA (Tarragonès)
XXI Desena musical
XV Festival Internacional de Música de Tarragona
19 - 28 d'octubre. (977) 23 80 12

TORROELLA DE MONTGRÍ (Baix Empordà)
XV Festival Internacional de Música de Torroella
de Montgrí
(Membre de l'Associació Europea de Festivals)
15 de juliol - 26 d'agost
XV Cicle de Joves Intèrprets
16 de juliol - 21 d'agost. (972) 76 10 98 i
(972) 76 06 05

EL VENDRELL (Baix Penedès)
XV Festival Internacional de Música Pau Casals
5 de juliol - 26 d'agost
Cicle de Tardor
29 de setembre - 29 de desembre
(977) 63 34 68

VENTALLÓ (Alt Empordà)
Música 13. Festival de Músiques Noves a
l'Empordà
11 d'agost - 16 de setembre. (93) 284 29 17 i
(972) 79 45 87

VIC (Osona)
XIè Cicle de Música de Vic
13 - 22 de juliol. (93) 886 20 91

VILABERTRAN (Alt Empordà)
Schubertiada a Vilabertran.
Festival Internacional de Música de l'Empordà
25 d'agost - 16 de setembre. (972) 50 01 17

VILANOVA I LA GELTRÚ (Garraf)
Festival Eduard Toldrà
11 de març - 17 de desembre. (93) 893 00 00

XV CICLE DE CONCERTS
"Els Orgues de Catalunya"
4 de juliol - 29 d'agost. (93) 731 22 32

Ara pots comprar totes les entrades des de casa

Quan vulguis anar al Palau, truca al TEL-ENTRADES. Un servei gratuït de Caixa de Catalunya que és a la teva disposició les 24 hores del dia. Així podràs comprar les teves entrades quan vulguis, des de casa, i amb qualsevol targeta. Còmodament i sense

fer cues. I només hauràs de recollir-les a la taquilla el dia del concert. Així de fàcil i ràpid. Un servei de Caixa de Catalunya per als seus clients i per als qui encara no ho són.

Tel.
Entrades

310 12 12

CAIXA DE CATALUNYA

CAIXA DE CATALUNYA